

อวสานศาสตร์

Shepherds Global Classroom อยู่เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์โดยการจัดเตรียมหลักสูตรสร้างผู้นำคริสเตียนทั่วโลก เราตั้งเป้าที่จะเพิ่มจำนวนโปรแกรมฝึกอบรมให้กับคนในท้องถิ่นโดยมอบอุปกรณ์คือหลักสูตร 20 หลักสูตรไว้กับผู้ฝึกอบรมฝ่ายวิญญาณในทุกประเทศทั่วโลก

หนังสือนี้ดาวน์โหลดฟรีได้ที่ <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

ผู้เขียนหลัก: ดร. สเตเฟน เค กีบสัน (Dr. Stephen K. Gibson)

เนื้อหาบางตอนของหลักสูตรนี้ได้รับการดัดแปลงจากหนังสือ "ข้าเชื่อ" โดยโรงเรียนและวิทยาลัยพระคริสตธรรมของพระเจ้า ในเมืองซินซินนาติ รัฐโอไฮโอ

ลิขสิทธิ์ © 2019 Shepherds Global Classroom

แปลจากฉบับภาษาอังกฤษแก้ไขครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์

เนื้อหาของบุคคลที่สามที่มีลิขสิทธิ์โดยเจ้าของที่ใช้ในหลักสูตรนี้ได้รับการแบ่งปันภายใต้ใบอนุญาต

ถ้าไม่ได้ระบุอย่างอื่น ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงทุกตอนมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน สงวนลิขสิทธิ์ © 2011 โดย สมาคมพระคริสตธรรมไทย นำไปใช้โดยได้รับอนุญาต สงวนลิขสิทธิ์

ประกาศสิทธิอนุญาต:

หนังสือเล่มนี้อาจพิมพ์และแจกจ่ายอย่างเสรีในรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัลภายใต้แนวทางต่อไปนี้: (1) เนื้อหาของหนังสือต้องไม่เปลี่ยนแปลงไม่ว่าในทางใดทางหนึ่ง; (2) ไม่สามารถขายสำเนาหนังสือเพื่อหากำไร; (3) สถาบันการศึกษาใช้/ทำสำเนาหนังสือเล่มนี้ได้ฟรีแม้ว่าจะเก็บค่าเล่าเรียนก็ตาม และ (4) ห้ามแปลหนังสือเล่มนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตและการควบคุมดูแลจาก Shepherds Global Classroom.

สารบัญ

ภาพรวมหลักสูตร	5
1. คุณค่าของอวสานศาสตร์	9
2. คำพยากรณ์ที่สำเร็จและอิสราเอล	19
3. บทนำสู่พระคัมภีร์เกี่ยวกับวันสิ้นโลก	33
4. อรรถบทที่ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับอวสานศาสตร์	41
5. คำเทศนา บนภูเขาเมะกอกเทศ	53
6. ดาเนี่ยล (บทที่ 1-6)	65
7. ดาเนี่ยล (บทที่ 7-12)	77
8. วิวรรณ (บทที่ 1-5)	85
9. วิวรรณ (บทที่ 6-22)	97
10. ยุคพันปี	111
11. มหากลียุค	125
12. การรับขึ้นไป	135
13. เรื่องของความทุกข์	155
14. ทศนะของคริสเตียน เรื่องการข่มเหง	169
15. แผ่นดินโลกใหม่	177
แหล่งข้อมูลที่แนะนำ	185
บันทึกการบ้าน	187

ภาพรวมหลักสูตร

รายละเอียดหลักสูตร

หลักสูตรนี้ศึกษาหลักคำสอนของศาสนาคริสต์เกี่ยวกับยุคสุดท้าย โดยอาศัยข้อพระคัมภีร์เชิงพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิล หลักสูตรนี้เน้นหลักคำสอนที่สำคัญ ๆ เช่น การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ การพิพากษาครั้งสุดท้าย และอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า หลักสูตรนี้นำเสนอข้อโต้แย้งต่าง ๆ ในด้านอวสานศาสตร์ แต่ไม่ได้แก้ไขทุกประเด็น หลักสูตรนี้รวมการศึกษาพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ พร้อมกับส่วนอื่น ๆ ของพระคัมภีร์เชิงพยากรณ์

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่ออ่านและสังเกตเนื้อหาของข้อพระคัมภีร์เชิงพยากรณ์
2. เพื่อเรียนรู้คำศัพท์และอรรถบทที่ยิ่งใหญ่ของอวสานศาสตร์
3. เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างหลักคำสอนของอวสานศาสตร์กับหลักคำสอนคริสเตียนอื่น ๆ
4. เพื่อแยกความแตกต่างระหว่างหลักคำสอนที่สำคัญและเป็นที่ยกเถียงกันของอวสานศาสตร์
5. เพื่อให้เข้าใจวิธีที่คริสเตียนสามารถคงไว้ซึ่งความเชื่อศรัทธาในขณะที่เผชิญความทุกข์ ภัยพิบัติ และสภาพโลกที่ดูเหมือนจะขัดแย้งกับความเชื่อ
6. เพื่อเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตคริสเตียนแบบที่สอดคล้องกับข่าวสารของพระคัมภีร์เชิงพยากรณ์

แนวทางสำหรับหัวหน้าชั้น

บทเรียนต่าง ๆ มีความยาวไม่เท่ากัน และบางบทเรียนมีหัวข้อที่ขัดแย้งกัน ที่จะครอบคลุมหนึ่งบทเรียนในแต่ละคาบ อาจไม่สามารถทำได้เสมอไป หากบทเรียนยังไม่จบในคาบเรียน หัวหน้าชั้นควรเตรียมแนะนำบทเรียนอีกครั้งและจบบทเรียนนั้นในคาบต่อไป

มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในหลักสูตรนี้ หัวหน้าชั้นควรตระหนักว่าอาจเป็นไปได้ที่จะอธิบายหัวข้อจนกว่าทุกคนจะเห็นด้วย เมื่อครอบคลุมหัวข้ออย่างเพียงพอแล้วกลุ่มควรไปยังหัวข้อถัดไป หัวหน้าชั้นไม่ควรปล่อยให้ นักเรียนโกรธและกล่าวหาในการอธิบาย

บันทึกย่อถึงหัวหน้าชั้นจะรวมไว้ตลอดหลักสูตรพร้อมคำแนะนำสำหรับส่วนต่าง ๆ ของบทเรียน เป็นตัวเอียง

คำถามเพื่อการอธิบาย และ กิจกรรมในชั้นเรียน จะระบุด้วยลูกศรหัวข้อย่อย สำหรับคำถามอธิบาย หัวหน้าชั้นควรตั้งคำถามและให้เวลานักเรียนอธิบายคำตอบ ถ้านักเรียนคนเดิมมักจะตอบคำถามก่อน หรือถ้านักเรียนบางคนไม่พูด ผู้นำสามารถถามคำถามกับบางคนได้: "อิกอร์ คุณจะตอบคำถามนี้ได้อย่างไร?"

มีการใช้ **ข้อพระคัมภีร์** จำนวนมากในหลักสูตร ข้อความที่ควรอ่านออกเสียงในชั้นเรียนยังระบุด้วยสัญลักษณ์แสดงลูกศรหัวข้อย่อยหรือ **ตัวหนา** ในบางครั้ง พระคัมภีร์ที่อ้างอิงจะอยู่ในวงเล็บของเนื้อหา ยกตัวอย่าง: (1 โครินธ์ 12:15) ข้ออ้างอิงเหล่านี้สนับสนุนคำกล่าวในเนื้อหา ไม่จำเป็นต้องอ่านข้อความในวงเล็บทุกครั้ง

บางครั้งก็มีท่อน **ข้อความอ้างอิงจากนักศาสนศาสตร์** เมื่อชั้นเรียนใช้ข้อความที่อ้างมา หัวหน้าชั้นอาจขอให้นักเรียนคนหนึ่งอ่านและอธิบายคำที่ยกมานั้น เราไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยกับทุกสิ่งที่นักศาสนศาสตร์เหล่านี้สอน แต่เราจะเรียนรู้จากพวกเขาได้

แต่ละบทเรียนจบลงด้วย **การบ้าน** การบ้านควรเสร็จสิ้นและรายงานก่อนบทเรียนครั้งต่อไป ถ้านักเรียนทำการบ้านไม่เสร็จ เขาก็สามารถทำได้ในภายหลัง อย่างไรก็ตาม หัวหน้าควรสนับสนุนให้นักเรียนปฏิบัติตามตารางเพื่อเรียนรู้มากขึ้นจากชั้นเรียน

ในตอนต้นของแต่ละคาบเรียน หัวหน้าชั้นควรรวบรวมการบ้านที่เป็นลายลักษณ์อักษรจากบทเรียนที่แล้ว บางครั้ง หัวหน้าอาจขอให้นักเรียนสองสามคนแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเขียนสำหรับการบ้าน

จุดประสงค์ประการหนึ่งของหลักสูตรนี้คือการเตรียมนักเรียนให้เป็นครู หัวหน้าชั้นควรมีโอกาสให้นักเรียนพัฒนาทักษะการสอนของตน ยกตัวอย่าง หัวหน้าชั้นควรมีให้นักเรียนสอนส่วนสั้น ๆ ของบทเรียนแก่ชั้นเรียนเป็นครั้งคราว

ถ้านักเรียนต้องการ **รับประกาศนียบัตร** จาก Shepherds Global Classroom เขาควรเข้าร่วมคาบเรียนต่าง ๆ และทำการบ้านทุกชิ้นให้เสร็จ มีแบบฟอร์มให้ไว้ท้ายหลักสูตรเพื่อบันทึกการบ้านที่แล้วเสร็จ

บทเรียนที่ 1

คุณค่าของอวสานศาสตร์

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น

ให้นักเรียนหลาย ๆ คนบรรยายสิ่งที่พวกเขาหวังว่าจะเรียนรู้จากหลักสูตรอวสานศาสตร์ พวกเขาสามารถยกตัวอย่างคำถามที่หวังว่าจะได้รับคำตอบ คุณไม่ควรพยายามตอบคำถามในตอนนี้

อวสานศาสตร์คืออะไร?

คำว่า อวสานศาสตร์ (eschatology) มาจากคำภาษากรีก eschatos ที่แปลว่า "สุดท้าย" และ โลกอส (logos) ที่แปลว่า "การศึกษาเกี่ยวกับ"

อวสานศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของเทววิทยา ตามปกติจะมาเป็นเรื่องสุดท้ายในการศึกษาเทววิทยาอย่างเป็นระบบ อวสานศาสตร์ แสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ของประวัติศาสตร์ความรอด เพราะเป็นการแสดงให้เห็นการฟื้นฟูการสร้างจากการล่มสลาย และความสมบูรณ์ของแผนแห่งความรอด

อวสานศาสตร์คือการศึกษาเหตุการณ์สุดท้ายบนแผ่นดินโลก จุดหมายนิรันดร์ของการสร้าง และลักษณะของอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า

เนื้อหาการศึกษาประกอบด้วย (1) ส่วนการพยากรณ์ของพระคัมภีร์ (2) ศาสนศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (3) เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และ (4) เหตุการณ์ระหว่างประเทศในปัจจุบัน

อวสานศาสตร์ช่วยให้เราเข้าใจวิธีการของพระเจ้าในการบรรลุจุดประสงค์สูงสุดสำหรับการทรงสร้างของพระองค์

อวสานศาสตร์ของคริสเตียนเป็นสิ่งจำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะหลักคำสอนของคริสเตียนที่เป็นรากฐาน คริสเตียนเชื่อว่าพระเจ้ามีอำนาจเด็ดขาดและอำนาจเหนือจักรวาลทั้งสิ้น พวกเขาเชื่อว่าความบาปคงอยู่ในฐานะที่เป็นการกบฏต่อพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพระคริสต์ทรงจัดเตรียมความรอดที่ทำให้เป็นไปได้ที่พวกเขาจะสามารถคืนดีและฟื้นฟูการทรงสร้างที่ตกสู่บาป พวกเขาเชื่อว่าความยุติธรรมของพระเจ้าไม่สามารถทนต่อความบาปได้ตลอดไป นี่คือหลักคำสอนพื้นฐาน ดังนั้นจึงจำเป็นที่คริสตศาสนาจะอธิบายด้วยเกี่ยวกับวิธีที่พระคริสต์จะทรงมีชัย วิธีที่ความรอดจะครบถ้วนสมบูรณ์ และวิธีที่พระราชอำนาจของพระเจ้าจะได้รับการฟื้นฟูอย่างครบถ้วน แม้จะไม่มีการทำงานตามพระคัมภีร์ คริสตศาสนาก็ยังจะพัฒนาเรื่องอวสานศาสตร์ พระคัมภีร์ให้การเปิดเผยของพระเจ้าแก่เรา เพื่อที่เราจะได้มองเห็นความจำเป็นของการใช้อวสานศาสตร์อย่างถูกต้อง พระคัมภีร์เชื่อมโยงหลักคำสอนเกี่ยวกับอวสานเข้ากับกับหลักคำสอนเกี่ยวกับความรอดและการดำเนินชีวิตแบบคริสเตียนอย่างต่อเนื่อง

▶ นักเรียนสี่คนควรอ่านพระคัมภีร์เหล่านี้ให้กลุ่มฟัง ยูดา 14-15, ทิตัส 2:1-13, ยอห์น 14:1-3, และ ยากอบ 5:7-8 แต่ละข้อเหล่านี้เชื่อมโยงระหว่างอวสานศาสตร์กับการใช้ชีวิตแบบคริสเตียนอย่างไร?

ประโยชน์ที่ใช้การได้ของอวสานศาสตร์คือสอนให้ผู้เชื่อ (1) มีศรัทธาที่มั่นคง และ (2) ดำเนินชีวิตแบบคริสเตียนที่สอดคล้องกับมุมมองที่นิรันดร์

▶ นักเรียนควรอ่าน โคโลสี 3:1-6 ให้กลุ่มฟัง

ทางฝ่ายวิญญาณเราได้รับการปลุกขึ้นจากตายพร้อมกับพระคริสต์แล้ว เมื่อพระคริสต์ปรากฏ เราจะอยู่กับพระองค์ เพราะเราคาดหวังการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ เราจึงประหารความบาปจากชีวิตเราและดำเนินชีวิตเพื่อทำให้พระเจ้าพอพระทัย

▶ มีเหตุผลอะไรบ้างที่บางคนไม่ชอบศึกษาคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์?

“ความหวังอันสดใสของการได้อยู่กับพระเจ้าตลอดไปเป็นแรงจูงใจอันแรงกล้าสำหรับการดำเนินชีวิตอย่างสัตย์ซื่อในส่วน ของคริสเตียน และเป็นแรงกระตุ้นอันทรงพลังสำหรับการเป็นพยาน”
Mendell Taylor
Exploring Evangelism

เหตุผลที่บางคนไม่ศึกษาอวสานศาสตร์

(1) พวกเขาไม่เข้าใจเรื่องนี้

คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิลมีการใช้ภาษารูปแบบแปลก ๆ รวมทั้งนิมิตเกี่ยวกับสัตว์และสัตว์ประหลาดที่แปลกประหลาด รายละเอียดเหล่านี้ไม่สามารถตีความได้ง่าย ๆ

นักวิชาการไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับหลักคำสอนของอวสานศาสตร์นี้ทำให้หลายคนรู้สึกว่าคุณไม่สามารถรู้ได้อย่างแน่นอนว่าอะไรถูกต้อง

อย่างไรก็ตาม หลักคำสอนที่สำคัญของอวสานศาสตร์มีความชัดเจน รายละเอียดอื่น ๆ ไม่ชัดเจนนัก แต่เราสามารถเข้าใจบางส่วนได้โดยใช้หลักการที่ดีในการตีความพระคัมภีร์

(2) เรื่องนี้ทำให้พวกเขากลัว

หลายคนรู้สึกไม่สบายใจกับคำอธิบายในพระคัมภีร์เกี่ยวกับภัยพิบัติและการกดขี่ข่มเหงทั่วโลก พวกเขากังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของตนเองและลูก ๆ

อย่างไรก็ตาม ถ้าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในอนาคต คริสเตียนจำเป็นต้องรู้วิธีที่จะรักษาความเชื่อในช่วงเวลาเหล่านั้น

(3) พวกเขาไม่ต้องการเสี่ยงต่อการแบ่งแยก

ผู้คนมักไม่เห็นด้วยกับการตีความพระคัมภีร์เชิงพยากรณ์ การโต้เถียงอาจทำให้ความเป็นเพื่อนแตกแยก คริสเตียนบางคนเลือกที่จะไม่สนทนาเรื่องคำพยากรณ์เพราะพวกเขาไม่ต้องการโต้แย้ง

อย่างไรก็ตาม หลักคำสอนที่สำคัญของอวสานศาสตร์ควรเป็นที่ยอมรับของคริสเตียนทุกคน การเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับรายละเอียดที่สำคัญน้อยกว่าไม่ควรเป็นเงื่อนไขสำหรับการคบหา

(4) พวกเขาคิดว่ามันไม่มีความสำคัญในทางปฏิบัติ

เป็นไปได้ที่จะปฏิบัติตามคำอธิบายในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคริสเตียน โดยไม่เข้าใจอะไร
มากเกี่ยวกับการพยากรณ์ ดังนั้น บางคนจึงคิดว่าการศึกษาไม่คุ้มกับความพยายาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เนื่องจากพวกเขาไม่คาดหวังว่าจะเข้าใจมัน

อย่างไรก็ตาม หลักคำสอนที่สำคัญบางข้อมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคริสเตียน เช่น หลักคำสอน
เรื่องการพิพากษาครั้งสุดท้าย คนที่เพิกเฉยต่อหลักคำสอนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับอนาคตมีแนวโน้มที่จะ
ปรับตัวและลงทุนในโลกปัจจุบันมากเกินไป

ใช้คำพยากรณ์ในทางที่ผิด

พระคัมภีร์เชิงพยากรณ์ถูกใช้ในทางที่ผิดด้านนักวิชาการ

- หันเหไปจากการเน้นความจริงอันเป็นแกนกลาง
- กลายเป็นคนมองโลกในแง่ร้ายเกี่ยวกับสิ่งที่พันธกิจสามารถทำให้สำเร็จได้
- ไม่ใช่คำพยากรณ์ตรงตามวัตถุประสงค์
- ทำลายความสามัคคีกับคริสเตียนคนอื่น ๆ
- ใช้ข้อความในพระคัมภีร์ที่คลุมเครือเพื่อสนับสนุนหลักคำสอนแปลก ๆ

ตัวอย่างการ คำพยากรณ์เท็จ ที่ใช้ผิด ๆ

พยานพระยะโฮวาทำนายวันสิ้นโลกในปี 1975 ในเดือนพฤษภาคม 1974 พวกเขาพิมพ์ข้อความนี้:

มีการรายงานข่าวเกี่ยวกับพี่น้องชายบ้านและทรัพย์สินของพวกเขา และวางแผนที่จะใช้เวลาที่
เหลือในระบบเก่านี้โดยการรับใช้แบบไพโอเนียร์ [โฆษณาศาสนาของพวกเขา] แน่นนอน นี่เป็นวิธีที่ดี
ในการใช้เวลาช่วงสั้น ๆ ที่เหลือก่อนที่โลกชั่วช้าจะสิ้นสุดลง¹

¹ Kingdom Ministry, พฤษภาคม, 1974

เหตุผลในการศึกษาคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิล

1. พระคัมภีร์ทุกตอนเป็นประโยชน์ (2 ทิโมธี 3:16)
2. พระพรมีสัญญาไว้แก่ผู้อ่านวิวรณ์ (วิวรณ์ 1:3)
3. พระเยซูทรงเทศนาคำพยากรณ์ (มัทธิว 24:29-31)
4. คำพยากรณ์ปลอบโยนเราเกี่ยวกับผู้เชื่อที่ทนทุกข์และตาย (1 เธสะโลนิกา 4:18)
5. คำพยากรณ์สนับสนุนให้เราทำงานเพื่อพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ (1 โครินธ์ 15:58)
6. คำพยากรณ์กระตุ้นความร้อร่นและความรอบคอบทางฝ่ายวิญญาณ (1 ยอห์น 3:2-3, ลูกา 21:34)
7. คำพยากรณ์มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างความเชื่อของเราสำหรับอนาคต (ลูกา 21:28, 2 เธสะโลนิกา 2:2)

ระดับความสำคัญ

การสนทนาเกี่ยวกับคำพยากรณ์มักเน้นที่คำถามเล็ก ๆ น้อย ๆ แทนที่จะเน้นความจริงหลัก ๆ ประเด็นต่าง ๆ ในคำพยากรณ์ไม่สำคัญเท่ากันทั้งหมด เราจะไม่พยายามครอบคลุมทุกอย่างเกี่ยวกับคำพยากรณ์ในหลักสูตรนี้

บางครั้งผู้คนสงสัยว่าอะไรเป็นเครื่องหมายของสัตว์ร้าย ผู้ต่อต้านพระคริสต์จะมาจากประเทศไหน และพยานทั้งสองจะเป็นใคร เหล่านี้เป็นคำถามที่พระคัมภีร์ไม่ได้ตอบอย่างชัดเจน เราอาจพบหลักฐานบางอย่างในพระคัมภีร์สำหรับรายละเอียดเหล่านั้น แต่การโต้เถียงเรื่องนี้ไม่คุ้มค่า

มีหัวข้ออื่น ๆ ที่พระคัมภีร์อธิบายมากกว่า ตัวอย่างบางส่วนอาจได้แก่ พระเยซูจะเสด็จกลับมาในตอนต้น ตอนกลาง หรือตอนปลายของความทุกข์ยากหรือไม่ และยุคพันปีจะหมายความว่าความหนึ่งพันปีจริง ๆ หรือไม่ เป็นไปได้ที่จะลงความเห็นอย่างสมเหตุผลโดยอาศัยหลักฐานในพระคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม หลักคำสอน

เหล่านี้ไม่มีความสำคัญต่อพระกิตติคุณ คุณไม่ควรเลิกคบหากับใครเพราะไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของเขาเกี่ยวกับคำถามข้อใดข้อหนึ่งเหล่านี้

มีความจริงที่จำเป็นบางประการในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ เหล่านี้เป็นความจริงที่ชัดเจนมากจนทุกคนที่เชื่อในพระคัมภีร์ก็ยอมรับ หลักคำสอนเหล่านี้ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของคริสเตียนและทั้งระบบของหลักคำสอนของคริสเตียน ตัวอย่างของหลักคำสอนเหล่านี้ ได้แก่ การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ การพิพากษาครั้งสุดท้าย การฟื้นคืนพระชนม์ทางกายภาพของทุกคน และการปกครองนิรันดร์ของพระเจ้า

ในหลักสูตรนี้ เราจะใช้เวลากับข้อพระคัมภีร์เพื่อที่พระคัมภีร์จะได้พูดด้วยตนเอง เราจะเน้นความจริงที่สำคัญที่สุดของอวสานศาสตร์ เราจะศึกษาหลักฐานบางอย่างสำหรับหลักคำสอนที่สำคัญน้อยกว่า แต่จะช่วยให้นักเรียนได้ข้อสรุปของเขาเอง สิ่งสำคัญที่สุดคือต้องบรรลุจุดประสงค์ของข้อพระคัมภีร์ซึ่งพยากรณ์ที่ว่า การแสดงฤทธิ์เดชและพระสติปัญญาของพระเจ้ากระตุ้นให้เราไว้วางใจและเชื่อฟังพระเจ้า

สาระสำคัญของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิล

บางครั้งการศึกษาเกี่ยวกับอวสานศาสตร์กลายเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์มาก การอภิปรายส่วนใหญ่เกี่ยวกับอวสานศาสตร์เป็นเรื่องเกี่ยวกับจังหวะเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมาที่สัมพันธ์กับเหตุการณ์อื่น ๆ เพราะเราต้องการรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับเรา

การศึกษาเกี่ยวกับอวสานศาสตร์อาจกลายเป็นการมุ่งเน้นที่โลก เนื่องจากเราศึกษาคำทำนายในพระคัมภีร์ไบเบิลและพยายามเดาว่าเหตุการณ์ใดจะเกิดขึ้นบนโลก

เมื่อเราศึกษาพระธรรมดาเนียล เราควรสังเกตว่าจุดเน้นคือ พระปัญญา ฤทธิ์เดช และอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า ดาเนียลเป็นหนังสือเกี่ยวกับอวสานศาสตร์ทั้งหมด และอรรถบทของหนังสือเล่มนี้เป็นหัวข้อหลักของอวสานศาสตร์ พระเจ้าทรงเปิดเผยว่าจะเกิดอะไรขึ้น คนชอบธรรมจะเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น แต่คนชั่ว

จะไม่เข้าใจ ราชอาณาจักรของพระเจ้าจะครอบคลุมทั้งโลกและคงอยู่ตลอดไป พระคริสต์ทรงปรากฏใน พระธรรมดาเนียลและได้รับพระราชทานราชอาณาจักร (ดาเนียล 7:13-14)

เมื่อเราศึกษาพระธรรมวิวรณ์ เราพบประเด็นเดียวกัน โดยเน้นที่พระคริสต์มากขึ้น หนังสือเล่มนี้คือวิวรณ์ ของพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย—พระองค์ผู้ทรงเริ่มทุกสิ่งและจะนำมันไปสู่ บทสรุป พระองค์ทรงเป็นพระผู้ทรงฤทธานุภาพ

บาปที่เลวร้ายที่สุดของมารคือการที่มันเรียกรบกวนนั้สการ การทดสอบครั้งยิ่งใหญ่ของผู้เชื่อถือคือการ คงความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า คนอื่น ๆ ทั้งหมดบูชามาร

พระที่นั่งของพระเจ้าเป็นศูนย์กลางในวิวรณ์ สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกตามคำพระบัญชาจากพระเจ้า ลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรของเจ้ามีสัญลักษณ์เป็นตราประทับใน หนังสือของพระเจ้า ซึ่งพระเยซูทรงเปิดที่ละรายการ

ตลอดทั้งเล่มมีข้อความสรรเสริญพระเจ้าเนื่องจากฤทธิ์อำนาจ สติปัญญา และความชอบธรรมของ พระองค์

► คุณเห็นอรรถบทหลักอะไรในหนังสือวิวรณ์?

เราไม่เห็นโครงร่างของเหตุการณ์ในอนาคตที่ชัดเจนตามลำดับ เราไม่เห็นรายละเอียดมากมายของ เหตุการณ์ ๆ ที่เราจะเข้าใจได้อย่างแน่นอน ดังนั้น การทำให้คำพยากรณ์เป็นโครงร่างโดยละเอียดของ เหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตย่อมไม่บรรลุตรงตามจุดประสงค์

หลักการตีความพระคัมภีร์

การเน้นเบื้องต้นขอพระคัมภีร์หรือพระธรรมควรเป็นแนวทางให้เราใช้พระคัมภีร์ ปกติแล้วเราไม่ควรใช้ข้อ พระคัมภีร์ในลักษณะที่ผู้เขียนไม่ได้ตั้งใจ

เราเห็นว่าสง่าราศีของพระเจ้าเป็นข้อกังวลหลักเกี่ยวกับอวสานศาสตร์ในโลกที่ดูเหมือนควบคุมไม่ได้ พระเจ้ายังคงปกครองอยู่ แม้ว่าคนชอบธรรมดูเหมือนจะแพ้การต่อสู้ พระเจ้าจะทรงประทานชัยชนะในที่สุด เราอาจไม่สามารถตีความรายละเอียดบางอย่างล่วงหน้าได้ แต่เราจะรับรู้ถึงความสำเร็จและรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงทราบล่วงหน้า อวสานศาสตร์ซึ่งนำความสนใจของเราไปยังพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

ความจำเป็นที่จะต้องถ่อมใจ

ถ้าบุคคลใดอ้างว่าเข้าใจพระคัมภีร์เชิงพยากรณ์ทั้งหมดอย่างครบถ้วน ก็หมายความว่าเขากำลังมีการหยิ่งเห็นสิ่งที่คริสตจักรไม่ได้รับมาเป็นเวลา 2,000 ปีแล้ว เราไม่ควรไว้ใจคนแบบนี้ หลายคนอ้างการเปิดเผยและความเข้าใจอย่างถ่องแท้ส่วนตัว แต่ทัศนคติของพวกเขาไม่ได้รับการยอมรับจากคริสตจักรโดยทั่วไป บางคนประสบความสำเร็จในการดึงดูดกลุ่มผู้ติดตามที่มีลักษณะคล้ายลัทธิ บางคนได้พัฒนาหลักคำสอนแปลก ๆ และบางครั้งก็สอนเรื่องนอกรีต

ความจริงที่สำคัญของอวสานศาสตร์ เช่น การเสด็จกลับมาของพระคริสต์และการฟื้นคืนชีพของคนตาย มีความสำคัญต่อคริสตศาสนา คน ๆ หนึ่งไม่ควรอ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนและเชื่อพระคัมภีร์ ถ้าเขาไม่ถือหลักคำสอนต่าง ๆ ที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม มีรายละเอียดมากมายที่ไม่แน่ชัด และมีคำทำนายมากมายในพระคัมภีร์ที่ยากจะเข้าใจ

แม้แต่ผู้เผยพระวจนะดาเนียลก็กล่าวว่า "ข้าพเจ้าได้ยิน แต่ไม่เข้าใจ" (ดาเนียล 12:8) ทูตสวรรค์บอกท่านว่าถ้อยคำนั้นถูกปิดไว้จนถึงวาระสุดท้าย แต่ในเวลานั้นคนที่มีความสติปัญญาจะเข้าใจ (12:9-10) คำทำนายบางอย่างจะไม่เข้าใจจนกว่าจะถึงเวลาที่จะสำเร็จ

จอห์น เวสลีย์ กล่าวถึงพระธรรมวิวรณ์ว่า

ข้าพเจ้าไม่ได้ศึกษาส่วนตรงกลางเลยเป็นเวลาหลายปี ด้วยความสิ้นหวังอย่างยิ่งที่จะเข้าใจข้อความเหล่านั้น หลังจากความพยายามที่ไร้ผลของนักปราชญ์และคนดีจำนวนมาก... ข้าพเจ้าไม่เคยแสวงหาเป็นเข้าใจหรืออธิบายสิ่งที่มีอยู่ในพระธรรมลึกลับเล่มนี้เลย²

ขอพระเจ้าช่วยเราให้ศึกษาพระคำของพระองค์ด้วยความถ่อมใจและอดกลั้นต่อความคิดเห็นของผู้อื่น

ความกลัวของชาวเธสะโลนิกา

▶ นักเรียนควรอ่าน 2 เธสะโลนิกา 2 ให้กลุ่ม ไม่ต้องอธิบายรายละเอียดทั้งหมดของข้อนี้ เราจะศึกษาอีกครั้งในภายหลัง ผู้เชื่อถือในเธสะโลนิกากังวลเกี่ยวกับอะไร? ดูข้อ 2

ข้อ 2 แสดงให้เราเห็นถึงวิธีการใช้อวสานศาสตร์ในทางที่ผิด เป็นเพราะอวสานศาสตร์ที่บางคนสอน ผู้เชื่อถือจึงวิตกกังวลและสับสน

หลักการตีความพระคัมภีร์

เราควรสังเกตข้อกังวลที่ผู้เขียนกล่าวถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการระบุไว้อย่างชัดเจน

▶ ดูบทสรุปของข้อนี้ (ข้อ 15-17) อัครสาวกต้องการให้พวกเขาทำอะไรเนื่องจากคำอธิบายเกี่ยวกับอวสานศาสตร์ของเขา?

หลักการตีความพระคัมภีร์

บทสรุปของผู้เขียนแสดงความตั้งใจของเขาสำหรับข้อความนี้ ข้อสรุปบางครั้งส่งสัญญาณด้วยคำว่า *ดังนั้น*

² จอห์น เวสลีย์, *Explanatory Notes on the New Testament*, "Introduction to Revelation." มีจำหน่ายที่

<https://www.biblestudytools.com/commentaries/wesleys-explanatory-notes/> 2 พฤศจิกายน 2020

ท่านต้องการให้พวกเขาดำเนินชีวิตแบบคริสเตียนต่อไปตามที่พวกเขาได้รับการสอนมา ท่านต้องการให้พวกเขาเข้มแข็งในความเชื่อและการปลอบประโลมแทนที่จะถูกควบคุมด้วยความกลัว ท่านต้องการให้พวกเขาทำงานที่ดีต่อไป แทนที่จะคิดแต่เรื่องความรอด

การใช้วสานศาสตร์อย่างเหมาะสมจะบรรลุปเป้าหมายเดียวกันกับที่อัครสาวกเปาโลได้รับ

บทที่ 1 การบ้าน

1. เขียนการบ้าน: ดูเหตุผลสี่ประการที่บางคนไม่ชอบศึกษาคำพยากรณ์ ลองนึกภาพว่ามีคนบอกคุณว่า "ฉันไม่ชอบศึกษาคำพยากรณ์เพราะ..." (โดยให้เหตุผลข้อใดข้อหนึ่งจากสี่ข้อ) เขียนสองสามประโยคที่อธิบายให้บุคคลนี้ฟังว่าทำไมเขาไม่ควรหลีกเลี่ยงคำพยากรณ์ด้วยเหตุผลนั้น
2. การศึกษาข้อความ: ศึกษา 1 เธสะโลนิกา 5:1-11 เพราะเราคาดหวังการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและการทำลายแผ่นดินโลก เราจึงดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์และไม่ให้ความสำคัญกับสิ่งของทางโลก เขียนสรุปข้อความของข้อนี้

บทเรียนที่ 2

คำพยากรณ์ที่สำเร็จและอิสราเอล

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น

คุณอาจต้องการให้นักเรียนสองหรือสามคนแชร์สิ่งที่พวกเขาเขียนสำหรับการบ้านในบทเรียนที่ 1

เพื่อเป็นแบบฝึกหัดทบทวนทางเลือก คุณอาจอ่านพระคัมภีร์บางข้อที่เข้ากับหมวด "เหตุผลในการศึกษาคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิล" (จากบทที่ 1) และขอให้นักเรียนให้เหตุผลที่อิงจากพระคัมภีร์แต่ละข้อ ยกตัวอย่าง อ่าน วิวรรณ์ 1:3 แล้วถามว่า "สิ่งนี้ให้เหตุผลอะไรแก่เราในการศึกษาคำพยากรณ์?"

บทเรียนนี้มีสองส่วน ส่วนแรกเกี่ยวกับความสำคัญของคำพยากรณ์ที่สำเร็จ ส่วนที่สองอธิบายประวัติศาสตร์ของอิสราเอลและคำพยากรณ์เกี่ยวกับอิสราเอลที่นักวิชาการหลายคนเห็นว่ามีค่าสำคัญต่ออวสานศาสตร์

ส่วนที่ 1: คำพยากรณ์ที่สำเร็จ

ความสำคัญของคำพยากรณ์ที่สำเร็จ

หลักสูตรนี้เป็นการศึกษาสิ่งที่พระเจ้าของพระเจ้าเปิดเผยเกี่ยวกับอนาคต บทเรียนนี้จะศึกษาคำพยากรณ์ที่สำเร็จบางข้อโดยสังเขปเพราะจะแสดงให้เห็นว่าคำพยากรณ์มีความสำคัญอย่างไรในอดีต

ข้อความบางตอนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับวิธีที่เราควรคิดเกี่ยวกับคำพยากรณ์

- ▶ นักเรียนควรอ่าน อีสยาห์ 46:9-10, อีสยาห์ 48:3, 5 ให้กลุ่มฟัง ข้อเหล่านี้แสดงให้เห็นอะไรเกี่ยวกับความสำคัญของคำพยากรณ์ที่สำเร็จ?

พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์สามารถตัดสินใจได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น และพระองค์สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ คำพยากรณ์ที่สำเร็จแสดงให้เห็นการควบคุมของพระเจ้า

บางครั้งพระเจ้าตรัสในสิ่งที่พระองค์จะทรงทำก่อนที่พระองค์จะทรงกระทำ เพื่อคนจะได้รู้ว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นโดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ไม่ใช่ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเทียมเท็จ

พระเจ้าตรัสว่าพระองค์คือผู้รู้ทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นตั้งแต่ต้น พระองค์ยังมีฤทธิ์อำนาจที่จะบอกว่าพระองค์จะทำอะไร ไม่มีพลังอื่นใดสามารถขัดขวางไม่ให้พระเจ้าทำตามพระประสงค์ของพระองค์ได้

"พระเจ้าทรงทราบกิจการทั้งสิ้นของพระองค์ตั้งแต่แรกสร้างโลก" (กิจการ 15:18) นับแต่กาลเริ่มต้น พระเจ้าทรงรู้ทุกอย่างที่พระองค์จะทรงทำ นั่นก็หมายความว่าพระเจ้ารู้ทุกสิ่ง เพราะพระองค์คงไม่รู้การกระทำในอนาคตของพระองค์เอง ถ้าพระองค์ไม่รู้สถานการณ์ในอนาคตทั้งหมด ไม่มีอะไรทำให้พระเจ้าประหลาดใจ พระเจ้าทรงเตรียมพร้อมสำหรับทุก ๆ สิ่งที่เกิดขึ้น

► นักเรียนควรอ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 18:22 ให้กลุ่มฟัง เหตุใดผู้เผยพระวจนะต้องแม่นยำอย่างครบถ้วนเมื่อเขากล่าวว่าเขาพูดแทนพระเจ้า? นี่แตกต่างจากการเทศน์และการสอนโดยทั่วไปอย่างไร?

เนื่องจากความรู้และฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่ครบถ้วน ผู้เผยพระวจนะคนใดที่อ้างว่าพูดแทนพระเจ้าจึงต้องถูกต้อง

ครบถ้วน นั่นไม่ได้หมายความว่าผู้เผยพระวจนะรู้ทุกอย่าง

หรือว่าความคิดเห็นทั้งหมดของเขาถูกต้อง แต่เมื่อผู้เผยพระวจนะกล่าวว่าเขามีข้อความจากพระเจ้า

ข้อความนั้นจึงต้องถูกต้อง ถ้า คำทำนายของผู้เผยพระวจนะผิดพลาด ผู้คนไม่ควรไว้วางใจเขาในฐานะผู้เผยพระวจนะ

คำพยากรณ์ที่ล้มเหลว

“การต่อสู้ในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรง
ฤทธานุภาพ (วิวรณ์ 16:14) ซึ่งจะสิ้นสุดใน
ปี ค.ศ. 1914 ด้วยการโค่นล้มการปกครอง
ในปัจจุบันของโลกโดยสมบูรณได้เริ่มต้น
ขึ้นแล้ว”

The Time is at Hand

(สิ่งพิมพ์ของพยานพระยะโฮวา)

▶ จะว่าอย่างไร ถ้ามีคนกล่าวพยากรณ์ที่เป็นจริง แต่สอนหลักคำสอนที่ไม่เป็นความจริง? เราควรติดตามคนนี้ไหม?

▶ นักเรียนควรอ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 13:1-3 ให้กลุ่มฟัง³

คำพยากรณ์ที่ถูกต้องไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์ว่าคุณคนนั้นมาจากพระเจ้า

การสำเร็จตามคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น ถ้ากลุ่มต้องการประหยัดเวลา ก็ไม่จำเป็นต้องค้นหาข้อมูลอ้างอิงในส่วนนี้

พระคัมภีร์ไบเบิลมีบันทึกความสำเร็จเป็นจริงของคำพยากรณ์หลายเรื่อง ส่วนนี้ให้ตัวอย่างบางส่วน

เมื่อเมืองเยรีโคถูกทำลาย โยชูวาได้สถาปนาผู้สร้างเมืองขึ้นใหม่ ท่านกล่าวว่าลูกชายคนสุดท้ายของและลูกชายคนโตของบุคคลนั้นจะตาย (โยชูวา 6:36) ความสำเร็จของคำพยากรณ์นี้บันทึกไว้ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 16:34

กองทัพของยูดาห์เผชิญกับกองทัพศัตรูจำนวนมาก แต่ผู้เผยพระวจนะบอกว่าพวกเขาไม่ต้องต่อสู้ เพราะกษัตริย์เชื่อพระคำที่มาจากพระเจ้า พระองค์จึงส่งนักรบนำหน้ากองทัพเพื่อสรรเสริญพระเจ้า พระเจ้าทำให้ศัตรูเริ่มต่อสู้กันเองจนกระทั่งพวกเขาถูกฆ่าตายทั้งหมด (2 พงศาวดาร 20:14-17, 20-23)

ผู้เผยพระวจนะเอลียาห์ทำนายรายละเอียดเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของอาหับและเยเซเบล (1 พงศ์กษัตริย์ 21:19, 23) ท่านบอกว่าสุนัขจะเลียเลือดของอาหับ และสุนัขจะกินเยเซเบล คำพยากรณ์สำเร็จเป็นจริง (1 พงศ์กษัตริย์ 22:38 และ 2 พงศ์กษัตริย์ 9:30-36)

---

³ Image: "Evidently, 2012 is a lie" by Geoff Sloan, retrieved from <https://www.flickr.com/photos/g Sloan/5523158255>, used under CC BY 2.0, desaturated and cropped from the original.

ความสำเร็จในประวัติศาสตร์

ไซรัสแห่งเปอร์เซีย

อาณาจักรบาบิโลนพิชิตอาณาจักรยูดาห์และย้ายประชากรส่วนใหญ่ไปยังอีกประเทศหนึ่ง ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ทำนายว่ากษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซียจะปล่อยชาวยิวให้กลับไปยังประเทศของตนและสร้างวิหารและเมืองขึ้นใหม่ (อิสยาห์ 44:28, อิสยาห์ 45:1, 13) อิสยาห์ทำนายเรื่องนี้ไว้กว่า 100 ปีก่อนจะสำเร็จลุล่วง ในช่วงเวลาของการปฏิบัติศาสนกิจของอิสยาห์ เปอร์เซียไม่ใช่อาณาจักรที่มีอำนาจเหนือกว่าและไซรัสนี้ยังไม่เกิด

พระคัมภีร์บันทึกความสำเร็จของคำพยากรณ์นี้ใน เอสรา 1:1-8 โยเซฟุส นักประวัติศาสตร์ชาวยิว และนักประวัติศาสตร์ชาวยิวคนอื่น ๆ ก็เขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้เช่นกัน เฮโรโดทัส นักประวัติศาสตร์ชาวกรีกบรรยายถึงการพิชิตบาบิโลนของไซรัส นักประวัติศาสตร์ชาวเปอร์เซียโบราณคนหนึ่งได้เขียนเกี่ยวกับการตัดสินใจของไซรัสในการส่งผู้คนจากหลายประเทศกลับไปยังบ้านเกิดเมืองนอน งานเขียนของเขาเรียกว่า *กระบอกของไซรัส (Cyrus Cylinder)* *กระบอก (Cylinder)* ไม่ได้กล่าวถึงชาวยิวโดยเฉพาะ แต่แสดงให้เห็นว่าไซรัสเป็นผู้กำหนดนโยบายนี้

อิสยาห์เรียกไซรัสว่า "ผู้ถูกเจิม" ของพระเจ้า (อิสยาห์ 45:1) แต่นั้นหมายความว่าพระเจ้าประทานอำนาจให้ท่านทำแผนของพระเจ้า นั้นไม่ได้หมายความว่าไซรัสตั้งใจรับใช้พระเจ้า *กระบอกไซรัส (Cyrus Cylinder)* บอกว่าไซรัสอ้างว่าได้รับพรจากมารдук เทพเจ้าแห่งบาบิโลน

พระเจ้าได้รับสง่าราศีจากการสำเร็จผลของคำพยากรณ์นี้ ไม่เพียงเพราะพระองค์ทรงรู้ล่วงหน้าเท่านั้น แต่เพราะพระองค์ทรงตั้งคนนอกศาสนาให้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของพระองค์

อเล็กซานเดอร์มหาราช

ผู้เผยพระวจนะดาเนียลทำนายว่าผู้ปกครองของอาณาจักรกรีกจะพิชิตอาณาจักรของชาวมีเดียและเปอร์เซีย และไม่มีใครสามารถเอาชนะเขาได้ (ดาเนียล 8:3-7, 20-21) ในช่วงเวลาของการทำนายไม่มีอาณาจักรกรีกและไม่มีกษัตริย์กรีกที่มีอำนาจ

ดาเนียลทำนายว่าจักรพรรดิกรีกจะ "แตก" ทันทีในขณะที่พระองค์ยังทรงเข้มแข็งอยู่ อเล็กซานเดอร์จะถูกแทนที่ด้วยผู้ปกครองสี่คนที่ไม่ใช่ลูกหลานของเขา (ดาเนียล 8:8, 22, ดาเนียล 11:4)

อเล็กซานเดอร์มหาราชทำให้คำพยากรณ์เหล่านี้สำเร็จในอีก 200 ปีต่อมา ท่านก่อตั้งอาณาจักรกรีกและพิชิตอาณาจักรเปอร์เซีย เมื่อท่านสิ้นชีวิตขณะเมื่อยังเยาว์ในปี 323 ก่อนคริสตกาล ดินแดนก็ถูกแบ่งโดยนายพลสี่นายในกองทัพของท่าน

พระเจ้าได้รับสง่าราศีจากการที่คำพยากรณ์นี้บรรลุผล เพราะในโลกที่มหาอำนาจขัดแย้งกัน พระองค์ทรงทราบนานล่วงหน้าว่าจะเกิดอะไรขึ้น

การรวบรวมอิสราเอล

ในพระคัมภีร์ พระเจ้าสัญญาแล้วแล้วว่าชาวยิวจะกลับบ้านเกิดเมืองนอนจากที่ต่าง ๆ ที่พวกเขาต้องกระจัดกระจาย หลายศตวรรษก่อนเหตุการณ์จะเกิดขึ้น พระเจ้ารู้ว่าอิสราเอลจะกลายเป็นประเทศที่มีอาณาเขตอีกครั้ง พระองค์ทรงรู้ว่าชาวยิวหลายล้านคนจะกลับมาจากประเทศต่าง ๆ ในโลก⁴

---

⁴ ดู เอเสเคียล 11:17 ข้อความเพิ่มเติมระบุไว้ในหัวข้อ "การฟื้นฟูชาติอิสราเอล" ใน "ส่วนที่ 2: ภายหลังในบทเรียนนี้"

คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์

เห็นได้ชัดว่าคำพยากรณ์บางคำในพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์และสำเร็จเป็นจริงโดยพระเยซู พระเมสสิยาห์จะมาจากตระกูลยูดาห์ (ปฐมกาล 49:10, ฮีบรู 7:14) พระเมสสิยาห์จะมาจากครอบครัวของ เจสซี (อิสยาห์ 11:1, 10, ลูกา 3:32) พระเมสสิยาห์จะประสูติในเบธเลเฮม (มีคา 5:2, มัทธิว 2:1-6)

คำพยากรณ์บางคำมีสัญลักษณ์พิเศษ ยกตัวอย่าง ผู้เผยพระวจนะทำนายว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มโดยลา นี้ไม่ได้หมายความว่าพระองค์จะใช้วิธีการขนส่งที่ปกติในเวลานั้น เป็นธรรมเนียมสำหรับกษัตริย์จะเสด็จขึ้นสู่อำนาจอย่างสันติมากกว่าการพิชิต โดยจะเข้าเมืองหลวงด้วยลาและได้รับการต้อนรับจากผู้คน นั่นคือสิ่งที่ถูกทำนายไว้ และเป็นสิ่งที่พระเยซูทรงทำ (เศคาริยาห์ 9:9, มัทธิว 21:1-7) ทางปาล์มแสดงถึงการยอมรับพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์

ข้อพระคัมภีร์เดิมหลายข้ออธิบายรายละเอียดที่ตรงกับเหตุการณ์ในพระชนม์ชีพของพระคริสต์ แม้ว่าอาจไม่ใช่คำทำนายที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ก็ตาม ตัวอย่างบางส่วนคือทรมานโดยสหาย (สดุดี 41:9) การเจาะมือและเท้า และการพันเพื่อเอาเสื้อผ้า (สดุดี 22:16, 18) และเงินสามสิบเหรียญที่จ่ายให้กับช่างปั้นหม้อ (เศคาริยาห์ 11:12-13) ไม่ใช่ผู้คงแก่เรียนในพระคัมภีร์ทุกคนจะเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้หมายถึงพระเยซู โดยเฉพาะ

ใน สดุดี 16:9-10 ผู้เขียนกล่าวว่าพระวรกายของ "ผู้บริสุทธิ์" จะไม่เน่าเปื่อยหลังความตาย พันธสัญญาใหม่ตีความข้อนี้เป็นคำทำนายเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู (กิจการ 2:27-32)

อิสยาห์มีข้อความพิเศษสี่ตอนที่เรียกว่า "เพลงผู้รับใช้" (อิสยาห์ 42:1-9, อิสยาห์ 49:1-13, อิสยาห์ 50:4-11 และ อิสยาห์ 52:13-53:12) อิสราเอลในฐานะชาติ เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า แต่สุดท้ายล้มเหลวในภารกิจ เพลงผู้รับใช้บรรยายถึงบุคคลที่จะเป็นผู้รับใช้ที่บรรลुพระประสงค์ของพระเจ้า บุคคลนี้จะนำอาณาจักรของพระเจ้ามาสู่ทั้งโลก (อิสยาห์ 42:1, 4) นำอิสราเอลกลับคืนสู่พระเจ้า (อิสยาห์ 49:5) นำความรอดมาให้กับ

คนทั้งโลก (อิสยาห์ 49:6) และจัดเตรียมการชดใช้บาป (อิสยาห์ 52:15, อิสยาห์ 53 :10-12) เป็นเพราะ
รายละเอียดเหล่านี้ เราจึงรู้ว่าผู้รับใช้นั้นคือพระเมสสิยาห์

ข้อความเกี่ยวกับผู้รับใช้ทำนายรายละเอียดบางอย่างเกี่ยวกับชีวิตของพระเยซู เหล่านี้คือรายละเอียดที่ไม่มี
มีใครคาดคิดเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ พระองค์จะไม่ทรงเป็นผู้ก่อวินด้วยการศึกษาที่รุนแรง (อิสยาห์ 42:2)
พระองค์จะถูกปฏิเสธโดยประชาชาติของพระองค์ (อิสยาห์ 49:7) ศัตรูจะโจมตีหลังของพระองค์ ดึงส่วน
เคราของพระองค์ ออกมา และถ่มน้ำลายใส่พระองค์ (อิสยาห์ 50:6) พระองค์จะถูกทำร้ายและบาดเจ็บ
สาหัส (อิสยาห์ 52:14) พระองค์จะถูกปฏิเสธและดูถูก (อิสยาห์ 53:3) พระองค์จะไม่ได้เถียงกับผู้กล่าวหา
(อิสยาห์ 53:7) พระองค์เขาจะถูกฆ่าอย่างไม่ยุติธรรม (อิสยาห์ 53:8) พระองค์จะถูกฝังพร้อมกับคนรวย
แม้ว่าจะสิ้นพระชนม์พร้อมกับอาชญากร (อิสยาห์ 53:9)

หลักการตีความพระคัมภีร์

การนำพระคัมภีร์ไปใช้ครั้งแรกเป็นไปเพื่อผู้ฟังรุ่นแรก ๆ การตีความและการประยุกต์ใช้พระคัมภีร์ของเรา
ตามปกติควรอยู่บนพื้นฐานของวิธีที่ผู้ฟังกลุ่มแรก ๆ เข้าใจพระคัมภีร์ หลักการนั้นง่ายที่สุดที่จะนำไปใช้กับ
ข้อต่าง ๆ ในพันธสัญญาใหม่ แม้ว่าเวลาและสถานที่จะห่างไกลจากเรา แต่ส่วนใหญ่ก็ส่งไปยังคริสตจักรค
ริสเตียน หลักการนี้ยากที่สุดที่จะประยุกต์ใช้กับคำพยากรณ์ในสมัยโบราณ ผู้ฟังกลุ่มแรกไม่เข้าใจว่าคำ
พยากรณ์เหล่านี้จะสำเร็จอย่างไรและไม่มีชีวิตอยู่เพื่อเห็นความสำเร็จผล คำพยากรณ์รับรองผู้คนที่เกี่ยวกับ
ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าและให้ความหวังแก่พวกเขาสำหรับอนาคตของชาติ ผู้คนได้รับการสนับสนุนให้
รักษาความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า โดยรู้ว่าจุดประสงค์ของพระองค์จะบรรลุผลสำเร็จในที่สุด ข้อความของผู้รับ
ใช้เผยให้เห็นธรรมชาติแห่งความรักและการรับใช้ของพระเจ้า แสดงให้เห็นว่าพระองค์จะให้ภัยความ
ล้มเหลวของอิสราเอล และส่งผู้รับใช้ไปปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จเพื่อพวกเขาจะได้กลับคืนสู่พระพรของ
พระองค์ คำพยากรณ์เหล่านี้ทำให้พวกเขามีความหวังแม้ว่าพวกเขาจะไม่เข้าใจแน่ชัดว่าคำพยากรณ์
เหล่านี้จะบรรลุผลสำเร็จได้อย่างไร

เศคาริยาห์ 12:10 เป็นข้อพิเศษที่อธิบายเฉพาะโดยข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ พระองค์ผู้เป็น
โสมภพพระวาระของพระเจ้า พระองค์สัญญาว่าจะเทพระคุณแก่ชนชาติอิสราเอล พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขา
เขาได้แทงพระองค์และพวกเขาจะเสียใจเพราะเหตุนั้น พวกเขาจะเศร้าโศกเพราะพระองค์ รวากับว่า
พระองค์เป็นลูกชายคนเดียวของพวกเขา จะพูดแบบนี้เกี่ยวกับพระเจ้าได้อย่างไร? พวกเขาแทงพระเจ้า
เมื่อไหร่ และจะเรียกพระเจ้าว่าเป็นบุตรของอิสราเอลได้อย่างไร? คำพยากรณ์สำเร็จโดยพระเยซูเพราะ
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระเยซูถูกแทง และพระเยซูทรงเป็นบุตรตามคำสัญญาพิเศษของชาติอิสราเอล
คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ช่วยให้เราเข้าใจการใช้ข้อพระคัมภีร์เชิงพยากรณ์อย่างเหมาะสม ถ้าคน
ใดไม่ทราบเกี่ยวกับชีวิตของพระเยซู เขาจะไม่สามารถเข้าใจรายละเอียดมากมายในคำพยากรณ์เกี่ยวกับ
พระเยซูได้ เห็นได้ชัดว่าไม่มีการทำนายเพื่อจุดประสงค์ในการเปิดเผยประวัติศาสตร์ล่วงหน้า อย่างไรก็ตาม
ตาม รายละเอียดมีความชัดเจนเพียงพอสำหรับเราที่จะรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่าสัมฤทธิ์ผลตามคำ
พยากรณ์ ความสำเร็จแสดงให้เห็นว่าพระเจ้ารู้ทุกอย่างล่วงหน้าและทรงควบคุมได้

ในทำนองเดียวกัน การคาดคะเนจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับยุคสุดท้ายอาจไม่ชัดเจนพอที่เราจะเขียน
ประวัติศาสตร์ก่อนที่มันจะเกิดขึ้น เราอาจจะไม่เข้าใจรายละเอียดมากนัก อย่างไรก็ตาม เมื่อเหตุการณ์
เกิดขึ้น เราจะเห็นว่ารายละเอียดของคำทำนายนั้นเป็นจริง การสำเร็จของคำพยากรณ์แสดงให้เห็นว่า
พระเจ้าทรงรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นและทรงควบคุม

ส่วนที่ 2: อิสราเอล

การฟื้นฟูชาติอิสราเอล

ชาวยิวกระจัดกระจายไปทั่วโลกตั้งแต่สมัยโบราณ หลายคนไม่เคยกลับมาจากการพลัดถิ่นในอัสซีเรีย (เริ่ม
ประมาณ 740 ปีก่อนคริสตกาล) หรือจากการเป็นเชลยชาวบาบิโลน (เริ่มประมาณ 600 ปีก่อนคริสตกาล)
สงครามและการเนรเทศอื่น ๆ ตลอดหลายศตวรรษเป็นเหตุให้ชาวยิวกระจัดกระจายไปตามประเทศต่าง ๆ
ชาวยิวหลายคนเลือกที่จะออกจากประเทศของตน (ยูเดีย) เนื่องจากสภาพที่ยากลำบาก

ชาวโรมันค่อย ๆ เข้าควบคุมแคว้นยูเดีย ในปี 135 ชาวโรมันตอบโต้การกบฏของชาวยิว (นำโดย บาร์ โคคบา) โดยสังหารผู้คนอย่างน้อยครึ่งล้านคนและทำลายหมู่บ้านหลายร้อยแห่งอย่างสิ้นเชิง ยูเดียยุติการคงอยู่ในฐานะชาติ เป็นเวลาหลายศตวรรษแล้วที่อิสราเอลไม่ได้อยู่ในฐานะประเทศที่มีรัฐบาลและอาณาเขต การกระจัดกระจายของชาวยิวตลอดทั่วโลกเรียกว่า *Diaspora* ซึ่งหมายถึง "การกระจัดกระจาย" ในช่วงต้นศตวรรษแรก ศาสนของยากอบในพันธสัญญาใหม่ส่งถึง "สิบสองตระกูลที่กระจัดกระจายกันไปทั่ว"

ชาวยิวจำนวนมากถูกกดขี่ข่มเหงและฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเยอรมนีในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง คำว่า *ghetto* เดิมหมายถึงพื้นที่ของเมืองที่ชาวยิวต้องอาศัยอยู่ แต่ในที่สุดก็หมายถึงพื้นที่ระดับล่างของเมืองที่ผู้คนขาดโอกาส

ชาวยิวทั่วโลกถือว่าตนเองเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยเชื้อชาติและศาสนาที่มีลักษณะเฉพาะ แม้กระทั่งหลังจากมีชีวิตหลายชั่วอายุคนในประเทศอื่นและพูดภาษาอื่น ๆ ชาวยิวหลายล้านคนก็ยังไม่ลืมว่าพวกเขาเป็นชาวยิวและรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับชาวยิวทุกแห่ง

ชาวยิวถือว่าดินแดนดั้งเดิมของพวกเขาเป็นบ้าน เพราะเป็นดินแดนที่พระเจ้าประทานให้ หลังจากที่พระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากการเป็นทาสในอียิปต์ เป็นดินแดนที่พระเจ้าสัญญากับอับราฮัม บรรพบุรุษของชาวยิว คำอธิษฐานของชาวยิวบางส่วนจบลงด้วยวลี "ปีหน้าในกรุงเยรูซาเล็ม" ซึ่งแสดงถึงความหวังที่จะกลับมา แม้ว่าชาวยิวส่วนใหญ่ที่ใช้คำอธิษฐานจะเกิดที่อื่น

พระคัมภีร์มีคำพยากรณ์เกี่ยวกับการกลับมาของชาวยิวจากทุกประเทศทั่วโลกเพื่อไปยังบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา เป็นเวลาหลายศตวรรษที่ผู้คนไม่เข้าใจคำพยากรณ์เหล่านี้ เพราะชาติอิสราเอลไม่มีอยู่จริงบนแผ่นดินโลก

คำพยากรณ์เกี่ยวกับการกลับมาของชาวยิว ได้แก่ อิสยาห์ 11:11-12, เยเรมีย์ 16:14-15, เยเรมีย์ 23:3, 8, เยเรมีย์ 31:8, เยเรมีย์ 32:37, เอเสเคียล 11:17, [19] เอเสเคียล 36:24 และ เศคาริยาห์ 10:8-10

ในราว ๆ ปี 1900 ชาวยิวจำนวนมากเริ่มพูดถึงการจัดตั้งเขตแดนประจำชาติเพื่อเป็นบ้านของชาวยิว พวกเขาเชื่อว่าชาวยิวทั่วโลกไม่เป็นที่ยอมรับและต้องการประเทศชาติของตน ขบวนการนี้เรียกว่าไซออนนิซึม คำว่า Zion เป็นชื่อเรียกของกรุงเยรูซาเล็ม

รัฐบาลบริเตนใหญ่ออก "ปฏิญญาบัลโฟร์" ในปี 1917 ระบุว่าพวกเขาเชื่อว่าชาวยิวควรมีชาติเอกราช รัฐบาลอังกฤษควบคุมพื้นที่ส่วนใหญ่ในตะวันออกกลางหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เนื่องจากรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ในพื้นที่นั้นไม่มั่นคง ช่วงเวลาของกฎนี้เรียกว่า "อาณัติของอังกฤษ" ในที่สุดอียิปต์ จอร์แดน และประเทศอื่น ๆ ในตะวันออกกลางก็เป็นอิสระจากบริเตน

ในช่วงระยะเวลาของอาณัติของอังกฤษ ชาวยิวหลายพันคนย้ายกลับไปยังดินแดนดั้งเดิมของอิสราเอล แม้ว่าจะยังไม่ได้เป็นประเทศเอกราชก็ตาม ในปี 1948 มีชาวยิว 650,000 คนอาศัยอยู่ในดินแดนของอิสราเอล ประเทศอาหรับในภูมิภาคนี้คัดค้านการปรากฏตัวของชาวยิวอย่างรุนแรง และไม่อนุมัติการจัดตั้งประเทศอิสราเอล สงครามระหว่างชาวยิวและกลุ่มอาหรับต่าง ๆ ดำเนินไปเป็นเวลาหลายปี

เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 1947 องค์การสหประชาชาติได้วินิจฉัยว่าดินแดนที่ปกครองโดยบริเตนใหญ่จะถูกแบ่งออกเป็นประเทศสำหรับชาวยิวและชาวอาหรับ ชาติอาหรับในพื้นที่ไม่พอใจกับการตัดสินใจครั้งนี้ เพราะพวกเขาไม่ต้องการชาติของชาวยิว สงครามทวีความรุนแรงขึ้น โดยมีผู้เสียชีวิตหลายพันคนภายในเวลาไม่กี่เดือน

อาณัติของอังกฤษมีกำหนดสิ้นสุดในวันที่ 14 พฤษภาคม 1948 นั้นหมายความว่ากองทัพอังกฤษจะไม่ควบคุมพื้นที่หรือยับยั้งกลุ่มที่มีความขัดแย้งอีกต่อไป ผู้นำอาหรับกล่าวว่าพวกเขาจะทำลายชาวยิวทันทีที่อังกฤษจากไป ผู้นำชาวยิวทำงานผลิตอาวุธ นำเข้าอาวุธจากประเทศอื่น และฝึกทหารเพื่อเตรียมพร้อมป้องกัน

อิสราเอลประกาศตนเป็นประเทศเอกราชเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 1948 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของอาณัติของอังกฤษ กองทัพจากประเทศอาหรับหลายประเทศที่ล้อมรอบอิสราเอลโจมตีประเทศใหม่เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม ซึ่งเป็นวันแรกของการเป็นประเทศ สงครามดำเนินไปเป็นเวลาสิบเดือน ในช่วงสงคราม ชาวยิวยังคงอพยพไปยังอิสราเอลในอัตรา 10,000 คนต่อเดือน เมื่อสิ้นสุดสงคราม อิสราเอลได้ยึดดินแดนที่มอบให้พวกเขาและดินแดนส่วนใหญ่ที่ได้มอบให้กับชาติอาหรับ

การกลับมาของชาวยิวอย่างต่อเนื่องสู่อิสราเอล

ตั้งแต่เริ่มต้นใหม่ในฐานะชาติในปี 1948 อิสราเอลได้เชิญชาวยิวทั่วโลกให้กลับมา พวกเขาเรียกการกลับคืนสู่อิสราเอลว่า *Aliya* ซึ่งเป็นคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "การขึ้น" ชาวยิวในสมัยโบราณใช้คำนี้เพื่อกล่าวถึงการไปกรุงเยรูซาเล็ม เช่นเดียวกับวลี "ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม"

สำหรับชาวยิวที่ต้องการกลับไปอิสราเอล ประเทศเสนอจ่ายค่าเช่าให้เป็นเวลาหนึ่งปี สอนภาษาฮีบรู ให้เงินกู้และฝึกอบรมแก่ผู้ที่ต้องการเริ่มต้นธุรกิจ และจ่ายเงินเดือนค้ำบางส่วนสำหรับงานที่พวกเขาลาออก มีการเสนอสิ่งจูงใจเป็นพิเศษแก่นักวิทยาศาสตร์และนักวิจัยที่ย้ายไปอิสราเอล มีการเสนอค่าตอบแทนให้กับชาวยิวที่ต้องทนทุกข์เพราะเป็นพวกยิวในประเทศอื่น

สิ่งจูงใจเหล่านี้ได้ช่วยเพิ่มจำนวนประชากรของประเทศ ประเทศนี้มีประชากร 650,000 คนในปี 1948 และ 8.6 ล้านคนในปี 2016

"วิศวกรและนักวิชาการหลายหมื่นคน พร้อมด้วยนักวิทยาศาสตร์ ศิลปิน และนักดนตรีหลายพันคน ประกอบขึ้นเป็น 'ทุนมนุษย์' ที่ไม่เหมือนใคร—มีการศึกษา เป็นมืออาชีพ และอุทิศตน—ด้วยความสามารถที่ประเมินค่าไม่ได้ สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจ แหล่งความรู้ทางเทคโนโลยีและวัฒนธรรมสร้างสรรคในอิสราเอล"

เว็บไซต์อิสราเอล
www.moia.gov.il

พระวิหารในเยรูซาเลม

กษัตริย์ไซโลมอนแห่งอิสราเอลได้สร้างพระวิหารเดิมขึ้นในกรุงเยรูซาเลม พระวิหารมีอายุ 400 ปีและถูกทำลายโดยชาวบาบิโลนใน 586 ปีก่อนคริสตกาล วิหารแห่งที่สองสร้างขึ้นโดยเศรุบบาเบลภายหลังการตกเป็นเชลยของชาวบาบิโลนของชาวยิว พระวิหารยืนนานเป็นเวลา 580 ปี และถูกทำลายโดยชาวโรมันใน ค.ศ. 70 ชาวโรมันได้สร้างวิหารสำหรับเทพเจ้าจูปีเตอร์แทนวิหารของชาวยิว

ปัจจุบัน บนภูเขาพระวิหารในกรุงเยรูซาเลมมีมัสยิดมุสลิมชื่อ "โดมออฟเดอะร็อก"⁵

นักวิชาการบางคนเชื่อว่าเพื่อให้คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เป็นจริง จะต้องสร้างพระวิหารใหม่และเริ่มการบูชาต่อ

ภูเขาพระวิหารเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์สำหรับชาวยิว ไม่เพียง

เพราะวิหารอยู่ที่นี่ แต่เพราะพวกเขาเชื่อว่าเป็นสถานที่ที่อัลบราฮัมเกือบจะบูชาญูอิสอัค บริเวณวิหารยังเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์สำหรับชาวมุสลิมด้วย และพวกเขาก็ไม่เต็มใจที่จะให้เคลื่อนย้ายมัสยิดออก เพื่อที่วิหารของชาวยิวจะได้เข้ามาแทน

มีการกล่าวถึงพระวิหารในเยรูซาเลมในคำพยากรณ์เกี่ยวกับสมัยสุดท้าย พระเยซูทรงบอกเป็นนัยว่าคำพยากรณ์ของดาเนียล ที่ว่าจะมีคนเรียกร้องให้ไปนมัสการในพระวิหารนั้นยังคงเป็นเรื่องอนาคต (มัทธิว 24:15-16)

⁵ รูปภาพ by Stacey Franco on Unsplash, retrieved from <https://unsplash.com/photos/ex9KQrN1mj0>.

อัศวรสาวกเปาโลกล่าวถึงบุคคลที่จะมาก่อนการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและจะอ้างว่าเป็นพระเจ้า และคาดหวังการนมัสการในพระวิหาร (2 เธสะโลนิกา 2:1-9) เขาจะทำการอัศจรรย์ที่จะหลอกดวงโลก เขา จะถูกทำลายเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับ

นักวิชาการพยากรณ์ที่เชื่อในตัวมารตามตัวอักษรเชื่อว่าโต ยิววิธีนั้นวิหารจะสร้างขึ้น

ความรอดของอิสราเอล

ฮีบรู 8:10-11 ทำนายเวลาที่ชาวยิวไม่จำเป็นต้องมีการประกาศข่าวดีเพราะทุกคนจะรู้จักพระเจ้า

วิวรณ์ 7:4-8 บรรยายชาวยิว 144,000 คนที่มีตราประทับของพระเจ้า ข้อ 9 พรรณนาถึงฝูงชนนับไม่ถ้วน จากทุกชาติในสวรรค์ เป็นที่ถกเถียงกันอยู่ว่าคำอธิบายของคน 144,000 คนนี้มีความหมายตามตัวอักษร ว่าอะไร แต่เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้เป็นตัวแทนของอิสราเอลที่ได้รับการไถ่ เพราะผู้คนที่ได้รับการช่วยเหลือ จากประเทศอื่น ๆ ทั้งหมดถูกกล่าวถึงแยกกัน

โรม 11 อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างชาวยิวกับข่าวสารพระกิตติคุณ บางคนได้รับความรอด (11:4-5) ชาวยิวที่เชื่อพระกิตติคุณจะได้รับการช่วยให้รอด (11:23) พระเจ้าปฏิเสธประเทศ แต่จะได้รับอีกครั้งในอนาคต (11:12, 15) ชาติจะกลับมาหาพระเจ้า: 11:26-29 กล่าวว่า "อิสราเอลทั้งปวงจะรอด" และกล่าวว่า พันธสัญญาของพระเจ้ากับพวกเขาจะสำเร็จ นั่นไม่ได้หมายความว่าชาวยิวทุกคนจะกลับใจใหม่ แต่ทั้ง ชาติจะยอมรับพระเยซู

บทที่ 2 การบ้าน

1. เขียนการบ้าน: ลองนึกภาพว่าเพื่อนคนหนึ่งบอกคุณว่าเขาได้พบคริสตจักรใหม่ที่น่าตื่นเต้นซึ่งผู้คนให้คำพยากรณ์มากมาย เขียนหลาย ๆ ย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าคุณจะให้คำแนะนำอะไรกับเพื่อน
2. การศึกษาข้อความ: ศึกษาข้อพระคัมภีร์ของผู้รับใช้ในอิสยาห์และเตรียมการศึกษาพระคัมภีร์ที่คุณสามารถสอนเป็นกลุ่มได้

บทเรียนที่ 3

บทนำสู่พระคัมภีร์เกี่ยวกับวันสิ้นโลก

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น

ขอให้นักเรียนหลาย ๆ คนแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเขียนเกี่ยวกับคำแนะนำที่จะให้แก่คนที่ตื่นตื่นเกี่ยวกับคริสตจักรใหม่ที่มีการพยากรณ์มากมาย

รูปแบบวันสิ้นโลกในเชิงอักษรศาสตร์

วันสิ้นโลกเป็นรูปแบบเชิงอักษรศาสตร์ ใช้สำหรับบางส่วนของพระคัมภีร์ แต่ยังสำหรับงานเขียนอื่น ๆ บางส่วน

ผู้เขียนบอกว่าเขาได้รับข้อความในนิมิตหรือความฝัน เป็นเชิงสัญลักษณ์อย่างมาก มักใช้สัตว์หรือสัตว์ประหลาดที่แปลกประหลาดเป็นสัญลักษณ์ แทนที่จะอธิบายเหตุการณ์ตามลำดับเวลา รูปแบบของเหตุการณ์อาจเป็นวัฏจักรของความคล้ายคลึงกันซ้ำ ๆ ที่เพิ่มรายละเอียดที่แตกต่างกัน

การเขียนมักจะเกี่ยวข้องกับปัญหาในการรักษาความเชื่อ ทั้ง ๆ ที่มีความชั่วร้ายและความอยุติธรรมในโลกปัจจุบัน อธิบายการรบที่กว้างขวางด้วยการทำสงครามที่รุนแรง

งานเขียนเกี่ยวกับวันสิ้นโลกในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นถึงชัยชนะสูงสุดของพระเจ้า ผู้ทรงลงโทษคนชั่วและตอบแทนคนดี จุดสนใจคือพระเจ้าองค์ยิ่งใหญ่ทรงมาช่วยเหลือประชาชนของพระองค์

"ประวัติศาสตร์โลกกำลัง
เคลื่อนไปสู่หายนะ การต่อสู้ที่
จะเกิดการเปลี่ยนแปลงใน
จักรวาล สวรรค์ใหม่และ
แผ่นดินโลกใหม่"
Thomas Oden
Life in the Spirit

ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับวันสิ้นโลก ได้แก่ ดาเนียล เศคาริยาห์ โยเอล วิวรณ์ และข้อความจากพระธรรมเล่มอื่น ๆ ของพระคัมภีร์ไบเบิล

หลักการตีความพระคัมภีร์

ควรเข้าใจรายละเอียดตามตัวอักษรเว้นแต่จะเห็นได้ชัดว่าผู้เขียนตั้งใจให้รายละเอียดเป็นแบบความหมายเป็นนัย ตัวอย่างก็จะเป็นสัตว์ต่าง ๆ และสัตว์ประหลาดในนิมิตของดาเนียล

► ให้นักเรียนอ่านพระคัมภีร์ต่อไปนี้

- ตัวอย่างสัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์: ดาเนียล 7:3-7, วิวรณ์ 12:3, วิวรณ์ 16:13 และ [11]เศคาริยาห์ 6:1-3
- ตัวอย่างของข้อความที่อธิบายการต่อสู้ครั้งสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่: โยเอล 2:9-11, วิวรณ์ 19:11-21 และ วิวรณ์ 20:7-9
- ตัวอย่างข้อพระคัมภีร์ที่สอนถึงชัยชนะครั้งสุดท้ายและอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า: ดาเนียล 7:14, 27 และ เศคาริยาห์ 14:9

ส่วนอื่น ๆ ของพระคัมภีร์อาจถือเป็นการเขียนเกี่ยวกับวันสิ้นโลกเพราะข้อเหล่านี้พูดถึงการแทรกแซงอย่างกะทันหันของพระเจ้าเป็นเจ้า เมื่อพระองค์ตัดสินอำนาจชั่วร้ายและปลดปล่อยคนชอบธรรม พระคัมภีร์เหล่านี้ไม่ได้มีลักษณะอื่น ๆ ของการเขียนเกี่ยวกับวันสิ้นโลกทั้งหมด เช่น นิมิตหรือสัญลักษณ์สัตว์ (ตัวอย่างคือ เอเสเคียล 37-39, อีสยาห์ 24-27, มัทธิว 24, มาระโก 13, ลูคา 21, 2 เธสะโลนิกา 2 และ 2 เปโตร 3)

วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า

► นักเรียนควรค้นหาข้ออ้างอิงที่เป็นตัวหนาในส่วนนี้และอ่านข้อเหล่านี้

คำในพระคัมภีร์สำหรับช่วงเวลาแห่งการแทรกแซงครั้งสุดท้ายของพระเจ้าคือ **วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า** ข้อความในพระคัมภีร์เดิมบางตอนกล่าวถึงวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นช่วงเวลาที่คุณต่างชาติถูกลงโทษเพราะการปฏิบัติต่ออิสราเอล⁶ ชาวยิวหลายคนสันนิษฐานว่าในฐานะที่เป็นชาวยิว พวกเขาไม่มีอะไรต้องกลัวการพิพากษาของพระเจ้า ผู้เผยพระวจนะพยายามแสดงให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาจะถูกตัดสินด้วย ถ้าพวกเขาเป็นคนบาป (**เศฟันยาห์ 1:12**, **อาโมส 5:18-27**) และจะไม่รอดเพียงเพราะพวกเขาเป็นชาวยิว

ในพระธรรมโรม เปาโลกล่าวถึง "วันแห่งพระพิโรธ" (โรม 2:5) และถึง "วันที่พระเจ้าจะทรงพิพากษา" (โรม 2:16). ข้ออ้างอิงเหล่านี้มาจากหัวข้อของท่านใน โรม 1:16-18 ที่ว่าพระกิตติคุณคือความรอดจากพระพิโรธของพระเจ้า

"วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า" ไม่จำเป็นต้องหมายถึงหนึ่งวันตามตัวอักษร เหตุการณ์ที่อธิบายไว้อาจใช้เวลามากกว่าหนึ่งวัน เน้นว่าเป็น "วันของพระองค์"; อานาจนทางโลกได้ทำทนายพระองค์ แต่ตอนนี้เป็นเวลาของพระเจ้าที่จะทรงรับผิดชอบ

คำพยากรณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับ "วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า" อาจไม่ได้กล่าวถึงเวลาเดียวในคราวสิ้นสุด ยกตัวอย่าง โยเอลได้ทำนายกองทัพต่างชาติที่พระเจ้าส่งมาเพื่อลงโทษอิสราเอล (**โยเอล 2:1, 11, 20**) ถ้าผู้คนกลับใจ พระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขา (**2:18-20**) นี่อาจเป็นตัวอย่างของคำพยากรณ์ที่สำเร็จลุล่วงแล้วในประวัติศาสตร์ แต่ยังคงมีความสมบูรณ์ขั้นสุดท้ายเมื่อสิ้นสุดเวลาด้วย อัครสาวกเปโตรยกคำพยากรณ์จากหนังสือโยเอลราวกับว่ายังไม่สำเร็จ (**กิจการ 2:16-21**)

ข้อพระคัมภีร์ที่บรรยายวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า ได้แก่ โยเอล 2:10,11, 28-32 (อ้างโดยเปโตร), โยเอล 3:14-15, อีสยาห์ 13:9-11, อีสยาห์ 24:19-23, เศฟันยาห์ 1:14-18, และ 2 เปโตร 3:10-13

---

⁶ ตัวอย่างบางส่วน เช่น เศคาริยาห์ 12 และ โยเอล 3

บางข้อกล่าวถึงคนบาปที่หลบซ่อนตัวจากพระเจ้าและประชาชาติต่างรอดอยการพิพากษา เช่น **อิสยาห์ 2:10-19 และ วิวรณ์ 6:15-17**

บางข้อความที่กล่าวถึงวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าบรรยายถึงประเทศต่าง ๆ ที่รวมตัวกันเพื่อทำสงครามในเวลา¹ที่พระเจ้าเสด็จมา เช่น **เศคาริยาห์ 14:1-2**

มีข้อความอื่น ๆ อีกมากที่ไม่ได้กล่าวถึง "วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า" โดยเฉพาะ แต่อธิบายเหตุการณ์ที่มีรายละเอียดบางอย่างเหมือนกัน ยกตัวอย่าง บางข้อบรรยายเครื่องหมายทางสวรรค์ที่เกิดขึ้นในคราวการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าคล้ายกับที่มีบรรยายไว้ในข้อที่กล่าวถึง "วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า" ตัวอย่าง ได้แก่ **มัทธิว 24:29-30, มาระโก 13:24-26 และ ลูกา 21:25-28**

ความหมายของข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับวันสิ้นโลก

นักวิชาการพระคัมภีร์บางคนเชื่อว่าพระคัมภีร์ส่วนใหญ่เกี่ยวกับวันสิ้นโลกได้สำเร็จลุล่วงไปแล้ว พวกเขาเชื่อว่าโลกจะค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นคริสเตียนโดยการเผยแผ่ข่าวประเสริฐที่ประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตาม¹ ตาม ข้อความบางตอนกล่าวถึงอาณาจักรต่าง ๆ ของโลกที่พระเจ้าทรงเข้าครอบครอง (เช่น **ดาเนียล 7:14, 27**) ทุกวันนี้ หลายประเทศทั่วโลกยังคงข่มเหงคริสเตียน เราสามารถพูดได้ว่าพระเจ้ามีอำนาจเหนือทุกสิ่ง แต่ประเทศเหล่านั้นยังคงกบฏต่อพระเจ้า ซึ่งหมายความว่าข้อความเหล่านั้นยังไม่บรรลุผล

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน **โรม 9:28** ให้กลุ่มฟัง หมายความว่าอะไรที่พระเจ้าจะบรรลุผลสำเร็จอย่างรวดเร็วบนโลกนี้?

ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับวันสิ้นโลกเน้นว่าโลกจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรโดยการแทรกแซงจากพระเจ้าอย่างกะทันหัน ข้อเหล่านั้นไม่ได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมแบบค่อยเป็นค่อยไป

คริสเตียนควรเป็นเกลือและความสว่างในทุกสังคมที่พวกเขาอาศัยอยู่ พวกเขาควรทำงานเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของพวกเขาให้เป็นสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย ชาติต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงและหล่อหลอมโดย

ความก้าวหน้าของพระกิตติคุณ อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์บอกเป็นนัยว่าจนกว่าจะมีการแทรกแซงครั้ง
สุดท้ายของพระเจ้า พลังชั่วร้ายของมนุษย์จะยังคงกบฏต่อพระเจ้าต่อไป

สถาบันต่าง ๆ ของคริสเตียนประสบความสำเร็จอย่างมากในการเผยแพร่ข่าวประเสริฐ การก่อตั้ง
คริสตจักร และการบรรเทาทุกข์ทุกรูปแบบ ชาติต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงและถูกหล่อหลอมโดยอิทธิพล
ของคริสเตียน ดังนั้น คริสเตียนควรทำงานเพื่อสร้างคริสตจักรและสถาบันที่มีผลกระทบระยะยาว อย่างไร
ก็ตาม เรามองหาการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ที่จะนำราชอาณาจักรของพระเจ้ามาอย่างบริบูรณ์
ผู้เชื่อถือควรอดกลั้นอดทนด้วยความเชื่อที่เชื่อฟังพระเจ้าในทุกกรณี ความเชื่อเห็นว่าเป็นที่สุดการเชื่อฟังก็
คุ้มค่า แม้ว่าตอนนี้อาจนำมาซึ่งความทุกข์ ความเข้าใจที่สมบูรณ์ในปัจจุบันเกี่ยวกับเหตุผลที่ว่า การเกิดขึ้น
ของสิ่งต่าง ๆ ไม่จำเป็น

1 โครินธ์ 3:12-15

บริบทของข้อนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับงานรับใช้ ในข้อก่อนหน้าของบทนี้ อัครสาวกกล่าวว่าผู้คนในพันธกิจมี
ความรับผิดชอบที่หลากหลาย และพระเจ้าจะทรงตอบแทนพวกเขาสำหรับการทำงานที่พวกเขาทำ คริสตจักร
เป็นเหมือนทุ่งนาหรืออาคารที่เราทำงาน (ข้อ 9)

การรับใช้ทั้งหมดควรสร้างคริสตจักร รากฐานคือพระคริสต์ และผู้รับใช้สร้างตึกบนรากฐานนั้น บาง
คนทำงานอย่างมีคุณภาพ และพระเจ้าจะทรงตอบแทนงานของพวกเขา คนอื่น ๆ ทำงานที่ไม่ได้สร้างอะไร
ให้ดี และพระเจ้าจะไม่ทรงตอบแทนงานแบบนั้น

ประเด็นของเปาโลคือผู้ปฏิบัติศาสนกิจควรทำงานอย่างซื่อสัตย์และสร้างคริสตจักรอย่างมีกลยุทธ์ ตั้งตารอ
บำเหน็จจากพระเจ้า

การคาดหวังเหตุการณ์ที่ทำนายไว้

ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับการสิ้นโลกเป็นการพยากรณ์ และมักทำนายเหตุการณ์ที่เฉพาะเจาะจง เราไม่รู้เสมอไปว่าเหตุการณ์ใดที่เราควรคาดหวังในฐานะเป็นความสำเร็จของคำพยากรณ์เหล่านั้น บางอย่างอาจสำเร็จแล้ว ความสำเร็จบางอย่างยังคงเป็นอนาคต

ไม่จำเป็นสำหรับเราที่จะกำหนดอย่างแน่นอนกับสิ่งที่ทำนายไว้ จุดประสงค์หลักของการพยากรณ์ไม่ใช่เพียงเพื่อให้เราสามารถเขียนประวัติศาสตร์ก่อนที่มันจะเกิดขึ้น จุดประสงค์ของคำพยากรณ์คือเพื่อแสดงอำนาจในการปกครองและความสัตย์ซื่อของพระเจ้า เพื่อให้ผู้ฟังได้รับการกระตุ้นใจที่จะวางใจและเชื่อฟังพระเจ้า ไม่จำเป็นต้องเข้าใจรายละเอียดทั้งหมด

เดิมมีคำพยากรณ์มากมายที่ประกาศให้แก่ผู้คนที่ไม่เห็นคำทำนายนั้นสำเร็จเป็นจริง เพราะความสำเร็จเป็นจริงนั้นอยู่ไกลในอนาคต กระนั้น จุดประสงค์ของการเทศนาคือเพื่อกระตุ้นให้ผู้ฟังวางใจและเชื่อฟังพระเจ้า ในทำนองเดียวกัน ในทุกวันนี้ ไม่ว่าคำพยากรณ์จะสำเร็จเป็นจริงในอดีตหรืออนาคต และแม้ว่าเราอาจไม่เข้าใจรายละเอียดทั้งหมด แต่เป็นการแสดงให้เห็นถึงฤทธิ์อำนาจและความสัตย์ซื่อของพระเจ้าที่ควรส่งเสริมให้เราวางใจในพระเจ้า

เรามีแนวทางที่ใช้การได้ในการตีความพระคัมภีร์เชิงพยากรณ์ นักวิชาการอาจไม่เห็นด้วยกับเหตุการณ์เฉพาะที่ทำนายไว้ หมายความว่าข้อพระคัมภีร์ไม่สามารถสื่อสารข่าวสารของพระเจ้าได้หรือไม่? ไม่ใช่ แม้ว่าเราจะไม่เห็นด้วยกับรายละเอียดของคำทำนาย แต่เราก็สามารถเห็นการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าได้

"การคิดใคร่ครวญเหล่านี้ [เกี่ยวกับอวสานศาสตร์] จะช่วยให้เราละเว้นจากบาปและยึดความรักของเราจากสิ่งทางโลก การคิดใคร่ครวญจะปลอบโยนเราเพราะการขาดหรือสูญเสียสิ่งของทางโลก กระตุ้นเราให้รักษาจิตวิญญาณและร่างกายของเราให้บริสุทธิ์ ดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้าเป็นเจ้าและนิรันดร และเพื่อบรรลุลความรอดนิรันดร"

Longer Catechism of the Eastern Orthodox Church

ข้อความเกี่ยวกับอวสานศาสตร์ของเปาโลถึงชาวเธสะโลนิกา

▶ กลุ่มนักเรียนควรดู 2 เธสะโลนิกา 1:6-12 ด้วยกัน

2 เธสะโลนิกา 2 เป็นเชิงอวสานศาสตร์ด้วย แต่เราจะศึกษาในบทเรียนอื่น

ข้อนี้อธิบายถึงการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นช่วงเวลาที่คุณบาปถูกลงโทษด้วยการทำลายล้างและผู้เชื่อถือได้รับการบรรเทาจากความทุกข์ทรมาน สง่าราศีของพระเจ้าเป็นจุดสำคัญ—ให้สังเกตการอ้างอิงถึงพระเจ้าและพระคริสต์ตลอดข้อความ

ข้อ 11-12 เริ่มต้นด้วย "ดังนั้น" เป็นการประยุกต์ใช้ข้อความที่เกี่ยวกับอวสานศาสตร์นี้ เราควรอธิษฐานขอให้พระเจ้าได้รับเกียรติยศจากงานของพระองค์ในชีวิตของเราในโลก การใช้อวสานศาสตร์อย่างเหมาะสมจะทำให้เราดำเนินชีวิตในฐานะคริสเตียนที่ดีขึ้น ถวายเกียรติแด่พระเจ้าและเป็นพระพรแก่คนรอบ ๆ ข้าง

บทที่ 3 การบ้าน

1. เขียนการบ้าน: ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับวันสิ้นโลกส่งผลต่อวิธีที่คุณมองงานรับใช้ คริสตจักรของคุณ และสถาบันคริสเตียนอื่น ๆ ที่คุณสนับสนุนอย่างไร? เขียนหนึ่งหน้า (450 คำ) เกี่ยวกับสิ่งที่ควรคาดหวังให้สำเร็จในโลกก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซู
2. การศึกษาข้อความ: ศึกษา 2 เปโตร 3:1-14 อัครสาวกบรรยายถึงวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่กำลังจะมาถึง ท่านใช้ข้อนี้กับการดำรงชีวิตแบบคริสเตียนเริ่มต้นกับคำว่า *ดังนั้น* เขียนคำอธิบายข้อความของข้อนี้

บทเรียนที่ 4

อรรถบทที่ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับอวสานศาสตร์

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น

คุณอาจต้องการให้นักเรียนสองหรือสามคนแชร์สิ่งที่พวกเขาเขียนสำหรับงานมอบหมายในบทเรียนที่ 3 ในบทนี้ มีพระคัมภีร์อ้างอิงหลายข้อระบุไว้ในเชิงอรรถในกรณีที่นักเรียนต้องการศึกษาเพิ่มเติม ชั้นเรียนควรค้นหาการอ้างอิงที่เป็นตัวหนาในบทเรียน

คำนำ

การอภิปรายเกี่ยวกับคำพยากรณ์มักเน้นที่คำถามเล็ก ๆ น้อย ๆ แทนที่จะเป็นความจริงหลัก หัวข้อในคำพยากรณ์ไม่สำคัญเท่ากันทั้งหมด

มีความจริงที่จำเป็นบางประการในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ไบเบิล หลักคำสอนเหล่านี้ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของคริสเตียนและทั้งระบบของหลักคำสอนของคริสเตียน

ลัทธิคริสเตียนโบราณไม่ได้พยายามที่จะรวมหลักคำสอนของคริสเตียนทั้งหมด แต่เพียงเพื่อระบุหลักคำสอนที่จำเป็นต่อศรัทธาของคริสเตียน พวกเขาไม่ได้พูดมากเกี่ยวกับอวสานศาสตร์ แต่คำพูดของพวกเขามีความสำคัญ

ลัทธิอัครสาวกถูกเขียนขึ้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 2 เพื่อระบุหลักคำสอนที่สำคัญของอัครสาวก ลัทธินี้รวมถึงคำกล่าวเกี่ยวกับพระเยซู: "[พระองค์] นั่งที่เบื้องขวาพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าพระบิดาผู้ทรงฤทธานุภาพ จากที่นั่นพระองค์จะเสด็จมาพิพากษาคนเป็นและคนตาย"

Nicene Creed ก่อตั้งขึ้นที่สภาคริสตจักรใน ค.ศ. 325 สภาตั้งใจที่จะระบุสิ่งที่คริสเตียนทุกคนเชื่อ ลัทธิ กล่าวถึงพระเยซูว่า "[พระองค์] จะเสด็จมาอีกครั้งพร้อมสง่าราศี เพื่อพิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย อาณาจักรของพระองค์จะไม่มีวันสิ้นสุด" ต่อจากนั้น "ข้าฯ คอยการฟื้นคืนชีพของคนตายและชีวิตบนโลกที่จะมาถึง"

ในหลักสูตรนี้ เราจะศึกษาข้อพระคัมภีร์หลายข้อและรายละเอียดมากมายเกี่ยวกับอวสานศาสตร์ แต่ในบทนี้ เราจะเน้นความจริงที่สำคัญสี่ประการ:

- การเสด็จกลับทางกายภาพของพระเยซู
- การฟื้นคืนชีพทางร่างกายของทุกคน
- การพิพากษา
- อาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า

ความจริงเหล่านี้เป็นรากฐานของอวสานศาสตร์

การเสด็จกลับทางกายภาพ ของพระเยซู

พระเยซูจะเสด็จกลับมายังโลกนี้อย่างที่ประจักษ์ด้วยตา แม้ว่าตอนนี้พระองค์จะอยู่กับผู้เชื่อทางวิญญาณ บนแผ่นดินโลกแล้วก็ตาม พระองค์จะกลับคืนมาในสภาพที่รุ่งโรจน์และเป็นขึ้นต่อสายตาของทั้งโลก

(วิวรณ์ 1:7)

► จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา?

การเสด็จกลับของพระคริสต์จะเป็นจุดสำคัญของประวัติศาสตร์โลก อาณาจักรต่าง ๆ ของโลกจะกลายเป็นอาณาจักรของพระคริสต์ บรรดาผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระองค์จะได้รับรางวัลและได้รับเกียรติยศ ผู้ที่

เคยกบฏต่อพระองค์จะถูกปราบลง และพระองค์จะทรงมีอำนาจที่จะเอาชนะการต่อต้านทั้งหมด (มัทธิว 26:64) ทุกเข่าจะย่อลง และทุกลิ้นจะสารภาพว่าพระเยซูคือองค์พระผู้เป็นเจ้า⁷

คริสเตียนที่ตายไปแล้วจะฟื้นคืนชีพเพื่อปกครองร่วมกับพระคริสต์⁸ พวกเขาและผู้เชื่อที่มีชีวิตจะลุกขึ้นมาเฝ้าพระเจ้าเมื่อพระองค์เสด็จมา⁹

การเสด็จกลับของพระองค์คือความหวังอันเป็นพระพรของคริสเตียนทุกคน (ทิตัส 2:13) ลองคิดถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์มีความหมายต่อเราทุกประการ เช่น การสิ้นสุดของการช่มเหง ความทุกข์ทรมาน และความเศร้าโศก การกลับมารวมกันอีกของนักบุญและคนที่รักของคริสเตียน ข้อพิสูจน์ว่าศรัทธาของเราไม่สูญเปล่า การเห็นพระเยซูเอง; และการเข้าสู่สวรรค์และความบริบูรณ์ของชีวิตนิรันดร์กับพระเจ้า สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเวลาที่พระองค์เสด็จกลับ แต่เพียงแต่ความจริงที่ว่าพระองค์จะเสด็จกลับตามที่ตั้งใจไว้

พระเยซูตรัสว่าพระองค์จะเสด็จกลับด้วยฤทธิ์เดชและสง่าราศี¹⁰ พระเยซูทรงสัญญาว่าจะเสด็จมาและพาคนของพระองค์ไปอยู่กับพระองค์¹¹ ทูตสวรรค์กล่าวว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาในลักษณะเดียวกับที่เสด็จขึ้นสู่สวรรค์¹² อัครสาวกเทศนาเรื่องการกลับใจในขณะที่รอพระคริสต์เสด็จกลับเพื่อสถาปนาแผนสูงสุดของพระเจ้าสำหรับโลกนี้ (กิจการ 3:19-21) การที่พระเยซูจะเสด็จกลับมายังโลกนี้อีกครั้งด้วยฤทธานุภาพและพระสิริเป็นหนึ่งในความจริงที่ได้รับการสอนมากที่สุดในพื้นที่สัญญาใหม่¹³

---

⁷ ฟิลิปปี 2:10

⁸2 ทิโมธี 2:12

⁹1 เรสะโลนิกา 4:16-17

¹⁰ มัทธิว 24:30

¹¹ ยอห์น 14:3

¹² กิจการ 1:11

¹³1 เรสะโลนิกา 4:15-16; 2 เรสะโลนิกา 1:7, 10; ทิตัส 2:13; ฮีบรู 9:28; ยากอบ 5:7-8; 1 เปโตร 1:7, 13; 2 เปโตร 1:16; 2 เปโตร 3:4, 12; 1

ยอห์น 2:28

แม้ว่าจะมีเครื่องหมายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง แต่เราไม่รู้แน่ชัดว่าพระองค์จะมาเมื่อไร เป็นการดีสำหรับผู้เชื่อที่จะคาดหวังการเสด็จกลับของพระเยซูอยู่เสมอและดำเนินชีวิตตามนั้น

(มาระโก 13:33-37)

► ทำไมพระเยซูเสด็จกลับมา?

เราอาศัยอยู่ในโลกที่ผู้คนส่วนใหญ่กบฏต่อพระเจ้า สิ่งสร้างทั้งหมดต้องทนทุกข์ทรมานจากการสาปแช่งของบาป โลกจะไม่มีวันดีขึ้นจากการกระทำทางการเมือง การปฏิรูป สังคม การศึกษาที่ดีขึ้น หรือเศรษฐกิจที่เจริญรุ่งเรือง การแก้ปัญหาโลก จะไม่เกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป พระเยซูจะเสด็จมาสู่การทรงสร้างของพระองค์ในฐานะกษัตริย์ที่เสด็จกลับมาเพื่อแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ให้ถูกต้อง

ทุกคนเป็นคนบาป แต่ถ้าพวกเขาเต็มใจเข้าร่วมอาณาจักรของพระเจ้า ในตอนนี้ พวกเขาจะรอดจากการพิพากษาที่จะมาถึงได้ ราชอาณาจักรของพระเจ้ากำลังทำงานอยู่ท่ามกลางบรรดาผู้ที่กลับใจและเชื่อ¹⁴ ราชอาณาจักรนั้นจะมาอย่างเต็มที่และอย่างเปิดเผยเมื่อพระเยซูเสด็จกลับ

► เราควรดำเนินชีวิตอย่างไรเพราะเรารู้ว่าพระเยซูกำลังเสด็จกลับมา?

เราต้องจดจำลำดับความสำคัญที่คริสเตียนยุคแรกมี เราได้รับเรียกให้รักษาความเชื่อของเราและ "อดทนจนถึงที่สุด" เราได้รับคำเตือนว่าอย่าให้ความเพลิดเพลินและสิ่งของทางโลกทำให้เราลืมการเสด็จมา¹⁵ เราดำเนินชีวิตตามค่านิยมนิรันดร์เนื่องจากสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้จะล่องไป เราได้รับคำสั่งให้ "เฝ้าระวัง" ไม่ใช่เพ่ง

"ความรุ่งโรจน์ของ
ศาสนาคริสต์เมื่อเทียบกับ
ศาสนาชาติพันธุ์นั้นไม่มีที่
ใดที่ประจักษ์มากไปกว่า
คำสอนเรื่องอวสาน
ศาสตร์"
H. Orton Wiley
Christian Theology

¹⁴ มาระโก 1:14-15, มาระโก 9:1

¹⁵ ลูกา 21:34-36

ดูการปรากฏของพระองค์บนท้องฟ้า แต่จงระวังฝ่ายวิญญาณเพื่อไม่ให้เกิดมาถึงเราโดยไม่ทันตั้งตัว¹⁶ เราอธิษฐานเพื่อความบริสุทธิ์และใช้ชีวิตที่สะอาดเพราะเราต้องการเป็นเหมือนพระองค์¹⁷

คนที่ใช้ชีวิตอยู่วันนี้ราวกับว่าพระองค์จะไม่เสด็จมาจะไม่พร้อมสำหรับการเสด็จมาของพระองค์¹⁸ การเสด็จมาของพระเยซูจะเหมือนฟ้าแลบ¹⁹ ฉับพลันจนไม่มีใครมีเวลาเปลี่ยนแปลงสิ่งใดหลังจากที่พระองค์ปรากฏ เราขออภัยการเสด็จมาของพระองค์ (1) โดยรักษาลำดับความสำคัญนิรันดร์ (2) ดำเนินชีวิตในความบริสุทธิ์ และ (3) ปกป้องตนเองทางวิญญาณด้วยการอธิษฐาน

การฟื้นคืนชีพทางร่างกายของคนทั้งปวง

ทุกคนจะฟื้นคืนชีพจากความตายตามตัวอักษร

เรารู้ว่าร่างกายมีคุณค่านิรันดร์เพราะพระคัมภีร์สอนเรื่องการเป็นขึ้นจากตายของทุกคน

หลักคำสอนเรื่องการเป็นขึ้นจากตายเป็นเรื่องที่จำเป็น²⁰ อัครสาวกเปาโลอธิบายไว้ใน 1 โครินธ์ 15 ว่าการปฏิเสธการฟื้นคืนพระชนม์เป็นการปฏิเสธพระกิตติคุณ หากไม่มีการเป็นขึ้นจากตาย พระเยซูก็ไม่สามารถฟื้นคืนพระชนม์ได้²¹ หากพระเยซูไม่ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย พระกิตติคุณก็ไม่ใช่ความจริง และไม่มีใครได้รับความรอดจริงๆ²²

¹⁶ มาระโก 13:33-37 คำภาษากรีกที่ใช้สำหรับ "เผ่าระวัง" ไม่ได้หมายถึงการมองหาบางสิ่งแต่เป็นการเผ่าระวัง

¹⁷ 1 ยอห์น 3:3

¹⁸ 1 เธสะโลนิกา 5:1-6 แสดงให้เห็นว่าผู้ที่อยู่ในความมืดซึ่งมีชีวิตอยู่เพื่อโลกนี้ จะตกตะลึงกับการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า สำหรับเรา พระองค์จะไม่เสด็จกลับอย่างขโมย

¹⁹ มัทธีว 24:27, 1 โครินธ์ 15:52

²⁰ สิ่งนี้แสดงให้เห็นโดยข้อเท็จจริงที่ว่าเปาโลเขียนข้อความทั้ง 58 ข้อ (ทั้งหมดใน 1 โครินธ์ 15) เพื่อปกป้องหลักคำสอนเรื่องเป็นขึ้นมาจากความตาย

²¹ 1 โครินธ์ 15:3

²² 1 โครินธ์ 15:17

► ดู 1 โครินธ์ 15:19 ด้วยกัน เปาโลหมายความว่าอย่างไรเมื่อท่านกล่าวว่าถ้าไม่มีการเป็นขึ้นมาจากความตาย ผู้ที่มีความเชื่อก็จะเป็นคนที่น่าสังเวชที่สุด?

ทุกคนจะฟื้นคืนชีวิต แต่ไม่ใช่ทุกคนในเวลาเดียวกัน เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พระองค์จะรับเอาคริสเตียนทั้งหมด โดยการปลุกผู้ที่ล่วงลับไปแล้วให้เป็นขึ้นมาสู่ชีวิต²³

ผู้ที่เสียชีวิตในบาปจะไม่ได้รับการยอมรับให้ฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก พวกเขาจะถูกปลุกในเวลาต่อมาเพื่อการพิพากษา²⁴

คริสเตียนจะถูกปลุกในร่างที่มีสง่าราศีเหมือนพระเยซู²⁵ คนบาปจะได้รับปลุกขึ้นมาในรูปแบบอื่นเพื่อรับโทษชั่ววันรันดร์²⁶

► หากคุณไม่เชื่อว่าร่างกายจะฟื้นคืนชีวิต คุณจะสร้างความแตกต่างอย่างไร?

ความเชื่อที่ว่าสักวันหนึ่งเราจะฟื้นคืนชีวิตส่งผลต่อวิถีชีวิตของเรา เราจะเห็นผลในทางปฏิบัติของหลักคำสอนได้โดยดูจากตัวอย่างของผู้คนที่ปฏิเสธ บางคนในประชาคมโครินธ์ปฏิเสธว่าร่างกายมนุษย์จะได้รับการปลุกขึ้นจากความตาย บรรดาผู้ที่เชื่อว่าข้อผิดพลาดนี้แบ่งออกเป็นสองตำแหน่งสุดโต่ง บางคนกล่าวว่า "ในเมื่อร่างกายไม่ได้รับการปลุก วิญญาณเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด นั่นหมายความว่าบาปที่เรากระทำด้วยร่างกายนั้นไม่ร้ายแรง เรายังถึงกับทำผิดประเวณีได้ เพราะร่างกายจะต้องสละทิ้งอยู่ดี"²⁷

---

²³ 1 เธสะโลนิกา 4:16-17, วิวรรณ์ 20:6

²⁴ วิวรรณ์ 20:13

²⁵ 1 ยอห์น 3:2

²⁶ ยอห์น 5:28-29

²⁷ ดู 1 โครินธ์ 6:13-14 ซึ่งบางคนดูเหมือนจะมีสติโลแกนว่า "อาหารทั้งหลายมิไว้สำหรับท้อง และท้องก็สำหรับอาหาร" หมายความว่าไม่มีอะไรสำหรับร่างกายเลยนอกจากการปล่อยตัวตามความปรารถนา อัครสาวกกล่าวว่า "แต่พระเจ้าจะทรงทำลายทั้งท้องและอาหารทั้งหลายนั้น" ซึ่งกล่าวถึงการพิพากษาของการใช้ร่างกายในทางที่ผิด ท่านพูดต่อไปว่า "แต่ [ร่างกาย] สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า.... และพระเจ้าได้ทรงชুবองค์พระผู้เป็นเจ้าให้เป็นขึ้นมาใหม่ และจะทรงชুবพวกเราให้เป็นขึ้นมาใหม่โดยฤทธิ์เดชของพระองค์เองด้วย"

คนอื่น ๆ พูดประมาณว่า "ในเมื่อร่างกายจะไม่ถูกปลุก มันจะต้อง
ไร้ค่าและชั่วช้าแน่ ๆ เราควรระวังความต้องการทางร่างกาย
ทั้งหมด ไม่กินอะไรที่อร่อยหรือมีความสุขในการแต่งงาน"

ข้อผิดพลาดทั้งสองนี้เกิดจากการปฏิเสธการกลับเป็นขึ้นจากตาย
หลักคำสอนของคริสเตียนเรื่องการกลับเป็นขึ้นจากตายให้คุณค่า
แก่ร่างกาย คุณค่านี้ได้มีแสดงให้เห็นในข้อที่ว่าร่างกายของคริส
เตียนได้รับการไถ่ เป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นอวัยวะ
ของพระคริสต์ และจะฟื้นขึ้นจากตายและได้รับสง่าราศี (1 โครินธ์
6:14, 15, 19, 20)

หลักคำสอนเรื่องการกลับเป็นขึ้นจากตายมีความจำเป็นเพราะหมายความว่า (1) พระเยซูทรงฟื้นจาก
ความตาย (2) ทุกคนจะเป็นขึ้นจากตาย (3) ร่างกายมีค่านิรันดร์ และ (4) พระกิตติคุณเป็นความจริง

การพิพากษา

ทุกคนจะถูกพระเยซูพิพากษา

► ดู 2 โครินธ์ 5:10-11 ด้วยกัน ข้อเหล่านี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับอนาคต? เราควรใช้ข้อเท็จจริงของการ
พิพากษาในการประกาศข่าวประเสริฐอย่างไร?

การพิพากษาเป็นการสิ้นสุดอย่างแท้จริงสำหรับผู้ที่ไม่เชื่ออยู่ในหนังสือแห่งชีวิต มันไม่ใช่จุดสิ้นสุดการ
ดำรงอยู่ของพวกเขา แต่เป็นจุดสิ้นสุดการเลือกของพวกเขา นิรันดร์ที่ตามมาจะเป็นผลที่ไม่สิ้นสุดของการ
ตัดสินใจที่ไม่สามารถย้อนกลับได้

การฟื้นขึ้นจากตายคือ " การ
กระทำด้วยฤทธานุภาพสูงสุด
ของพระเจ้า เพื่อให้ร่างของคน
ตายทุกคนกลับมารวมกับจิต
วิญญาณของพวกเขา แล้ว
กลับคืนสู่ชีวิต และต่อจากนั้นก็
กลายเป็นฝ่ายวิญญาณและเป็น
อมตะ"
คำสอนที่ยาวขึ้นของคริสต์จักร
ออร์โธดอกซ์ตะวันออก

การพิพากษาทำให้การเลือกของเรามีความสำคัญเกินกว่าผลที่เกิดขึ้นทันที บางคนคิดว่าตราบาไต่ที่พวกเขาสามารถควบคุมผลของการกระทำได้ ก็ไม่มีอะไรต้องกังวลอีกแล้ว พวกเขาต้องการเชื่อว่าบาปของพวกเขาไม่ชั่วร้ายหากไม่ได้ทำอันตรายใด ๆ จริง ๆ ในความเป็นจริง บาปทั้งหมดทำความเสียหาย ถึงแม้จะไม่อันตราย แต่ก็ยังเป็นเรื่องร้ายแรงเพราะการพิพากษา พระคำของพระเจ้ากล่าวว่าผู้คนที่ถูกตัดสินอันเนื่องมาจากงานของพวกเขา (2 โครินธ์ 5:10, โรม 2:6-11)

ในการพิพากษา บางคนจะถูกส่งไปรับโทษนิรันดร และคนอื่น ๆ จะได้รับบำเหน็จชั่วนิรันดร พระคัมภีร์บรรยายฉากหนึ่งของการพิพากษาสำหรับคนบาปที่ฟื้นคืนชีวิตเพื่อเผชิญการกล่าวโทษสำหรับงานบาปของพวกเขา²⁸ มีการพิพากษาอีกอย่างหนึ่งสำหรับคริสเตียน ซึ่งพวกเขาจะได้รับรางวัลสำหรับงานเหล่านั้นที่มีผลคุ้มค่าและยั่งยืน (1 โครินธ์ 3:14-15)

ความจริงที่ว่า การพิพากษาจะเกิดขึ้นบอกเราว่าสักวันหนึ่งความบาปจะยุติลง เป็นการยากที่จะจินตนาการถึงโลกที่ปราศจากบาป แต่สักวันหนึ่งการกบฏต่อพระเจ้าทั้งหมดจะสิ้นสุดลง

พระเจ้าไม่ได้ทรงประสงค์ให้เราดำเนินชีวิตด้วยความกลัวอย่างต่อเนื่องและความกลัวนั้นเป็นแรงจูงใจของเราในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตาม การมีสติในการพิพากษาที่จะมีมา ทำให้เรารู้สึกถึงความรับผิดชอบที่ชี้นำชีวิตของเรา

เราต้องรู้เกี่ยวกับการพิพากษาเพื่อเข้าใจ (1) ความสำคัญของบาป (2) ความรับผิดชอบต่อพระเจ้า (3) ความสำคัญของการเลือกของเรา และ (4) จุดจบของบาปทั้งหมด

---

²⁸ ดู วิวรณ์ 20:11-15

ข้อผิดพลาดที่ควรหลีกเลี่ยง: การเน้นชีวิตบนโลก

มีแนวโน้มของมนุษย์ที่จะมีชีวิตอยู่ราวกับว่าชีวิตบนโลกจะดำเนินไปตลอดกาล เราพยายามปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของเรา แก้ปัญหาของเรา และสร้างสภาพแวดล้อมที่ทำให้เราพึงพอใจ เราต้องเป็นเหมือนอับราฮัมที่คาดหวังบ้านนิรันดรในขณะที่ท่านอาศัยอยู่ในเต็นท์และย้ายบ่อย ๆ (ฮีบรู 11:8-10, 14-16) เราต้องจำไว้ว่าสิ่งที่เราสร้าง สิ่งที่เรามี และสภาพความเป็นอยู่ที่เราสร้างขึ้นล้วนชั่วคราว เราควรทำงานเพื่อสิ่งที่มีคุณค่าตลอดกาล

อาณาจักรนิรันดรของพระเจ้า

การปกครองจักรวาลของพระเจ้าเป็นนิรันดรและสักวันหนึ่งจะปราศจากการต่อต้าน

► กลุ่มควรดู ฟิลิปปีนส์ 2:10-11 ด้วยกัน

ตามที่กล่าวไว้ในข้อเหล่านี้ เวลาจะมาถึงเมื่อการต่อต้านพระเจ้าและการปฏิเสธพระคริสต์จะสิ้นสุดลง

ตามหลักปรัชญาและบางศาสนา เวลาจะดำเนินไปตลอดกาลในวัฏจักร โดยไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุด และไม่มีเหตุการณ์ใดที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวร

แต่ตามพระคัมภีร์ เวลาเริ่มมีจุดเริ่มต้น และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ดำเนินไปสู่บทสรุป พระคัมภีร์กล่าวถึงการทรงสร้าง ต่อจากนั้นถึงการล่มสลายอันน่าสลดใจของมนุษย์ ตามด้วยแผนแห่งความรอดที่พระเจ้าทรงดำเนินการตลอดหลายศตวรรษในประวัติศาสตร์มนุษย์

ในปฐมกาล เราพบจุดเริ่มต้นของบาป ในวิวรรณ์ บาปถูกแยกออกจากเมืองนิรันดรของพระเจ้าโดยสิ้นเชิง²⁹
ในปฐมกาล เราเห็นการสูญเสียต้นไม้แห่งชีวิตและการลงโทษด้วยความตาย ในวิวรรณ์ เราเห็นการบูรณะ
ต้นไม้แห่งชีวิต ชื่อต่าง ๆ ในหนังสือแห่งชีวิต และการเชื้อเชิญสู่ม่าน้ำแห่งชีวิต³⁰

เรารู้ว่ามีเหตุการณ์หนึ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดกำหนดการที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่เรา เหตุการณ์นี้จะทำ
ให้จักรวาลเข้าสู่นิรันดรที่พระเจ้าได้วางแผนไว้ จะเป็นการเสด็จมาของอาณาจักรที่สมบูรณ์และเป็นนิรันดร
ของพระเจ้า³¹

พระเจ้าเป็นผู้ปกครองจักรวาลของพระองค์มาโดยตลอด³² แต่นับตั้งแต่ความล้มละลายของมนุษย์
มนุษยชาติส่วนใหญ่ได้กบฏต่ออาณาจักรของพระเจ้า สิ่งนั้นจะสิ้นสุดลงอย่างกะทันหัน และพระเจ้าจะ
ทรงปกครองชั่วนิรันดรโดยไม่มีคู่แข่ง โลกจะสมบูรณ์อย่างที่พระเจ้าทรงต้องการ เช่นเดียวกับสวรรค์

การมีชีวิตตอนนี้เพื่อชีวิตนิรันดร

► กลุ่มควรรดู ฟิลิปปี 3:7-16 ด้วยกัน

อัครสาวกบอกว่าท่านมุ่งหน้าด้วยแรงกระตุ้นเดียวกัน และท่านขอให้คนอื่น ๆ ที่มีแรงกระตุ้นที่ "ดีพร้อม"
ให้ทำอย่างเดียวกัน เป็นไปได้ที่คนๆ หนึ่งจะสมบูรณ์แบบในแง่ที่ว่าเขาอุทิศตนเพื่อพระเจ้าอย่างครบถ้วน
และปฏิเสธที่จะปล่อยให้สิ่งใด ๆ มีอิทธิพลต่อเขาที่จะทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย เขากล่าวว่าตนยังไม่มี
ความสมบูรณ์แบบที่จะมีในการฟื้นคืนพระชนม์ แต่เขามีแรงบันดาลใจที่จะทำตอนนี้ให้ดีที่สุดเพื่อที่จะได้
สัมผัสกับความสมบูรณ์แบบของการฟื้นคืนชีพในอนาคต ดังนั้น จึงมีความสมบูรณ์แบบที่ผู้เชื่อควรมีใน
ขณะนี้ และความสมบูรณ์อีกแบบหนึ่งที่เราควรคาดหวังในการกลับเป็นขึ้นจากตาย

²⁹ วิวรรณ์ 21:27

³⁰ วิวรรณ์ 22:1, 2, 19

³¹ วิวรรณ์ 11:15, โรม 14:11, ฟิลิปปี 2:10, [12] วิวรรณ์ 22:5

³² ปฐมกาล 18:25

► กลุ่มควรดู ฟิลิปปีนส์ 3:17-21 ด้วยกัน

ผู้คนในโลกทำตามความปรารถนาของตนเอง จดจ่ออยู่กับสิ่งที่อยู่ฝ่ายโลก คนที่คาดหวังสวรรค์จะมีชีวิตอยู่โดยมีลำดับความสำคัญที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงและทำตามความปรารถนาที่แตกต่างกัน เราได้รับการชี้แนะโดยความคาดหวังในการเสด็จกลับของพระเยซูและการเปลี่ยนแปลงร่างกายของเรา

บทที่ 4 การบ้าน

1. เขียนการบ้าน: เขียนหนึ่งประโยคสำหรับความจริงที่ยิ่งใหญ่สี่ข้อที่อธิบายในบทเรียนนี้ โดยระบุแต่ละข้อ จากนั้นให้เขียนย่อหน้าสำหรับความจริงแต่ละข้อ โดยอธิบายวิธีที่แต่ละข้อสร้างความแตกต่างจากปรัชญาชีวิตของคุณ เพื่อรวบรวมแนวคิดสำหรับการบ้านนี้ คุณอาจพูดคุยกับหลาย ๆ คนโดยถามพวกเขาว่าความจริงเหล่านั้นสร้างความแตกต่างอะไรให้พวกเขา
2. การอ่านการบ้าน: ก่อนคาบเรียนครั้งหน้า โปรดอ่าน มัทธิว 24, มาระโก 13 และ ลูกา 21

บทเรียนที่ 5

คำเทศนา บนภูเขาเมกะกอกเทศ

พระเยซูและอวสานศาสตร์

ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซู เหล่าสาวกไม่เข้าใจหลายสิ่งหลายอย่าง พวกเขาไม่เข้าใจเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ แม้หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู พวกเขา

ยังไม่เข้าใจแผนการของพระเจ้าสำหรับอิสราเอลหรือวิธีที่

อาณาจักรของพระเจ้าจะสมบูรณ์ได้อย่างไร

หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ เหล่าสาวกถามพระเยซูว่าพระองค์จะทรงฟื้นฟูอาณาจักรอิสราเอลทันทีหรือไม่ คำถามแสดงให้เห็นว่าพวกเขายังไม่เข้าใจแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรและอาณาจักร พระเยซูไม่ได้พยายามอธิบายทุกอย่างให้เหล่าสาวกฟัง แต่พระองค์บอกพวกเขาว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงเลือกที่จะเปิดเผยแก่พวกเขาเกี่ยวกับเวลาที่สิ่งต่าง ๆ จะเกิดขึ้น (กิจการ 1:7)

"การสั่งสอนพระกิตติคุณและเป็นพยานถึงพระคริสต์เป็นหน้าที่สูงสุดของคริสตจักรในยุคนี้ ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงมองว่าคำถามที่ไร้สาระและอยากรู้ อยากเห็นนั้นมีความสำคัญเพียงเล็กน้อย (กิจการ 1:7-8)"

H. Orton Wiley

Christian Theology

► คำถามของเหล่าสาวกแสดงให้เห็นอย่างไรว่าพวกเขาไม่เข้าใจแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรและอาณาจักรของพระองค์?

พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับอวสานศาสตร์ เหล่าสาวกจำเป็นต้องเข้าใจบางสิ่ง ในทำนองเดียวกัน อัครสาวกเปาโลกล่าวว่าผู้เชื่อไม่ได้อยู่ในความมืดและจะไม่แปลกใจกับการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า(1 เธสะโลนิกา 5:4)

คำเทศนาบนภูเขาเมกะกอกเทศมีสามตอนในพระกิตติคุณ: มัทธิว 24-25, มาระโก 13 และ ลูกา 21 นี่เป็นข้อความที่ยาวที่สุดของคำสอนของพระเยซูเกี่ยวกับอวสานศาสตร์ ข้อความมีความคล้ายคลึงกันมาก แต่ไม่มีรายละเอียดเหมือนกันทั้งหมด

ในข้อนี้ พระเยซูทรงอธิบายเหตุการณ์ตามลำดับเวลา พระองค์ใช้คำเช่น จากนั้น และ หลังจากนั้น ข้อความนี้ให้เหตุการณ์ต่าง ๆ ในยุคสุดท้ายแก่เราตามลำดับเวลามากกว่าข้ออื่นใดในพระคัมภีร์

ในมัทธิว ลำดับเหตุการณ์ตามลำดับเวลาลงท้ายด้วย 24:31 ในส่วนที่เหลือของ บทที่ 24 และ 25 พระเยซูตรัสหลายเรื่องซึ่งแต่ละเรื่อง (1) แสดงให้เห็นความจริงเกี่ยวกับยุคสุดท้าย และ (2) บอกเราถึงวิธีที่เราควรดำเนินชีวิตเพราะความจริงนั้น ข้อความจากพระเยซูนี้ทำให้เรามีตัวอย่างที่ดีในการใช้อวสานศาสตร์ในการดำเนินชีวิต

► สำหรับแต่ละส่วนของคำเทศนาบนภูเขาเมกะกอกเทศ นักเรียนควรอ่านข้อนี้จากพระกิตติคุณเล่มหนึ่งให้กลุ่มฟัง

คำถาม

► ให้นักเรียนอ่านข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ให้ชั้นเรียน มัทธิว 24:1-3, มาระโก 13:1-4 หรือ ลูกา 21:5-7

พระเยซูทรงบอกเหล่าสาวกว่าพระวิหารจะถูกทำลาย คำทำนายนี้ทำให้พวกเขาคิดถึงคำถามมากมายเกี่ยวกับอนาคต พวกเขาถามถึงเวลาที่พระวิหารถูกทำลาย การเสด็จกลับของพระเยซู และการสิ้นสุดของยุค ก่อนหน้านั้นพระเยซูทรงทำนายความพินาศของเยรูซาเล็ม (มัทธิว 23:37-38)

เหล่าสาวกรู้ว่าการทำลายกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหารจะหมายถึงจุดจบของทุกสิ่งที่คุณเหมือนปกติสำหรับพวกเขา มันจะเป็นจุดสิ้นสุดของยุคและเป็นจุดเริ่มต้นของโลกที่แตกต่าง พวกเขาคงคิดว่าการเสด็จกลับมาของพระเยซูจะเป็นเวลาเดียวกันและอาณาจักรของพระเจ้าจะสำเร็จในเวลานั้น

ช่วงความทุกข์ยาก

- ▶ ให้นักเรียนอ่านข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ให้ชั้นเรียน มัทธิว 24:4-14, มาระโก 13:5-13 หรือ ลูคา 21:8-19

ลักษณะของช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากคือพระคริสต์เทียม สงคราม การทนทุกข์ทุกรูปแบบ แผ่นดินไหว และการข่มเหง พระกิตติคุณจะไปถึงทุกส่วนของโลกก่อนอวสานจะมาถึง

- ▶ คำกล่าวเกี่ยวกับผู้ที่ "อดทนจนถึงที่สุด" มีความหมายอย่างไร?

พระเยซูบอกเหล่าสาวกว่าพวกเขาต้องอดทนและรักษาความเชื่อ บุคคลที่ไม่สูญเสียความเชื่อของเขาจะรอด

ความน่าสะอิดสะเอียนของความรกร้าง

- ▶ ให้นักเรียนอ่านข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ให้ชั้นเรียน มัทธิว 24:15-22, มาระโก 13:14-20 หรือ ลูคา 21:20-24

แง่มุมของเหตุการณ์นี้รวมถึงการวางสิ่งที่น่ารังเกียจในพระวิหาร การทำลายกรุงเยรูซาเล็มโดยกองทัพต่าง ๆ และการเริ่มต้นของความทุกข์ยากที่สุดที่เคยมีมา

พระเยซูทรงอ้างถึงคำพยากรณ์ของดาเนียล (ดาเนียล 9:27, ดาเนียล 12:11) รายละเอียดจำนวนมากเกี่ยวกับคำทำนายของดาเนียลเกิดขึ้นจริงโดยกษัตริย์อันติโอคัสแห่งกรีก ซึ่งวางรูปเคารพไว้ในพระวิหาร (168 ปีก่อนคริสตกาล) และได้ทำสงครามกับชาวยิว กษัตริย์มีชีวิตรอดอยู่ต่อพระพักตร์พระเยซูเป็นเวลานาน แต่พระเยซูตรัสว่าการสำเร็จตามคำพยากรณ์นั้นยังอยู่ในอนาคต

นักวิชาการบางคนเชื่อว่าคำทำนายของพระเยซูสำเร็จในการทำลายกรุงเยรูซาเล็มปี ค.ศ. 70 พระวิหารถูกทำลาย และอิฐก็ถูกงัดออกจากกัน ชาวยิวหลายพันคนต้องทนทุกข์และเสียชีวิต หลังจากการสู้รบครั้งต่อมา กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลายในฐานะเมือง และอิสราเอลก็ไม่ได้อยู่ในฐานะชาติอีกต่อไปเป็นเวลาหลายศตวรรษ นักวิชาการบางคนเชื่อว่านี่คือจุดเริ่มต้นของ "เวลาของคนต่างชาติ"

ทูตสวรรค์ที่พูดกับผู้เผยพระวจนะดาเนียลบอกท่านว่าคำพยากรณ์ถูกฉีกไว้จนถึงวาระสุดท้าย (ดาเนียล 12:4, 9) บทที่ 12 รวมการอ้างอิงถึงความทุกข์ยากที่สุดที่เคยมีมา การช่วยกู้ผู้ที่ "มีชื่อเขียนไว้ในหนังสือ" การฟื้นคืนชีพของคนตาย คนที่มีสติปัญญาจะส่องแสงเหมือนดวงดาวตลอดกาล และสิ่งน่าสะอิดสะเอียนจะวางไว้ในพระวิหารชั่วคราว การอ้างอิงเหล่านี้ดูเหมือนจะหมายถึงยุคสุดท้าย ไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในประวัติศาสตร์

ดูเหมือนว่ายังมีความสำเร็จขั้นสุดท้ายของข้อพระคัมภีร์ในอนาคต เนื่องจากข้อพระคัมภีร์จบลงด้วยการเสด็จกลับของพระเยซูและการรวบรวมตัวผู้เชื่อโดยทูตสวรรค์ นักวิชาการบางคนเชื่อว่าการทำนายเกี่ยวกับความน่าสะอิดสะเอียนจะสำเร็จโดยผู้ต่อต้านพระคริสต์ในสมัยสุดท้าย

พระคริสต์เทียมเท็จ

▶ ให้นักเรียนอ่านข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ให้ขึ้นเรียน มัทธิว 24:23-26 หรือ มาระโก 13:21-23

พระเยซูทรงเตือนเหล่าสาวกของพระองค์ว่าพวกเขาไม่ควรเชื่อในพระคริสต์ที่มาลับ ๆ ผู้คนจะอ้างว่าพระคริสต์เสด็จมาและจะเป็นที่รู้เพียงไม่กี่คนเท่านั้น คริสเตียนควรจำไว้ว่าพระคริสต์จะไม่มีการเสด็จมาอย่างลับ ๆ เพราะพระองค์ตรัสว่าพระองค์จะเสด็จมาบนท้องฟ้าพร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์อย่างเปิดเผย

"เหตุฉะนั้น อย่าให้ใครมองหาองค์พระผู้เป็นเจ้าที่มาจากโลก แต่มาจากสวรรค์" จอห์นแห่งดามัสกัส

หลักการตีความพระคัมภีร์

เราควรสังเกตจุดที่เกิดจากการเปรียบเทียบและความเปรียบเทียบต่าง ในข้อนี้เป็นข้อแตกต่างระหว่างพระคริสต์เทียมเท็จที่ค่อย ๆ กลายเป็นที่รู้จักและพระเยซูผู้จะเสด็จมาในมุมมองที่สมบูรณ์ของโลก เนื่องจากความเปรียบเทียบ เราเชื่อว่าการเสด็จกลับของพระเยซูจะไม่เหมือนกับผู้นำศาสนาที่ค่อย ๆ ดึงดูดผู้ติดตาม

▶ อะไรคือจุดประสงค์ของการเตือนของพระเยซูเกี่ยวกับพระคริสต์ที่มาลับ ๆ?

การเสด็จกลับของพระคริสต์และการรวมตัวของผู้เชื่อ

- ▶ ให้นักเรียนอ่านข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ให้ชั้นเรียน มัทธิว 24:27-31, มาระโก 13:24-27 หรือ ลูกา 21:25-28

พระเยซูจะเสด็จมาในตอนท้ายของความทุกข์ยากที่อธิบายไว้ในข้อนี้ การเสด็จกลับของพระเยซูจะปรากฏแก่คนทั้งโลก ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวจะมีดล ซึ่งเป็ นสัญลักษณ์ที่พระคัมภีร์มักเชื่อมโยงกับวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า³³ ทูตสวรรค์รวบรวมผู้เชื่อจากทั่วทุกมุมโลก

คำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อ

- ▶ ให้นักเรียนอ่านข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ให้ชั้นเรียน มัทธิว 24:32-35, มาระโก 13:28-31 หรือ ลูกา 21:29-33

พระเยซูตรัสว่าเมื่อเหตุการณ์เหล่านี้เริ่มต้นขึ้น เวลานั้นอีกไม่นานก็จะเกิดขึ้น ต้นมะเดื่อแสดงให้เห็นความจริงข้อนี้ เพราะใบมะเดื่อเป็นสัญญาณว่าฤดูร้อนจะมาถึงในไม่ช้า

นักวิชาการบางคนเชื่อว่าต้นมะเดื่อเป็นตัวแทนของอิสราเอล (เช่น ลูกา 13:6-9 และ มาระโก 11:12-14, 20) พวกเขาเชื่อว่าการบานของต้นมะเดื่อเป็นสัญลักษณ์ของการฟื้นฟูชาติอิสราเอลในปี 1948 พวกเขาเชื่อว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ในคำเทศนาบนภูเขาเมกะกอกเทศ จะสำเร็จก่อนที่ทุกคนจะเสียชีวิตในปี 1948

การตีความที่ง่ายกว่าก็คือ เช่นกับที่ใบมะเดื่อแสดงให้เห็นว่าฤดูร้อนกำลังจะมาถึงในไม่ช้า เหตุการณ์แรก ของข้อนี้ก็แสดงให้เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะเกิดขึ้นในไม่ช้า คำตรัสของพระเยซูที่ว่า "เมื่อท่านเห็นสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น" ฟังไม่เหมือนกับว่าพระองค์กำลังตรัสถึงเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่เฉพาะเจาะจง

---

³³ วันขององค์พระผู้เป็นเจ้ามีศึกษาในบทเรียนที่ 3

การกระตุ้นเตือนให้ใช้ชีวิตอย่างระมัดระวัง

► นักเรียนควรอ่านทั้งสามข้อนี้ให้ขึ้นเรียนฟัง: มัทธิว 24:36-51, มาระโก 13:32-37 และ ลูกา 21:34-36

ข้อความนี้เป็นบทสรุปของข้อความของพระเยซูเกี่ยวกับอวสานศาสตร์ พระองค์ทรงบอกเหล่าสาวกถึงวิธีที่พวกเขาควรดำเนินชีวิตเพราะคำทำนายที่เกี่ยวกับอนาคต นี่เป็นแบบอย่างของการใช้อวสานศาสตร์ และเราไม่ควรดำเนินชีวิตที่ขัดกับสิ่งที่พระองค์ตรัส

พระเยซูทรงบอกเหล่าสาวกว่าพวกเขาควรจำไว้เสมอว่าพระองค์กำลังเสด็จกลับมา และการตระหนักถึงนั้นควรชี้นำชีวิตของพวกเขา พระองค์ทรงเตือนพวกเขาว่าอย่าทำตามวิถีชีวิตของชาวโลกที่มีชีวิตอยู่เหมือนกับว่าจะไม่มีวันพิพากษา

พระองค์ไม่ได้บอกพวกเขาให้คอยเฝ้าดูการกลับมาของพระองค์ แต่ให้ระวังฝ่ายวิญญาณเพื่อพวกเขาจะพร้อมสำหรับการเสด็จกลับของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ตรัสว่าพระองค์จะมาเมื่อไรก็ได้ แต่พวกเขาไม่สามารถรู้เวลาได้ และพระองค์จะเสด็จมาอย่างกะทันหัน

หลายชั่วอายุคนผ่านไปตั้งแต่พระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านั้น บรรดาผู้เชื่อพร้อมแล้วสำหรับการเสด็จกลับของพระองค์ แต่พระองค์ไม่เสด็จกลับก่อนที่จะพวกเขาจะสิ้นชีวิต อย่างไรก็ตาม การดำเนินชีวิตอย่างระมัดระวังเป็นวิธีดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง เพราะเราทุกคนจะยืนต่อพระพักตร์พระเจ้าสักวันหนึ่ง และเราไม่รู้ว่าเราจะตายเมื่อใด

เราควรดำเนินชีวิตประหนึ่งพระเยซูอาจเสด็จกลับมาในวันนี้ นั่นไม่ได้หมายความว่าเราไม่ควรวางแผนระยะยาวหรือทำงานในโครงการที่ใช้เวลานานกว่าจะเสร็จ แต่นั่นหมายความว่าเราควรดำเนินชีวิตด้วยความสัตย์ซื่อทุกวันเพื่อเราจะอัปบายถ้าพระองค์เสด็จกลับอย่างกะทันหัน

หลักการตีความพระคัมภีร์

เมื่อข้อพระคัมภีร์บอกเล่าเรื่องราวหรือคำทำนาย ให้มองหาว่าผู้เขียนใช้ข้อพระคัมภีร์อย่างไร ก่อนจะตีความเอง บางครั้งข้อพระคัมภีร์ไม่ได้สรุปการใช้ แต่เมื่อเป็นเช่นนั้น การใช้ข้อพระคัมภีร์นั้นบอกเราถึงวัตถุประสงค์ของข้อความ บ่อยครั้ง การใช้ข้อพระคัมภีร์มักจะเริ่มด้วยคำดั่งนั้น หรือ เพราะเหตุนี้

► บุคคลที่ดำเนินชีวิตเหมือนกับจดจำเสมอว่าพระเยซูจะเสด็จกลับ มีคุณลักษณะอะไรบ้าง? เราจะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมแบบใดหากเราพร้อมที่จะพบพระเยซูอย่างกระตือรือร้น?

มัทธิว 25

ในพระธรรมมัทธิว บทที่ 25 คุณเหมือนจะดำเนินคำเทศนาบนภูเขาเมกะกอกเทศต่อไปนอกเหนือจากที่รวมอยู่ในพระกิตติคุณอื่น ๆ บทนี้มีรายละเอียดการทำนายน้อยลงและเน้นที่การใช้ข้อพระคัมภีร์ในภาคปฏิบัติ

ใน มัทธิว 25 พระเยซูทรงเล่าให้ฟังสามเรื่อง

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: เนื่องจากเป็นกิจกรรมชั้นเรียนทางเลือก ชั้นเรียนสามารถแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม เรื่องจากมัทธิว 25 จะมอบให้แต่ละกลุ่มเพื่ออภิปราย จากนั้นตัวแทนจากแต่ละกลุ่มจะนำเสนอในชั้นเรียนเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เรื่องราวบางส่วน

เรื่องราวของสาวพรหมจารีสิบคน (1-13) เตือนเหล่าสาวกให้เตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จกลับของพระเยซู พวกเขาต้องจะไม่ประมาทเพราะการมาของพระองค์ไม่เร็วอย่างที่พวกเขาคาด ในเรื่องนี้ บางคนเอาน้ำมันเพิ่ม โดยวางแผนที่จะอดทนคอยเป็นเวลานาน คนอื่น ๆ ไม่ได้เตรียมน้ำมันเพิ่ม รอไม่ไหว และไม่ได้พบเจ้าบ่าวเมื่อเขาปรากฏตัว พวกเขาพลาดโอกาส

เรื่องของเงินตะลันต์ (14-30) บอกเหล่าสาวกให้ใช้ทรัพยากรเพื่อพระเจ้า เงินตะลันต์เป็นจำนวนเงินมาก ความผิดพลาดของคนรับใช้ที่มีเพียงตะลันต์เดียวคือเขาไม่คิดว่าเขาจะทำได้มาก เขาจึงไม่ทำอะไรเลย

ในข้อ 31-46 พระเยซูตรัสถึงวันแห่งการพิพากษา เมื่อผู้คนจะได้รับการพิพากษาหรือได้รับบำเหน็จตาม การตอบสนองต่อความต้องการของผู้อื่น

ความสำเร็จในอดีตหรืออนาคต?

ไม่ใช่นักวิชาการพระคัมภีร์ทุกคนจะเห็นด้วยเกี่ยวกับเวลาแห่งการสำเร็จตามคำพยากรณ์ของคำเทศนาบน ภูเขาเมะกอกเทศ

นักวิชาการบางคนเชื่อว่าข้อนี้สำเร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 70 ด้วยการล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งบางครั้ง เรียกว่าทัศนแบบ "อดีตนิยม" เหล่าสาวกถามถึงความพินาศของพระวิหารซึ่งเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 70 การทน ทุกข์และความตายของชาวยิวในเวลานั้นสามารถอธิบายได้ว่าเป็นความทุกข์ยากที่สุดเท่าที่เคยมีมา ดังที่ พระเยซูตรัสไว้ในข้อ 21

นักปราชญ์ที่เชื่อว่าคำเทศนาบนภูเขาเมะกอกเทศอธิบายเรื่องสมัยสุดท้ายให้เหตุผลหลายประการ:

1. เหล่าสาวกถามถึงการเสด็จมาของพระเยซู
2. พระเยซูตรัสว่าพระกิตติคุณจะได้รับการประกาศให้กับคนทุกชาติก่อนอวสาน ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้น ก่อน ค.ศ. 70
3. พระเยซูทรงทำนายสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ (ผู้ที่ถือได้ว่าคำพยากรณ์ในพระ คัมภีร์เกี่ยวกับยุคสุดท้ายได้สำเร็จลุล่วงไปแล้วกล่าวว่านี่หมายถึงกองทัพโรมัน)
4. ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวจะมีดับไป (ผู้ที่ถือได้ว่าคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับยุค สุดท้ายได้สำเร็จลุล่วงไปแล้วกล่าวว่าสิ่งเหล่านี้หมายถึงคนที่มีตำแหน่งสูง)
5. บุตรมนุษย์จะปรากฏบนท้องฟ้าตรงกันข้ามกับพระคริสต์จอมปลอม พระคริสต์ที่มาแบบลับ ๆ (ผู้ ที่ถือได้ว่าคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับยุคสุดท้ายได้สำเร็จลุล่วงไปแล้วกล่าวว่าพระเยซูคือ ตัวแทนของกองทัพโรมันที่ทำลายล้าง)

6. ทูตสวรรค์จะถูกส่งเมื่อมีเสียงแตรเพื่อไปรวบรวมผู้ที่ถูกเลือกจากทั่วทุกมุมโลก ซึ่งฟังดูเหมือน 1 โครินธ์ 15:52

ดูเหมือนว่า มัทธิว 24:30 กำลังพูดถึงการเสด็จกลับของพระเยซูจริง ๆ เพราะข้อ 23-27 เตือนสาวกไม่ให้เชื่อในการมาแบบลับ ๆ แล้วข้อ 30 บอกว่าพระองค์จะเสด็จมาโดยที่ทั้งโลกมองเห็น

นักวิชาการบางคนเชื่อว่าเหตุการณ์ในปี ค.ศ. 70 อาจเป็นการบรรลุผลสำเร็จเพียงบางส่วนในเบื้องต้น แต่จะมีความสมบูรณ์ในภายหลัง ตามที่นักวิชาการเหล่านี้กล่าวไว้ ความสำเร็จผลขั้นสุดท้ายของคำเทศนาบนภูเขาเมกะกอกเทศ จะเกิดขึ้นในสมัยสุดท้าย โดยที่เหตุการณ์ต่าง ๆ จะจบลงด้วยการเสด็จกลับของพระเยซู ตามที่นักประวัติศาสตร์โบราณหลายคนเล่า เหล่าคริสเตียนในเยรูซาเล็มได้หนีออกจากเมืองเพราะพวกเขาจำคำเตือนของพระเยซูและไม่ต้องทนทุกข์กับความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นในเวลานั้น (ลูกา 21:20-21) อย่างไรก็ตาม คำทำนายทั้งหมดไม่ได้สำเร็จในขณะนั้น

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: ให้กลุ่มอภิปรายที่คณะที่แตกต่างกันเหล่านี้ก่อนจะไปต่อ

ข้อความอื่น ๆ ในพระกิตติคุณเกี่ยวกับอวสานศาสตร์

พระเยซูทรงมีคำตรัสอื่น ๆ เกี่ยวกับอวสาน นอกเหนือจากคำเทศนาบนภูเขาเมกะกอกเทศ คำตรัสเหล่านี้มีอธิบายไว้ด้านล่าง

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: คุณอาจเลือกข้อความเหล่านี้หลาย ๆ ข้อเพื่อตรวจสอบและอภิปรายในชั้นเรียน อีกทางเลือกหนึ่งคือมอบหมายแต่ละข้อให้นักเรียนล่วงหน้าเพื่อนำเสนอการอภิปราย การตีความข้อพระคัมภีร์บางข้อนั้นยาก และไม่จำเป็นที่ชั้นเรียนจะต้องได้ข้อสรุปที่ชัดเจนเกี่ยวกับข้อเหล่านั้น

- โลกเปรียบเหมือนทุ่งนาที่ข้าวสาลีและวัชพืชงอกขึ้นด้วยกันเพื่อที่จะถูกคัดแยกในวันพิพากษา (มัทธิว 13:24-30, 37-43)
- การพิพากษาจะเป็นเหมือนอวนที่จับปลาชนิดต่าง ๆ มาคัดแยก (มัทธิว 13:47-50)

- พระเยซูตรัสว่าพระองค์จะเสด็จมาด้วยสง่าราศีพร้อมกับทูตสวรรค์และผู้ฟังของพระองค์บางคน จะไม่ตายก่อนที่จะเห็นพระองค์เสด็จมาในอาณาจักรของพระองค์ (มัทธิว 16:27-28, ลูกา 9:27).
- พระเยซูตรัสว่าอัครสาวกสิบสองคนจะปกครองอิสราเอล (มัทธิว 19:28-30)
- พระเยซูตรัสว่ามหาปุโรหิตจะเห็นพระองค์ที่พระหัตถ์เบื้องขวา จะเสด็จกลับมาในเมฆแห่งความสง่าราศี (มัทธิว 26:64, มาระโก 14:62)
- เมืองต่าง ๆ จะถูกตัดสินเพราะพวกเขาไม่ยอมรับพระคริสต์ (มาระโก 6:10-11, ลูกา 10:12)
- บุคคลที่ละอายเรื่องพระคริสต์ต่อหน้ามนุษย์จะถูกพระคริสต์ปฏิเสธเมื่อพระองค์เสด็จกลับ (มาระโก 8:38, ลูกา 9:26, ลูกา 12:8-9)
- พระเยซูตรัสว่าเหล่าสาวกของพระองค์ควรสัตย์ซื่อเหมือนคนรับใช้ที่รับใช้นายอย่างสัตย์ซื่อขณะรอนายกลับมาโดยที่ไม่ทราบเวลา (ลูกา 12:35-48)
- สักวันหนึ่ง เยรูซาเลมจะยอมรับพระเยซู (ลูกา 13:34-35)
- การเสด็จมาของพระเยซูจะไม่ใช่ความลับ แต่จะเห็นได้ทั่วโลก โลกจะมีชีวิตอยู่ในความบาปที่ประมาทไม่ระวังระไวเหมือนในสมัยของโนอาห์หรือโลด บางคนจะถูกพรากไปในทันที และบางคนก็จะถูกทิ้งไว้ (ลูกา 17:22-37)
- ผู้คนจะร้องขอให้ภูเขาเพื่อล้มทับพวกเขาและซ่อนพวกเขา (ลูกา 23:28-31—เทียบกับ วิวรณห์ 6:14-17)
- พระเยซูจะทรงปลุกคนตาย (ยอห์น 5:25-29, ยอห์น 6:39-40, 44, 54)
- พระเยซูเสด็จไปเตรียมที่สำหรับเหล่าสาวกของพระองค์และจะเสด็จกลับมาเพื่อพวกเขา (ยอห์น 14:1-4)

บทที่ 5 การบ้าน

1. เขียนการบ้าน: ให้เตรียมบทเรียนหรือคำเทศนาเกี่ยวกับคำสอนของพระเยซูเรื่องอวสานศาสตร์สำหรับบทเรียนนี้ เป้าหมายไม่ใช่เพื่ออธิบายและบรรยายเหตุการณ์ในอนาคต อธิบายที่พระเยซูเน้นว่าผู้เชื่อควรตื่นตัวทางวิญญาณ เลือกข้อความที่มีถ้อยคำของพระเยซูที่ชี้ประเด็นนี้
2. การศึกษาเนื้อเรื่อง: ดูคำเทศนาบนภูเขาเมกะกอกเทศอีกครั้งและอธิบายสิ่งที่กล่าวเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ได้แก่ พระวิหาร พระกิตติคุณ สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน ความทุกข์ยาก ต้นมะเดื่อ และแดร
3. การมอบหมายการอ่าน: ก่อนคาบเรียนถัดไป โปรดอ่านอย่างถี่ถ้วน ดาเนียล 1-6

บทเรียนที่ 6

ดาเนียล (บทที่ 1-6)

ความสำคัญของพระธรรมดาเนียล

พระธรรมดาเนียลมีความสำคัญต่อการศึกษาเกี่ยวกับอวสานศาสตร์ด้วยเหตุผลหลายประการ:

1. พระธรรมดาเนียลเป็นตัวอย่างการเขียนที่ชัดเจนเกี่ยวกับอวสาน
2. พระธรรมดาเนียลมีสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มีการใช้ในส่วนอื่นของพระคัมภีร์ด้วย
3. มีคำพยากรณ์มากมายที่อาจอ้างถึงสมัยสุดท้าย
4. พระธรรมดาเนียลแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความหวังใยและลำดับความสำคัญของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิล

ข้อ 4 สำคัญที่สุด เพราะความหวังใยและลำดับความสำคัญดั้งเดิมของผู้เขียนพระคัมภีร์ควรเป็นของเราด้วย

จากยุคสมัยของพวกเขาสู่ยุคสมัยของเรา

อิสราเอลเป็นประเทศเล็ก ๆ ที่อาณาจักรบาบิโลนยึดครองเมื่อ 597 ปีก่อนคริสตกาล ชาวยิวจำนวนมากถูกพาไปยังประเทศอื่น ๆ อิสราเอลไม่สามารถป้องกันตนเองจากมหาอำนาจของโลกได้ กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย คำอธิษฐานเพื่อประเทศชาติดูเหมือนจะไม่ได้รับคำตอบ

ผู้คนต่างดิ้นรนเพื่อรักษาความเชื่อ พวกเขาจะเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าที่มีต่อประเทศของเขาต่อไปได้อย่างไร? พวกเขาจะเชื่อได้อย่างไรว่าพระเจ้ายังคงมีอำนาจเหนือโลก? มีเหตุผลใดที่ยังอธิษฐาน

ต่อไปหรือไม่? พวกเขาจะอธิบายสภาพของโลกให้
ดูกลานฟังได้อย่างไร? พระธรรมดาเนียลเขียนถึง
ผู้คนในสภาพเหล่านี้

ในยุคปัจจุบัน คริสเตียนถูกข่มเหง คริสต์ศาสนิกชน
เสียชีวิตเพราะความเชื่อศรัทธาในศตวรรษที่ 20
มากกว่าในศตวรรษก่อนหน้าทั้งหมดรวมกัน

นานาชาติดูเหมือนจะอยู่ภายใต้การควบคุมของ
มนุษย์ที่ไม่นับถือพระเจ้า ดูเหมือนว่าคริสตจักรไม่

สามารถเปลี่ยนทิศทางของสังคมได้ ข่าวสารในพระธรรมดาเนียลมีความเกี่ยวข้องกับปัจจุบัน

"แต่ในขณะที่อาณาจักรโบราณกำลังหายไปและ
อาณาจักรใหม่กำลังเขียนประวัติศาสตร์ที่ยอด
เยี่ยมแต่สั้น ผู้คนของดาเนียล ผู้คนตามคำสั่งสัญญา
กำลังผ่านคำคืนอันมีมิติแห่งการพิจารณาที่ดี ถูก
เนรเทศออกจากดินแดนแห่งคำสั่งสัญญา ผู้รับใช้ใน
ดินแดนนอกกรีต พวกเขาแขวนพินของพวกเขาวัวที่
ต้นหลิว [สดุดี 137:2] และหวังเวลารุ่งอรุณ"

Roy Swim

Beacon Bible Commentary

หลักการตีความพระคัมภีร์

เมื่อเราเข้าใจสถานการณ์ที่ข้อพระคัมภีร์กล่าวถึง เราจะเข้าใจวิธีประยุกต์ใช้ข้อนั้นกับสถานการณ์ของเรา
ได้ดีขึ้น

► มีอะไรที่เกิดขึ้นในโลกทุกวันนี้ที่คล้ายคลึงกับสมัยของดาเนียล?

อรรคบทของดาเนียล

อรรคบทของดาเนียลเป็นอรรคบทเกี่ยวกับอวสานศาสตร์โดยทั่วไป

1. **อำนาจสูงสุดของพระเจ้าเหนือโลกทั้งปวง** พระเจ้าจะปกครองเหนือกษัตริย์ทั้งหลายเมื่อ
พระองค์เลือก ในที่สุดไม่มีใครสามารถทำทนายพระองค์ได้ การกระทำของผู้คนไม่สามารถขัดขวาง
ไม่ให้พระองค์บรรลุมิตรประสงค์
2. **ความยุติธรรมสูงสุดของพระเจ้า** ผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าจะได้รับการปกป้องและได้รับเกียรติยศ
ในที่สุด ผู้ที่ต่อสู้กับพระเจ้าจะถูกลงโทษ

3. อาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า อาณาจักรของพระเจ้าจะยึดครองทั้งโลกและปกครองตลอดไป โดยไม่มีการกบฏต่อต้าน

โครงสร้างการเขียนของหนังสือเล่มนี้

พระธรรมดาเนียลทั้งสองส่วนได้กำหนดอรรถบทสามประการที่กล่าวไว้ข้างต้น

บทที่ 1-6 อธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของดาเนียล พระเจ้าทรงเปิดเผยฤทธานุภาพและสติปัญญาของพระองค์ในเหตุการณ์เหล่านั้น แสดงให้เห็นว่าพระองค์สามารถทำเช่นเดียวกันกับเหตุการณ์ในอนาคตอันไกลโพ้นได้ บทเหล่านี้รวมคำทำนายบางเรื่อง

บทที่ 7-12 ให้คำพยากรณ์ และไม่มีเหตุการณ์ในชีวิตของดาเนียลยกเว้นประสบการณ์ของท่านในขณะที่ได้รับการเปิดเผย คำพยากรณ์บางข้อได้สำเร็จในช่วงชีวิตของดาเนียล บางข้อก็สำเร็จในช่วงหลายศตวรรษ และบางข้อก็กล่าวถึงวาระสุดท้ายและยังไม่สำเร็จ บางคนเชื่อว่าคำพยากรณ์ของดาเนียลเกือบทั้งหมดเป็นจริงในประวัติศาสตร์ แต่ทูตสวรรค์บอกดาเนียลว่าถ้อยคำในหนังสือถูกผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย และผู้มีปัญญาจะเข้าใจในตอนนั้น (ดาเนียล 12:9-10). คำกล่าวนี้จะไม่สมเหตุสมผลถ้าคำทำนายส่วนใหญ่สำเร็จเป็นจริงในช่วงหลายศตวรรษก่อนวาระสุดท้าย

นิมิตต่าง ๆ อธิบายลำดับของเหตุการณ์ บางนิมิตอธิบายเหตุการณ์เดียวกันโดยมีรายละเอียดต่างกัน นิมิตไม่ควรถูกพิจารณาตามลำดับเวลาในแง่ที่ว่านิมิตในภายหลังให้เหตุการณ์ที่ซ้ำกว่านิมิตก่อนหน้า ยกตัวอย่าง อาณาจักรต่าง ๆ ในชุดเดียวกันมีอธิบายไว้ใน วิวรรณ์ 2 และ 7 ดังที่เราจะเห็นในภายหลัง พระธรรมวิวรรณ์มีโครงสร้างที่คล้ายคลึงกัน

หลักการตีความพระคัมภีร์

นิमितหรืออุปมาในพระคัมภีร์มักจะจัดลำดับเหตุการณ์ตามลำดับเวลา แต่เหตุการณ์ในนิमितและอุปมาที่แยกกันไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับ กล่าวอีกนัยหนึ่ง นิमितที่มาภายหลังไม่จำเป็นต้องแสดงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์ที่แสดงในนิमितก่อนหน้า

ข้อบทสำหรับพระธรรมดาเนียล

ในพระธรรมส่วนใหญ่ของพระคัมภีร์ ข้อพระคัมภีร์สำหรับศึกษาจะไม่เหมือนกับบทต่าง ๆ แต่การแบ่งบทในหนังสือดาเนียลสะดวกต่อการศึกษา

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: คุณสามารถอ่านข้อบทให้กลุ่มฟังเพื่อสร้างความสนใจ ไม่จำเป็นต้องอธิบายเนื้อหาใด ๆ จากบทต่าง ๆ ณ จุดนี้

บทที่ 1: ชาวฮีบรูถูกเนรเทศในบาบิโลน

บทที่ 2: ความฝันเกี่ยวกับรูปปั้น

บทที่ 3: รูปปั้นของกษัตริย์และเตาหลอม

บทที่ 4: เป็นสัตว์เจ็ดปี

บทที่ 5: การเขียนบนกำแพง

บทที่ 6: กรงสิงโต

บทที่ 7: นิमितเกี่ยวกับสัตว์ร้ายและเขา

บทที่ 8: นิमितเกี่ยวกับแกะและแพะ

บทที่ 9: การร้องขอของดาเนียลและคำตอบของพระเจ้า

บทที่ 10: การมาของทูตสวรรค์

บทที่ 11: ความขัดแย้งในอนาคตของบรรดากษัตริย์

บทที่ 12: สายธารแห่งกาลเวลา

ดาเนียล 1: ชาวฮีบรูถูกเนรเทศในบาบิโลน

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน ดาเนียล 1 ให้กลุ่มฟัง

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: เพราะนักเรียนหลายคนคุ้นเคยกับเรื่องนี้แล้ว เพื่อจะสรุปบท ให้ถามคำถามด้านล่างและให้นักเรียนหลายคนตอบ

1. ดาเนียลและเพื่อน ๆ ของท่านมาจากไหน? ทำไมพวกเขาถึงอยู่ในบาบิโลน?
2. พวกเขาต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบากอะไรในทันที?
3. ดาเนียลเสนออะไรให้ผู้คุม?
4. ผลของการทดลองเป็นอย่างไร?
5. ดาเนียลและเพื่อน ๆ เปรียบเหมือนกับเป็นที่ปรึกษาของกษัตริย์ในด้านสติปัญญาและความรู้ได้อย่างไร? เพราะเหตุใด?

พระเจ้าทรงเลื่อนตำแหน่งผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์ไปสู่ตำแหน่งที่มีอำนาจและประทานสติปัญญาที่เหนือกว่าปัญญาที่สูงที่สุดของอาณาจักรคนนอกศาสนา (1:15 , 16, 19-20) ชาวบาบิโลนเชื่อว่าการตัดสินใจที่สำคัญของพวกเขาและการตีความความฝัน ควรได้รับคำแนะนำจากโหร พระเจ้าทรงประทานสติปัญญาแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ซึ่งดีกว่าที่ปรึกษาที่ดีที่สุดในจักรวรรดิ

ข้อ 17 กล่าวว่าพวกเขาเก่งเพราะพระเจ้าประทานความรู้และสติปัญญาแก่พวกเขา พระเจ้าทรงควบคุมแม้จะเป็นช่วงเวลาที่คุณของพระองค์ถูกย้ายโดยจักรวรรดินอกกรีต พระองค์ทรงประทานเกียรติและอิทธิพลแก่ผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์แม้ในรัฐบาลนอกศาสนา

"เมื่อการตกเป็นเชลยของยูดาห์สำเร็จโดยอำนาจของบาบิโลน ชาวบาบิโลนคงคิดว่าเทพเจ้าของพวกเขายิ่งใหญ่กว่าพระเจ้าของผู้คนที่พวกเขาจับได้... อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่ต้องการให้การประเมื่อนี้คงอยู่และทรงทำงานผ่านดาเนียลเพื่อเปลี่ยนแปลง"

Leon Wood

The Prophets of Israel

ดาเนียล 2: ความฝันเกี่ยวกับรูปปั้น

► นักเรียนควรอ่าน ดาเนียล 2:1-30 ให้กลุ่มฟัง ปัญหาที่ดาเนียลและเพื่อน ๆ ต้องเผชิญคืออะไร?

ชาวเคลเดียไม่สามารถตีความพระสุบินของกษัตริย์ได้ พวกเขาคิดว่าไม่มีมนุษย์คนใดในโลกสามารถทำได้ (10)

ชาวเคลเดียกล่าวว่าไม่มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่รู้คำตอบ เห็นได้ชัดว่า พวกเขาไม่เชื่อว่าจะมีใครได้รับคำตอบจากเหล่าเทพเจ้า (11)

ข้อ 20-22 ถือได้ว่าเป็นข้อสำคัญของพระธรรมดาเนียล ข้อเหล่านี้เน้นประเด็นหลักของอภิปรัชญาหรืออย่างชัดเจน พระเจ้าเป็นผู้ควบคุมช่วงเวลาต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ พระองค์ทรงเปลี่ยนสภาพการณ์และควบคุมการเลื่อนตำแหน่งและการถอดผู้ปกครอง พระองค์ทรงเลือกคนที่จะรับพระบัญชาของพระองค์เพื่อพวกเขาจะเข้าใจสิ่งที่พระองค์กระทำ

ดาเนียลทูลกษัตริย์ว่า "มีพระเจ้าที่เปิดเผยความลับและสำแดง ... สิ่งที่จะเกิดขึ้นในวาระสุดท้าย" (28)

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน ดาเนียล 2:46-49 ให้กลุ่มฟัง

กษัตริย์ตรัสว่าพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าเทพเจ้าทั้งปวงและกษัตริย์ทั้งหลาย และทรงเปิดเผยความลับ (47)

กษัตริย์ได้เลื่อนตำแหน่งดาเนียลและเพื่อน ๆ สู่อำนาจสูงสุดในราชอาณาจักร

คำอธิบายและการตีความพระสุบินของกษัตริย์อยู่ในข้อ 31-45 ภาพที่เห็นเป็นรูปปั้นที่ส่วนต่าง ๆ ทำมาจากวัสดุหลายชนิด แต่ละส่วนเป็นภาพแสดงถึงอาณาจักรหนึ่ง ๆ บทที่ 7-12 เพิ่มรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาณาจักรต่าง ๆ

ส่วนต่าง ๆ ของรูปปั้น:

ทอง = บาบิโลน

เงิน = เปอร์เซีย

ทองเหลือง = กรีซ

เหล็ก = โรม

เหล็กและดินเหนียว = อาณาจักรสุดท้ายของมนุษย์

นักวิชาการบางคนเชื่อว่าอาณาจักรสุดท้ายของมนุษย์จะเป็นอาณาจักรของผู้ต่อต้านพระคริสต์ในวาระสุดท้ายก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา

ในนิมิต หินก้อนใหญ่กระแทกรูปปั้นแล้วกลายเป็นภูเขา หินแสดงถึงอาณาจักรของพระเจ้า อาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของรูปปั้นเท่านั้น หินนี้ "ไม่ได้ทำด้วยมือ" ซึ่งหมายความว่าไม่ได้สร้างขึ้นโดยมนุษย์

► นิมิตบอกอะไรเราเกี่ยวกับพระเจ้า?

พระเจ้าทรงรู้วามหาอำนาจต่าง ๆ อะไรบ้างจะเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกนานก่อนที่พวกเขาจะเกิด พระองค์จะทรงจัดอาณาจักรต่าง ๆ ของโลกและเข้ายึดอำนาจถาวรเหนือแผ่นดินโลกเมื่อพระองค์ทรงเลือกที่จะทำ

ดาเนียล 3: รูปปั้นของกษัตริย์และเตาหลอม

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน ดาเนียล 3 ให้กลุ่มฟัง

กษัตริย์สร้างรูปปั้นนี้ตามความฝัน ส่วนที่เป็นทองของรูปปั้นในนิมิตแสดงถึงอาณาจักรของเนบูคัดเนสซาร์ เนบูคัดเนสซาร์สร้างรูปเคารพของตนด้วยทองคำทั้งหมด พระองค์ปฏิเสธคำทำนายว่าอาณาจักรอื่นจะตามหลังเพราะต้องการเชื่อว่าอาณาจักรของตนได้รับการสถาปนาเป็นนิตย์ พระองค์สั่งให้ทุกคนนมัสการความยิ่งใหญ่ของพระองค์ด้วยการบูชารูปเคารพ พระองค์ปฏิเสธความรู้ของพระเจ้าเกี่ยวกับอาณาจักรใน

อนาคต และอำนาจของพระเจ้าที่จะสถาปนาอาณาจักรนิรันดร์ มีการกล่าวซ้ำ ๆ กันอย่างต่อเนื่องว่า "รูป
ปั้นที่พระองค์ทรงตั้งขึ้น"

► ทุกคนควรดูข้อ 14-15 ด้วยกัน

เมื่อกษัตริย์เผชิญหน้ากับพวกฮีบรู พระองค์ตรัสว่า "เจ้าไม่ปรนนิบัติพระเจ้าของเราหรือ?" และ "ใครคือพระ
เจ้าที่จะทรงช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของเรา?" (14-15)

ชาวฮีบรูสามคนไม่รู้ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาหรือไม่ แต่พวกเขามุ่งมั่นที่จะนมัสการพระเจ้าเท่านั้น
(17-18) กษัตริย์ทรงระลึกถึงความภักดีต่อพระเจ้าอย่างไม่มีเงื่อนไข โดยตรัสว่าพวกเขา "ยอมพลีร่างกาย"
(28)

ข้าราชการคนสำคัญที่กษัตริย์ได้รวบรวมมาเพื่อถวายเกียรติแด่ตนเองก็เห็นสง่าราศีของพระเจ้าแทน (27)

เทพเจ้านอกกรีตไม่สามารถช่วยผู้นมัสการพวกเขาให้รอดจากความตายเช่นนี้ได้ พระเจ้าทรงประทับอยู่กับ
พวกเขาในเตาหลอม กษัตริย์ตรัสว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่จะสามารถช่วยให้รอดเช่นนี้ได้" (29)

► เราควรมีความเชื่อแบบไหนจากประวัติศาสตร์นี้?

เราไม่สามารถสรุปได้ว่าพระเจ้าจะทรงป้องกันอันตรายทั้งหมดไม่ให้เกิดขึ้นกับเรา แต่เราควรทำตาม
แบบอย่างของชาวฮีบรูทั้งสามและจงรักภักดีต่อพระเจ้า ในที่สุด พระเจ้าจะทรงพิชิตอำนาจของ
พระองค์และให้บำเหน็จแก่บรรดาผู้สัตย์ซื่อ

หลักการตีความพระคัมภีร์

การอ้างอิงโดยตรงของบุคคลหลักในเรื่องมักจะเน้นที่จุดประสงค์หลักของเรื่อง โปรดสังเกตที่กษัตริย์ตรัสว่า "ใครคือพระเจ้าที่จะช่วยเจ้าให้รอดได้?" และต่อมา "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สามารถช่วยเจ้าให้รอดได้เช่นนี้!"

แบบฝึกหัดเสริม: มองหาคำพูดโดยตรงอื่น ๆ ในเรื่องราวเหล่านี้และสังเกตวิธีที่คำพูดเหล่านั้นเน้นจุดประสงค์หลักของเรื่อง

ดาเนียล 4: เป็นสัตว์เจ็ดปี

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: แทนที่จะอ่านทั้งบทให้กลุ่ม คุณอาจขอให้นักเรียนคนหนึ่งสรุปเรื่องราว จากนั้นให้นักเรียนคนอื่น ๆ เพิ่มรายละเอียด

นักมายากลชาวเคลเดียไม่สามารถตีความความฝันได้ (ดาเนียล 4:7) เมื่อดาเนียลตีความ พวกเขาบอกว่าท่านเป็นผู้มี "วิญญาณของบรรดาพระผู้บริสุทธิ" (8-9)

บทนี้มีความพิเศษเฉพาะในพระคัมภีร์เพราะเป็นคำยืนยันของกษัตริย์แห่งบาบิโลน

ปัญหาพื้นฐานของกษัตริย์คือความจ้องมอง และบทเรียนสำหรับกษัตริย์คือให้พระองค์รู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้ปกครอง (17, 25, 26, 30-32, 34-35) กษัตริย์สามารถหลีกเลี่ยงประสบการณ์นี้ได้โดยการกลับใจ (27)

ในข้อ 2 กษัตริย์ตรัสถึงจุดประสงค์ของการยืนยันและเหตุผลที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นกับพระองค์ สง่าราศีของพระเจ้าได้สำแดงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

หลักการตีความพระคัมภีร์

หากผู้เขียนระบุจุดประสงค์ของการเขียน จุดประสงค์นั้นมักจะเป็นแนวทางให้เราใช้สิ่งที่เขาเขียน

ตัวอย่างอื่น ๆ ได้แก่ 1 ยอห์น 2:2 และ 1 ยอห์น 5:13 และ ลูกา 18:1 เมื่อผู้เขียนพูดถึงสถานการณ์เฉพาะ เราอาจไม่มีสถานการณ์เดียวกัน แต่หลักการที่ผู้เขียนอธิบายนั้นเกี่ยวข้องกับเรา ยกตัวอย่าง เปาโลเขียนเพื่อขอให้ ฟิเลโมน ยกโทษให้ทาสที่หลบหนี หลักการที่ท่านกล่าวคือ ฟิเลโมน และโอนีสมีสเป็นพี่น้องคริสเตียน และความสัมพันธ์นั้นสำคัญกว่าสถานะของพวกเขาในฐานะเจ้านายและทาส

ข้อ 3 เป็นคำกล่าวที่ขอดเยี่ยมเกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าและอำนาจนิรันดร์ของพระองค์ เช่นเดียวกับ 2:20-22 ข้อนี้กล่าวถึงอรรถบทของพระธรรมดาเนียลและเรื่องอวสานทั้งหมด

► คุณจะประยุกต์ใช้ข้อนี้ในการเทศนาอย่างไร?

ดาเนียล 5: การเขียนบนกำแพง

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: นักเรียนคนหนึ่งจะอ่านบทให้กลุ่มฟัง หรือคุณอาจขอให้นักเรียนคนหนึ่งสรุปเรื่องราว จากนั้นให้นักเรียนคนอื่น ๆ เพิ่มรายละเอียด

การดื่มเหล้าองุ่นจากภาชนะของพระวิหารเป็นการดูหมิ่นพระเจ้าของอิสราเอลโดยเจตนา (ดาเนียล 5:2-3) ขณะที่ดื่ม พวกเขา ก็ยกย่องรูปเคารพ (3) ภายในชั่วโมงเดียวกัน ดุมีมีเอปราคฏเขียนข้อความบนกำแพง (5)

พวกนักปราชญ์ไม่สามารถอ่านถ้อยคำบนกำแพงได้ (8) พวกเขา กล่าวว่าดาเนียลมี "วิญญาณของบรรดาพระผู้บริสุทธิ์ในตัวเขา" (11)

ดาเนียลทบทวนเรื่องความถ่อมตนของเนบูคัดเนสซาร์ (ดาเนียล 4) แสดงให้เห็นว่าเบลชัสซาร์ควรได้รับบทเรียนเดียวกัน (22) เบลชัสซาร์บูชารูปเคารพและเมินเฉยต่อพระเจ้าผู้ทรงควบคุมลมหายใจของ

พระองค์ (23) บิดาของเบลซัสซาร์คือนาโบเนตัสซึ่งยังมีชีวิตอยู่ แม้จะไม่ได้อยู่ในบาบิโลน เนบูคัดเนสซาร์ ไม่ได้เป็นบิดาทางสายเลือด แต่ถูกเรียกว่าบิดาในฐานะเป็นบรรพบุรุษของพวกเขา

เบลซัสซาร์ประหลาดใจกับการเปิดเผยที่มาจากดาเนียล แต่ยังไม่กลับใจ เขาให้รางวัลและเลื่อนตำแหน่งราวกับว่าตำแหน่งของเขาจะไม่ตก (29) เขาคงความสงบต่อหน้าผู้ปกครอง 1,000 คน แต่ทุกคนได้ยินและได้เห็นการพิพากษาของพระเจ้าในเวลาต่อมา

พระเจ้าสำแดงอำนาจของพระองค์ที่มีเหนืออำนาจของโลก พระองค์ทรงพิพากษาผู้ที่เพิกเฉยต่ออำนาจของพระองค์

ดาเนียล 6: กรงสิงโต

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: นักเรียนคนหนึ่งควรสรุปเรื่องราวให้กับกลุ่ม นักเรียนคนอื่นอาจเพิ่มรายละเอียดอื่น ๆ ที่สำคัญ

ศัตรูของดาเนียลไม่พบความผิดในตัวท่าน ยกเว้นว่าท่านภักดีต่อพระเจ้าเหนืออำนาจอื่น ๆ (ดาเนียล 6:5)

พวกเขาจัดให้มีการพิจารณาคดีที่จะทดสอบความจงรักภักดีของดาเนียลระหว่างกษัตริย์และพระเจ้า (7) เมื่อพวกเขาเสนอกฎหมายต่อกษัตริย์ เขาก็ยอมจำนนต่อการทดลองแบบเดียวกับที่คนก่อน ๆ มี นั่นคือยกย่องตัวเองเหนือกว่าพระเจ้า

กษัตริย์ถามคำถามสำคัญ: "พระเจ้าของเจ้า ซึ่งเจ้ารับใช้อย่างต่อเนื่อง จะช่วยเจ้าให้รอดได้หรือ?" (20). ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับความสัตย์ซื่อของดาเนียล ท่านได้รับการช่วยให้รอด "เพราะท่านเชื่อในพระเจ้า" (23)

พระราชกฤษฎีกาและพระเกียรติของพระเจ้า (25-27) คล้ายกับของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ (ดาเนียล 4:3, 37)

พระเจ้าแสดงให้เห็นอีกครั้งว่าผู้คนควรรักดีต่อพระองค์ แทนที่จะรักดีต่ออำนาจของมนุษย์ที่แข่งขันกับพระองค์.

► มีตัวอย่างการทดสอบความรักดีอะไรที่คล้ายคลึงกันที่คุณเคยประสบหรือสังเกตมา?

บทที่ 6 การบ้าน

1. เขียนการบ้าน: เตรียมบทเรียนหรือคำเทศนาจากข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งของพระธรรมดาเนียล อย่าพึ่งแค่เล่าเรื่อง อธิบายความสำคัญของเรื่อง อธิบายสาระสำคัญของอวสานศาสตร์และแสดงให้เห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีความสำคัญอย่างไรในทุกวันนี้ อธิบายว่าเรื่องนี้ควรเกี่ยวข้องกับความเชื่อของเราอย่างไร
2. การมอบหมายการอ่าน: ก่อนคาบเรียนถัดไป โปรดอ่านอย่างถี่ถ้วน ดาเนียล 7-12

บทเรียนที่ 7

ดาเนียล (บทที่ 7-12)

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น:

ใช้เวลาสองสามนาทีที่ทบทวนความสำคัญของพระธรรมดาเนียล ขอให้นักเรียนหลาย ๆ คนอธิบายสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ในคาบเรียนก่อนหน้า

ดาเนียล 7 : นิमितเกี่ยวกับสัตว์ร้ายและเขา

บทนี้มีนิमितเกี่ยวกับสัตว์มีสี่เท้าและรายละเอียดอื่น ๆ สัตว์เป็นตัวแทนของอาณาจักรต่าง ๆ ที่ยิ่งใหญ่ โปรดจำไว้ว่า ข้อความนี้อธิบายอาณาจักรต่าง ๆ ที่มีในนิมิตตาม ดาเนียล 2 โดยมีรายละเอียดที่ต่างกัน

สัตว์ร้ายตัวแรก: สิงโตมีปีก

ปีกถูกถอดออก สิงโตยืนขึ้นในฐานะมนุษย์และได้รับหัวใจของชายคนหนึ่ง ถ้านี่คืออาณาจักรบาบิโลน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับสิงโตอาจหมายถึงการเปลี่ยนแปลงของเนบูคัดเนสซาร์

สัตว์ร้ายตัวที่สอง: หมี

ชาวมีเดียและเปอร์เซียได้ยึดครองอาณาจักรแห่งบาบิโลนใน 538 ปีก่อนคริสตกาล ดาริอัสเป็นชาวมีเดียที่ตั้งตัวเป็นผู้ว่าการกาลเดียภายใต้กษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซีย ผู้เป็นจักรพรรดิที่แท้จริง ชาวบาบิโลนหลายคนถือว่าไซรัสเป็นผู้ปลดปล่อย ผู้ซึ่งไม่พอใจกับการละเลยศาสนา مادุกของนาโบเนดัส ไซรัสออกคำสั่งให้ชาวยิวได้รับอนุญาตให้กลับบ้านเกิดของพวกเขา (เอสรา 1) ซึ่งสำเร็จตามคำพยากรณ์ของอิสยาห์ (อิสยาห์ 41:2, 25, อิสยาห์ 46:11, อิสยาห์ 48:15) 150 ปีก่อนนั้น

สัตว์ร้ายตัวที่สาม: เสือดาวสีปีกและสี่หัว

จักรวรรดิกรีกเออาชนะจักรวรรดิมีโด-เปอร์เซียเมื่อ 330 ปีก่อนคริสตกาล ก่อตั้งโดยอเล็กซานเดอร์ จักรวรรดิถูกแบ่งออกระหว่างนายพลสี่คน เมื่ออเล็กซานเดอร์เสียชีวิตใน 323 ปีก่อนคริสตกาล

สัตว์ร้ายตัวที่สี่: สัตว์ประหลาดที่มี 10 เขา

สัตว์ร้ายตัวนี้มีพื้นเป็นเหล็ก ซึ่งสัมพันธ์กับส่วนเหล็กของรูปปั้น โรมเป็นจักรภพถัดจากกรีซ นอกจากนี้ยังมีเล็บเป็นทองเหลือง (19) ซึ่งเป็นการรวมคุณสมบัติต่าง ๆ ของอาณาจักรกรีกก่อนหน้า โรมเออาชนะมาซิโดเนีย มหาอำนาจกรีกที่ยังเหลือรอดอยู่ใน 196 ปีก่อนคริสตกาล

ไม่มีสัตว์ร้ายตัวที่ห้าที่ตรงกับส่วนที่ห้าของรูปปั้น แต่จากเขาสิบเขาของสัตว์ตัวที่สี่มีเขาคือตัวหนึ่งซึ่งกลายเป็นราชาผู้ยิ่งใหญ่ ถ้าทั้ง 10 เขาเปรียบเทียบกับ วิวรรณ 17:12 ดูเหมือนว่ากษัตริย์องค์นี้ออกมาจากอาณาจักรโรมันโบราณ

คำ ปฏิบัติของพระคริสต์

คำนี้ใช้ใน 1 ยอห์น 2:18 หมายถึงคำทำนายต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคลที่เรียกว่าปฏิบัติต่อพระคริสต์ ยอห์นกล่าวต่อไปว่ามีคนจำนวนมากที่ต่อต้านพระคริสต์อยู่แล้ว แต่สิ่งนี้ไม่ได้ขัดแย้งกับข้อสันนิษฐานที่ผู้ต่อต้านพระคริสต์คนใดคนหนึ่งจะมาในอนาคต นักวิชาการบางคนเชื่อว่าบุคคลนั้นเป็นชายใน 2 เธสะโลนิกา 2:3-4 ผู้เรียกร้องการนมัสการในพระวิหาร ผู้วาง "สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนที่ทำให้ร้าว" ที่พระเยซูตรัสไว้ใน มัทธิว 24:15 คนที่ทำนายไว้ใน ดาเนียล 8:25 ใครจะต่อต้านพระเมสสิยาห์และสัตว์ร้ายใน วิวรรณ 13: 4-8 ผู้ที่ปกครองเป็นเวลา 3 ½ปีและเรียกร้องการนมัสการจากทั่วโลก

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน ดาเนียล 7:9-14, 22, และ 27 ให้กลุ่มฟัง ขอให้สังเกตวิธีที่ข้อเหล่านี้กล่าวถึงอรรถบทของดาเนียลอีกครั้ง

ข้อสังเกตบางประการ:

- ข้อ 9: นิमितของพระเจ้าคล้ายกับนิมิตของพระคริสต์ใน วิวรณ์ 1 โดยอ้างอิงถึงผมขาวและไฟ
- ข้อ 10: จำนวนผู้รับใช้จำนวนมหาศาลเป็นสัญลักษณ์ของความยิ่งใหญ่และอำนาจ
- ข้อ 12: อาณาจักรโบราณต่าง ๆ ยังคงมีอยู่ แม้ว่าจะสูญเสียดำนาจ
- ข้อ 13: การอ้างอิงถึง "บุตรมนุษย์" นี้ อาจเป็นเหตุผลที่พระเยซูทรงใช้สำนวนนี้
- ข้อ 14: อรรถบทของดาเนียลมีซ้ำอีกที่นี้: อาณาจักรของพระเจ้านั้นสมบูรณ์ เป็นที่สุด และนิรันดร์
- ข้อ 25: กษัตริย์องค์ใดองค์หนึ่งจะพยายามยกเลิกอำนาจที่จัดตั้งขึ้นทั้งหมดเพื่อนำอำนาจมาอยู่ภายใต้พระองค์เอง เขาจะดูหมิ่นพระเจ้า ตามที่อธิบายไว้ในวิวรณ์ การควบคุมของเขาจะคงอยู่เป็นเวลา 3 ปีครึ่ง เปรียบเทียบการใช้คำว่า วาระ กับ ดาเนียล 4:16 โดยที่คำนี้หมายถึง "ปี"

ดาเนียล 8: นิมิตของแกะและแพะ

บทนี้ให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการถ่ายโอนอำนาจจากอาณาจักรหนึ่งไปยังอีกอาณาจักรหนึ่ง จากนั้นจะอธิบายการกระทำของกษัตริย์ในอนาคตที่เฉพาะเจาะจง

แกะผู้ตัวหนึ่งมีสองเขาก็อายุแก่แพะตัวหนึ่งที่มีเขาเดี่ยว หลังจากที่แพะยิ่งใหญ่ขึ้น เขาก็หักและมีสี่ขาเข้ามาแทนที่ แกะคืออาณาจักรมีเดีย-เปอร์เซีย (20) และแพะคืออาณาจักรกรีก (21) เขาทั้งสี่เป็นแม่ทัพสี่คนที่แบ่งอาณาจักร (22)

เขาเล็กหนึ่งในสี่เขาปรากฏขึ้น (9) บุคคลที่มีเขาเล็ก ๆ เป็นตัวแทนจะยกตัวขึ้นสู่สวรรค์และทำให้เครื่องบูชาในพระวิหารยุติลง ช่วงเวลา 3 ปีครึ่งผ่านไปก่อนที่พระวิหารจะสะอาดและการถวายบูชาเริ่มขึ้นอีกครั้ง อันติออคัสเป็นกษัตริย์ที่สืบเชื้อสายมาจากหนึ่งในสี่นายพลของอเล็กซานเดอร์ เขาถือว่าตัวเองเป็นพระเจ้าและเรียกร่องการนมัสการ เขาถวายหมูปบนแท่นบูชาในกรุงเยรูซาเล็มเพื่อลบหลู่พระวิหารและยุติการนมัสการที่นั่น ชาวยิวต่อสู้กับเขา เริ่มในปี 168 ก่อนคริสตกาล อันติออคัสเสียชีวิตในสงคราม และชาวยิวก็

ได้เป็นชาติเอกราชอีกครั้ง สงครามกินเวลา 3 ปีครึ่ง จากนั้นพวกเขาก็ชำระพระวิหารให้บริสุทธิ์และเริ่มถวายเป็นเครื่องบูชาอีกครั้ง

หลักการตีความพระคัมภีร์

คำพยากรณ์อาจสำเร็จเป็นจริงมากกว่าหนึ่งครั้ง และการสำเร็จเป็นจริงในภายหลังก็สมบูรณ์กว่าครั้งก่อน ๆ ยกตัวอย่าง อันติโอคัสได้ทำให้คำทำนายมากมายสำเร็จใน ดาเนียล 7 แต่พระเยซูตรัสถึงการสำเร็จเป็นจริงว่ายังอยู่ในอนาคต (มัทธิว 24:15)

เห็นได้ชัดว่าคำพยากรณ์ของดาเนียลสำเร็จเป็นจริงโดยอันติโอคัส แต่ไม่ใช่ในรายละเอียดทั้งหมด พระเยซูตรัสถึงคำพยากรณ์นี้ว่ายังอยู่ในอนาคต (มัทธิว 24:15) อัครสาวกเปาโลดูเหมือนจะอ้างถึงคำพยากรณ์เดียวกันใน 2 เธสะโลนิกา 2:3-4 ดาเนียลกล่าวว่าบุคคลผู้นี้จะต่อต้านพระเมสสิยาห์ (ดาเนียล 8:25) เห็นได้ชัดว่า อันติโอคัสเป็นความสำเร็จ แต่ยังจะมีความสมบูรณ์มากกว่าในวาระสุดท้าย

ดาเนียล 9: คำวิงวอนของดาเนียลและคำตอบของพระเจ้า

ดาเนียลค้นพบโดยการศึกษากฎการเป็นเชลยนั้นคงอยู่ยาวนานเป็นเวลา 70 ปี เวลานั้นล่วงไป ดังนั้นท่านจึงอธิษฐานขอให้มีการฟื้นฟูกรุงเยรูซาเล็ม

คำอธิษฐานของดาเนียลเป็นคำอธิษฐานของการกลับใจในฐานะตัวแทนของประชาชน นี่เป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของการกลับใจอย่างแท้จริง

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน ดาเนียล 9:4-19 ให้กลุ่มฟัง

คำอธิษฐานของดาเนียลประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้:

1. เราทำบาป (ทำบาป, กระทำความชั่ว, ทำชั่ว, กบฏ, ไม่ฟัง, ล่วงละเมิด, ไม่เชื่อฟัง, ละทิ้งไป) ดูข้อ

5-11

2. เราสู้ดีกว่านี้ (ดังนั้น จึงสมควรได้รับการลงโทษอย่างเต็มที่) ไม่มีข้อแก้ตัวใด ๆ ในการอธิษฐานสำหรับบาป ข้อ 5, 6, 10, 11, 12, และ 13
3. พระเจ้าทรงยุติธรรมในการกระทำทั้งหมดของพระองค์ ข้อ 7 และ 14
4. พระเจ้าทรงช่วยให้รอดได้ ข้อ 15 พาดพิงถึงการปลดปล่อยครั้งใหญ่จากอียิปต์และบอกว่าพระเจ้าจะทรงทำได้อีกครั้ง
5. การอุทธรณ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของคุณธรรมของมนุษย์ แต่เป็นพระเมตตาของพระเจ้า (18)
6. เป้าหมายไม่ใช่แค่ความเมตตาแต่เป็นสง่าราศีของพระเจ้า (16-19)

การอธิษฐานอย่างจริงใจควรรวมองค์ประกอบเหล่านี้ไว้ด้วย คนที่ปฏิเสธความบาป แก้ว หรือคิดว่าเขาสมควรได้รับบางสิ่งจากพระเจ้า ไม่เข้าใจความร้ายแรงของบาปของเขาและไม่กลับใจอย่างแท้จริง

คำอธิษฐานยังสอนให้เราประกาศพระกิตติคุณอีกด้วย เมื่อเราเทศนาเกี่ยวกับการกลับใจ เราควรอธิบายการกลับใจที่แท้จริงเพื่อที่ผู้ฟังของเราจะแสวงหาพระเจ้าอย่างถูกต้อง

► ความเข้าใจผิดทั่วไปอะไรบ้างเกี่ยวกับการกลับใจที่คุณสังเกตเห็น?

กาเบรียลถูกส่งมาเพื่ออธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับแผนการฟื้นฟูของพระเจ้า (ข้อ 24-27) กระบวนการทั้งหมดจะใช้เวลา 70 "เจ็ด" ข้อ 24 แสดงสิ่งที่จะต้องทำให้สำเร็จ นี่ไม่ใช่เพียงเพื่อเริ่มต้นการทดลองของอิสราเอลใหม่ เพื่อให้จบลงด้วยความพ่ายแพ้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เหมือนวัฏจักรของผู้วินิจฉัย นี่จะเป็นจุดจบของบาป การชดใช้ที่สมบูรณ์สำหรับการคืนดีกับคนบาปต่อพระเจ้า และการเจิมพระเมสสิยาห์สำหรับอาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์

เลข 70 ทั้งหมดไม่ได้เกิดขึ้นโดยไม่มีช่วงพัก มี 7 แล้ว 62 เมื่อถึงจุดนั้นความตายของพระเมสสิยาห์ก็เกิดขึ้น แล้วก็ต้องรออีกนานถึง 7 สดท้าย

มีการตีความที่แตกต่างกันอย่างน้อยสองข้อในข้อ 26-27

1. "เจ้าชายที่จะเสด็จมา" คือพวกปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ที่จะทำลายกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหาร เขาจะทำพันธสัญญากับอิสราเอล แต่แล้วทำลายทิ้งในช่วงกลางระยะเวลาเจ็ดปี เขาจะทำการที่ น่าสะอิดสะเอียนที่ทำให้การนมัสการในพระวิหารยุติลง เราสามารถเข้าใจได้ว่า "7" คือเจ็ดปี เพราะข้อ 27 บอกเราว่าการถวายเป็นเครื่องบูชาสิ้นสุดลงตรงกลางของ 7 เราได้จากข้อ 8:4 ว่าการถวายเป็นเครื่องบูชาสิ้นสุดลงเป็นเวลา 3 ปีครึ่ง
2. "เจ้าชายที่จะเสด็จมา" คือพระเมสสิยาห์ดังที่กล่าวไว้ในข้อ 25-26 คริสเตียนโดยการประกาศข่าวประเสริฐจะทำให้เยรูซาเล็มและพระวิหารไม่สำคัญ พันธกิจของพระเยซูคือ 3 ปีครึ่ง ไม่กางเขนของพระเยซูเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน (ซึ่งชาวยิวพิจารณาแล้ว) ที่ยุติการนมัสการในพระวิหาร 3 ปีครึ่งที่สองไม่ใช่การวัดตามตัวอักษร แต่เป็นเวลาหลายศตวรรษของพันธกิจของคริสตจักร

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: กลุ่มอาจเปรียบเทียบและอภิปรายการตีความทั้งสองโดยสังเขป ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหานี้จะได้รับการพิจารณาในบทเรียนเกี่ยวกับความทุกข์ยาก

ดาเนียล 10: การมาของทูตสวรรค์

คำทำนายของบทนี้ยังอยู่อีกยาวไกลในอนาคต (1)

ทูตสวรรค์อธิบายว่าคำตอบจากพระเจ้าล่าช้าเนื่องจากการต่อต้านของวิญญาณชั่วร้าย

มีทูตสวรรค์ชั่วร้ายที่เรียกว่าเจ้าชายแห่งเปอร์เซีย (13) และเจ้าชายแห่งกรีก (20) มีคาเอลเป็นทูตสวรรค์ที่ปกป้องอิสราเอล (ดาเนียล 10:13, ดาเนียล 12:1)

ดาเนียล 11: ความขัดแย้งในอนาคตของกษัตริย์ทั้งหลาย

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน ดาเนียล 11:1-4 ให้กลุ่มฟัง

ข้อ 2 สำเร็จโดยเซอร์เซส กษัตริย์เปอร์เซียองค์ที่สี่แห่งราชวงศ์ พระองค์เป็นกษัตริย์ที่มั่งคั่งมหาศาลที่รวมกองกำลังต่อสู้กรีซในปี 480 ก่อนคริสตกาล แต่แพ้ พระองค์เป็นกษัตริย์ที่เรียกอีกชื่อว่าอาหสุเออร์สในพระธรรมเอสเธอร์

ข้อ 3-4 อาจหมายถึงอเล็กซานเดอร์มหาราชแห่งกรีซ พระองค์ไม่ได้ต่อสู้กับเซอร์เซส แต่ทำให้กษัตริย์เปอร์เซียพ่ายแพ้ในเวลาต่อมา อาณาจักรถูกแบ่งระหว่างแม่ทัพสี่คนของเขาหลังจากที่อเล็กซานเดอร์เสียชีวิต แทนที่จะมอบให้กับลูกหลานของเขา

บทนี้อธิบายถึงความขัดแย้งต่าง ๆ ระหว่างบรรดากษัตริย์ คำพยากรณ์หลายตอนเหล่านี้สำเร็จในสมัยโบราณ ไม่จำเป็นที่เราจะตีความรายละเอียดทั้งหมดในบท

► ดูข้อ 31 ด้วยกัน

"ปาเลสไตน์เป็นเวทีแห่งการกระทำของพระเจ้าอย่างไม่ต้องสงสัย แต่ทั้งโลกและท้องฟ้าเป็นฉากของการกระทำครั้งสุดท้ายของพระเจ้าในยุคนี้ จุดที่ประวัติศาสตร์กำลังดำเนินไปสู่คือจุดสูงสุดของอาณาจักรของพระเจ้า"

Roy Swim

Beacon Bible Commentary

ข้อ 31 กล่าวถึงสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนที่จะวางไว้ในพระวิหาร ซึ่งน่าจะเป็นรูปเคารพ ข้อ 21-45 เป็นเรื่องเกี่ยวกับกษัตริย์ที่จะวางสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน ข้อความนี้สำเร็จเป็นจริงโดย อันโทคัส เอฟิฟานีส แต่ปฏิปักษ์ของพระคริสต์อาจเป็นการสำเร็จตามรายละเอียดขั้นสุดท้ายในข้อ 31 และ 36-39 (มัทธิว 24:15) กษัตริย์องค์นี้จะไม่ปฏิบัติตามศาสนาใด ๆ ที่เป็นที่ยอมรับ แต่จะยกย่องตนเองเหนือปวงเทพทั้งหมด เขาจะไม่มีผู้หญิง เพราะดูเหมือนเขาจะอยู่เหนือมนุษย์ เขาจะบูชาเทพเจ้าแห่งอำนาจที่บรรพบุรุษของเขาไม่ได้ปรนนิบัติ

ดาเนียล 12: สายน้ำแห่งกาลเวลา

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน ดาเนียล 12 ให้กลุ่มฟัง

คำพยากรณ์เหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงวาระสุดท้ายอย่างชัดเจน ข้อ 2 กล่าวถึงการฟื้นคืนชีพของคนตาย ข้อ 3 กล่าวถึงสง่าราศีในวันตรี

มีการกล่าวถึงช่วงเวลาประมาณ 3 ปีครึ่งเกี่ยวกับความน่าสะอิดสะเอียนของความรกร้าง (7 และ 11)

กล่าวกันว่าคำพยากรณ์ของพระธรรมดานิเอลถูกผนึกไว้จนถึงที่สุด (4, 9) ซึ่งแสดงเป็นนัยว่าจะข้อเหล่านี้ไม่สามารถเข้าใจได้อย่างครบถ้วนจนกระทั่งจวนจะเกิดเหตุการณ์ที่คาดหมายไว้ ดาเนียลเองบอกว่าท่านไม่เข้าใจเรื่องทั้งหมด (8)

ในช่วงเหตุการณ์เหล่านี้ ผู้คนจำนวนมากจะได้รับการทดสอบและชำระให้บริสุทธิ์ ในขณะที่คนชั่วจะยังคงอยู่ในความชั่วร้ายต่อไป (10)

ข้อ 10 ระบุจุดประสงค์ของอวสานศาสตร์: คนชั่วจะไม่เข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น แต่คนมีปัญญาจะเข้าใจ บรรดาผู้ที่รู้พระวาระของพระเจ้าจะรับรู้ถึงความสำเร็จของคำพยากรณ์และจะความเชื่อของพวกเขาจะได้รับการเสริมสร้างให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

► ถ้าคุณมีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่คำพยากรณ์เหล่านี้สัมฤทธิ์ผล จะสร้างความแตกต่างให้กับคุณได้อย่างไร เพื่อทราบเกี่ยวกับคำทำนายเหล่านี้?

บทเรียนที่ 7 การบ้าน

1. เขียนการบ้าน: ให้เขียนสั้น ๆ ว่าสัญลักษณ์ต่อไปนี้มีหมายถึงอะไรในพระธรรมดาเนียล: สิงโต หมี เสือดาว แกะผู้ แพะ และสัตว์ร้ายมีเขาสิบเขา
2. การบ้าน: ก่อนคาบเรียนถัดไป โปรดอ่านอย่างถี่ถ้วน วิวรรณ 1-5

บทเรียนที่ 8

วิจารณ์ (บทที่ 1-5)

หนังสือเกี่ยวกับพระเยซู

คำแรกของพระธรรมเล่มนี้บอกว่าหนังสือมีไว้เพื่อเปิดเผยพระเยซูคริสต์ เนื้อหาของหนังสือเน้นเกี่ยวกับเรื่องพระคริสต์

พระเยซูทรงเป็นผู้ปกครองโลกผู้ทรงบรรลุการชาติใช้แล้ว เมื่อพระเยซูเสด็จกลับ ทุกเผ่าพันธุ์ที่ทำบาปบนแผ่นดินโลกจะต้องอับอาย พระองค์ทรงเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย ผู้ทรงเริ่มต้นทุกสิ่งและจะนำมันไปสู่บทสรุป พระองค์ทรงฤทธานุภาพสูงสุด

ยอห์นเห็นนิมิตของพระเยซูพร้อมด้วยรายละเอียดที่เป็นนัยมากมายที่ได้กล่าวถึงอีกครั้งตลอดทั้งเล่ม พระองค์เป็นบุคคลที่มีอำนาจที่ไม่มีอะไรต้านทานได้

พระเยซูทรงส่งข้อความถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด อำนาจของพระองค์เหนือพวกเขานั้นเด็ดขาด พระองค์ทรงรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับพวกเขา พระองค์จะประทานมงกุฎแห่งชีวิต พระองค์จะทรงทำลายผู้สอนเท็จ พระองค์จะเปิดและปิดประตูอย่างไม่อาจต้านทาน และพระองค์จะทรงประทานอำนาจเหนือบรรดาประชาชาติ พระองค์ทรงประทับกับพระบิดาบนบัลลังก์และประทานสิทธิพิเศษนั้นแก่ผู้ที่มีชัยชนะ

พระเมษโปดกคือผู้มีความหวังที่จะแกะผนังของหนังสือม้วน หนังสือเล่มนี้แสดงถึงความสำเร็จผลแห่งแผนการของพระเจ้าสำหรับโลก เหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นบนโลกที่ดูเหมือนโกลาหลและควบคุมไม่ได้ แต่เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นเมื่อพระเยซูทรงแกะผนัง ซึ่งแสดงการควบคุมโดยสมบูรณ์ของพระเจ้า

คนบาปทุกคนบนโลกพยายามซ่อนตัวเมื่อพระเยซูปรากฏ กองทัพของพระเจ้านำโดยพระคริสต์จะมาพิชิตโลก ผู้ที่ถูกประหารจะฟื้นคืนชีพเพื่อปกครองร่วมกับพระคริสต์

จุดประสงค์หลักของพระธรรมวิวรณ์คือเพื่อเปิดเผยพระเยซูในชัยชนะสูงสุดของพระองค์เมื่ออาณาจักรของพระองค์ถูกทำให้บริบูรณ์ในแผ่นดินโลกทั้งสิ้น

หลักการตีความพระคัมภีร์

การที่เราใช้หนังสือเล่มหนึ่ง ๆ ในพระคัมภีร์ควรเน้นสิ่งที่ผู้เขียนเน้นมากที่สุดเสมอ บุคคลที่มองดูการพยากรณ์เกี่ยวกับวาระสุดท้ายผ่านวิวรณ์อาจตระหนักว่าเขากำลังผ่านข้อพระคัมภีร์หลายข้อซึ่งไม่มีการทำนาย นิมิตต่าง ๆ ของพระคริสต์เป็นรากฐานของหนังสือนี้

► พระธรรมวิวรณ์นำเสนอพระเยซูแตกต่างจากพระกิตติคุณสี่เล่มอย่างไร?

หนังสือเกี่ยวกับอวสาน

บางคนเชื่อว่าพระธรรมวิวรณ์ไม่ใช่คำพยากรณ์ถึงเหตุการณ์จริง แต่เป็นคำอธิบายเชิงสัญลักษณ์ของชัยชนะของพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม พระธรรมนี้บอกว่าได้ถูกเขียนขึ้นเพื่อเปิดเผยสิ่งต่าง ๆ ในอนาคต (วิวรณ์ 1:1) ยอห์นได้รับคำสั่งให้เขียน "สิ่งที่เจ้าได้เห็น สิ่งที่เป็น และสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนี้" (1:19) ดังนั้นสัญลักษณ์ต่าง ๆ จึงสอดคล้องกับเหตุการณ์จริง

บางคนเชื่อว่าพระธรรมวิวรณ์ไม่มีคำพยากรณ์เกี่ยวกับยุคสุดท้ายมากนัก พวกเขาเชื่อว่าคำพยากรณ์ส่วนใหญ่สำเร็จหลังจากเขียนไม่นานหรือในศตวรรษต่อมา ทศนะแบบนี้บางครั้งเรียกว่าทศนะแบบ "Preterist"

มีเหตุผลให้คิดว่าพระธรรมวิวรณ์ยังไม่สำเร็จทั้งหมด ในตอนท้ายของหนังสือเล่มนี้เราพบเหตุการณ์ต่าง ๆ ต่อไปนี้: ซาตานถูกผูกมัดเป็นเวลา 1,000 ปี ผู้พลีชีพฟื้นฟูชีวิตเพื่อปกครองร่วมกับพระเยซู ทุกคนฟื้นคืนชีวิตและถูกพิพากษา และฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ถูกสร้างขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุการณ์ที่อยู่ใกล้

อวสาน

แล้วเพราะเหตุใดหนังสือเล่มนี้จึงบอกว่าเป็นการทำนายสิ่งต่าง ๆ ที่ "กำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้า" (1:1)? เหตุใดหนังสือนี้จึงกล่าวว่า "ถึงเวลาแล้ว" (1:3)? เหตุการณ์บางอย่างจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ เช่น คำทำนายเกี่ยวกับคริสตจักรทั้งเจ็ดใน วิวรณ์ 2-3 ในอีกแห่งหนึ่ง ยุคของคริสตจักร ซึ่งรวมถึงการข่มเหงและการต่อต้านพระคริสต์ ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว

ในวันเพ็นเทคอสต์ เปโตรกล่าวถึงผู้เผยพระวจนะโยเอล ผู้ซึ่งกล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะถูกเทออกก่อนวันพิพากษาของพระเจ้า ถึงแม้จะเป็นเวลาอีกนานกว่าจะถึงการพิพากษา เปโตรตระหนักดีว่าการมาของพระวิญญาณในวันเพ็นเทคอสต์เป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลานั้น ดู กิจการ 2:16-20

เหตุการณ์ในพระธรรมวิวรณ์ไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาเดียว วิวรณ์ 12:1-5 หมายถึงการประสูติของพระเยซู บทที่ 2 และ 3 ทำนายเกี่ยวกับคริสตจักรท้องถิ่นเฉพาะที่มีอยู่ในเวลานั้น บทตอนท้ายพูดถึงสิ่งต่าง ๆ ที่จะต้องเกิดขึ้นใกล้กับอวสาน อาจมีความสำเร็จผลตามคำพยากรณ์แล้วบางข้อที่จะมีความสำเร็จผลที่ยิ่งใหญ่กว่าในตอนอวสาน (เช่น คำพยากรณ์ในดาเนียลที่สำเร็จโดยอันทิโอคัสที่พระเยซูตรัสถึงว่าเป็นในอนาคตข้างหน้า)

พระธรรมวิวรณ์เป็นหนังสือแห่งการสรุป พระธรรมวิวรณ์สรุปพระคัมภีร์ และสรุปประวัติศาสตร์อันยาวนานของกระบวนการแห่งความรอด ยกตัวอย่าง เรื่องราวของความรอดเริ่มต้นด้วยการสูญเสียต้นไม้แห่งชีวิต (ปฐมกาล 3:22-23) และจบลงด้วยการฟื้นฟูต้นไม้แห่งชีวิต (วิวรณ์ 22:2) การซื้อเชืงูสู่สายน้ำแห่งชีวิต และชื่อที่เขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิต เรื่องราวเริ่มต้นด้วยคำสาปที่เสรำไคก (ปฐมกาล 3:16-17) และจบลงด้วยความเสรำไคกทั้งหมดถึงกาลยุติ (วิวรณ์ 21:4) เรื่องราวเริ่มต้นด้วยการแยกจากพระเจ้า (ปฐมกาล 3:8, 24) และจบลงด้วยพลไพร่ของพระเจ้าชุมนุมต่อพระพักตร์พระองค์ (วิวรณ์ 21:3 และ วิวรณ์ 22:4)

เรายังสังเกตเห็นได้ว่าพระเยซูซึ่งเป็นศูนย์กลางของเรื่องความรอดสิ้นพระชนม์บนต้นไม้ (1 เปโตร 2:24) เป็นคนที่มีความทุกข์ (อิสยาห์ 53:3) และเป็น "พระเจ้าอยู่กับเรา" (มัทธิว 1:23) หนังสือเล่มนี้มีชื่อว่า "วิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์"

► พระธรรมวิวรรณ์ทำหน้าที่เป็นบทสรุปสำหรับคัมภีร์ไบเบิลอย่างไร?

โครงสร้างของพระธรรมวิวรรณ์

โครงร่างทั่วไปของหนังสือมีใน 1:19 "สิ่งทั้งหลายซึ่งเจ้าได้เห็น" เป็นนิมิตของยอห์นเกี่ยวกับพระคริสต์ "สิ่งทั้งหลายซึ่งกำลังเป็นอยู่" คือข่าวสารที่ส่งถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด "สิ่งทั้งหลายซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหลัง" คือคำทำนายของอนาคต บทที่ 4-5 เป็นบทนำสู่คำทำนายในอนาคต (ดู วิวรรณ์ 4:1) คำทำนายในอนาคตเริ่มต้นใน วิวรรณ์ 6

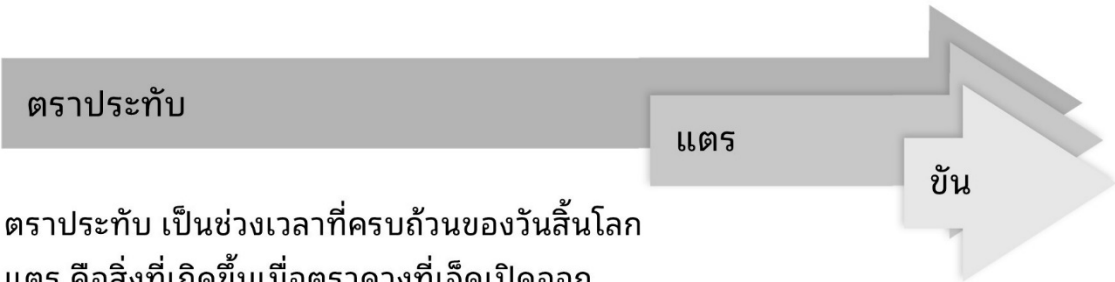
หนึ่งในข้อท้าทายที่ยิ่งใหญ่ในการทำความเข้าใจหนังสือเล่มนี้คือลำดับของการอธิบายเหตุการณ์ เห็นได้ชัดว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ได้อธิบายไว้ในหนังสือลำดับเดียวตั้งแต่ต้นจนจบ

มีการอธิบายเกี่ยวกับเลขเจ็ดสามชุด: ตราเจ็ดดวง แตรเจ็ดคัน และชั้นเจ็ดใบ ทั้งสามชุดดูเหมือนจะไม่มาต่อเนื่องกัน ราวกับว่าเป็นชุดของจาก 21 เหตุการณ์ต่าง ๆ กัน แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ตราดวงที่เจ็ดไม่ได้ทำอะไรนอกจากแนะนำแตรทั้งเจ็ด ดังนั้น แตรทั้งเจ็ดอาจเป็นเนื้อหาของตราดวงที่เจ็ด (วิวรรณ์ 8:1-2)

หลังจากแตรที่เจ็ด (วิวรรณ์ 11:15-19) เป็นข้อความบางตอนที่ให้คำอธิบายของสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น โดยไม่จำเป็นต้องเป็นตามลำดับ แต่เป็นส่วนที่แทรกเข้ามาของ (วิวรรณ์ 12-14) เรื่องราวเป็นราวกับว่าลำดับหยุดชั่วคราวในขณะที่เราดูบางสิ่งที่จะเกิดขึ้นระหว่างเวลานั้น

แล้วก็มาถึงชั้นทั้งเจ็ด ซึ่งระบุชัดเจนว่าเป็นพระพิโรธของพระเจ้า (15:1) ชั้นเหล่านี้ได้การแนะนำใน วิวรรณ์ 15 และได้ตกลงใน วิวรรณ์ 16 เห็นได้ชัดว่าคริสเตียนไม่ได้อยู่บนโลก ณ จุดนี้อีกต่อไป เพราะพวกเขาอยู่ในสวรรค์ ในทะเลแก้วพร้อมถือพิณ (15:2)

ตราประทับ เป็นช่วงเวลาที่ครบถ้วนของวันสิ้นโลก
 แต่ร คือสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อตราดวงที่เจ็ดเปิดออก
 บันเป็นพระพิโรธของพระเจ้าที่เทลงมาบนแผ่นดินโลกหลังจากแต่รที่เจ็ด

ใน มัทธิว 24-25 เรามีอีกตัวอย่างหนึ่งของชุดเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อธิบายตามลำดับ จากนั้นคำอธิบาย บางอย่างของสิ่งที่จะเกิดขึ้นระหว่างชุดเหตุการณ์ เรามีบทของเหตุการณ์ตามลำดับเวลา (บทที่ 24) จากนั้นบทอุปมา (บทที่ 25) อธิบายแง่มุมต่าง ๆ ของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว

โครงร่างของพระธรรมวิวรณ์

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: บางคนสามารถอ่านชื่อชื่อสำหรับกลุ่มเพื่อสร้างความสนใจในเนื้อหาของวิวรณ์ ยังไม่จำเป็นต้องอภิปรายถึงเนื้อหาของข้อความ

- I. บทนำและนิมิตของพระเยซู (1)
- II. ข้อความถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด (2-3)
- III. ฉากหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า (4)
- IV. หนังสือม้วนและลูกแกะ (5)
- V. ตราทั้งเจ็ด (6:1-8:1)
- VI. แต่รทั้งเจ็ด (8:2-11:19)
- VII. ผู้หญิงกับพญานาค(12)
- VIII. สัตว์ร้ายและเครื่องหมายของมัน (13)
- IX. ชนที่เหลือในสวรรค์ (14:1-5)
- X. ทูตสวรรค์ทั้งสามป่าวประกาศ (14:6-13)
- XI. การเก็บเกี่ยวสองครั้ง (14:14-20)

XII. ชั้นทั้งเจ็ด (15-16)

XIII. บาบิโลนกับการล่มจม (17-18)

XIV. การเสด็จมาของพระคริสต์ (19)

XV. เวลาหนึ่งพันปีและการต่อสู้ครั้งสุดท้าย (20:1-10)

XVI. การพิพากษาครั้งสุดท้าย (20:11-15)

XVII. กรุงเยรูซาเล็มใหม่ (21:1-22:5)

XVIII. คำเตือนสติตอนจบ (22:6-21)

สัญลักษณ์ในวิวรณ์

สัญลักษณ์บางอย่างในวิวรณ์มีใช้ที่อื่นในพระคัมภีร์ไบเบิล

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน วิวรณ์ 12:1 จากนั้น ปฐมกาล 37:9 ให้ทั้งชั้นฟัง

การเปรียบเทียบสองข้อนี้แสดงให้เห็นว่า วิวรณ์ 12:1 หมายถึงอิสราเอล แน่นอน สิ่งบ่งชี้อีกประการหนึ่งเกี่ยวกับตัวตนของเธอในข้อนี้ก็คือเธอให้กำเนิดพระเมสสิยาห์

หลักการตีความพระคัมภีร์

ผู้เขียนพระคัมภีร์รุ่นหลังอาจใช้สัญลักษณ์ที่ผู้เขียนพระคัมภีร์รุ่นก่อน ๆ ใช้ การใช้สัญลักษณ์ก่อนหน้านี้อาจช่วยให้เราเข้าใจการใช้ในภายหลัง ข้อนี้ไม่ควรถือเป็นกฎเกณฑ์ที่แน่นอนสำหรับสัญลักษณ์ในพระคัมภีร์ทั้งหมด ลมเป็นตัวแทนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ใน เอเสเคียล 37:7, 14, ยอห์น 3:8, และ กิจการ 2:2 อย่างไรก็ตาม เชื้อยีสต์เป็นตัวแทนของความบาปใน 1 โครินธ์ 5:8 หลักคำสอนเท็จใน มัทธิว 16:6 และการแพร่กระจายของอาณาจักรของพระเจ้าใน [5 } มัทธิว 13:33

สัญลักษณ์มากมายในวิวรณ์ได้อธิบายไว้ในตัวพระธรรมเองอยู่แล้วเพื่อเราจะได้ไม่ต้องเดา

► สำหรับตัวอย่างสัญลักษณ์ที่อธิบายในพระธรรม ให้ดู วิวรณ์ 1:20 ด้วยกัน

พระธรรมเล่มนี้อาจดูเข้าใจยาก แต่ผู้เขียนตั้งใจที่จะสื่อสารข้อความ และพระเจ้าตั้งใจที่จะสื่อสารโดยใช้หนังสือเล่มนี้ เราสามารถเข้าใจความจริงที่เปิดเผยในวิวรณ์

ข้อความ I: บทนำและนิมิตของพระเยซู (วิวรณ์ 1)

▶ นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน วิวรณ์ 1 ให้กลุ่มฟัง

หนังสือเล่มนี้คือวิวรณ์ (การเปิดเผย) ของพระเยซูคริสต์ เรื่องเริ่มต้นด้วยนิมิตของยอห์นเกี่ยวกับพระคริสต์ และบรรยายถึงชัยชนะสูงสุดของพระคริสต์เหนือทั้งโลก

นิมิตของยอห์นเกี่ยวกับพระเยซูเต็มไปด้วยสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ในนิมิตของพระเยซูปรากฏอยู่ตลอดทั้งเล่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อความที่ส่งถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด

หมายเหตุเกี่ยวกับข้อเฉพาะ:

- ข้อ 4: เลขเจ็ดคือจำนวนความสมบูรณ์แบบในพระคัมภีร์ไบเบิล นักวิชาการบางคนเชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเรียกว่าพระวิญญาณ "เจ็ดเท่า" ที่นี้ คนอื่น ๆ เชื่อว่าคำนี้หมายถึงทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดเพราะทูตสวรรค์เป็นวิญญาณ
- ข้อ 5: พระเยซูถูกเรียกว่า "ผู้ทรงครอบครองของกษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลก" นี่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับหัวข้อเรื่องอวสานศาสตร์—ข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าทรงมีอำนาจควบคุมสูงสุดแม้ว่าผู้ปกครองของโลกจะกบฏต่อพระองค์ก็ตาม
- ข้อ 6: เราปกครองร่วมกับพระองค์ แม้ว่าอาณาจักรยังไม่ครบบริบูรณ์ เราอาจดูเหมือนไม่มีความสำคัญในระบบของโลกนี้ แต่เราคือผู้ปกครองอาณาจักรในอนาคต
- ข้อ 7: โลกที่ปฏิเสธพระคริสต์จะกลัวเมื่อพระองค์มาพิพากษา
- ข้อ 8, 11, 17-18: ในข้อเหล่านี้ พระเยซูถูกระบุว่าเป็นพระเจ้า การเน้นถึง "ครั้งแรกและครั้งสุดท้าย" ที่กล่าวไว้สามครั้ง แสดงให้เห็นถึงการควบคุมของพระเจ้าเหนือประวัติศาสตร์ พระองค์

ทรงเป็นผู้ทรงเริ่มต้นทุกสิ่งด้วยการทรงสร้าง และพระองค์จะทรงสิ้นสุดยุคนี้ด้วยการพิพากษาและการสถาปนาอาณาจักรของพระองค์

- ข้อ 13: พระเยซูมักเรียกพระองค์เองว่า "บุตรมนุษย์" คำว่า *บุตรมนุษย์* น่าจะเกี่ยวข้องกับการใช้คำใน ดาเนียล 7:13
- ข้อ 14: ผมขาวดูจนแกะและการอ้างถึงไฟเป็นเหมือนคำอธิบายของพระเจ้าใน ดาเนียล 7:9-10.
- ข้อ 16: ดาบเป็นสัญลักษณ์ของพลังแห่งคำตรัสของพระองค์ เปรียบเทียบกับ 19:21
- ข้อ 18: การครอบครองกุญแจของพระเยซูเป็นการเน้นย้ำถึงอำนาจอันเบ็ดเสร็จของพระองค์อีกประการหนึ่ง
- ข้อ 19: ข้อนี้เป็นโครงร่างทั่วไปของหนังสือ สิ่งที่ย่อหั่นได้เห็นอยู่ในบทที่หนึ่ง สภาพปัจจุบันถูกกล่าวถึงใน วิวรรณ์ 2-3 ; และอนาคตอยู่ในบทที่เหลือ (ดู วิวรรณ์ 4:1)
- ข้อ 20: มีการอธิบายเชิงเทียนและดวงดาว ทูตสวรรค์ของคริสตจักรน่าจะเป็นศิษยาภิบาล เนื่องจากคำว่า *ทูตสวรรค์* สามารถใช้หมายถึงผู้ส่งสารได้ มันไม่สมเหตุสมผลเลยที่จดหมายจะถูกส่งไปยังทูตสวรรค์ ใน 22:8-9 บุคคลที่ระบุว่าเป็นผู้เผยพระวจนะเรียกอีกอย่างว่าทูตสวรรค์

► เขียนสั้นๆ เกี่ยวกับสิ่งที่มีกล่าวเกี่ยวกับพระเยซูในบทนี้

ข้อความที่ II: ข้อความถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด (วิวรรณ์ 2-3)

ข้อความที่ส่งถึงแต่ละคริสตจักรได้ส่งถึง "ทูตสวรรค์" ของแต่ละคริสตจักร ซึ่งอาจหมายถึงศิษยาภิบาล คำว่า *ทูตสวรรค์* หมายถึงผู้ส่งสาร และบางครั้งหมายถึงมนุษย์ในพระคัมภีร์ (ดู วิวรรณ์ 22:8-9)

ข้อความที่ส่งถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดนำไปใช้กับคริสตจักรทุกแห่งในทุกยุคทุกสมัย เช่นเดียวกับสาส์นอื่น ๆ จากพันธสัญญาใหม่ ไม่มีเหตุผลที่จะคิดว่าคริสตจักรทั้งเจ็ดเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์เจ็ดช่วงของคริสตจักร สิ่งเหล่านี้ไม่สอดคล้องกับยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ และไม่มีข้อบ่งชี้ในหนังสือว่าย่อหั่นตั้งใจจะตีความเช่นนั้น

พระธรรมวิวรณ์ทั้งเล่มเขียนขึ้นก่อนสำหรับผู้เชื่อที่มีชีวิตอยู่ในเวลานั้น แม้ว่าคำพยากรณ์เรื่องวาระสุดท้ายจะไม่สำเร็จในช่วงชีวิตของพวกเขา คริสเตียนไม่ว่าอยู่ในยุคใดควรดำเนินชีวิตสอดคล้องกับชัยชนะสูงสุดของอาณาจักรของพระเจ้า ไม่สำคัญว่าอาณาจักรจะมาในชีวิตของเราหรือไม่ เราต้องการอยู่เบื้องขวาดำเนินชีวิตโดยให้ความนิรันดรเป็นสิ่งแรก

► เหตุใดคำพยากรณ์เกี่ยวกับสมัยสุดท้ายจึงสำคัญสำหรับผู้ที่มีชีวิตอยู่ในระยะเวลาอันยาวนานก่อนที่คำพยากรณ์จะสำเร็จ?

อนาคตอันไกลโพ้นให้พลังแก่วันนี้

พระธรรมฮีบรูเขียนขึ้นเพื่อให้กำลังใจชาวฮิวคริสเตียนที่กำลังถูกข่มเหง ผู้เขียนใช้อภิวรรณศาสตร์เพื่อกระตุ้นให้พวกเขาอดทนแม้ว่าพวกเขาจะไม่เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงชีวิตตามธรรมชาติของตน ท่านแสดงให้เห็นว่าคนในอดีตที่มีความเชื่อ อดทนเพื่อเห็นแก่สิ่งที่พวกเขาไม่เห็น ยกตัวอย่าง อับราฮัมใช้ทั้งชีวิตในเต็นท์ รอคอยเมืองที่มีฐานรากซึ่งพระเจ้าสร้าง (ฮีบรู 11:10) ผู้คนแห่งความเชื่อจำนวนมากต้องละประเทศบ้านเกิดเพื่อรอประเทศในสวรรค์ (11:16) ท่านบรรยายถึงบรรดาผู้ที่อดทนต่อการทดลองอย่างหนักและเสียชีวิตด้วยความเชื่อ ไม่ได้เห็นการบรรลุตามพระสัญญาของพระเจ้า แต่มีความสุขเพราะรู้ว่าพระสัญญาจะสำเร็จเป็นจริง (11:39-40) ท่านบอกชาวฮิวคริสเตียนว่าเวลาจะมาถึงเมื่อสวรรค์และโลกจะสิ้นสະเทือนและการสร้างทั้งหมดจะพินาศ แต่พวกเขาควรจะรอคอยอย่างสัตย์ซื่อเพื่ออาณาจักรที่ไม่มีทางทำลายให้พินาศ (ฮีบรู 12:26-28) ใน ฮีบรู 13 คำว่า *ดังนั้น* จึงถูกใช้บ่อย ชี้ไปที่เหตุผลของความอดทนอย่างสัตย์ซื่อของเรา ท่านกล่าวว่าบนโลกนี้เราไม่มีเมืองถาวร แต่เรามองหาเมืองที่กำลังมา (ฮีบรู 13:14)

เราจะไม่ศึกษาข่าวสารที่ส่งถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดในหลักสูตรนี้ อย่างไรก็ตาม จุดหมายเหล่านี้มีค่าสำหรับการศึกษาและประยุกต์ใช้ เช่นเดียวกับจุดหมายอื่น ๆ ถึงคริสตจักรต่าง ๆ ในพันธสัญญาใหม่

วิถีศึกษาข่าวสารถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด

ในแต่ละข่าวสารให้สังเกตวิธีที่ระบุพระเยซู คำชมเชยของแต่ละคริสตจักร การวิพากษ์วิจารณ์คริสตจักรแต่ละแห่ง สภาวการณ์พิเศษ พระบัญชาที่ให้ และพระสัญญาที่ให้ไว้

ข้อความที่ III: ฉากหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า (วิวรณ์ 4)

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน วิวรณ์ 4 ให้กลุ่มฟัง

ข้อ 1 กล่าวว่าการทำนายอนาคตกำลังจะเริ่มต้นขึ้น นิमितของพระเจ้าและพระที่นั่งของพระองค์มีไว้เพื่อแสดงภาพต่าง ๆ ของคำพยากรณ์ เหตุการณ์บนโลกไม่ได้มาจากมุมมองของคนบนโลกที่พยายามจะเอาชีวิตรอด ภาพคือพระที่นั่งของพระเจ้า

นิमितของพระเจ้าแสดงให้เห็นว่าพระองค์สมควรได้รับการนมัสการจากสิ่งทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์ บทนี้เน้นว่าพระเจ้านั้นมีฤทธิ์และอำนาจเบ็ดเสร็จเหนือการสร้างของพระองค์ ความเข้าใจนี้เป็นรากฐานของอภิวาทศาสตร์ พระเจ้ามีสิทธิ์ที่จะทำสิ่งที่พระองค์เลือกเกี่ยวกับการสร้างของพระองค์ และฤทธานุภาพของพระองค์ไม่สามารถเอาชนะได้

ผู้อาวุโส 24 คนอาจเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดของพระเจ้า (จากชาวยิวและคนต่างชาติ) เนื่องจากมีการใช้หมายเลข 12 ของอิสราเอลและของคริสตจักร 5:8-9 ดูเหมือนจะยืนยันเรื่องนี้ นั่นไม่ได้หมายความว่าผู้เชื่อทุกคนอยู่ในสวรรค์ในตอนต้นของช่วงเวลานี้ เพียงแต่หมายความว่าพวกเขาจะมีตัวแทนที่นั่น

สัตว์ร้ายมีรายละเอียดที่เทียบได้กับสัตว์ร้ายใน เอเสเคียล 1:5-11.

พระที่นั่งของพระเจ้าถูกกล่าวถึงบ่อย ๆ ตลอดทั้งเล่ม

► ลองนึกภาพวิธีคน ๆ หนึ่งจะเข้าใจความทุกข์และความโกลาหลของโลกได้อย่างไร ถ้าเขาไม่รู้เรื่องพระที่นั่งของพระเจ้า ปรัชญาชีวิตของเขาจะเป็นอย่างไร? คริสเตียนแตกต่างกันไปอย่างไรเพราะการรู้จักฤทธิ์เดชของพระเจ้า?

ข้อความที่ IV: หนังสือมั่วนและพระเมษโปดก (วิวรณ์ 5)

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่านวิวรณ์ 5 ให้กลุ่มฟัง

ข้อความนี้อธิบายหนังสือที่ควรถูกเปิด ไม่มีการบอกชื่อผู้เขียน แต่เราสามารถสันนิษฐานได้ว่าพระเจ้าทรงสร้างหนังสือเล่มนี้ ในนิมิต หนังสือมั่วนเล่มนี้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า (7) ในสมัยโบราณ พิณยกรรรมของบุคคลเพื่อเป็นมรดกถูกเขียนไว้บนหนังสือมั่วนและผนึกด้วยตราประทับเจ็ดดวง หนังสือมั่วนเล่มนี้แสดงถึงอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งเป็นมรดกของพระองค์สำหรับประชากรของพระองค์

ต้องเปิดตราประทับเจ็ดดวงก่อนจึงจะเปิดหนังสือมั่วนได้ ดังนั้นตราประทับเป็นตัวแทนของวันสิ้นโลกทั้งหมด เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องและผลลัพธ์ที่ตามมา วันสิ้นโลกเป็นกระบวนการที่จำเป็นในการนำมาซึ่งพระประสงค์ของพระเจ้าตามที่อธิบายไว้ในหนังสือมั่วน

การแกะตราและเปิดหนังสือมั่วนหมายถึงการทำให้ทุกอย่างเกิดขึ้น มีเพียงพระเมษโปดกเท่านั้นที่สมควรจะเปิดหนังสือมั่วน พระองค์ทรงมีค่าคู่ควรเพราะการไถ่บาปของพระองค์ (9-10) เพราะพระองค์ทรงเป็นทั้งมนุษย์และพระเจ้า และทรงให้ความรอดแก่ผู้ที่รอดพ้นจากการพิพากษา พระองค์เป็นคนเดียวในจักรวาลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเป็นตัวแทนของการพิพากษาและความรอดของพระเจ้าในช่วงเวลานี้

"สิ่งที่อยู่ในหนังสือเล่มนั้น [มั่วนหนังสือ] จะไม่มีใครรู้จนกว่าจะรู้ถึงฤทธิ์เดชและอำนาจในสวรรค์สถานโดยคริสตจักร พระปัญญาอันอนเนกอนันต์ของพระเจ้า
[เอเฟซัส 3:10]"
Henry Alford
The New Testament for English Readers

เราควรมองว่าวันสิ้นโลกไม่ใช่แค่การกระทำของมนุษย์หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติเท่านั้น วันสิ้นโลกเป็นกระบวนการในการนำมาซึ่งอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า

ความเป็นพระเจ้าที่สมบูรณ์ของพระเยซูแสดงให้เห็นในการนมัสการที่เท่ากับการนมัสการที่มอบให้กับพระบิดาอย่างเต็มที่ (12-13) การนมัสการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่จะจินตนาการได้นั้นมอบให้พระองค์ เช่นเดียวกับที่มอบให้กับพระบิดา

พระเยซูจะเป็นตัวละครหลักตลอดทั้งเล่ม (วิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์) จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้อ่านจะต้องตระหนักว่าอำนาจที่อธิบายไว้ใน วิวรรณ์ 4:11 ยังเป็นของพระเยซูโดยสมบูรณ์ พระองค์เสด็จมาในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เที่ยงธรรมและอยู่ยงคงกระพันเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น

ผู้คนที่คิดว่าวันสิ้นโลกเป็นช่วงเวลาที่เราไม่ควรเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม โศกนาฏกรรมที่แท้จริงก็คือการที่โลกต้องดำเนินต่อไปโดยไม่มีวันสิ้นโลก ยอห์นร้องไห้หนักมากเมื่อดูเหมือนไม่มีใครเปิดหนังสือเล่มนั้นได้ (4)

► เป็นไปได้อย่างไรที่จะนึกถึงระยะเวลาของวันสิ้นโลกตามที่จำเป็น?

บทเรียนที่ 8 การบ้าน

1. เขียนการบ้าน: จงอธิบายลำดับเหตุการณ์ของพระธรรมวิวรรณ์ นี้ไม่ได้หมายความว่า คุณต้องแสดงรายการเหตุการณ์ทั้งหมดตามลำดับ หนังสือได้รับการจัดอย่างไร? แทนที่จะคิดว่าเป็นลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ เราควรเข้าใจอย่างไร?
2. การอ่านการบ้าน: ก่อนคาบเรียนถัดไป โปรดอ่านอย่างถี่ถ้วน วิวรรณ์ 6-22

บทเรียนที่ 9

วิจารณ์ (บทที่ 6-22)

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น:

ทบทวนความสำคัญของวิจารณ์

ข้อความที่ V: ตราทั้งเจ็ด (วิจารณ์ 6:1-8:1)

ตราทั้งเจ็ดดูเหมือนจะให้มุมมองของระยะเวลาทั้งหมดของวันสิ้นโลก ลำดับเหตุการณ์ดูเหมือนจะสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่พระเยซูทรงประทานไว้ใน มัทธิว 24

การข่มเหงได้รับการเน้นหลังจากตราดวงที่ห้า ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับช่วงครึ่งหลังของความทุกข์ยาก หมายถึงคำพิพากษาสวรรค์ที่ให้หลังจากตราดวงที่หกตรงกับข้อความอื่น ๆ ที่อธิบายสัญลักษณ์ดังกล่าวในวาระสุดท้าย (มัทธิว 24 , กิจการ 2)

เมื่อตราดวงสี่ดวงแรกถูกแกะออก พลม้าก็มา ตัวตนของคนขี่ม้าไม่ถูกเปิดเผยและไม่สำคัญต่อคำอธิบาย คนขี่ม้าและม้าแต่ละตัวแสดงถึงความก้าวหน้าของเหตุการณ์ต่าง ๆ

ตราดวงแรก แสดงให้เห็นม้าสีขาว คนขี่ม้ามีคันทูและมงกุฎ เขาขยายอาณาจักรของเขาด้วยการพิชิต

ตราดวงที่สอง แสดงม้าสีแดง สันติภาพสิ้นสุดลง เขามีดาบขนาดใหญ่ที่สามารถใช้แสดงถึงอาวุธขั้นสูงหรือพลังทางทหารที่ยิ่งใหญ่ได้

ตราดวงที่สาม แสดงม้าสีดำ คนขี่ม้ามีตาซึ่งเหมือนที่ใช้ขายอาหาร ความอดอยากอย่างรุนแรงตามมา

ตราดวงที่สี่ แสดงม้าสีซีด คนขี่ม้าได้ชื่อว่าความตาย 1/4 ของประชากรโลกตาย

ตราดวงที่ห้า แสดงให้เห็นนิมิตของผู้คนที่เสียชีวิตในฐานะผู้พลีชีพ การกอดที่ขมเหงอย่างรุนแรงได้เริ่มต้นขึ้น

เมื่อถึง **ตราดวงที่หก** เป็นเรื่องแผ่นดินไหว ดวงอาทิตย์มืดไป ดวงจันทร์ดูเหมือนเลือด ดวงดาวร่วงหล่น สวรรค์เปิด คนบาปซ่อนตัวจากพระเจ้า และพระพิโรธของพระเจ้ากำลังมา คำอธิบายนี้เกิดขึ้นในที่อื่นในพระคัมภีร์เพื่ออ้างถึงวาระสุดท้าย เมื่อพระพิโรธของพระเจ้าลงมาบนโลก ตัวอย่าง ได้แก่ มัทธิว 24:29-30, มาระโก 13:24-26 และ ลูกา 21:25-28

วิวรณ์ 7 เป็นคำอธิบายที่แทรกระหว่างตราดวงที่หกและตราดวงที่เจ็ด เหตุการณ์ต่าง ๆ หยุดชั่วคราว เป็นสัญลักษณ์ที่ลมถูกทำให้หยุดนิ่ง (7:1). การหยุดชั่วคราวคือ เพื่อผู้รับใช้ของพระเจ้าหนึ่งหมื่นสองพันคน จากแต่ละตระกูลของอิสราเอลจะได้รับการประทับตรา ตราเป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นเจ้าของของพระเจ้า เพื่อที่พวกเขาจะได้รับการปกป้องจากพระพิโรธของพระเจ้า (เทียบกับ เอเสเคียล 9:4-6) กลุ่มนี้สามารถเรียกได้ว่าเป็น "ชนที่เหลือ" คนที่เหลืออยู่คือคนอิสราเอลที่ติดตามพระเจ้าอย่างแท้จริง พวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอดจากการทำลายล้างและกลายเป็นประเทศใหม่ที่ถูกชำระล้าง โรม 11:26 กล่าวว่าอิสราเอลทั้งหมดจะรอด นั่นไม่ได้หมายความว่าชาวยิวทุกคนจะได้รับการช่วยให้รอด แต่ผู้ที่รอดชีวิตจากชาติจะเป็นผู้เชื่อ ซึ่งจะทำให้อิสราเอลเป็นชาติคริสเตียน

จากนั้นเห็นฝูงชนนับไม่ถ้วนจากทั่วทุกมุมโลกในสวรรค์ นี่ไม่ใช่กลุ่มเดียวกัน เพราะกลุ่มแรกมีหมายเลขพวกเขามาจากทุกกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งหมดของโลก พวกเขาต้องอดทนต่อความทุกข์ยากใหญ่ พวกเขาเป็นคริสตจักรทั่วโลก ข้อ 15-17 คล้ายกันมากกับ วิวรณ์ 21:1-4. คริสเตียนเหล่านี้อยู่ในสวรรค์ และการทนทุกข์ของพวกเขาได้สิ้นสุดลง

คำถามต่าง ๆ ที่ยาก

มีคำถามที่ตอบไม่ได้ง่าย ๆ 12 คุณ 12 มีความสำคัญอย่างไร? นั่นแสดงถึงชนชาติอิสราเอลที่เหลืออยู่ทั้งหมดมากกว่าที่จะเป็นตัวเลขจริงหรือไม่? จะว่าอย่างไรก็ข้อเท็จจริงที่ว่าตระกูลต่าง ๆ ส่วนใหญ่ตอนนี้หายไป? จะมีคนนับพันจากแต่ละตระกูลตามตัวอักษรหรือไม่ หรือนั่นคือสัญลักษณ์? ทำไมทันทีหลังจากการประทับตราชาวอิสราเอล จึงมองเห็นคริสตจักรได้ในสวรรค์? 144,000 คน ได้รับการประทับตราไว้สำหรับเพื่อการปกป้องบนแผ่นดินโลกผ่านอะไรบางอย่างที่คริสตจักรจะไม่ผ่านหรือไม่?

เมื่อถึง **ตราดวงที่เจ็ด** เกิดความเงิบขึ้นเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง ไม่มีอะไรเกิดขึ้นทันที เว้นแต่ยอห์นเห็นทูตสวรรค์เจ็ดองค์ถือแตร เห็นได้ชัดว่าแตรทั้งเจ็ดประกาศเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตราดวงที่เจ็ด

ข้อความที่ VI: แตรทั้งเจ็ด (วิวรณ์ 8:2-11:19)

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: ไม่จำเป็นที่กลุ่มจะต้องอ่านข้อความทั้งหมดนี้ด้วยกัน อาจเลือกหัวข้อสำหรับการตรวจสอบและอภิปรายในขณะที่กลุ่มศึกษาข้อมูลด้านล่าง

แตรทั้งเจ็ดประกาศเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตราดวงที่เจ็ด

ก่อนเป่าแตร กระจกไฟที่บรรจุคำอธิษฐานของวิสุทธิชนจะถูกโยนลงสู่แผ่นดินโลก คำอธิษฐานเพื่อการมาของอาณาจักรของพระเจ้ากำลังจะสำเร็จ

แตรทั้งหลายประกาศพระราชกิจของพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ควบคุมทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในวันสิ้นโลก แต่ตลอดช่วงเวลานั้น การกระทำของคนชั่วก็ทำให้เกิดสภาพการณ์ต่าง ๆ บนแผ่นดินโลกเช่นกัน แตรต่าง ๆ ประกาศเหตุการณ์ที่เห็นได้ชัดว่าเป็นการกระทำอันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า

แตรที่หนึ่ง: ลูกเห็บ ไฟ และเลือดตกลงมาบนแผ่นดิน ทำลายพืชพรรณจำนวนมาก

แตรที่สอง: ภูเขาที่ถูกเป็นไฟเลื่อนลงไปทะเล หนึ่งในสามส่วนของทะเลกลายเป็นเลือด หนึ่งในสามส่วนของสัตว์ทะเลและเรือทั้งหลายถูกทำลาย

แตรที่สาม: ดาวที่กำลังลุกไหม้ตกลงบนแม่น้ำทั้งหลาย หนึ่งในสามส่วนของน้ำเป็นพิษ

แตรที่สี่: หนึ่งในสามส่วนของแสงจากดวงอาทิตย์และดวงดาวต้องมืดลง

แตรที่ห้า: สิ่งมีชีวิตมาจากหลุมลึกที่ดูเหมือนตั๊กแตนและเหล็กไนเหมือนแมงป่อง พวกมันทรมานผู้คนบนแผ่นดินโลกเป็นเวลาห้าเดือน พวกมันนำโดยอพลอลิโยนทูตสวรรค์ที่ชั่วร้าย ผู้คนพยายามฆ่าตัวตายแต่ทำไม่ได้

แตรที่หก: ทูตสวรรค์สี่องค์ได้รับการปลดปล่อยจากแม่น้ำยูเฟรติสซึ่งทำให้กองทัพ 200 ล้านคนโจมตีผู้คนบนแผ่นดินโลก หนึ่งในสามส่วนของประชากรโลกถูกฆ่าตาย ผู้รอดชีวิตไม่สำนึกผิด

วิวรณ์ 10 เป็นคำอธิบายที่แทรกเข้ามาเกี่ยวกับทูตสวรรค์ที่ประกาศวาระสุดท้าย ข้อความกล่าวว่าในเหตุการณ์ต่าง ๆ ของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด คำทำนายสุดท้ายจะสำเร็จเป็นจริง (10:7)

วิวรณ์ 11:1-13 เป็นคำอธิบายอื่นที่แทรก คนต่างชาติยึดกรุงเยรูซาเล็มเป็นเวลา 42 เดือน และพยานสองคนประกาศในกรุงเยรูซาเล็มในช่วงเวลาเดียวกัน นี้ไม่ได้หมายความว่าช่วงเวลานี้เกิดขึ้นระหว่างแตรที่หกกับแตรที่เจ็ด นี่เป็นคำอธิบายแทรกช่วงครึ่งหลังของช่วงความทุกข์ยากเจ็ดปี

พยานทั้งสองได้รับการคุ้มครองอย่างปาฏิหาริย์จากพระเจ้าจนกว่าการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขาจะเสร็จสิ้น จากนั้นพวกเขาก็ถูกฆ่าตาย แต่ได้รับการปลุกฟื้นคืนชีพและนำขึ้นสวรรค์ ไม่มีภาระระบุชื่อของพวกเขา บางคนเชื่อว่าพวกเขาคือโมเสสและเอลียาห์เพราะการอัศจรรย์ที่พวกเขาทำ (11:6) คำอธิบายที่ง่ายที่สุดคือพวกเขาเป็นผู้เชื่อสองคนที่อาศัยอยู่บนโลกในเวลานั้น ซึ่งพระเจ้าเลือกสำหรับพันธกิจพิเศษนี้

แผนที่เจ็ด: มีการประกาศว่าอาณาจักรต่าง ๆ ในโลกนี้เป็นของพระคริสต์และถึงเวลาแห่งการพิพากษาแล้ว

ผู้เชื่อและอิสราเอล

ผู้เชื่อจะอยู่บนโลกในระหว่างการเป่าแตรต่าง ๆ หรือไม่? ไม่มีการเอ่ยถึงบรรดาผู้เชื่อเว้นแต่ในนิมิตที่แสดงให้เห็นพวกเขาในสวรรค์ ไม่มีใครกลับใจหลังจากแตรที่หก (วิวรณ์ 9:20) ซึ่งอาจบอกเป็นนัยว่าผู้เชื่อไม่ได้อยู่บนโลกแล้ว อย่างไรก็ตาม อัครสาวกเปาโลกล่าวว่าคุณเชื่อจะถูกรับขึ้นไปในคราว "แตรสุดท้าย" (1 โครินธ์ 15:52) ท่านหมายถึงแตรชุดเดียวกันในวิวรณ์หรือไม่?

แล้วอิสราเอลล่ะ? ตักแต่นต่อคนที่ไม่มีความประทับใจ ซึ่งอาจบอกเป็นนัยว่าคนที่ได้รับตราประทับยังคงอยู่บนโลกและได้รับการคุ้มครองโดยพระเจ้า (9:4) คนที่รับตราประทับเป็นผู้เชื่อจากอิสราเอล (วิวรณ์ 7:4) และยังคงอยู่บนโลกในเวลาที่เราถูกประทับตรา ตราประทับระบุว่าพวกเขาเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองจากพระเจ้าบนแผ่นดินโลกในขณะที่สิ่งเหล่านี้กำลังเกิดขึ้น (7:3)

ข้อความที่ VII: ผู้หญิงกับพญานาค (วิวรณ์ 12)

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน วิวรณ์ 12 ให้กลุ่มฟัง

สัญลักษณ์ในข้อ 1 เทียบกับความฝันของโยเซฟ ระบุว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นตัวแทนของอิสราเอล เด็กที่เธอคลอดคือพระเยซู พญานาค(ซึ่งต่อมาถูกระบุว่าเป็นซาตาน) ต้องการกินเด็กแต่ทำไม่ได้ จากนั้นผู้หญิงคนนั้นก็ถูกพาไปยังสถานที่ที่เธอได้รับการคุ้มครองเป็นเวลา 3 ปีครึ่ง ซึ่งเป็นช่วงครึ่งหลังของความทุกข์ยาก ผู้หญิงที่ได้รับการคุ้มครองอาจเป็นคนที่เหลืออยู่ของอิสราเอล ที่เรียกว่า 144,000 คน

หลังจากที่ผู้หญิงถูกพาไปยังสถานที่คุ้มครอง พญานาคจะข่มเหงผู้ที่ติดตามพระคริสต์ (17) สิ่งนี้บ่งชี้ว่าผู้เชื่อยังอยู่บนโลกในช่วงครึ่งหลังของความทุกข์ยาก

ข้อความที่ VIII: สัตว์ร้ายและเครื่องหมายของมัน (วิวรณ์ 13)

ยอห์นเห็นสัตว์ร้ายซึ่งเป็นการรวมกันของสัตว์หลาย ๆ ชนิด (เทียบกับ ดาเนียล 7:7) สัตว์ร้ายนี้แสดงถึง อาณาจักร คล้ายกับที่สัตว์ร้ายแสดงถึงอาณาจักรต่าง ๆ ในพระธรรมดาเนียล พญานาค ซาตาน นำฤทธิ์ อำนาจของมันมาสู่อาณาจักรนี้ ผู้คนที่รับใช้อาณาจักรนี้บูชาพญานาค อาณาจักรมีอายุ 42 เดือน อาณาจักรมีอยู่ทั่วโลก พญานาคทำสงครามกับ "วิสุทธิชนและเอาชนะพวกเขา" ซึ่งหมายถึงการข่มเหงผู้เชื่อ

สัตว์ร้ายตัวที่สองนำโลกไปบูชาสัตว์ร้ายตัวแรก สัตว์ร้ายตัวแรกได้รับการรักษาให้หายจากบาดแผล ซึ่งเป็น การเลียนแบบการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู ทุกคนนมัสการมัน ซึ่งไม่มีชื่ออยู่ในหนังสือแห่งชีวิต คำกล่าวนั้นบ่งบอกว่าผู้เชื่อยังอยู่บนโลกและปฏิเสธที่จะนมัสการสัตว์ร้าย

มีการสร้างรูปสัตว์ร้ายเพื่อใช้ในการนมัสการ ผู้ที่ปฏิเสธการบูชาถูกฆ่า

เครื่องหมายนี้ใช้ในเชิงพาณิชย์ แต่ยังเชื่อมโยงกับการบูชา (วิวรณ์ 14:9-10)

ชื่อของสัตว์ร้ายคือ 666 มีหลายทฤษฎีเกี่ยวกับความหมายของตัวเลขนี้ เราอาจไม่ทราบแน่ชัดว่าตัวเลขนี้ หมายถึงอะไรล่วงหน้า อย่างไรก็ตาม เราสามารถคาดหวังว่าจะรับรู้ถึงการสัมฤทธิ์ผลของคำพยากรณ์เมื่อ มันปรากฏ

ข้อความที่ IX: คนที่เหลืออยู่ในสวรรค์ (วิวรณ์ 14:1-5)

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน วิวรณ์ 14:1-5 ให้กลุ่มฟัง

บัดนี้ชาวอิสราเอลที่ได้รับตราประทับอยู่ต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า เวลาของพวกเขาบนแผ่นดินโลก สิ้นสุดลงแล้ว

เรารู้ว่าพวกเขาไม่ได้รับการช่วยให้รอดโดยกฎหมายในพันธสัญญาเดิมหรือประเพณีทางศาสนาของชาวยิว เพราะพวกเขาได้รับการไถ่และเป็นผู้ติดตามพระเมสสิยาห์ ซึ่งได้แก่พระเยซู พวกเขาบริสุทธิ์และชอบธรรม

ข้อความที่ X: ทูตสวรรค์ทั้งสามประกาศ (วิวรณ์ 14:6-13)

นิมิตนี้อธิบายถึงช่วงเวลาก่อนที่ผู้เชื่อจะถูกพรากไปจากโลก

ทูตสวรรค์องค์แรกประกาศข่าวประเสริฐแก่ทุกกลุ่มชาติพันธุ์บนแผ่นดินโลกและเรียกร้องให้ทุกคนนมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้ นี่หมายความว่าผู้คนยังคงสามารถกลับใจและเปลี่ยนใจเลื่อมใสในเวลานั้น

ทูตสวรรค์องค์ที่สองประกาศการล่มสลายของบาบิโลน บาบิโลนมีการอธิบายอย่างกว้างขวางใน วิวรณ์ 18 บาบิโลนถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ในพระคัมภีร์เพื่ออ้างถึงสถาบันที่ชั่วร้ายทรงอิทธิพลและพัฒนาแล้ว มีทฤษฎีต่าง ๆ มากมายเกี่ยวกับสิ่งที่บาบิโลนแสดงถึงในพระธรรมวิวรณ์

ทูตสวรรค์องค์ที่สามเตือนถึงการสาปแช่งชั่ววินันตร์ของบรรดาผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรับเครื่องหมายของมัน ความเชื่อและความอดทนของผู้เชื่อจะเห็นได้จากการปฏิเสธ ไม่ยอมจำนนต่อสัตว์ร้าย (12) นี่แสดงให้เห็นว่าผู้เชื่อยังอยู่บนโลก และจะยังมีผู้พลีชีพหลังจากจุดนี้ (13)

ข้อความที่ XI: การเก็บเกี่ยวสองครั้ง (วิวรณ์ 14:14-20)

▶ นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน วิวรณ์ 14:14-20 ให้กลุ่มฟัง

การเก็บเกี่ยวไม่มีรายละเอียดหรือคำอธิบายมากมายรวมอยู่ในข้อความ

การเก็บเกี่ยวครั้งแรก (ข้อ 14-16) เสร็จสิ้นโดยพระเยซู ซึ่งสวมมงกุฎทองคำ มีการกล่าวถึงเมฆ (เช่นใน วิวรณ์ 1:7, ดาเนียล 7:13) เพื่อเน้นว่าอาณาจักรของพระองค์อยู่บนสวรรค์และไม่ใช่บนแผ่นดินโลก

การเก็บเกี่ยวครั้งที่สองกระทำโดยทูตสวรรค์ การเก็บเกี่ยวถูกโยนลงไปในพระพิโรธของพระเจ้า

ดูเหมือนว่าการเก็บเกี่ยวครั้งแรกคือการกำจัดผู้เชื่อก่อนที่จะถึงพระพิโรธของพระเจ้า (เปรียบเทียบกับคำอุปมาเรื่องข้าวสาลีและข้าวละมานใน มัทธิว 13:24-30, 36-43)

ข้อความที่ XII: ชั้นทั้งเจ็ด (วิวรณ์ 15-16)

ชุดชั้นทั้งเจ็ดใบนี้มีการระบุอย่างชัดเจนว่าเป็น พระพิโรธของพระเจ้า (15:1 , 7)

บรรดาผู้ที่ได้รับชัยชนะเหนือสัตว์ร้ายนั้นอยู่ในสวรรค์ก่อนที่พระพิโรธของพระเจ้าจะเทลงมาบนแผ่นดินโลก

ชั้นที่ 1: โรคที่เกิดกับผู้มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย

ชั้นที่ 2: ทะเลกลายเป็นเลือด และสัตว์ทะเลทั้งหมดก็ตาย

ชั้นที่ 3: แม่น้ำกลายเป็นเลือด

ชั้นที่ 4: ดวงอาทิตย์เผาเผาแผ่นดินโลก ผู้คนคูหมีนและไม่สำนึกผิด

ชั้นที่ 5: เทลงบนบัลลังก์ของสัตว์ร้าย มีความมืดและความเจ็บปวด แต่มนุษย์ก็ไม่กลับใจ

ชั้นที่ 6: แม่น้ำยูเฟรติสถูกทำให้แห้งเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเดินทัพ และวิญญาณชั่วร้ายรวบรวมกองทัพต่าง ๆ ของโลกเพื่อการต่อสู้ใน อาร์มาเก็ดดอน

ชั้นที่ 7: มีการประกาศว่า "สำเร็จแล้ว" แผ่นดินไหวครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดเกิดขึ้น พร้อม ๆ กับฟ้าร้อง ฟ้าผ่า และลูกเห็บขนาดใหญ่มาก

ข้อความที่ XIII: บาบิโลนและการล่มสลาย (วิวรณ์ 17-18)

ผู้หญิงในนิมิตนี้เรียกว่าบาบิโลน เธอถูกเรียกว่าเป็นแพศยา เธอเมาด้วยเลือดของคริสเตียน เธอแสดงถึงนครที่ปกครองเหนือกษัตริย์ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก (17:18)

ในช่วงเวลาของการเขียนวิวรณ์ นครที่ปกครองโลกคือกรุงโรม ผู้หญิงคนนั้นนั่งบนสัตว์ที่มีเจ็ดหัวและสิบเขา สัตว์แสดงถึงอาณาจักรที่เป็นอยู่ในกาลก่อน และบัดนี้มีได้เป็น และกำลังจะเป็น (17:8) เศียรทั้งเจ็ดแสดงถึงภูเขาเจ็ดลูกที่นครถูกสร้างขึ้น ซึ่งก็คือกรุงโรม เขาสิบเขาแสดงถึงกษัตริย์ ในที่สุดกษัตริย์ทั้งหลายจะหันหลังให้กับผู้หญิงคนนั้นและทำลายเธอ (17:16)

วิวรณ์ 18 อธิบายถึงความมั่งคั่งและอิทธิพลของบาบิโลน บรรดาผู้ปกครองโลกมีความสัมพันธ์กับเธอ เทียบได้กับการผิดประเวณี (18:3) ธุรกิจของเธอยิ่งใหญ่จนทำให้บรรดากษัตริย์และนักธุรกิจร่ำรวยในหลายประเทศ เธอมีความผิดในความชั่วร้ายทุกประเภท และผู้นำทุกหนทุกแห่งเข้าร่วมความชั่วร้ายของเธอเพื่อหากำไร

เธอจะถูกทำลายในวันเดียว และส่วนที่เหลือของโลกจะประหลาดใจและร่ำไห้ (18:8)

ข้อความที่ XIV: การเสด็จมาของพระคริสต์ (วิวรณ์ 19)

▶ นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน วิวรณ์ 19 ให้กลุ่มฟัง

บทนี้เริ่มต้นด้วยการสรรเสริญพระเจ้าสำหรับความยุติธรรมของพระองค์ที่แสดงให้เห็นในการพิพากษาบาบิโลนและการแก้แค้นเพื่อผู้รับใช้ของพระองค์ จำไว้ว่าเป็นอรรถบทหลักของข้อพระคัมภีร์เชิงพยากรณ์ จากนั้นมีการประกาศงานเลี้ยงฉลองที่เรียกว่างานฉลองสมรส

พระคริสต์เสด็จกลับมาบนหลังม้าขาว ตามด้วยกองทัพแห่งสวรรค์บนหลังม้าขาว ม้าขาวเป็นตัวแทนของชัยชนะ (ดู วิวรณ์ 6:2)

▶ เป็นกองทัพของทูตสวรรค์หรือคริสเตียน?

กองทัพมเหสีมารวมตัวกันบนโลกเพื่อต่อสู้กับพระคริสต์ แต่พวกเขาถูกฆ่าโดยพระคำของพระองค์

▶ เหล่าม้ามีความหมายเป็นนัยหรือตามตัวอักษร? ทำไมคุณคิดอย่างนั้น?

ข้อความที่ XV: ยุคพันปีและการต่อสู้ครั้งสุดท้าย (วิวรณ์ 20:1-10)

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน วิวรณ์ 20:1-10 ให้กลุ่มฟัง

ระหว่างเวลา 1,000 ปี ซาตานถูกกักขัง และโลกถูกปกครองโดยผู้ที่ถูกสัตว์ร้ายฆ่าเพราะความสัสดีชื่อของพวกเขาต่อพระคริสต์

ในตอนท้ายของ 1,000 ปี ซาตานจะได้รับการปลดปล่อยและรวบรวมประชาชาติอีกครั้งเพื่อต่อสู้พระเจ้า มีการถกเถียงกันมากมายว่าข้อความนี้หมายถึงระยะเวลาที่แท้จริง 1,000 ปีหรือไม่ หรือเป็นอนาคตหรือปัจจุบัน สิ่งหนึ่งที่บ่งชี้เป็นอนาคตก็คือสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากการฟื้นคืนชีวิตของบรรดาผู้ที่เสียชีวิตเพราะความเชื่อของพวกเขา

เราจะศึกษาระยะเวลาหนึ่งพันปีอย่างละเอียดยิ่งขึ้นในที่อื่น ๆ ของหลักสูตรนี้

ข้อความที่ XVI การพิพากษา ครั้งสุดท้าย (วิวรณ์ 20:11-15)

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน วิวรณ์ 20:11-15 ให้กลุ่มฟัง

ทุกคนจะยืนต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อรับการพิพากษาตามผลงานของเขา ใครก็ตามที่ไม่ได้อยู่ในหนังสือแห่งชีวิตจะถูกตัดสินเนื่องจากบาปของเขาที่บันทึกไว้ในหนังสือเล่มอื่น

การอ้างอิงอื่น ๆ เกี่ยวกับการพิพากษาครั้งสุดท้ายคือ 2 โครินธ์ 5:10 และ ฮีบรู 9:27

ผู้ถูกลงโทษจะถูกโยนลงไปในบึงไฟ

"...เมื่อถึงคราวการเสด็จมาของ [พระคริสต์] มนุษย์ทุกคนจะฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งพร้อมกับร่างกายของตน และจะให้บันทึกการทำงานของตน และบรรดาผู้ที่ทำความดีจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ และบรรดาผู้ที่ทำชั่วจะเข้าสู่ไฟนิรันดร์"

Athanasian Creed

ข้อความที่ XVII: เยรูซาเล็มใหม่ (วิวรณ์ 21:1-22:5)

ข้อความนี้อธิบายถึงสภาพนิรันดร์เมื่อความบาปทั้งหมดถูกขจัดออกไปและพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับทั้งจักรวาลก็สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์

กรุงเยรูซาเล็มใหม่ลงมาจากฟ้า แสดงให้เห็นว่าอาณาจักรของพระเจ้าที่สำเร็จเป็นจริงทุกแง่มุมมาจากพระเจ้าเบื้องบน และไม่ได้ถูกสร้างขึ้นบนแผ่นดินโลกโดยความพยายามของมนุษย์

คำสาปที่เริ่มต้นด้วยความบาปครั้งแรกจะสิ้นสุดลงสำหรับผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอด จะไม่มีความโศก ความแค้น ความเจ็บปวด หรือความตายอีกต่อไป ทุกสิ่งจะใหม่

คนบาปที่ไม่พบความรอดจะไม่ได้รับสิ่งเหล่านี้และถูกพิพากษาไปยังบึงไฟ

นครนี้เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีประตูสามบานแต่ละด้าน เป็นการวัดขนาดที่ใหญ่โตมาก นครนี้มีความสูงเท่าความกว้างและความยาว นครทำด้วยอัญมณี แสดงถึงความมั่งคั่งของการออกแบบของพระเจ้า และยังแสดงให้เห็นว่าทรัพย์ากรของพระองค์ไม่มีขีดจำกัด

สง่าราศีของพระเจ้ามีอยู่ทั่วกรุง ให้แสงสว่างแก่เมืองเพื่อจะไม่ต้องมีแหล่งกำเนิดแสงอื่นอีก

ทุกชาติจะอยู่ภายใต้เมืองนี้

บาปใด ๆ จะเข้าเมืองไม่ได้

มีแม่น้ำแห่งชีวิตและต้นไม้แห่งชีวิต นี่แสดงให้เห็นการฟื้นฟูชีวิตที่สูญหายไปเมื่ออาดัมและเอวาทำบาป

ข้อเท็จจริงที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับเมืองนี้คือที่นี่เป็นสถานที่ที่ประชากรของพระเจ้าอาศัยอยู่กับพระองค์

(21:3, 22:4)

ข้อความที่ XVIII: คำเตือนสติตอนปิด (วิวรณ์ 22:6-21)

อัศจรรย์พบว่าคุณส่งสารที่พูดกับท่านเป็นผู้เผยพระวจนะที่เป็นมนุษย์เหมือนตัวท่านเอง

ข้อ 10 บอกว่าความสำเร็จเป็นจริงของคำทำนายจะเกิดขึ้นในไม่ช้า คำพยากรณ์เขียนไว้เมื่อ 2,000 ปีที่แล้ว และบางตอนก็ยังไม่สำเร็จ ความสำเร็จในไม่ช้านี้มีความหมายอย่างไร? อย่างน้อยมีคำอธิบายที่เป็นไปได้สองข้อ

(1) ข้อความดังกล่าวใช้ได้กับผู้ที่ได้ยินได้ฟังทันที

พวกเขาได้ออกทนต่ออาการกดขี่ข่มเหงแล้ว และจะได้เห็นการช่วยให้รอดของพระเจ้า แม้ว่าจะไม่ใช่ความสำเร็จทั้งหมดของคำพยากรณ์ หนังสือเล่มนี้ไม่ได้มีไว้สำหรับคนที่ใช้ชีวิตอยู่ในสมัยสุดท้ายเท่านั้น แต่สำหรับผู้คนที่ได้อ่านเป็นครั้งแรก ยุคของคริสตจักรได้เริ่มต้นขึ้น และการข่มเหงก็ได้เริ่มต้นขึ้น กระบวนการต่าง ๆ ทางประวัติศาสตร์ที่อธิบายไว้ในหนังสือได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว พวกเขาอยู่ในยุคสุดท้ายซึ่งคำทำนายจะสำเร็จ แต่พวกเขามีชีวิตอยู่ในช่วงต้น ๆ ของช่วงเวลา

หลักการตีความพระคัมภีร์

พระคัมภีร์มีการประยุกต์ใช้ทุกครั้ง แม้ว่าจะมีคำทำนายที่จะไม่สำเร็จในเร็ว ๆ นี้ก็ตาม ดังนั้น เราสามารถได้รับประโยชน์จากข้อพระคัมภีร์แม้ว่าเราจะไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าเหตุการณ์ใดที่มีพยากรณ์ไว้

(2) อีกไม่นานจะเกิดการสัมฤทธิ์ผลตามคำพยากรณ์ที่ไม่ใช่ความสัมฤทธิ์ผลในขั้นสุดท้าย

ยกตัวอย่าง เมื่อกรุงเยรูซาเลมถูกล้อมและทำลายโดยกองทัพ อย่างน้อยคำพยากรณ์หลายอย่างก็สำเร็จเป็นจริงเพียงบางส่วน ชาวยิวคริสเตียนหลายคนในตอนนั้นคงคิดว่าพวกเขาได้เห็นการสำเร็จเป็นจริงตามพระธรรมวิวรณ์ ดังนั้นเวลาจึงใช้คำว่าอีกไม่นาน แม้ว่าจะมีการสำเร็จเป็นจริงขั้นสุดท้ายและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในสมัยสุดท้าย

ข้อ 11-12 กล่าวถึงการเสด็จมาอย่างกะทันหันขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่บริสุทธิ์ในเวลานั้นก็จะบริสุทธิ์ต่อไป ผู้ที่เป็นมลทินนั้นจะเป็นมลทินต่อไป—จะไม่มีเวลาให้ใครได้เปลี่ยนเมื่อเขาเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมา

ข้อ 13 กล่าวถึงชื่อของอัลฟาและโอเมกาที่เป็นของพระเยซู ซึ่งมีกล่าวถึงครั้งแรกใน 1:8 คำเหล่านี้หมายถึงตัวแรกและตัวสุดท้ายของตัวอักษร ซึ่งหมายความว่าพระเยซูทรงเป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของประวัติศาสตร์มนุษย์ ตั้งแต่การทรงสร้างจนถึงวันสิ้นโลก

ข้อ 14-15 กล่าวว่าผู้คนมีทางเลือกกว่าจะเป็นหนึ่งในคนที่ได้รับบำเหน็จจากพระเจ้าหรือเป็นคนบาปที่ถูกพิพากษา ผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้าจะเข้ามาในเมืองและเข้าถึงต้นไม้แห่งชีวิต ไม่รวมคนบาป

ข้อ 17 ให้คำเชิญ พระคุณได้รับการเสนออย่างอิสระ

ข้อ 18-19 เป็นคำเตือนไม่ให้เปลี่ยนพระคำของพระเจ้าที่เปิดเผยในหนังสือ แม้ว่าคำเตือนจะพูดถึงหนังสือวิวรณ์โดยเฉพาะ แต่ก็สามารถขยายไปถึงพระธรรมทุกเล่ม เพราะไม่มีใครมีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงพระคำของพระเจ้า

บทเรียนที่ 9 การบ้าน

1. การศึกษาเนื้อเรื่อง: ทำแผนภูมิตราประทับ แตร และชั้น โดยระบุสิ่งที่เกิดขึ้นกับแต่ละรายการ
2. เขียนการบ้าน: วิวรณ์กล่าวถึงการกระทำของคนชั่ว แต่ก็ยังกล่าวถึงการควบคุมของพระเจ้าด้วย วิวรณ์แสดงให้เห็นอย่างไรว่าวันสิ้นโลกเป็นการกระทำของพระเจ้า? ให้มองหาศูนย์กลางของพระเจ้าและสัญญาณแห่งการควบคุมของพระองค์ การควบคุมของพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของอวสานศาสตร์อย่างไร?

บทเรียนที่ 10

ยุคพันปี

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น:

ขอให้นักเรียนหลาย ๆ คนอธิบายว่าพวกเขาเขียนอะไรสำหรับงานมอบหมายการเขียนเพื่อเป็นการทบทวนแง่มุมที่สำคัญที่สุดของพระธรรมวิวรณ์

บทนำ

▶ นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน วิวรณ์ 20:1-6 ให้กลุ่มฟัง

ข้อความนี้อธิบายระยะเวลา 1000 ปีที่เฉพาะเจาะจง นี่เป็นช่วงเวลาสุดท้ายของประวัติศาสตร์มนุษย์บนแผ่นดินโลกก่อนการพิพากษา การพิพากษายุติความบาปทั้งหมดและเป็นจุดเริ่มต้นของสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

ในทางอภิปรัชญา ช่วงเวลานี้เรียกว่ายุคพันปี ตามข้อนี้ คนที่เสียชีวิตในการกดขี่ข่มเหงในช่วงความทุกข์ยากจะฟื้นคืนชีพเพื่อปกครองร่วมกับพระคริสต์บนแผ่นดินโลก ซาตานจะถูกกักขังในช่วงเวลานี้ เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลานั้น ซาตานก็จะถูกปลดปล่อย และมีการกบฏครั้งใหญ่ของบรรดาประชาชาติต่อพระเจ้า

สำหรับตัวอย่างข้อพระคัมภีร์อื่น ๆ เกี่ยวกับระยะเวลาหนึ่งพันปี โปรดดู อีสยาห์ 2:2-4 และ อีสยาห์ 60:9-12 และ มีคาห์ 4:1-3. ดูเหมือนคำพยากรณ์เหล่านี้ยังไม่สัมฤทธิ์ผลอย่างแท้จริงในประวัติศาสตร์

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: หลักสูตรยังไม่ได้เตรียมนักเรียนให้ตอบคำถามด้านล่าง แต่คำถามจะแนะนำส่วนต่อไป

► เราควรคาดหวังว่านี่จะเป็นช่วงเวลาที่น่าอัศจรรย์ในอนาคต หรือเราควรเข้าใจข้อความเหล่านี้ในแบบที่ต่างออกไป?

ความเชื่อของคริสตจักรในยุคแรกเกี่ยวกับยุคพันปี

ข้อความด้านล่างมาจากคนที่มีชีวิตอยู่ในคริสตจักรตั้งแต่อายุยังน้อย ๆ พวกเขาแสดงความเชื่อที่เป็นเรื่องธรรมดาในคริสตจักรในช่วงสองสามศตวรรษแรก

Epistle of Barnabas (ศตวรรษที่ 1) "หลังจาก 6,000 ปีของประวัติศาสตร์มนุษย์ พระคริสต์จะเสด็จมาทำลายปฏิปักษ์ของพระคริสต์และสถาปนาอาณาจักรของพระองค์"

Polycarp (70-155) "ถ้าเรามีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ในยุคปัจจุบัน เราจะได้รับรางวัลให้คืนชีพและปกครองร่วมกับพระองค์ในยุคต่อไป"

Papias (80-163) "หลังจากการฟื้นคืนชีพของธรรมิกชนจะเป็นการปกครองส่วนตัวของพระคริสต์บนแผ่นดินโลก"

Justin Martyr (100-164) "หลังจากการฟื้นคืนชีพของธรรมิกชน พวกเขาจะปกครอง 1,000 ปีในกรุงเยรูซาเล็มตามตัวอักษร แล้วการพิพากษาจะมาถึง"

Irenaeus (130-202) "กลุ่มปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะปกครอง 3 ปีครึ่งในกรุงเยรูซาเล็ม อิสราเอลจะได้รับการฟื้นฟู หลังจากการฟื้นคืนชีพของธรรมิกชน พวกเขาจะปกครอง"

Tertullian (160-220) "หลังจากการกลับเป็นขึ้นจากตายจะมีการปกครอง 1,000 ปีตามตัวอักษรในกรุงเยรูซาเล็ม"

คำทำนายในพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับยุคพันปี

พระคัมภีร์เดิมหลายตอนดูเหมือนจะบรรยายถึงระยะเวลาของยุคพันปี เราจะศึกษาบางส่วนในส่วนนี้ของบทเรียน

► ให้ทำงานร่วมกันเพื่อดูแต่ละข้อ และจดรายการรายละเอียดที่สำคัญที่สุด รายละเอียดบางอย่างสำหรับแต่ละตอนจะพิมพ์พร้อมข้อมูลอ้างอิง

เศคาริยาห์ 8:22, เศคาริยาห์ 14:9, 16-17. องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเป็นกษัตริย์เหนือแผ่นดินโลก และไม่มีเจ้านายองค์อื่นใดจะคงอยู่ได้ ทุกชาติจะมานมัสการที่กรุงเยรูซาเล็ม

อิสยาห์ 11:1-10. พระคริสต์จะทรงจัดเตรียมความยุติธรรมให้กับคนยากจนบนโลกและประหารคนชั่วสัตว์ต่าง ๆ จะไม่เป็นอันตรายใน "ภูเขาอันบริสุทธิ์" แผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เยเรมีย์ 3:17 กรุงเยรูซาเล็มจะได้ชื่อว่าเป็น "พระที่นั่งของพระเจ้า" และทุกชาติจะมาและจะไม่ดำเนินตามวิถีของตน

มีคาห์ 4:1-5. กรุงเยรูซาเล็มจะเป็นเมืองหลวงของโลก ประชาชาติจะไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้า จะไม่มีสงครามอีกต่อไป

เยเรมีย์ 23:5 พระคริสต์จะทรงบรรลุลูกความยุติธรรมในฐานะผู้ปกครองโลก

อิสยาห์ 60:1-16, อิสยาห์ 61:6. ทุกชาติรับใช้อิสราเอลและถวายเครื่องบูชาแก่กรุงเยรูซาเล็ม

อิสยาห์ 65:17-25 กรุงเยรูซาเล็มจะเต็มไปด้วยความยินดีและจะไม่ร้องไห้ไปอีกต่อไป ทุกคนจะมีชีวิตอยู่จนถึงวัยชรา สัตว์ป่าจะไม่เป็นอันตราย

แนวคิดที่แตกต่างกันเกี่ยวกับยุคพันปี

คริสเตียนไม่ได้ตีความข้อความเกี่ยวกับยุคพันปีในลักษณะเดียวกันทั้งหมด ความแตกต่างไม่ได้เป็นเพียงรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น แต่ยังเป็นแนวคิดที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

ในบทเรียนนี้ เราจะพิจารณาแนวคิดที่แตกต่างกันสามประการเกี่ยวกับยุคพันปี

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: พยายามหลีกเลี่ยงการถกเถียงกันมากเกี่ยวกับแนวคิดทั้งสามเกี่ยวกับยุคพันปีในขณะที่ศึกษาแต่ละข้อ นักเรียนสามารถอภิปรายความคิดเห็นได้ในภายหลัง แต่ในส่วนนี้ของบทเรียน ให้นำเน้นที่การทำความเข้าใจแต่ละแนวคิด

ลัทธิยุคหลังพันปี

คำนำหน้า โฟสต์ หมายถึง "หลัง" นี้หมายถึงแนวคิดที่ว่า การเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะเกิดขึ้นในช่วงท้ายสุดของประวัติศาสตร์มนุษย์ แทนที่จะเป็นช่วงเริ่มต้นของช่วง 1,000 ปีตามตัวอักษร

ตามแนวคิดนี้ สังคมและรัฐบาลต่าง ๆ ของโลกจะค่อย ๆ ถูกทำให้เป็นคริสเตียนโดยสมบูรณ์โดยการเผยแผ่พระกิตติคุณและการทำงานของนักปฏิรูปคริสเตียน ทุกชาติจะกลายเป็นชาติคริสเตียน ในแง่นั้น พวกเขาจะถูกปกครองโดยพระคริสต์ผ่านทางเหล่าผู้นำคริสเตียน ซาตานถูกกักขังโดยนัยในแง่ที่มันไม่สามารถหยุดพระกิตติคุณจากการเปลี่ยนแปลงโลกได้

ระยะเวลาไม่จำเป็นต้องเป็น 1,000 ปีตามตัวอักษร เพียงแต่เป็นเวลานานมาก เมื่อสิ้นสุดระยะเวลานี้ พระคริสต์จะเสด็จกลับมา

นักฟื้นฟูผู้ยิ่งใหญ่และนักปฏิรูปสังคมในอดีตเชื่อในลัทธิยุคหลังพันปี เพราะพวกเขาคาดหวังว่างานของพระกิตติคุณจะได้รับชัยชนะอย่างสมบูรณ์ทั่วโลก³⁴ คนที่ปกป้องแนวคิดนี้บอกว่ามันสอดคล้องกับวิธีที่

³⁴ ตัวอย่าง ได้แก่ William Booth และ Charles Finney

พระเจ้าทำงานกับผู้คน โดยปรารถนาที่จะเปลี่ยนพวกเขาด้วยกิตติคุณแทนที่จะมายึดครองโลกที่กบฏด้วยกำลัง

คริสเตียนคนอื่น ๆ ไม่เห็นด้วยกับลัทธิยุคหลังพันปี เนื่องจากข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับวันสิ้นโลกอธิบายว่าพระเยซูเสด็จมาด้วยอำนาจ ทำลายกองกำลังชั่วร้ายในการต่อสู้ครั้งใหญ่หลังจากที่ผู้คนที่เชื่อสัตย์ของพระองค์ ถูกกดขี่ข่มเหง (1) ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับวันสิ้นโลกดูเหมือนจะไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกแบบค่อยเป็นค่อยไป (2) ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับวันสิ้นโลกดูเหมือนจะพรรณนาพระเยซูว่าเป็นผู้พิชิตโลก กบฏมากกว่าที่จะเป็นกษัตริย์ที่เสด็จมาในโลกของคริสเตียน ตัวอย่างของข้อความข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับวันสิ้นโลกคือ วิวรณ์ 19:11-21

อีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ไม่เห็นด้วยกับลัทธิยุคหลังพันปีคือรายละเอียดบางอย่างของยุคพันปีที่มีไว้ในพระคัมภีร์ดูเหมือนจะไม่เข้ากับทัศนะนั้น แม้ว่าข้อความเหล่านี้จะอธิบายแบบเป็นนัยก็ตาม ยกตัวอย่างหมายความว่าอะไรที่ผู้ที่ถูกฆ่าตายในความทุกข์ยากจะฟื้นเป็นขึ้นเพื่อทำการปกครอง?

ลัทธิที่เชื่อว่าไม่มียุคพันปี

คำนำหน้า *a* หมายถึง "ไม่" หมายความว่าไม่มียุคพันปี ผู้ที่มีความเชื่อนี้ไม่เชื่อว่ายุคหนึ่งพันปีเป็นระยะเวลา 1,000 ปีตามตัวอักษร

สมาชิกลัทธิที่ไม่เชื่อว่ามียุคพันปี เชื่อว่าคำทำนายเกี่ยวกับยุคพันปีกำลังสำเร็จเป็นจริงทางวิญญาณในคริสตจักร พระคริสต์กำลังปกครองผ่านงานของคริสตจักร และซาตานถูกกักขังแบบเป็นนัยเพราะมันไม่สามารถต้านทานคริสตจักรได้

ในลัทธิที่เชื่อว่าไม่มียุคพันปี อิสราเอลไม่มีความสำคัญในแผนของพระเจ้าอีกต่อไป เพราะตอนนี้คริสตจักรเป็นประชากรของพระเจ้า คำสัญญาต่ออิสราเอลเกี่ยวกับอาณาจักรทางโลกนั้นสำเร็จเป็นจริงทางวิญญาณในคริสตจักร

รายละเอียดในพระคัมภีร์เกี่ยวกับยุคพันปีทั้งหมดถูกตีความโดยนัยและเชิงจิตวิญญาณโดยผู้ที่ไม่เชื่อว่ามียุคพันปี คำสัญญาที่ทำไว้กับอิสราเอลสำเร็จแล้วสำหรับคริสตจักร แต่เป็นทางวิญญาณแทนที่จะเป็นทางกายภาพ คริสตจักรปกครองบรรดาประชาชาติโดยการประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกเขา

ลัทธิที่เชื่อว่าไม่มียุคพันปี คล้ายกับ ลัทธิยุคหลังพันปี ในบางแง่มุม อย่างไรก็ตาม มีข้อแตกต่างใหญ่อย่างน้อยหนึ่งประการ ลัทธิยุคหลังพันปี สอนว่าคำทำนายมากมายในท้ายที่สุดจะสำเร็จตามตัวอักษรโดยการทำงานของคริสตจักร เช่น สันติภาพของโลกและการทำให้ทุกชาติเป็นคริสเตียน ลัทธิที่เชื่อว่าไม่มียุคพันปี ต้องการวิธีอธิบายว่าคำทำนายกำลังสำเร็จในโลกตามที่เป็น

บางคนคัดค้านลัทธิที่เชื่อว่าไม่มียุคพันปีเพราะเป็นการปฏิเสธการตีความคำทำนายเกือบทั้งหมด ซึ่งหมายความว่าผู้ที่ได้รับคำสัญญาตามพันธสัญญาเดิมไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พวกเขาหมายถึงได้ แม้แต่บางส่วน

ข้อคัดค้านอีกประการหนึ่งต่อลัทธิที่เชื่อว่าไม่มียุคพันปีคือแม้เมื่อคำสัญญาถูกทำให้เป็นฝ่ายวิญญาณ ก็ยากที่จะเข้าใจว่าการบรรลุผลสำเร็จเป็นจริงแล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ้างว่าวิสุทธิชนกำลังปกครองและซาตานถูกกักขัง

ลัทธิเกี่ยวกับยุคก่อนพันปี

คำนำหน้า *pre* หมายถึง "ก่อน" หมายถึงความคิดที่ว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมายังโลกก่อนสมัยพันปี

ตามคำกล่าวของสมาชิกลัทธิเกี่ยวกับยุคก่อนพันปี พระคริสต์จะเสด็จกลับมาทางกายภาพและสถาปนาอาณาจักรทั่วโลกเป็นเวลา 1,000 ปี พวกเขาตีความรายละเอียดของคำทำนายในช่วงเวลานี้อย่างแท้จริง พวกเขาเชื่อว่าอิสราเอลยังคงมีความสำคัญในแผนการของพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่ากรุงเยรูซาเลมจะเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรของพระคริสต์บนแผ่นดินโลก และคริสเตียนผู้ถูกทรมานจะฟื้นขึ้นจากตายเพื่อปกครองร่วมกับพระองค์

► ดูรายละเอียดที่ระบุไว้สำหรับแต่ละข้อความ (ด้านบน) และพิจารณาว่าข้อความนี้จะถูกตีความโดยชาว ลัทธิยุคหลังพันธปี กลุ่มที่เชื่อว่าไม่มียุคพันธปี และกลุ่มลัทธิยุคก่อนพันธปีตีความอย่างไร

การตีความที่ดี (1) จะเป็นความหมายที่มีนัยสำคัญต่อผู้ฟังคนแรก และ (2) จะคาดหวังให้เกิดความสำเร็จ เป็นจริงที่สอดคล้องกับคำอธิบายที่ให้ไว้โดยข้อความนี้อย่างแท้จริง

ลัทธิยุคสมัยต่าง ๆ (Dispensationalism) กับศาสนศาสตร์พันธสัญญา (Covenant Theology)

นักศาสนศาสตร์พยายามทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลกับคริสตจักร

คำถามต่าง ๆ รวมถึงคำถามเหล่านี้: ผู้คนในพันธสัญญาเดิมได้รับความรอดแตกต่างไปจากผู้คนในพันธสัญญาใหม่หรือไม่? คำสัญญาของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลใช้กับคริสตจักรด้วยหรือไม่? อิสราเอลยังคงอยู่ มีฐานะพิเศษในแผนการของพระเจ้าหรือไม่?

คำอธิบายหนึ่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลกับคริสตจักรเรียกว่า "ลัทธิยุคสมัยต่าง ๆ" นักศาสนศาสตร์คนอื่น ๆ ไม่เห็นด้วยกับลัทธิที่เชื่อในระบบความก้าวหน้าทางประวัติศาสตร์ดังที่เปิดเผยในพระคัมภีร์ และได้พัฒนาคำอธิบายที่บางครั้งเรียกว่า "ศาสนศาสตร์แห่งพันธสัญญา"

ลัทธิยุคสมัยต่าง ๆ (Dispensationalism)

คำการจัดระบบ (Dispensation) มาจากแนวคิดที่ว่า มีหลายช่วงเวลาของประวัติศาสตร์มนุษย์ที่พระเจ้าจัดการกับผู้คนต่าง ๆ กัน โดยจัดเตรียมความรอดด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน ระยะเวลาที่พระเจ้าทรงใช้แผนแห่งความรอดโดยเฉพาะที่เรียกว่าการจัดระบบ

นักศาสนศาสตร์บางคนแบ่งประวัติศาสตร์มนุษย์ออกเป็นช่วงระบบต่าง ๆ สองระยะเวลาที่ส่งผลกระทบมากที่สุดต่อการตีความพระคัมภีร์ขึ้นอยู่กับการจัดระบบระหว่างอิสราเอลและคริสตจักร ตามลัทธิยุคสมัยต่าง ๆ ชาวอิสราเอลในพันธสัญญาเดิมได้รับความรอดโดยการปฏิบัติตามกฎของโมเสสและระบบการ

เสียสละ และผู้เชื่อในพันธสัญญาใหม่จะได้รับการช่วยให้รอดโดยพระคุณผ่านความเชื่อ คริสตจักร
แตกต่างจากอิสราเอลอย่างสิ้นเชิง และพระเจ้าทรงปฏิบัติกับพวกเขาแตกต่างกัน

สมาชิกลัทธิยุคสมัยต่าง ๆ เชื่อว่าเนื่องจากระบบแห่งความรอดของทั้งสองต่างกันมาก ทั้งสองจึงไม่
สามารถไปพร้อมกันบนแผ่นดินโลกได้ พวกเขาจึงเชื่อว่าคริสตจักรจะถูกขับออกจากโลกเป็นเวลาเจ็ดปี
ในช่วงระยะเจ็ดปีนั้น พระเจ้าจะทรงฟื้นฟูระบบความรอดก่อนหน้าี่ร่วมกับอิสราเอล อิสราเอลจะยอมรับ
พระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์ของพวกเขา หลังจากระยะเวลาเจ็ดปีจะเป็นระยะเวลาหนึ่งพันปีที่พระเยซูจะ
ทรงปกครองในกรุงเยรูซาเล็มอย่างเห็นประจักษ์ได้ สมาชิกลัทธิยุคสมัยต่าง ๆ เชื่อว่าคำสัญญาทั้งหมดที่
พระเจ้ามีต่ออิสราเอลเกี่ยวกับแผ่นดินและอาณาจักรจะสัมฤทธิ์ผลตามตัวอักษร

ลัทธิยุคสมัยต่าง ๆ ทำให้พันธสัญญาเดิมมีประโยชน์น้อยลงสำหรับคริสเตียน เพราะพวกเขาเชื่อว่ามีกา
กล่าวถึงอิสราเอลภายใต้การจัดระบบที่ต่างออกไป พวกเขาใช้เรื่องราวของพันธสัญญาเดิมเพื่อแสดงความ
จริง แต่พวกเขามักจะปฏิเสธคำสอนใด ๆ ที่อิงจากข้อพระคัมภีร์เดิมและพยายามทำตามเฉพาะพันธ
สัญญาใหม่นั้น พวกเขายังเชื่อด้วยว่าคำสอนของพระคริสต์ในพระกิตติคุณส่วนใหญ่ใช้ไม่ได้กับคริส
เตียน เพราะคำสอนเหล่านั้นมุ่งตรงถึงชาวยิว

หลายคนที่ยังไม่รู้จักคำว่า *Dispensationalism* (ลัทธิยุคสมัยต่าง ๆ) ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดนี้ บ่อยครั้ง
ผู้คนปฏิเสธที่จะยอมรับอำนาจของพันธสัญญาเดิม แม้ว่าผู้เขียนพันธสัญญาใหม่จะพิจารณาอย่างชัดเจน
ว่าเป็นอำนาจของพวกเขา

ศาสนศาสตร์พันธสัญญา

ตามหลักศาสนศาสตร์พันธสัญญาอิสราเอลไม่ได้เป็นประชากรของพระเจ้าอีกต่อไปและมีความสำคัญ
เพียงเล็กน้อยในอวสานศาสตร์ พวกเขาเชื่อว่าเนื่องจากอิสราเอลปฏิเสธพระคริสต์ พระเจ้าจึงได้ก่อตั้งชน
ชาติใหม่ที่เรียกว่าคริสตจักร

บัดนี้ คริสตจักรเป็นประชากรของพระเจ้าและได้รับคำสัญญาที่ประทานแก่ประชากรของพระเจ้า รวมทั้ง คำสัญญาที่ทำไว้กับอิสราเอลในพันธสัญญาเดิม ชาตอิสราเอลไม่มีสิทธิ์ในพระสัญญาของพระเจ้าในขณะนี้ ใน กาลาเทีย 6:16 คริสตจักรถูกเรียกว่า "อิสราเอลของพระเจ้า"

เพราะว่าผู้หนึ่งมิได้เป็นยิวแท้ ซึ่งเป็นยิวแต่ภายนอก และการเข้าสู่หน้ดแท้ก็ไม่ใช่การเข้าสู่หน้ดซึ่งอยู่ภายนอกในเนื้อหนัง แต่ผู้หนึ่งเป็นยิวแท้ ซึ่งเป็นยิวภายใน และการเข้าสู่หน้ดแท้ก็นั้นก็เป็นการเข้าสู่หน้ดของใจ ในจิตวิญญาณ และมีใช้ในตัวอักษร ผู้ซึ่งค้ำยกย่องของเขาไม่ได้มาจากมนุษย์แต่จากพระเจ้า (โรม 2:28-29)

เหตุฉะนั้นพวกท่านจงรู้เถิดว่า บรรดาคนที่อยู่ฝ่ายความเชื่อ คนเดียวกันนั้นเองเป็นบุตรทั้งหลายของอับราฮัม และพระคัมภีร์นั้นซึ่งรู้ล่วงหน้าว่า พระเจ้าจะทรงให้พวกคนต่างชาติเป็นคนชอบธรรม โดยความเชื่อ ได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่อับราฮัมล่วงหน้า โดยกล่าวว่า 'ในตัวเจ้าประชาชาติทั้งสิ้นจะได้รับพระพร' ดังนั้นบรรดาคนที่อยู่ฝ่ายความเชื่อจึงได้รับพระพรร่วมกับอับราฮัมผู้เปี่ยมด้วยความเชื่อ... เพื่อพระพรของอับราฮัมจะได้มาถึงคนต่างชาติทั้งหลายโดยทางพระเยซูคริสต์ เพื่อพวกเราจะได้รับพระสัญญาของพระวิญญาณโดยความเชื่อ... ไม่มีทั้งยิวและกรีก ไม่มีทั้งทาสและไท ไม่มีทั้งชายและหญิง เพราะว่าท่านทั้งหลายทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกันในพระเยซูคริสต์ และถ้าท่านทั้งหลายเป็นของพระคริสต์แล้ว ท่านทั้งหลายก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัม และเป็นทายาทตามพระสัญญานั้น (กาลาเทีย 3:7-9, 14, 28-29)

1 เปโตร 2:5-10 อธิบายว่าคริสตจักรในฐานะเป็นปุโรหิตที่ถวายเครื่องบูชาฝ่ายวิญญาณ ชาตศักดิ์สิทธิ์ และประชากรของพระเจ้า

ฮีบรู 12:22 กล่าวว่าผู้เชื่อเข้าสู่ "นครเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์" กาลาเทีย 4:25-26 กล่าวว่าผู้เชื่อเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มซึ่งอยู่เบื้องบนแทนที่จะเป็นกรุงเยรูซาเล็มบนโลก

เนื่องจากศาสนศาสตร์พันธสัญญากล่าวว่าสัญญาที่ทำไว้กับอิสราเอลถูกโอนไปยังคริสตจักร พวกเขาจึงคิดว่าคำสัญญานั้นสำเร็จเป็นจริงทางวิญญาณแทนที่จะเป็นตามตัวอักษร คำสัญญาเกี่ยวกับพระที่นั่งของ

พระคริสต์ที่สถาปนาขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม สันติภาพ อิสราเอลในฐานะเป็นผู้นำของโลก ทุกชาติที่อิสราเอล
สั่งสอน การครอบครองดินแดนที่สัญญาไว้ชั่ววันรันดร์ และการทำให้สัตว์ป่าซึ่งทั้งหมดต้องได้รับการ
เปลี่ยนทางฝ่ายวิญญาณเพื่อที่จะบรรลุผลสำเร็จในคริสตจักร คำสัญญาทั้งหมดถูกต้องดีความว่ามี
ความหมายทางวิญญาณแทนที่จะเป็นความหมายตามตัวอักษร

คนส่วนใหญ่ที่เชื่อในศาสนศาสตร์นี้ไม่เชื่อในการปกครองตามตัวอักษรของพระคริสต์บนแผ่นดินโลกเป็น
เวลาหนึ่งพันปี พวกเขาเชื่อว่าพระคริสต์และธรรมิกชนปกครองในขณะนี้ทางวิญญาณผ่านอิทธิพลของพระ
กิตติคุณ พวกเขาเชื่อว่าคำสัญญากับอับราฮัมที่ว่าลูกหลานของท่านจะได้ครอบครองคานาอันตลอดไปนั้น
สำเร็จโดยผู้เชื่อในปัจจุบันที่มีความรอด พวกเขาเชื่อว่าแทนที่จะเป็นกรุงเยรูซาเล็ม คริสตจักรกำลังสอน
นานาชาติ

ทัศนะที่สมดุล

นักศาสนศาสตร์หลายคนในทุกวันนี้พยายามที่จะหาจุดสมดุลระหว่างความเชื่อในระบบความก้าวหน้า
ทางประวัติศาสตร์ดังที่เปิดเผยในพระคัมภีร์และศาสนศาสตร์พันธสัญญา

มีปัญหาบางประการเกี่ยวกับลัทธิยุคสมัยต่าง ๆ อัครสาวกเปาโลบอกที่โมธีว่าพระคัมภีร์ (พันธสัญญา
เดิม) สอนเกี่ยวกับความรอด (2 ทิโมธี 3:15) พระเยซูตรัสว่านิโคเดมัสควรรู้เรื่องการบังเกิดใหม่ได้แล้ว
เพราะพระองค์ทรงเป็นอาจารย์แห่งพันธสัญญาเดิม (ยอห์น 3:10) พันธสัญญาใหม่กล่าวว่าผู้เชื่อเป็นชาว
อิสราเอลที่แท้จริงและเป็นลูกของอับราฮัม (โรม 2:28-29, กาลาเทีย 3:28-29) โรม 4:1-8 กล่าวว่าเรามี
ความรอดเช่นเดียวกับอับราฮัมและดาวิด เครื่องบูชาในพันธสัญญาเดิมไม่ได้ลบล้างบาป (ฮีบรู 10:4)
ดังนั้น จึงดูเหมือนว่าผิดที่จะคิดว่าพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ให้วิธีแห่งความรอดต่างกัน

นอกจากนี้ยังมีปัญหากับศาสนศาสตร์พันธสัญญา การกล่าวว่าคำสัญญาในพันธสัญญาเดิมสำเร็จผลทาง
วิญญาณคือการยอมให้กับการตีความตามจินตนาการที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ นอกจากนี้ การตีความนี้ยัง
สูญเสียความหมายเดิม หากศาสนศาสตร์ พันธสัญญาถูกต้อง อับราฮัมและคนอื่น ๆ ก็ไม่เข้าใจคำสัญญา

ต่าง ๆ นั้น แม้ว่าพวกเขาจะคิดว่าเข้าใจก็ตาม ยกตัวอย่าง พระเจ้าสัญญากับอับราฮัมว่าลูกหลานของท่าน จะครอบครองแผ่นดินตลอดไป แต่นั้นหมายความจริง ๆ ว่าคนต่างชาติจะได้รับครอบครอง

ในส่วนผู้เผยพระวจนะมีคำสัญญามากมายเกี่ยวกับการฟื้นฟูและความรอดสำหรับอิสราเอล ตัวอย่างคือ เยเรมีย์ 30-32 สามบทที่อธิบายถึงคำสัญญาของพระเจ้าที่จะรวบรวมอิสราเอลและสร้างใหม่ (30:18) พระเจ้ารับรองกับพวกเขาว่าพระองค์จะทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา (30:22); พระองค์จะไม่มีวันยอมแพ้ จนกว่าจะสำเร็จ (30:24); พระองค์ทรงรักพวกเขาชั่วนิรันดร์ (31:3); พระองค์ทรงระลึกว่าเอฟราอิมเป็นเช่น บุตรชายและจะเมตตาเขา (32:20); พระองค์จะเขียน

กฎหมายของเขาไว้ในใจของพวกเขา (32:33); และทุกคนจะ รู้จักพระองค์และพวกเขาจะได้รับการอภัย (32:34) ข้อสรุป ของพระเจ้าใน 31:35-37 คือเป็นไปได้ที่พระองค์จะปฏิเสธ อิสราเอลเพราะความบาปของพวกเขาเช่นเดียวกับที่จะให้ดวง อาทิตย์ไม่ส่องแสงหรือจะทำการวัดขนาดสรวงสวรรค์ ข้อความนี้จะสอดคล้องกับความคิดที่ว่าพระเจ้าจะเอาคำ สัญญาเหล่านี้ไปจากอิสราเอลและมอบให้กับคนอื่นหรือไม่?

"โดยการกระทำของพระองค์ ผ่านการไถ่
เกลี้ยของผู้รับใช้ของพระองค์ พระเจ้าจะ
ทรงตระหนักถึงความรอดของผู้คนแห่งพันธ
สัญญาของพระองค์ ประชากรของพระองค์
จะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยในดินแดนที่พระ
เจ้าจะประทานแก่พวกเขาและสำแดง
ความชอบธรรมขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ
พวกเขา"
- William Dymess,
Themes in Old Testament Theology

ศาสนศาสตร์พันธสัญญาปฏิเสธว่าอิสราเอลยังคงมี ความสำคัญในแผนการของพระเจ้า แต่อัครสาวกเปาโลกล่าวว่าสักวันหนึ่งอิสราเอลในฐานะชาติจะรอด และพันธสัญญาของพระเจ้ากับพวกเขาจะต้องสำเร็จ (โรม 11:26- 29). ท่านไม่ได้พูดถึงคริสตจักร เพราะ ตลอดบทนี้ ท่านแยกแยะระหว่างอิสราเอลกับคริสตจักร

ทัศนคติที่สมดุลเกี่ยวกับอิสราเอลและคริสตจักรจะรวมถึงความเข้าใจในคำสัญญาต่าง ๆ ในพันธสัญญา เดิม

คำสัญญาต่าง ๆ ในพันธสัญญาเดิม

(1) คำสัญญาเกี่ยวกับพระพรฝ่ายวิญญาณ

ความรอดเกิดขึ้นได้โดยพระคุณและโดยการกลับใจและความเชื่อโดยชาวยิวและคนต่างชาติในทุกช่วงเวลาของประวัติศาสตร์ พื้นฐานของการยอมรับของพระเจ้าที่มีต่อปัจเจกบุคคลนั้นเหมือนกันเสมอ (อิสยาห์ 60:1-7) ไม่จำเป็นที่อิสราเอลและคริสตจักรจะต้องแยกทางกันบนแผ่นดินโลก เพราะแผนแห่งความรอดก็เหมือนกันสำหรับทั้งสองฝ่าย โรม 4:9-16 กล่าวว่าผู้เชื่อกลายเป็นลูกของอับราฮัมเพราะพวกเขาเชื่อพระกิตติคุณเหมือนกัน ดังนั้นในทุกยุคทุกสมัย ผู้เชื่อที่แท้จริงคือเหล่าบุตรของพระเจ้า พันธสัญญาแห่งพระคุณได้มอบให้แก่อิสราเอล (เยเรมีย์ 31:33-34) เรามีส่วนร่วมในพระพรของอับราฮัมเช่นเดียวกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็ชาวยิวหรือคนต่างชาติ คำสัญญาไม่ได้นำไปจากอิสราเอลแต่ขยายไปถึงคนต่างชาติเท่านั้น และผู้คนที่กลับใจใหม่ก็คือคริสตจักร

(2) คำมั่นสัญญาเกี่ยวกับหลักการ

คำสัญญาหลายประการพรรณนาถึงวิถีปกติของพระเจ้าในการดูแลผู้คนที่มีความสัมพันธ์ด้วยความเชื่อฟังพระองค์ ตัวอย่างคือ สดุดี 23 คำสัญญาเหล่านี้แสดงให้เห็นลักษณะของพระเจ้าที่เปิดเผยในเรื่องสัมพันธภาพ หลักการเหล่านี้เหมือนกันไม่ว่าเวลาใดและไม่ว่าที่ไหน ทั้งกับอิสราเอลหรือคริสตจักร

(3) คำสัญญาแห่งชาติ

พระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ของชาวยิว สักวันหนึ่งอิสราเอลในฐานะชาติหนึ่งจะหันมาหาพระคริสต์ (โรม 11:26) พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะไม่ปฏิเสธชาตินี้อย่างถาวร (เยเรมีย์ 31:35-37) พระองค์จะทรงทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับพวกเขา

บทเรียนที่ 10 การบ้าน

1. การศึกษาเนื้อเรื่อง: ให้ศึกษาข้อพระคัมภีร์ที่ให้ไว้ในหัวข้อของบทเรียนนี้ชื่อ "คำทำนายในพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับยุคพันปี" จงอธิบายสิ่งที่คุณคิดว่าจะนำไปตามคำทำนาย โดยอิงจากมุมมองของคุณเกี่ยวกับยุคพันปี
2. เขียนการบ้าน: ให้อธิบายว่ามุมมองใดในสามประการเกี่ยวกับยุคพันปีที่คุณเชื่อว่าถูกต้องและให้เหตุผลประกอบ

บทเรียนที่ 11

มหากลิยุค

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น:

ในบทเรียนนี้ นักเรียนจะศึกษาคำอธิบายในพระคัมภีร์เกี่ยวกับช่วงเวลาที่ยกมาว่า " กลิยุค" ในแง่ของงานศาสตร์ ประเด็นที่พระเยซูจะเสด็จกลับมาหาผู้เชื่อจะได้พิจารณาในภายหลัง พยายามหลีกเลี่ยงการอภิปรายคำถามนั้นในบทเรียนนี้

แนวความคิดของ กลิยุค

คำว่า กลิยุค โดยทั่วไปมักใช้เพื่ออ้างถึงความทุกข์ยากและไม่ได้หมายถึงช่วงเวลาใดโดยเฉพาะ แม้ว่าคำนี้จะปรากฏในพระคัมภีร์ก็ตาม

ในอวสานศาสตร์ คำนี้ใช้เพื่ออ้างถึงแนวคิดของช่วงเวลาเจ็ดปีเฉพาะเจาะจงที่คาดการณ์ไว้ บางครั้งคำที่ใช้คือ มหากลิยุค

พระคัมภีร์บางข้อที่ใช้คำว่า กลิยุค เพื่ออ้างถึงช่วงเวลาเฉพาะนี้คือ มัทธิว 24:21, 29, มาระโก 13:24 และวิวรณ์ 7:14

ไม่ใช่นักศาสนศาสตร์ทุกคนที่เห็นด้วยว่ากลิยุคถูกทำนายไว้ในพระคัมภีร์ และนักศาสนศาสตร์ไม่เห็นด้วยกับลำดับเหตุการณ์เชิงพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับกลิยุค

กลิยุคเจ็ดปีได้รับการอธิบายว่าเป็นช่วงเวลาแห่งความทุกข์ทั่วโลก ผู้คนจะทนทุกข์กับสภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น สงครามและความอดอยาก ตลอดจนสภาพการต่าง ๆ ที่มาจากการพิพากษาของพระเจ้า จะมีสงครามระหว่างกลุ่มประเทศต่าง ๆ สงครามจะส่งผลกระทบต่อทั้งโลก รัฐบาลของมนุษย์จะชั่วร้ายและจะ

ชมhengผู้คนที่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า และสังหารผู้คนจำนวนมาก โลกจะรวมกันเป็นหนึ่งภายใต้ผู้นำชั่วร้ายที่เรียกว่า ปฏิปักษ์ของพระคริสต์ซึ่งจะเรียกร่องการนั้สการ ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะโจมตีอิสราเอล ในช่วงความทุกข์ยาก อิสราเอลจะตระหนักว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ของพวกเขาและจะพบความรอด

การอ้างอิงตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับความทุกข์ลำบากเจ็ดปี

หัวข้อนี้อธิบายข้อความในพระคัมภีร์ที่อ้างถึงช่วงเจ็ดปีหรือช่วงสามปีครึ่งที่อาจเท่ากับครึ่งหนึ่งของระยะเวลาเจ็ดปี

ดาเนียล 9:24-27

คำว่า *สัปดาห์* ในข้อนี้หมายถึงเจ็ดอย่างง่าย ๆ ข้อ 24 กล่าวถึงจุดประสงค์ของเลขเจ็ด—เพื่อยุติความบาปของอิสราเอลและทำให้พวกเขาเป็นชาติที่ชอบธรรม เจ้าชายในอนาคตจะทำพันธสัญญาเจ็ดปี แต่จะหักคำสัญญาตรงกลาง การถวายนบูชาที่พระวิหารจะยุติ ด้วยสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน (โดยนัยเกี่ยวกับรูปเคารพ) พระองค์จะทำให้พระวิหารร้างจน "ถึงการสำเร็จเสร็จสิ้น" การบรรลุผลสำเร็จหมายถึงการบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้ในข้อ 24 ตามการตีความนี้ เจ้าชายคือปฏิปักษ์ของพระคริสต์

นานหลังจากที่คำพยากรณ์ของดาเนียลได้รับการเขียนคำพยากรณ์หลายข้อดูเหมือนจะสำเร็จโดยผู้ปกครองที่ชื่ออันโทโคซุส เอปิฟานีส เขาเป็นผู้พิชิตต่างประเทศที่ตั้งรูปของตัวเองในพระวิหารเพื่อให้ผู้คนนมัสการ (168 ปีก่อนคริสตกาล) ชาวยิวก่อกบฏและทำสงครามเป็นเวลา 3 ปีครึ่ง ระหว่างเวลานั้น การถวายนบูชาในพระวิหารก็หยุดลง เหตุการณ์เหล่านี้ดูเหมือนจะสำเร็จตามคำพยากรณ์ของดาเนียล อย่างไรก็ตาม พระเยซูมีพระชนม์อยู่นานหลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ และทรงบอกเป็นนัยว่าคำพยากรณ์ของดาเนียลยังไม่สำเร็จ ดู มัทธิว 24:15.

การตีความอีกอย่างอื่นคือเจ้าชายนั้คือพระเมสสิยาห์ พระองค์ทรงยืนยันพันธสัญญาแห่งความรอดด้วยการสิ้นพระชนม์ พระองค์ถูกตัดขาดหลังจากครึ่งสัปดาห์แรก ซึ่งเป็นพันธกิจของพระองค์ 3 ปีครึ่ง ช่วงครึ่งหลังของสัปดาห์คืออายุของคริสตจักร ซึ่งไม่ใช่ 3 ปีครึ่งตามตัวอักษร ความรกร้างของพระวิหาร

หมายความว่าพระองค์ได้ทำให้การถวายเครื่องบูชาเป็นสิ่งไม่จำเป็น สภาพปัจจุบันจะคงอยู่ไปจนถึงอายุขัยของคริสตจักร สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนคือการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพราะเป็นที่รับรู้ชัดเจนโดยชาวยิว

► คุณเห็นปัญหาอะไรกับการตีความแบบอื่น?

มีปัญหาหลายประการเกี่ยวกับการตีความแบบอื่น ตามการตีความนี้ ครั้งแรกของสัปดาห์คือ 3 ปีครึ่งตามตัวอักษร แต่ไม่ใช่ครึ่งหลังซึ่งไม่สอดคล้องกัน ข้อความนี้ไม่ได้ให้เหตุผลใด ๆ แก่เราที่จะคิดว่า "สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน" นั้นเป็นบางสิ่งที่ดีที่คนชั่วเรียกว่าสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน ดูเพิ่มเติม ดาเนียล 11:31 ซึ่งดูเหมือนว่าจะบอกว่าสิ่งที่น่ารังเกียจเป็นสิ่งที่ถูกวางไว้ในพระวิหาร

ดาเนียล 11:31

สถานนมัสการมีมลทิน การถวายเครื่องบูชายุติลง และสิ่งที่วางไว้ในพระวิหารเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งทำให้รกร้างว่างเปล่า

ดาเนียล 12:6-7, 11

จากจุดใดจุดหนึ่งจนถึงวาระสุดท้ายจะเป็นหนึ่งวาระ หลายวาระและครึ่งวาระ นี้ดูเหมือนจะหมายถึงเวลา 3ปีครึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเทียบกับข้อ 11

นับแต่เวลาที่การถวายเครื่องบูชายุติลงและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนตั้งขึ้นจนวาระสุดท้ายคือ 1290 วัน ซึ่งก็คือประมาณ 3 ปีครึ่ง

วิวรณ์ 11:2

กรุงเยรูซาเล็มจะถูกคนต่างชาติเข้าครอบครอง 42 เดือน พยานสองคนประกาศในช่วงเวลานั้น

วิวรณ์ 13:4-5

ปฏิบัติของพระคริสต์เรียกร้องการนมัสการและดำเนินต่อไป 42 เดือน

วิวรณ์ 12:6, 14

ผู้หญิงที่เป็นตัวแทนของอิสราเอลได้รับการคุ้มครองและการจัดเตรียมเป็นเวลา 1260 วัน หรือประมาณ 3 ปีครึ่ง

ข้อ 14 กล่าวว่าเธอได้รับการจัดเตรียมสำหรับหนึ่งวาระ หลายวาระ และครึ่งวาระ ซึ่งดูเหมือนจะหมายถึง 3 ปีครึ่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับข้อ 6 สังเกตความคล้ายคลึงกันกับ ดาเนียล 12:6-7, 11

ข้อพระคัมภีร์ในส่วนนี้เป็นหลักฐานบางส่วนที่นักศาสนศาสตร์ใช้เพื่อสอนว่าพระคัมภีร์พยากรณ์ถึงช่วงเวลาเจ็ดปีที่เฉพาะเจาะจง

ข้อความต่าง ๆ ในพระกิตติคุณ

พระกิตติคุณสามเล่มเรียกว่า "พระกิตติคุณสัมพันธ์" เพราะอธิบายพระชนม์ชีพของพระเยซูในทำนองเดียวกัน หนังสือสามเล่มนี้บันทึกเหตุการณ์และคำสอนที่เหมือนกันจำนวนมาก

พระเยซูทรงบอกเหล่าสาวกว่าพระวิหารจะถูกทำลาย พวกเขาคิดว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในวันสิ้นโลก เหล่าสาวกของพระเยซูขอให้พระองค์เล่าเกี่ยวกับเวลาที่พระองค์จะเสด็จกลับมาและวันสิ้นโลก คำอธิบายของพระองค์อยู่ใน มัทธิว 24 , มาระโก 13 และ ลูกา 21

► อ่าน มัทธิว 24 , มาระโก 13 และ ลูกา 21 จุดสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาที่อธิบายไว้ในบทเหล่านี้ ระบุเหตุการณ์ตามลำดับ ย่อหน้าต่อไปนี้จะแสดงรายละเอียดบางส่วนของบทเหล่านี้

พระเยซูตรัสถึงสงคราม การกันดารอาหาร และการข่มเหง จะมีผู้เผยพระวจนะเท็จและพระเมสสิยาห์จอมปลอม พระกิตติคุณจะได้รับการประกาศไปทั่วโลก สิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่ดาเนียลทำนายไว้จะเกิดขึ้น

คนต่างชาติจะรุกรานอิสราเอล และอิสราเอลจะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างสาหัส เมื่อถึงจุดนั้นจะเริ่มต้นความทุกข์ลำบากที่เลวร้ายที่สุดที่โลกเคยประสบ จะมีนิมิตบนท้องฟ้า ที่ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาว จากนั้นพระคริสต์จะเสด็จกลับมา โดยคนทั้งโลกจะเห็นได้ และทูตสวรรค์จะรวบรวมผู้คนของพระองค์จากทุกหนทุกแห่งในโลก

นักศาสนศาสตร์บางคนสอนว่าคำทำนายของข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ได้สำเร็จแล้วเมื่อกองเยรูซาเลมถูกทำลาย นั่นเป็นระยะเวลาที่ทุกข์ทรมานมากและพระวิหารก็ถูกทำลาย นักเทววิทยาเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าเหล่าสาวกกำลังถามว่าพระวิหารจะถูกทำลายเมื่อใด

► เราควรคิดว่าคำทำนายเหล่านี้สำเร็จแล้วหรือไม่? ใช้หลักฐานจากข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของคุณ

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: หลังจากที่คุณเริ่มการสนทนาแล้ว ให้ช่วยพวกเขาสังเกตข้อสังเกตต่อไปนี้ของข้อนี้

เราสามารถเห็นสิ่งต่อไปนี้ใน มัทธิว 24 . ดูเหมือนพระเยซูจะทรงตอบคำถามเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์และอวสานของโลก พระเยซูตรัสถึง "ที่สุดปลาย" ในข้อ 6 และ 14 พระเยซูตรัสว่าพระองค์กำลังพูดถึงความทุกข์ยากที่สุดที่จะเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ของโลก (21) หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ ทุกประเทศทั่วโลกจะเห็นการเสด็จกลับของพระเยซู (30) เหตุการณ์ต่อเนื่องจบลงด้วยการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและการรวมผู้คนของพระองค์โดยเหล่าทูตสวรรค์ (27, 30-31)

► หากต้องการ ให้กลุ่มดู ลูกา 21 และ มาระโก 13 เพื่อทำข้อสังเกตที่คล้าย ๆ กัน

ปฏิปักษ์ของพระคริสต์และสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน

ในส่วนก่อนหน้าของบทเรียนนี้ เราได้ศึกษารายละเอียดบางอย่างเกี่ยวกับความทุกข์ลำบากเจ็ดปี รายละเอียดบางอย่างเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรูปเคารพที่เรียกว่า "สิ่งที่สะอิดสะเอียนที่ทำให้เกิดความรกร้าง

ว่างเปล่า" ในส่วนนี้เราจะดูการอ้างอิงต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนโดยไม่
ต้องทบทวนสิ่งที่ได้ศึกษาไปแล้ว

ดาเนียล 11 พรรณนาชุดของความขัดแย้งระหว่างประเทศ บทส่วนใหญ่กล่าวถึงสงครามของกษัตริย์ที่ดู
เหมือนจะเป็นปฏิปักษ์ของพระคริสต์ บทนี้ส่วนใหญ่สำเร็จเป็นจริงโดย อันติโอคัส เอพิฟาเนส อย่างไรก็ตาม
ตาม ดาเนียล 12:1-2 กล่าวว่าเวลานั้นจะเป็นช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากมากกว่าที่เคยเป็นมา แต่ชาวยิว
ที่ "บันทึกไว้ในหนังสือม้วนนั้น" จะได้รับการช่วยให้รอด ข้อนี้ยังกล่าวว่าจะมีการฟื้นคืนสู่ชีวิต เห็นได้ชัดว่า
ความสำเร็จสูงสุดของข้อนี้จะเกิดขึ้นในสมัยสุดท้าย

พระเยซูตรัสเป็นนัยว่าสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนที่ดาเนียลทำนายไว้ยังอยู่ในอนาคต (มัทธิว 24:15-16)
พระองค์ตรัสว่าจะสิ่งนั้นจะ "ยืนอยู่ในสถานที่บริสุทธิ์" การตั้งของสิ่งนี้จะตามมาด้วยการบุกคุกกรุง
เยรูซาเล็ม ช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากอันเลวร้ายของอิสราเอลจะเริ่มขึ้นในเวลานั้น (ลูกา 21:20)

อัครสาวกเปาโลกล่าวถึงบุคคลที่จะมาก่อนการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและจะอ้างว่าเป็นพระเจ้า
และคาดหวังการนมัสการในพระวิหาร (2 เธสะโลนิกา 2:1-9) เขาจะทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ที่จะหลอกลวง
โลก เขาจะถูกทำลายเมื่อคราวการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

แม้ว่าในตอนแรกชาวยิวจะคิดว่าปฏิปักษ์ของพระคริสต์คือพระเมสสิยาห์ พวกเขาก็ไม่เต็มใจที่จะนมัสการ
พระองค์ เพราะพระเจ้าได้ทรงบัญชาให้แยกกษัตริย์และปุโรหิตอย่างเคร่งครัด และทัศนคติที่เคร่งครัดต่อ
ลัทธิพระเจ้าองค์เดียว จะไม่ยอมให้นมัสการแม้แต่พระเมสสิยาห์ การที่พวกเขาปฏิเสธที่จะนมัสการ
พระองค์ทำให้พระองค์หักพันธสัญญาที่ทำไว้กับพวกเขา (ดาเนียล 9:27)

▶ ให้ดู วิวรรณ์ 13:7-8 , 13:1 5-17 และ วิวรรณ์ 14:9-11 ด้วยกัน

ใน วิวรรณ์ 13 อาณาจักรของผู้ปฏิปักษ์ของพระคริสต์แสดงเป็นสัญลักษณ์โดยสัตว์ขนาดมหึมา ข้อความ
นั้นเรียกปฏิปักษ์ของพระคริสต์ว่า "สัตว์ร้าย" เพราะมันเป็นผู้ปกครองอาณาจักรนี้ ซาตานถูกเรียกว่า

พญานาคในข้อนี้และที่อื่น ๆ ในหนังสือวิวรณ์ ทั้งโลก ยกเว้นคริสเตียน นมัสการปฏิบัติของพระคริสต์ (13:8) โลกถูกล่อลวงโดยการอัครรรยและปาฏิหาริย์ (13:12) โลกบูชารูปเคารพของผู้ต่อต้านพระคริสต์ (13:12-15)

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้กล่าวว่าผู้ปฏิบัติของพระคริสต์จะกลายเป็นผู้ปกครองเหนือโลกทั้งสิ้นและจะได้รับการสักการะจากทุกคนยกเว้นคริสเตียน บรรดาผู้ที่ปฏิเสธที่จะบูชามันจะถูกฆ่า เป็นไปไม่ได้ที่จะทำธุรกิจสำหรับผู้ที่ไม่รับเครื่องหมายของมัน ซึ่งแสดงถึงการบูชามัน

ความภักดีต่อปฏิบัติของพระคริสต์เป็นการกบฏต่อพระเจ้า และใครก็ตามที่รับเครื่องหมายจะถูกประณามให้รับโทษชั่วนิรันดร์

เราไม่ควรที่กักเอาเองว่าอำนาจของผู้ปฏิบัติของพระคริสต์นั้นครบถ้วนหรือว่ากฎหมายของมันถูกบังคับใช้อย่างสมบูรณ์ทุกที่ในโลก ดาเนียล 11:21-45 อธิบายถึง ผู้ปฏิบัติของพระคริสต์ในความขัดแย้งระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง มันไม่เคยประสบความสำเร็จในการสร้างสันติภาพของโลก นั่นหมายความว่าบางประเทศจะไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของมันอย่างเต็มที่

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน เศคาริยาห์ 14 ให้กลุ่มฟัง

เศคาริยาห์ 14 ดูเหมือนจะอธิบายสมัยสุดท้าย (โดยเฉพาะข้อ 9 และ 16-17) ทุกปีผู้คนจากทุกประเทศจะมานมัสการพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่ วิวรณ์ 14:9-11 กล่าวว่าบุคคลใดก็ตามที่รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นจะถูกประณามสู่โทษนิรันดร์ ปฏิบัติของพระคริสต์จะออกกฎหมายกำหนดให้ทุกคนรับ

"โดยอาศัย [ผู้ต่อต้านพระคริสต์] ในฐานะอุปราช ชาตานพยายามครั้งสุดท้ายที่จะสถาปนาตัวเองในที่สุดและไม่ขยับเขยื้อนในฐานะเจ้าแห่งโลกนี้และเผ่าพันธุ์มนุษย์บนโลก"

- Purkiser, Taylor, and Taylor,
God, Man, and Salvation
(เพอร์คิเซอร์, เทย์เลอร์, และ เทย์เลอร์
พระเจ้า มนุษย์ และความรอด)

เครื่องหมายและนมัสการมัน แต่เห็นได้ชัดว่ามันไม่ประสบความสำเร็จในการใช้เครื่องหมายสำหรับทุก ๆ คนไม่ว่าที่ไหน

อาร์มาเกิดดอน

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน วิวรรณ์ 16:13-16 ให้กลุ่มฟัง

การต่อสู้ครั้งใหญ่เกิดขึ้นในคราวสิ้นสุดความทุกข์ยาก กองทัพทั้งหมดของโลกจะรวมตัวกันเพื่อทำการต่อสู้ มันเกิดขึ้นใน "วันแห่งพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์" ซึ่งดูเหมือนจะเป็นการผันแปรของคำว่า วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นการยากที่จะเข้าใจเจตนาของบรรดาผู้นำที่จะรวมตัวกันเพื่อต่อสู้กับพระเจ้า พวกเขาู้หรือไม่ว่ากำลังต่อสู้กับพระเจ้า? นักวิชาการบางคนกล่าวว่าบางที่กองทัพต่าง ๆ อาจรวมตัวกันต่อสู้เพื่อครอบครองโลก แล้วกองทัพของพระเจ้าจะเป็นกลุ่มสุดท้ายที่จะมาถึง ถ้าเรื่องนี้ถูกต้อง อาจมีการต่อสู้ต่อเนื่องเกิดขึ้น และ พระคริสต์จะเป็นผู้ชนะในสงครามครั้งสุดท้าย

ดาเนียล 11:40-45 อาจอธิบายความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเมื่อใกล้วสาน ข้อความนี้ดูเหมือนจะทำนาย เหตุการณ์ในสมัยสุดท้าย เพราะเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามมาด้วยการฟื้นคืนชีพและบำเหน็จนิรันดร์ (ดาเนียล 12:2-3)

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่านวิวรรณ์ 19:11-21 ให้กลุ่มฟัง

การเสด็จกลับของพระเยซูพร้อมกับกองทัพมีอธิบายไว้ใน วิวรรณ์ 19:11-21 ข้อ 19 กล่าวว่าผู้ปฏิบัติกิจของ พระคริสต์และกองทัพของโลกจะรวมตัวกันเพื่อต่อสู้กับพระคริสต์ ซึ่งหมายความว่านี่คือสงครามอาร์มาเกิดดอน

การสู้รบจะไม่ใช้ความขัดแย้งทั่วไประหว่างกองทัพต่าง ๆ พระคริสต์จะทรงทำลายศัตรูของพระองค์ด้วยคำตรัสของพระองค์ (ข้อ 21)

สงครามอาร์มาเกิดตอนจะเป็นการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเหนือแผ่นดินโลก ซึ่งเหนือกว่าการแสดงแสนยานุภาพใด ๆ ในประวัติศาสตร์ ความเชื่อของคริสเตียนจะได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นความจริงหลังจากใช้ชีวิตหลายศตวรรษในโลกที่ดูเหมือนว่าจะถูกควบคุมโดยพลังของมนุษย์ที่ละเลยพระเจ้า เวลาจะมาเมื่อไม่มีใครจะละเลยพระเจ้าได้เลย

ความหวังโยของชาวเธสะโลนิกา

ในบทเรียนก่อนหน้า เราได้ศึกษา 2 เธสะโลนิกา 1 ตอนนี้ ให้เราดูความต่อเนื่องของข้อความเกี่ยวกับอวสานดังกล่าว

ชาวเธสะโลนิกากังวลว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาถึงในไม่ช้า บางคนคิดว่ามันอาจจะผ่านไปแล้ว พวกเขาไม่รู้ว่าความคาดหวังของเหตุการณ์นั้นจะส่งผลต่อชีวิตของพวกเขาอย่างไร ประเด็นนั้นมีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับผู้ที่มีความหวังว่าวันสุดท้ายอาจจะเร็ว ๆ นี้

► กลุ่มวรรค 2 เธสะโลนิกา 2:1-17 ด้วยกัน

ขอให้สังเกตว่าสามข้อแรกพูดถึงการใช้อวสานศาสตร์ไปในทางที่ผิด บางคนทำให้คริสตจักรสับสน พวกเขาไม่แน่ใจว่าควรทำอย่างไร อัครสาวกกล่าวว่าคำสอนที่ผิดนี้กำลังล่อลวงพวกเขา

ข้อ 3-9 บรรยายถึงบุคคลที่เรียกว่า "คนบาป" ซึ่งเรียกร้องการนมัสการในพระวิหารและจะถูกทำลายเมื่อพระคริสต์เสด็จมา อัครสาวกบอกพวกเขาว่าไม่ควรคาดหวังวันของพระเจ้ายกก่อนที่สิ่งทั้งปวงเหล่านั้นจะเกิดขึ้น

บทสรุปอยู่ในข้อ 15-17 โดยเริ่มด้วยคำว่า *ดังนั้น* เปาโลบอกให้พวกเขาดำเนินชีวิตคริสเตียนต่อไปตามที่พวกเขาได้เรียนรู้ พวกเขาจะต้องพูดถ้อยคำและทำงานที่พระเจ้าพอพระทัยต่อไป

บทเรียนที่ 11 การบ้าน

1. เขียนการบ้าน: พระคัมภีร์พยากรณ์ถึงช่วงเวลาเจ็ดปีที่เฉพาะเจาะจงในอนาคตซึ่งเรียกว่า กลียุคหรือไม่? จงพิสูจน์คำตอบของคุณจากพระคัมภีร์
2. การศึกษาเนื้อเรื่อง: ให้เตรียมบทเรียนหรือคำเทศนาเกี่ยวกับ 2 เธสะโลนิกา 2 . คุณสามารถเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับอวสานศาสตร์จากที่อื่น ๆ ในพระคัมภีร์ได้ ต้องแน่ใจว่าคุณทำประเด็นหลักเดียวกันในตอนท้ายที่อัครสาวกกล่าวไว้

บทเรียนที่ 12

การรับขึ้นไป

ภาพรวม

คำว่า การรับขึ้นสวรรค์ หมายถึงเหตุการณ์เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมารับผู้เชื่อจากโลก

พระคัมภีร์ไม่ได้ใช้คำว่า *ปิติ* แต่พรรณนาเหตุการณ์

เราจะเริ่มบทเรียนนี้โดยดูสองข้อที่บรรยายถึงความปิติยินดีการรับขึ้นสวรรค์

▶ ดู 1 เธสะโลนิกา 4:13-18 ด้วยกัน ขอให้นักเรียนบางคนบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นในข้อนี้

1 เธสะโลนิกา 4:13-17 กล่าวว่าพระเจ้าจะเสด็จกลับมาพร้อมกับเสียงแตร และในเวลานั้นผู้เชื่อที่ตายไปแล้วจะฟื้นขึ้นมา ผู้เชื่อทุกคนจะฟื้นขึ้นพร้อมกันในอากาศเพื่อพบองค์พระผู้เป็นเจ้า

▶ ข้อ 13 แสดงว่าชาวเธสะโลนิกากังวลเรื่องอะไร?

ดูเหมือนว่าผู้เชื่อในเธสะโลนิกากำลังรอคอยการเสด็จกลับของพระคริสต์ แต่พวกเขากังวลเรื่องผู้เชื่อที่เสียชีวิตไปแล้ว บางทีพวกเขาอาจคิดว่าคนที่เสียชีวิตก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะไม่ถูกรวมอยู่ในอาณาจักรของพระคริสต์ อัครสาวกรับรองกับพวกเขาว่าบรรดาผู้เชื่อที่เสียชีวิตจะฟื้นคืนชีวิตและรวมอยู่ด้วย ดังนั้น คริสเตียนจะไม่เศร้าโศกอย่างที่ปราศจากความหวังสำหรับผู้เชื่อที่เสียชีวิต

"ความสมบูรณ์แบบสูงสุด
ของมนุษย์เรียกร้องให้มีการ
รวมตัวของจิตวิญญาณ
และร่างกาย"
Thomas Aquinas,
*Compendium of
Theology*

► ดู 1 โครินธ์ 15:50-53 ด้วยกัน ขอให้นักเรียนบางคนบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นในข้อนี้

1 โครินธ์ 15:50-53 กล่าวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาอย่างกะทันหันเมื่อมีเสียงแตรครั้งสุดท้าย เมื่อถึงเวลานั้น คนตายจะฟื้นขึ้นในกายที่มีสง่าราศี และผู้เชื่อที่มีชีวิตก็จะถูกเปลี่ยนด้วย

► ข้อ 50 บอกว่าอะไรคือเหตุผลที่ผู้เชื่อต้องถูกเปลี่ยนให้เป็นกายอมตะ?

ข้อความนี้มาในบทที่เกี่ยวกับการกลับเป็นขึ้นจากตาย คริสเตียนชาวโครินธ์บางคนไม่เข้าใจว่าหลักคำสอนเรื่องการกลับเป็นขึ้นจากตายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความเชื่อของคริสเตียน ตลอดทั้งบท เปาโลให้เหตุผลหลายประการว่าหลักคำสอนนี้มีความสำคัญ ในข้อเหล่านี้ ท่านกล่าวว่าบุคคลที่อยู่ในรูปแบบธรรมชาติของเขาไม่สามารถเข้าสู่สภาพนิรันดร์ของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้ ไม่ว่าผู้เชื่อจะมีชีวิตอยู่หรือตายในคราวการกลับมาของพระคริสต์ เขาจะต้องถูกเปลี่ยนให้เป็นอมตะ

► มีเหตุผลอะไรบ้างที่คริสเตียนจะชื่นชมยินดีในคราวพระเยซูเสด็จกลับ?

เราจะชื่นชมยินดีเมื่อสิ้นสุดการกดขี่ข่มเหงและความทุกข์ยากอื่น ๆ (2 เธสะโลนิกา 1:7) เราจะชื่นชมยินดีกับผู้ที่พบความรอดผ่านพันธกิจของเรา (1 เธสะโลนิกา 2:19)

► ดู 1 ยอห์น 3:1-3 พร้อมกัน

1 ยอห์น 3:1-3 กล่าวว่า เพราะเราเป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว เราจึงแตกต่างจากโลก อย่างไรก็ตาม ผู้เชื่อยังไม่อยู่ในรูปแบบทางกายภาพที่พวกเขาจะต้องมีในนิรันดร์ ในคราวที่พระคริสต์เสด็จกลับมา เราจะเห็นพระองค์ในพระสิริอันทรงสง่าราศี และเราจะถูกเปลี่ยนให้เป็นเหมือนพระองค์

คนที่ดำเนินชีวิตด้วยความคาดหวังนี้จะบริสุทธิ์ทางวิญญาณและศีลธรรมเพราะเขาต้องการเป็นเหมือนพระเยซู มันไม่สมเหตุสมผลเลยที่ใครจะพูดว่าเขาต้องการเป็นเหมือนพระเยซูในสวรรค์ แต่ไม่ต้องการเป็นเหมือนพระองค์ในความปลอดภัยของพระองค์บนแผ่นดินโลก

อีกข้อหนึ่งที่เชื่อมโยงระหว่างการดำรงชีวิตที่บริสุทธิ์กับความคาดหวังของเราในการเปลี่ยนแปลงเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมาคือ พิลิปปี 3:20-21

เปาโลอธิษฐานขอให้ผู้เชื่อในเมืองเธสะโลนิกาได้รับการสถาปนาด้วยความรัก เพื่อพวกเขาจะปราศจากตำหนิในวิญญาณ จิตวิญญาณ และร่างกายเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา คำอธิษฐานของท่านไม่ใช่ว่าพวกเขาจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา แต่เพื่อให้พวกเขาได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในการใช้ชีวิตแบบคริสเตียน และได้พบว่ามีสภาพบริสุทธิ์ในคราวที่พระคริสต์เสด็จกลับมา (1 เธสะโลนิกา 5:23)

► นักเรียนไม่ช้าคนควรอ่าน มัทธิว 24:30-31, มาระโก 13:26-27 และ ลูกา 21:27-28 ให้กลุ่มฟัง

การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและการรวบรวมผู้คนของพระองค์มีอธิบายไว้ในข้อเหล่านี้ในพระกิตติคุณ ไม่ใช่ให้นักศาสนศาสตร์ทุกคนเชื่อว่าข้อเหล่านี้บรรยายถึงความปีติยินดี เพราะเหตุผลอย่างน้อยสองประการ:

1. พวกเขาเชื่อว่าการรับขึ้นไปจะเกิดขึ้นก่อนความทุกข์ยาก แต่ข้อความในข่าวประเสริฐทำให้การเสด็จกลับมาของพระคริสต์อยู่ในตอนอวสาน
2. พวกเขาเชื่อว่าผู้เชื่อเท่านั้นที่จะเห็นการรับขึ้นไป แต่ข้อความเหล่านี้บอกว่าทุกคนในโลกจะเห็นการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

ในบทเรียนนี้ เราจะศึกษาข้อโต้แย้งว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาก่อน ระหว่าง หรือหลังความทุกข์ยาก สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าความคิดเห็นของบุคคลในข้อโต้แย้งนี้ไม่ได้กำหนดว่าเขาเป็นคริสเตียนแท้หรือไม่ การเสด็จกลับมาของพระคริสต์คือหลักคำสอนของคริสเตียนที่จำเป็น แต่ไม่ใช่เวลาที่พระองค์กลับมา คริสเตียนอาจมีความคิดเห็นที่หนักแน่นโดยอาศัยความเข้าใจของตนต่อข้อความในพระคัมภีร์ แต่เขาไม่ควรเลิกคบหากับผู้เชื่อที่มีความเห็นต่างออกไป

ความเชื่อของคริสตจักรในยุคแรกเกี่ยวกับการรับขึ้นสวรรค์

ดิดาเคห์³⁵

งานเขียนนี้เตือนผู้เชื่ออย่าละทิ้งศรัทธาระหว่างการปกครองของกลุ่ม ปฏิบัติของพระคริสต์

ที่นั่น "ผู้ล่อลวงของโลกจะปรากฏเป็นพระบุตรของพระเจ้า และจะทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่าง ๆ และแผ่นดินโลกจะถูกมอบไว้ในพระหัตถ์ของเขา... และหลายคนจะชุนเคื่องและหลงทาง แต่บรรดาผู้ที่อดทนในความเชื่อของตนจะรอด ... แล้วโลกจะเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์"

คนเลี้ยงแกะแห่งเฮอรัมาส³⁶

ผู้เขียนเตือนผู้เชื่อเกี่ยวกับการกดขี่เข้มแข็งครั้งใหญ่ในอนาคต เขาบอกว่าถ้าคริสตจักรได้รับคำเตือนให้รักษาความเชื่อ การทดลองจะไม่มีจุดหมายใด ๆ เลย

จัสติน ผู้พลีชีพ

จัสติน ผู้พลีชีพ เป็นผู้ปกป้องความเชื่อของคริสเตียนที่ต้องตายในท้ายที่สุดเพราะการเป็นพยานของเขา เขาเขียนถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ว่า "พระองค์จะมาจากสวรรค์ด้วยสง่าราศีเมื่อคนที่ละทิ้งความเชื่อซึ่งพูดสิ่งแปลก ๆ ต่อต้านพระผู้สูงสุด จะกล้าทำสิ่งที่ผิดกฎหมายบนแผ่นดินโลกเพื่อต่อต้านเราที่เป็นคริสเตียน" (บทสนทนากับทริปไฟ, 110)

"บิดาของคริสตจักรทุกคนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้คาดหวังว่าคริสตจักรจะต้องทนทุกข์ด้วยน้ำมือของปฏิบัติของพระคริสต์"

George Eldon Ladd ,
The Blessed Hope

³⁵ ดิดาเคห์ เป็นการสรุปของหลักคำสอนของคริสเตียนที่เขียนขึ้นในศตวรรษที่ 2

³⁶ คนเลี้ยงแกะแห่งเฮอรัมาส ใช้ในโบสถ์เพื่อเป็นเนื้อหาสำหรับการนมัสการจากราว ๆ ปี ค.ศ. 150

ไอเรเนียส

ไอเรเนียสเป็นบิชอปในศตวรรษที่ 2 เขาพูดถึงอาณาจักรทั้งสิบที่มีแสดงโดยเขาสิบเขาในดาเนียล ซึ่ง "จะมอบอาณาจักรของพวกเขาให้กับสัตว์ร้ายและขับไล่คริสตจักร หลังจากนั้นพวกเขาจะถูกทำลายในคราวการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา" (*Against Heresies*, 5-26-1) "ด้วยเหตุนี้ ความทุกข์ยากจึงจำเป็นสำหรับผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือ... เพื่อพวกเขาจะได้เข้าในงานเลี้ยงของกษัตริย์" (27-4) เขาหมายถึงผู้เชื่อที่รอดจากความทุกข์ยากในฐานะเป็น "ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพบในเนื้อหนัง ที่รอดคอยพระองค์จากสวรรค์ และเป็นผู้ที่ประสบความทุกข์ยาก รวมทั้งรอดพ้นจากเงื้อมมือของมารร้าย" (35-1)

เทอร์ทูลเลียน

เทอร์ทูลเลียน บรรยายถึงวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งระบุได้ด้วยเครื่องหมายและการอัศจรรย์ การทำลายล้างแผ่นดินโลก และสงครามระหว่างนานาชาติ จากนั้นเขาก็ยกข้อพระคัมภีร์ที่บอกผู้เชื่อว่า "จงเฝ้าระวังและอธิษฐานอยู่เสมอเพื่อท่านจะได้รับการถือว่ามีความสำคัญที่จะหลีกเลี่ยงจากสิ่งทั้งปวงเหล่านี้และยืนต่อหน้าบุตรมนุษย์" แล้วกล่าวต่อว่าความรอดนี้จะเกิดขึ้นหลังจากสิ่งทั้งปวงได้เกิดขึ้น

แลคแทนทีอุส

แลคแทนทีอุสเป็นผู้นำคริสตจักรละตินในศตวรรษที่สาม โดยอธิบายกฎของ ปฏิบัติของพระคริสต์เขาทำนายว่าสองในสามของผู้เชื่อจะตายอย่างพลีชีพในช่วงเวลานั้น พระเจ้าจะส่ง "กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่" มาช่วยพวกเขาและทำลายคนชั่ว (*Divine Institutes* , 7)

ฮิปโปลิตุส

ฮิปโปลิตุสเป็นบิชอปแห่งโรมในศตวรรษที่ 3 เมื่ออธิบายถึงกฎของกลุ่มปฏิบัติของพระคริสต์เขากล่าวว่า "เราควรเกรงกลัวที่จะรักษาสิ่งที่ศาสดาพยากรณ์ผู้ได้รับพรได้บอกเราไว้อย่างซื่อสัตย์ เพื่อว่าเมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเราจะได้เตรียมพร้อมสำหรับเหตุการณ์เหล่านั้นและไม่ถูกล่อลวง" เขากล่าวว่าหลังจากสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้างว่างเปล่า "สิ่งที่เหลืออยู่นอกจากการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและพระ

เยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดจากสวรรค์ ซึ่งเราเองดูและหวังไว้สำหรับสิ่งนั้น ... เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า 'และเมื่อสิ่งเหล่านี้เริ่มต้นขึ้น จงเงยหน้าขึ้นและฟังศิระขึ้นเพราะการไถ่ของเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว' " เขาเชื่อว่าการเสด็จมาของพระเยซูในตอนสิ้นสุดความทุกข์ยากคือการเสด็จมาที่ผู้เชื่อกำลังเฝ้ารอ

หลักคำสอนเรื่อง การรับขึ้นสวรรค์ก่อนความทุกข์ยาก

หลักคำสอนเรื่องการรับขึ้นสวรรค์ก่อนความทุกข์ยากได้รับการสอนครั้งแรกในปี 1827 โดย จอห์น ดาร์บี ศิษยาภิบาลในกลุ่มที่เรียกว่าพี่น้องพลีมัธ ในไอร์แลนด์

ตามหลักคำสอนเรื่องการรับขึ้นสวรรค์ก่อนความทุกข์ยาก การรับขึ้นไปจะเกิดขึ้นก่อนความทุกข์ลำบาก และผู้เชื่อจะไม่อยู่บนแผ่นดินโลกในระหว่างเวลานี้ การรับขึ้นไปจะเกิดขึ้นอย่างกะทันหันและเป็นความลับ เฉพาะคริสเตียนเท่านั้นที่จะเห็น โลกจะรู้แต่เพียงว่าจู่ ๆ คริสเตียนก็หายไป

พระเยซูจะเสด็จกลับมาเมื่อสิ้นสุดความทุกข์ยากในฐานะ กษัตริย์ที่มีชัย นำการพิพากษามาสู่โลก การเสด็จมานี้จะปรากฏแก่ตาของคนทั้งโลก การเสด็จมานี้เรียกว่า "วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า"

ระหว่างระยะเวลาแห่งความทุกข์ยาก พระเจ้าจะทรงลงโทษ

โลกและจะปฏิบัติกับอิสราเอลเพื่อนำชาตินั้นมาสู่การกลับใจ บางคนเชื่อหลักคำสอนนี้เชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ทำงานบนแผ่นดินโลกในช่วงเวลานี้ และเป็นไปไม่ได้ที่คนบาปจะกลับใจและกลับใจใหม่

ด้านล่างนี้เราจะพิจารณาเหตุผลที่ผู้คนยึดหลักคำสอนเรื่องการรับขึ้นสวรรค์ก่อนความทุกข์ยาก ไม่ใช่ทุกคนที่ถือหลักคำสอนนั้นจะใช้เหตุผลเหล่านี้ทั้งหมด หลังจากแต่ละเหตุผล เราจะพิจารณาว่าผู้คนจะตอบสนองอย่างไรต่อคนที่ไม่เชื่อเหตุผลว่าถูกต้อง

"ถึงแม้ตามประเพณีจะไม่ให้อำนาจ แต่ก็ เป็นเรื่องยากที่จะสมมติว่าพระเจ้าได้ละทิ้ง ผู้คนของพระองค์โดยเพิกเฉยต่อความจริงที่ สำคัญเป็นเวลาสิบเก้าศตวรรษ"

George Eldon Ladd
The Blessed Hope

1. พระเจ้ามักจะโยกย้ายคนของพระองค์ก่อนที่จะลงโทษคนชั่ว ยกตัวอย่าง โนอาห์ถูกนำออกก่อนน้ำท่วม และโลตก็ถูกนำออกก่อนที่เมืองโซโดมจะพินาศ

การตอบสนอง: โนอาห์และโลตไม่ได้ถูกนำออกจากช่วงเวลาแห่งความทุกข์ทรมาน แต่จากช่วงเวลาที่ดีคนอื่น ๆ จะถูกทำลาย โนอาห์ไม่ได้ถูกพรากไปจากโลกแต่ได้รับการคุ้มครองบนแผ่นดินโลก

2. พระเจ้าไม่ต้องการให้ผู้เชื่อทรมานพระพิโรธของพระองค์ (1 เธสะโลนิกา 5:9)

การตอบสนอง: สภาพการณ์หลายอย่างของความทุกข์ยากนั้นเกิดจากผีมีมนุษย์ ไม่ใช่พระพิโรธของพระเจ้าโดยตรง ในทุกยุคทุกสมัย คริสเตียนต้องทนทุกข์กับสภาพการณ์ของโลก เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้ถึงจุดสิ้นสุดของความทุกข์ยากคือพระพิโรธของพระเจ้าโดยเฉพาะ (วิวรณ์ 15:1, 7) พระเจ้าทรงสามารถปกป้องผู้คนของพระองค์บนแผ่นดินโลกหรือนำพวกเขาออกไปเมื่อใกล้สิ้นระยะเวลาก่อนที่จะพระพิโรธจะตกลงมาบนแผ่นดินโลก

3. ใน วิวรณ์ 4:1 ประตูถูกเปิดและยอห์นถูกรับขึ้นสวรรค์ นี่เป็นสัญลักษณ์ของการรับขึ้นสวรรค์ที่เกิดขึ้นก่อนความทุกข์ยาก

การตอบสนอง: สิ่งนี้ทำให้ผู้เขียนเป็นสัญลักษณ์ในการเขียนของเขาเอง ยอห์นกล่าวถึงตัวเองหลายครั้งตลอดทั้งเล่มและไม่สามารถเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรได้ในแต่ละครั้งได้

4. คำว่า คริสตจักร ไม่ได้ปรากฏขึ้นในส่วนใหญ่ของหนังสือวิวรณ์ นั้นหมายความว่าคริสตจักรไม่อยู่ในเหตุการณ์เหล่านั้น

การตอบสนอง: คำว่า คริสตจักร ยังไม่เกิดขึ้นในข้อความเกี่ยวกับ การรับขึ้นสวรรค์(1 เธสะโลนิกา 4:15-17, 1 โครินธ์ 15: 51-52) แต่เรารู้ว่าคริสตจักรจะอยู่ที่นั่น มีการกล่าวถึงผู้เชื่อหลายครั้งในหนังสือวิวรณ์ (วิวรณ์ 13:14)

5. ใน วิวรรณ์ 4:4 ผู้อาวูโลยี่สึบสึคนอยู่หน้าพระที่นั่ง พวกเขาเป็นตัวแทนของคริสตจักร แสดงให้เห็นว่า คริสตจักรอยู่ในสววรรค์ก่อนความทุกข์ยาก

การตอบสนอง: แม้ว่าพวกเขาเป็นสัญลักษณ์หรือเป็นตัวแทนของคริสตจักร แต่ก็ไม่จำเป็นที่คริสตจักร จะอยู่ที่นั่น ยอห์นได้เห็นคริสตจักรในฐานะเป็นคนจำนวนมากมายใน วิวรรณ์ 7:9-14.

6. ใน 2 เธสะโลนิกา 2:6-8 เราอ่านว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะต้องนำออกไปก่อนที่ปฏิปักษ์ของพระคริสต์ จะถูกเปิดเผย ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์จากโลกไปแล้ว คริสตจักรก็ต้องจากไปเช่นกัน

การตอบสนอง: ไม่มีเหตุผลที่จะคิดว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องจากโลกไปเพื่อให้บางสิ่งบางอย่างได้ เกิดขึ้น พระเจ้ามักเลือกที่จะยอมให้บางสิ่งเกิดขึ้น พระเจ้าสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งเสมอ ถ้าพระวิญญาณ บริสุทธิ์ไม่อยู่ในระหว่างความทุกข์ยาก อิสราเอลก็ไม่สามารถกลับใจใหม่ได้

7. พระเยซูทรงสัญญากับผู้เชื่อที่ฟีลาเดลเฟียว่าพวกเขาจะได้รับความคุ้มครองจากชั่วโมงแห่งการทดลอง ที่กำลังมาสู่คนทั้งโลก ดังนั้น ผู้เชื่อที่ซื่อสัตย์จะไม่ต้องผ่านช่วงความยากลำบากเจ็ดปี

การตอบสนอง: คริสตจักรที่ซื่อสัตย์ต้องทนทุกข์ตลอดระยะเวลาหลายช่วงในประวัติศาสตร์ คำภาษกรีก ที่แปล ได้รับการคุ้มครอง ปรากฏที่อื่นอีกในพระคัมภีร์ ใน ยอห์น 17:15 พระเยซูทรงอธิษฐานขอให้ผู้เชื่อ ได้รับการปกป้องจากความชั่วร้ายในขณะที่อยู่ในโลก กาลาเทีย 1:4 กล่าวว่าเราได้รับความคุ้มครองจาก ยุคชั่วร้ายนี้ ถึงแม้ว่าเราจะยังอาศัยในนั้น เห็นได้ชัดว่า ไม่จำเป็นต้องมีใครถูกนำออกจากโลกเพื่อให้ได้รับการ ปกป้องจากพระเจ้า

► จะมองเห็นเหตุผลและการตอบสนองแบบเดียวกันได้อย่างไรใน ลูกา 21:36?

หลังจากระบุเหตุการณ์ความทุกข์ยากใน ลูกา 21 พระเยซูบอกผู้เชื่อว่าสิ่งเหล่านี้เป็นหมายสำคัญที่พวกเขา จะได้เห็น (ข้อ 28 และ 31) เห็นได้ชัดว่าผู้เชื่อจะอยู่บนแผ่นดินโลกเพื่อเห็นสิ่งเหล่านี้

8. มัทธิว 24:22 สัญญาว่าเวลาจะถูกทำให้สั้นลงเพื่อประโยชน์ของผู้ได้รับเลือก นั่นหมายความว่าประชาชนของพระเจ้าจะถูกนำออกไปก่อน

การตอบสนอง: ข้อความกล่าวว่เนื่องจากสภาพต่าง ๆ บนแผ่นดินโลก ไม่มีใครจะอยู่รอดได้ถ้าพระเจ้าไม่ทรงนำมาซึ่งอวสาน พระองค์จะทรงยุติเรื่องนี้เพื่อเห็นแก่ประชาชนของพระองค์ ซึ่งไม่จำเป็นหากพวกเขาไม่ได้อยู่บนโลก

9. พระเยซูตรัสว่าเราไม่สามารถล่วงรู้เวลาที่พระองค์เสด็จกลับมาได้ นั่นจะไม่เป็นความจริงถ้าเราจะรู้ว่าพระองค์จะเสด็จมาเจ็ดปีหลังจากกฤษฎีคเริ่มต้นขึ้น

การตอบสนอง: เรายังไม่รู้ว่ความทุกข์ยากจะเริ่มขึ้นเมื่อไร แม้ในระหว่างกฤษฎีคเราก็อาจไม่รู้แน่ชัดว่เหตุการณ์นั้นจะเริ่มเมื่อใด ดังนั้น เราจึงไม่สามารถทำนายได้ว่พระเยซูจะเสด็จกลับมาเมื่อใด อย่างไรก็ตาม พระเยซูตรัสว่เราสามารถรับรู้ได้เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาใกล้เนื่องจากเหตุการณ์ต่าง ๆ บนโลก (ลูกกา 21:31)

10. ลัทธิยุคสมัยต่าง ๆ เชื่อว่อิสราเอลและคริสตจักรได้แยกจากกันอย่างสมบูรณ์ในแผนการของพระเจ้า พร้อมด้วยแผนการแห่งความรอดที่แตกต่างกัน ดังนั้น คริสตจักรจะต้องถูกนำออกจากโลกในขณะที่พระเจ้าทรงปฏิบัติกับอิสราเอล

การตอบสนอง: มีทางเดียวเท่านั้นที่จะรอด โดยพระคุณทางความเชื่อ สำหรับชาวยิวหรือคนต่างชาติ (โรม 3:22, 29-30) ไม่จำเป็นสำหรับคริสตจักรที่จะต้องหายไปจากโลกในขณะที่พระเจ้าทรงปฏิบัติกับอิสราเอล

11. พระเยซูตรัสให้เราเฝ้าระวังและเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จกลับของพระองค์เมื่อใดก็ได้ หลักคำสอนเรื่องการใกล้เข้ามาคือไม่มีเหตุการณ์ใดที่ต้องเกิดขึ้นก่อนที่เราจะคาดหวังการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

การตอบสนอง: พระเยซูทรงบอกเหล่าสาวกว่าเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย (ลูกา 13:35) เปโตรจะแก่และตาย (ยอห์น 21:18-23) และ พระกิตติคุณจะได้รับการประกาศไปทั่วโลก (มัทธิว 24:14) ดังนั้นพวกเขาจึงไม่คาดหวังให้พระองค์เสด็จกลับมาก่อนสิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้น

จุดประสงค์ของข้อความในพระกิตติคุณ (มัทธิว 24 , ลูกา 21 และ มาระโก 13) คือการที่คริสตจักรสามารถรับรู้ถึงวาระสุดท้ายได้

เปาโลบอกคริสตจักรเธสะโลนิกาว่าเหตุการณ์หลายอย่างต้องเกิดขึ้นก่อนการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า (2 เธสะโลนิกา 2:1-4)

ทำไมเราจึงถูกบอกให้ เฝ้าระวังและเตรียมพร้อม?

การกระตุ้นเตือนในพันธสัญญาใหม่ให้เฝ้าระวังมักใช้คำภาษากรีกที่หมายถึงความมีสติ ตื่นตัว และระแวดระวัง แทนที่จะเป็นคำภาษากรีกที่หมายถึงการมุ่งความสนใจไปที่สิ่งที่เฉพาะเจาะจง เราไม่ได้รับบัญชาให้เฝ้าดูการเสด็จมาของพระคริสต์แต่ให้ตื่นตัวทางวิญญาณเมื่อการเสด็จมาของพระองค์ดูเหมือนล่าช้า

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างพระคัมภีร์บางส่วนเกี่ยวกับช่วงเวลาที่คุณควรระวัง

- มีการกล่าวถึงการเฝ้าระวังอย่างเป็นทางการใน มัทธิว 14:25, มัทธิว 27:65, มัทธิว 28:11, มาระโก 6:48 และ ลูกา 12:38.
- ใน มัทธิว 26:38 เหล่าสาวกไม่ได้รับคำสั่งให้เฝ้าระวังสิ่งใดเป็นพิเศษ แต่ให้ระวังและตื่นตัว
- ใน ลูกา 2:8 บรรดาคนเลี้ยงแกะคอยเฝ้าฝูงแกะของตน
- ใน กิจการ 20:31 เปาโลเตือนคริสตจักรให้ระวังเพราะคนล่อลวงจะมาหลังจากที่ท่านจากไป
- ฮีบรู 13:17 กล่าวว่าศิษยาภิบาลเฝ้าดูแลวิญญาณภายใต้การดูแลของพวกเขา

- ใน วิวรณั 3:2-3 ความล้มเหลวในการเฝ้าระวังของพวกเขาคือปล่อยให้สิ่งฝ่ายวิญญาณตาย
- ในพระคัมภีร์หลายข้อ ผู้เชื่อได้รับการบอกให้เฝ้าระวังแต่ไม่ได้บอกให้ระวังอะไรเป็นพิเศษ (1 โครินธ์ 16:13, 1 เปโตร 4:7, และ โครินธ์ 4:2) ในตัวอย่างทั้งหมดเหล่านี้ พวกเขาไม่ได้เฝ้าระวังเหตุการณ์ในอนาคต แต่เพื่อเฝ้าระวังอันตรายในปัจจุบัน

เหตุใดเราจึงควรเฝ้าระวังเพราะเราคาดหวังการเสด็จมาของพระเจ้า เช่นนั้นหรือ? การเสด็จมาของพระองค์จะเกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดสำหรับผู้ที่พักใจในโลกนี้ในระหว่างการล่าช้า (มัทธิว 24:42-51 และ ลูกกา 21:36) หากบุคคลใดหลับใหลฝ่ายวิญญาณแทนที่จะเฝ้าระวัง วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะมาถึงโดยไม่คาดคิด (1 เธสะโลนิกา 5:6) คนรับใช้ไม่พร้อมสำหรับการกลับมาของนายเพราะพวกเขาล้มเหลวในการเฝ้าระวังความรับผิดชอบของตน (มัทธิว 25:13 และ มาระโก 13:33-37)

เราควรเฝ้าระวังอะไร? เราไม่ได้มองท้องฟ้าเพื่อรอพระองค์เสด็จมา เรากำลังเฝ้าระวังตัวเองทางฝ่ายวิญญาณเพื่อเราจะพร้อมพบพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา

ใน 2 เปโตร 3:10-14 อัครสาวกบอกผู้เชื่อ พวกเขาต้องตื่นตัวฝ่ายวิญญาณเพราะการมาแห่งวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้ว่าท่านจะอธิบายรายละเอียดสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในคราวสิ้นสุดของความทุกข์ลำบาก ผู้เชื่อรู้ว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้มาในทันที แต่พวกเขาควรดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์สะอาดตอนนี้เพราะพวกเขารู้ว่าวันนั้นกำลังมา

ความเชื่อเกี่ยวกับเวลาแห่งการรับขึ้นสวรรค์

การรับขึ้นสวรรค์เป็นเหตุการณ์เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อคริสตจักรของพระองค์³⁷ และบรรดาผู้เชื่อที่แท้จริงจะถูกรับขึ้นสวรรค์พร้อมกันในเมฆเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในอากาศ (1 เธสะโลนิกา 4:16-

³⁷ ส่วนนี้เขียนโดย Sidney Grant

17). เช่นเดียวกับคำว่า *ตรีเอกานุภาพ* คำว่า *การรับขึ้นสวรรค์* ไม่มีกล่าวถึงในพระคัมภีร์ คำนี้เป็นการทับศัพท์ของคำภาษาละตินที่พบใน 1 เธสะโลนิกา 4:17 และแปลเป็นภาษาอังกฤษว่า "ถูกจับ"

การรับขึ้นสวรรค์จะเกิดขึ้นทันทีใน "กระพริบตา" 1 โครินธ์ 15:51-52) พระคัมภีร์ไม่ได้สอนให้เรากำหนดวันเสด็จกลับของพระคริสต์ แต่กลับสอนให้เรา "จงเฝ้าระวังอยู่ เพราะพวกท่านไม่ทราบว่าจะมาวันใด" (มัทธิว 24:42)

ช่วงเวลาของการเสด็จกลับของพระคริสต์เป็นที่ถกเถียงกันมาตั้งแต่การเริ่มของคริสต์ศาสนา ความเชื่อหรือทฤษฎีมากมายได้รับการสอนผ่านประวัติศาสตร์ของคริสตจักร เราจะสังเกตเห็นแนวคิดหลักสี่ประการที่ยังคงแพร่หลายอยู่ในปัจจุบัน

ทัศนะที่ยึดช่วงเวลาก่อนกลียุค

ทัศนะที่ยึดช่วงเวลาก่อนกลียุคทัศนะมาตรฐานของความเชื่อในระบบความก้าวหน้าทางประวัติศาสตร์สอนว่าการรับขึ้นสวรรค์จะเกิดขึ้นในคราวการเริ่มต้นของความทุกข์ยากเจ็ดปี สิ่งนี้มีพื้นฐานมาจากคำสอนที่ว่าคริสเตียนไม่ได้ถูกกำหนดให้รับพระพิโรธของพระเจ้าซึ่งจะเทลงมาในช่วงมหากลียุค (1 เธสะโลนิกา 5:9)

ทัศนะที่ยึดช่วงกลางแห่งกลียุค

ทัศนะที่ยึดช่วงกลางของกลียุคคือการรับขึ้นสวรรค์จะเกิดขึ้นครึ่งทางของระยะเวลาแห่งกลียุค ซึ่งเป็นช่วงที่ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะถูกเปิดเผย (ดาเนียล 12:7; 2 เธสะโลนิกา 2:1-12) และพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกนำออกจากโลก

ทัศนะที่ยึดช่วงหลังกลียุค

ทัศนะที่ยึดช่วงหลังกลียุคคือการรับขึ้นสวรรค์จะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาแห่งกลียุค ทัศนะนี้จะมีอธิบายในภายหลังในบทนี้

ทัศนคติแบบแอบแฝงหรือแบบลับ ๆ

ทัศนคติแบบแอบแฝงหรือแบบลับ ๆ บอกว่าเป็นไปได้ที่ทัศนคติเหล่านี้ทั้งหมดอาจผิด และพระเจ้าในอำนาจสูงสุดของพระองค์ทรงมีแผนการอื่น ๆ สำหรับอนาคต

ไม่ควรถือว่าทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับอวสานศาสตร์ที่แตกต่างกันนี้เป็นเรื่องนอกรีตเพราะทฤษฎีเหล่านี้ไม่ได้กำหนดความรอดหรือขัดแย้งกับหลักคำสอนที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม ทัศนคติของเราเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเราเกี่ยวกับเวลา เงิน และรูปแบบการใช้ชีวิต เราทุกคนต่างอยู่กับทัศนคติบางอย่างเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต โดยไม่คำนึงถึงความเชื่อเกี่ยวกับอวสานศาสตร์ กฎแห่งชีวิต นิรันดร์และความรอดรวมอยู่ในความเชื่อของเราในพระเยซูคริสต์เท่านั้น ความสัมพันธ์ของเรากับพระคริสต์สำคัญอย่างยิ่งยวด

คำถามต่าง ๆ ที่เราควรศึกษา ได้แก่:

1. อะไรคือจุดแข็งและจุดอ่อนของทัศนคติต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับขึ้นสวรรค์?
2. การรับขึ้นสวรรค์และการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์เป็นเหตุการณ์เดียวกันหรือต่างกัน?

หลักคำสอนเรื่องการรับขึ้นสวรรค์ช่วงกลางแห่งกิลียูด

ตามหลักคำสอนเกี่ยวกับการรับขึ้นสวรรค์ในช่วงกลางแห่งกิลียูด พระเยซูจะเสด็จกลับมาหาผู้เชื่อ รวมทั้งชาวอิสราเอลที่เชื่อ ในช่วงกลางของกิลียูดเจ็ดปี

พระคัมภีร์กล่าวว่าผู้เชื่อจะไม่ต้องรับพระพิโรธของพระเจ้า (1 เธสะโลนิกา 5:9) พระพิโรธของพระเจ้ามาบนโลกโดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของระยะเวลาแห่งกิลียูด (วิวรณ์ 15:1, 7, 16:1) ผู้เชื่อจะถูกนำไปจากโลกก่อนที่พระพิโรธของพระเจ้าจะมาถึง วิวรณ์ 14:14-19 พรรณนาถึงการเก็บเกี่ยวผู้เชื่อ แล้วตามด้วยการเก็บเกี่ยวคนบาป วิวรณ์ 15:2 แสดงให้เห็นคริสเตียนจากกิลียูดในสวรรค์ก่อนที่พระพิโรธของพระเจ้า

จะเทลงมาบนแผ่นดินโลก ผู้เชื่ออยู่บนแผ่นดินโลกก่อนเวลาแห่งพระพิโรธของพระเจ้า แต่ไม่ใช่ในระหว่างพระพิโรธ คนบาปไม่กลับใจในช่วงเวลาแห่งพระพิโรธ (วิวรณ์ 16:9, 11, 21)

ตามหลักคำสอนในช่วงกลางแห่งกฤษฎีคพยานทั้งสองใน วิวรณ์ 11:3-12 เป็นตัวแทนของคริสตจักร พวกเขาเป็นพยานในช่วงครึ่งแรกของกฤษฎีค แล้วถูกรับไปสวรรค์

หลักคำสอนเรื่องช่วงกลางแห่งกฤษฎีคสอนว่าผู้หญิงใน วิวรณ์ 12 ซึ่งเป็นแสดงถึงผู้เชื่อในอิสราเอลจะได้รับการรับขึ้นไปพร้อมกับคริสตจักร

อัครสาวกเปาโลอธิบายว่าผู้เชื่อจะได้เห็นผู้ปฏิบัติของพระคริสต์เรียกร้องการนมัสการ นั่นจะเกิดขึ้นในช่วงกลางแห่งกฤษฎีค ตามหลักคำสอนช่วงกลางแห่งกฤษฎีคคริสเตียนจะได้รับการรับขึ้นไปไม่นานหลังจากมีการเผยตัวปฏิบัติของพระคริสต์

ตามหลักคำสอนช่วงกลางแห่งกฤษฎีคไม่มีผู้สนับสนุนในประวัติศาสตร์คริสตจักรยุคแรก ๆ เฉพาะในยุคปัจจุบันเท่านั้นที่ผู้คนได้พัฒนาแนวคิดเหล่านี้ ผู้คนที่ปฏิเสธแนวคิดหลักคำสอนช่วงกลางแห่งกฤษฎีคบอก ว่า ถ้าเรื่องต่าง ๆ เป็นจริง ก็ควรจะมีคนในคริสตจักรเชื่อเรื่องพวกนี้มานานแล้ว

ข้อความของพระกิตติคุณ (มัทธิว 24 , ลูคา 21 , และ มาระโก 13) แสดงเหตุการณ์ต่อเนื่องยาวนานโดยไม่มีการกล่าวถึงการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาช่วงกลาง การกลับมาของพระคริสต์เพียงอย่างเดียวที่กล่าวถึงนั้นใกล้จะถึงแล้ว และคริสเตียนได้รับการบอกกล่าวให้คาดหวังวันนั้น

หลักคำสอนเรื่องการรับขึ้นสวรรค์ช่วงหลังกฤษฎีค

ตามหลักคำสอนเรื่องการรับขึ้นสวรรค์ช่วงหลังกฤษฎีคพระเยซูจะเสด็จมาเพื่อผู้เชื่อในคราวการสิ้นสุด กฤษฎีคจนกว่าพระเยซูจะเสด็จมา ผู้เชื่อบนแผ่นดินโลกจะถูกข่มเหงแต่จะได้รับการปกป้องจากพระพิโรธของพระเจ้า

ด้านล่างนี้เป็นเหตุผลต่าง ๆ สำหรับความเชื่อในการรับขึ้นไปช่วงหลัง กฤษฎีค

(1) พระคัมภีร์ดูเหมือนจะอธิบายการกลับมาเพียงครั้งเดียวของพระคริสต์

บรรดาผู้ที่เชื่อในการรับขึ้นสวรรค์ช่วงก่อนกิลยัคหรือช่วงกลางของกิลยัคเชื่อว่าพระเยซูเสด็จกลับมาสองครั้ง พวกเขาพยายามแบ่งคำอธิบายในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์ออกเป็นสองเหตุการณ์ บรรดาคนที่เชื่อในการรับขึ้นสวรรค์ช่วงหลังกิลยัคเชื่อว่าคำอธิบายทั้งหมดเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ดูเหมือนจะบรรยายถึงเหตุการณ์เดียวกัน

ข้อความในพระกิตติคุณ (มัทธิว 24 , ลูกา 21 , และ มาระโก 13) ให้ชุดเหตุการณ์ที่ละเอียดที่สุดในกิลยัค มีการกล่าวถึงการเสด็จมาเพียงครั้งเดียวขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งจะเกิดขึ้นในตอนอวสานและผู้เชื่อได้รับการบอกให้คาดหวังในตอนนั้น

มีการใช้คำภาษากรีกสามคำในพันธสัญญาใหม่เพื่อหมายถึงการเสด็จมาของพระคริสต์ *พารูเซีย* หมายถึงการมา *อะพอคคาลิปซิส* หมายถึงการเปิดเผย *เอพิฟานี* หมายถึงการปรากฏ

ด้านล่างนี้คือรายการข้อพระคัมภีร์ที่คำศัพท์เหล่านี้พูดถึงการเสด็จมาของพระเจ้า

พารูเซีย

- 1 เธสะโลนิกา 3:13: พระองค์กลับมาพร้อมกับเหล่าธรรมิกชน
- 1 เธสะโลนิกา 4:15-17: พระองค์กลับมาหาบรรดาผู้ศรัทธา ทั้งที่เป็นอยู่และที่ตายแล้ว
- 2 เธสะโลนิกา 2:8: พระองค์ทำลายผู้ปฏิปักษ์ของพระคริสต์เมื่อพระองค์กลับมา คำว่า *เอพิฟานี* ก็เกิดขึ้นในข้อนี้เช่นกัน ชาวเธสะโลนิกากังวลว่าพวกเขาพลาดการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า เปาโลรับรองกับพวกเขาว่าการมานั้นไม่ได้เกิดขึ้นและจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะมีการเปิดเผยปฏิปักษ์ของพระคริสต์
- มัทธิว 24:27: เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาแห่งกิลยัค พระองค์เสด็จกลับมาอย่างกะทันหันราวกับฟ้าแลบ เพื่อรวบรวมผู้ที่พระองค์ทรงเลือกจากทั่วทุกมุมโลก ทั้งโลกมองเห็นพระองค์

อะพอคคาลิปซีส

- 1 โครินธ์ 1:7: ผู้เชื่อกำลังรอวันนั้น
- 2 เธสะโลนิกา 1:6-7: ผู้เชื่อได้รับความสงบและคนชั่วถูกทำลายเมื่อพระคริสต์เสด็จมา
- 1 เปโตร 1:13: ผู้เชื่อจะอดทนจนกว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้น
- 1 เปโตร 4:13: ความทุกข์ของเราจะสิ้นสุดลงเมื่อนั้น

เอพิฟาเนีย

- 1 ทิโมธี 6:14: ผู้เชื่อต้องรักษาพระบัญชาของพระองค์จนกว่าพระองค์จะปรากฏตัว
- 2 ทิโมธี 4:8: จะมีการมอบมงกุฎให้คนชอบธรรม ซึ่งรักการปรากฏของพระคริสต์
- 2 เธสะโลนิกา 2:8: ปฏิบัติของพระคริสต์จะถูกทำลายในเวลานั้น
- ทิตัส 2:13-14: ความหวังที่เป็นพระพรของผู้เชื่อคือการเสด็จมาของพระคริสต์

ถ้ารวมคำอธิบายเหล่านี้เข้าด้วยกัน ดูเหมือนเป็นการอธิบายเหตุการณ์เดียว คริสเตียนกำลังรอเหตุการณ์นี้ เห็นได้ชัดว่าคริสเตียนไม่ควรคาดหวังการรับขึ้นสวรรค์ที่เกิดขึ้นหลายปีก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา พิพากษาและทำลายปฏิบัติของพระคริสต์

(2) ข้อความทั้งหมดที่เรียงลำดับเหตุการณ์ใส่การเสด็จมาไว้ในตอนท้าย

คำอธิบายการรับขึ้นไปบางข้อไม่มีลำดับเหตุการณ์เลย ยกตัวอย่าง 1 เธสะโลนิกา 4:15-17 ไม่ได้พูดอะไรเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนหรือหลังการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และการกลับเป็นขึ้นจากตายของผู้เชื่อ ดังนั้น ข้อความนี้จึงไม่ได้กล่าวเกี่ยวกับเวลาของการรับขึ้นสวรรค์

อีกตอนหนึ่งที่อธิบายถึงการรับขึ้นสวรรค์โดยไม่ระบุลำดับเหตุการณ์คือ 1 โครินธ์ 15:52 ความหมายเพียงอย่างเดียวของลำดับเหตุการณ์ในข้อนั้นก็คือการเสด็จกลับมาของพระคริสต์อยู่ในคราว "แตรตัวสุดท้าย"

ใน วิวรรณ์ 1:7 อัครสาวกเขียนเพื่อให้ความหวังแก่ผู้เชื่อที่ทุกข์ทรมานและกล่าวถึงเฉพาะการเสด็จมาของพระเจ้าที่ปรากฏต่อโลกและนำมาซึ่งการพิพากษาประหนึ่งว่าเป็นเหตุการณ์ที่พวกเขา ควรคาดหวัง

ข้อความในพระกิตติคุณ (มัทธิว 24 , ลูกา 21 และ มาระโก 13) ให้เหตุการณ์ต่อเนื่องยาวนานและบรรยายถึงการเสด็จมาในตอนอวสาน

พระเยซูตรัสว่าพระองค์จะปลุกผู้เชื่อใน "วันสุดท้าย" (ยอห์น 6:39, 40, 44, 54)

ใน 2 เธสะโลนิกา 2 ผู้ต่อต้านพระคริสต์ถูกทำลายเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา ซึ่งจำเป็นที่จะต้องอยู่ ณ คราวอวสานของกสิยุค

ทุกตอนในพระคัมภีร์ที่ให้ลำดับเหตุการณ์ของกสิยุคทำให้การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ในวาระสุดท้ายและไม่ได้กล่าวถึงการเสด็จมาอื่นอีก

(3) คำอธิบายในพระคัมภีร์เกี่ยวกับกสิยุคบ่งบอกว่ามีผู้เชื่อปรากฏอยู่ด้วย

ข้อความของกิตติคุณได้รับการพูดกับผู้เชื่อราวกับว่าพวกเขาจะอยู่ในช่วงเวลานั้น (มัทธิว 24:4, 6, 9, 15, 33) พระเยซูตรัสว่าผู้ที่อดทนจนถึงที่สุดจะรอด (24:13) พระกิตติคุณจะได้รับการประกาศในทุกประเทศ (24:14)

เปาโลกล่าวว่าผู้เชื่อสามารถมั่นใจได้ว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่มา จนกว่าพวกเขาจะให้เห็นปฏิปักษ์ของพระคริสต์ถูกเปิดเผย พวกเขาจะจำพระองค์ได้โดยการที่พระองค์ทำให้คำพยากรณ์ของพระองค์สำเร็จ ขณะอธิบายช่วงเวลาแห่งกสิยุค เปโตรกล่าวว่า "ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด" (กิจการ 2:19-21)

วิวรณ์ 6:9-11 พูดถึงคนที่เสียชีวิตเพราะความเชื่อและพยากรณ์ว่าจะมีการพลีชีพมากขึ้น วิวรณ์ 7:9 และ 14 บรรยายถึงฝูงชนที่นับไม่ถ้วน ได้รับการช่วยให้รอดจากทุกชาติ ที่ขึ้นสู่สวรรค์จากมหากสิยุค ใน วิวรณ์

12:17 พญานาคข่มเหงผู้เชื่อหลังจากล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงในการทำลายอิสราเอล ใน วิวรณ์ 13:7-8 พญานาคทำสงครามกับธรรมิกชน และทุกคนบูชามัน ยกเว้นผู้ที่มีชื่อบันทึกในหนังสือแห่งชีวิต วิวรณ์ 14:13 กล่าวว่าจะมีอีกมากที่ตายเพื่อความเชื่อของพวกเขาหลังจากที่ปฏิบัติของพระคริสต์มีอำนาจ

ความยุ่งยากกับ ช่วงกลางแห่งกลียุคและ ช่วงก่อนความทุกข์ยาก

บรรดาผู้ที่เชื่อในการรับขึ้นสวรรค์ไปช่วงกลางหรือช่วงก่อนกลียุคมีคำถามต่าง ๆ ที่ยากจะตอบ ลูก ๆ ของผู้เชื่อจะถูกการรับขึ้นสวรรค์พร้อมกับพ่อแม่หรือถูกทิ้งให้อยู่ในความทุกข์ยาก? ลูกหลานของผู้ไม่เชื่อจะถูกการรับขึ้นสวรรค์หรือถูกทอดทิ้ง? แล้วจะว่าอย่างไรกับเด็กที่เกิดในกลียุคล่ะ?

(4) หลักคำสอนช่วงก่อนกลียุคไม่ใช่ความเชื่อของ คริสตจักรในสมัยโบราณ

หลักคำสอนช่วงก่อนกลียุคสอนครั้งแรกในปี 1827 หลักคำสอนช่วงกลางแห่งกลียุคมาภายหลัง ดูเหมือนไม่น่าเป็นไปได้ที่พระเจ้าจะไม่เปิดเผยความจริงที่สำคัญแก่ผู้คนของพระองค์เป็นเวลาหลายศตวรรษ

ถ้าผู้เชื่อในศตวรรษก่อน ๆ คาดหวังการรับขึ้นสวรรค์เพื่อป้องกันไม่ให้พวกเขาทนทุกข์จากการกดขี่ข่มเหง พวกเขาล้วนคิดผิด เพราะมันไม่ได้เกิดขึ้น ความหวังของคริสเตียนคือการรักษาความเชื่อผ่านชีวิตที่ทุกข์ทรมานจนกว่าจะได้รับ การปลดปล่อยเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา

บรรดาผู้ที่เชื่อในการรับขึ้นสวรรค์ก่อนกลียุคเชื่อว่าพระคัมภีร์สอนคริสเตียนให้คาดหวังในการเสด็จมาของพระคริสต์ทุกเวลา อย่างไรก็ตาม ในการอธิบายเหตุการณ์ในสมัยสุดท้าย พระคัมภีร์กล่าวถึงอิสราเอลว่าเป็นประเทศที่มีอาณาเขตซึ่งถูกปฏิบัติของพระคริสต์ยึดครอง แต่เป็นเวลาหลายศตวรรษแล้วที่อิสราเอลไม่ได้ดำรงอยู่เป็นชาติ จนกระทั่งได้รับการฟื้นฟูในปี 1948 ในช่วงเวลานั้น คริสเตียนไม่ควรคาดหวังให้พระเยซูเสด็จกลับมาในเวลาใดก็ได้

เหล่าผู้เขียนในคริสตจักรยุคแรกเข้าใจว่าช่วงเวลาแห่งกลียุคจะทวีความรุนแรงขึ้นในสภาพที่พวกเขาได้รับความทุกข์ทรมานอยู่แล้ว "บิดาของคริสตจักรทุกคนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ คาดหวังว่าคริสตจักรจะต้องทน

ทุกซ์ด้วยน้ำมือของปฏิปักษ์ของพระคริสต์"³⁸ พวกเขาสอนผู้เชื่อให้ระมัดระวังทางวิญญาณและอดทน เหมือนกับมากกับเหล่าผู้เขียนพระคัมภีร์ พวกเขาเน้นว่าบุคคลหนึ่งจะไม่พร้อมสำหรับการเสด็จกลับมา ขององค์พระผู้เป็นเจ้าหากเขาถูกรบกวนโดยการช่มเหงหรือฟุ้งซ่านด้วยสิ่งของทางโลก

บทเรียนที่ 12 การบ้าน

เขียนการบ้าน: บทเรียนนี้ครอบคลุมหัวข้อที่มีการโต้เถียงกันมาก ให้เขียนเกี่ยวกับเวลาที่พระคริสต์เสด็จกลับมาเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์อื่น ๆ ในสมัยสุดท้าย ให้เหตุผลสำหรับจุดยืนของคุณและตอบสนองต่อ เหตุผลที่ได้รับสำหรับจุดยืนอื่น ๆ

---

³⁸ George E. Ladd, ความหวังที่ได้พระพร: การศึกษาพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองและการขึ้นสู่สวรรค์ (แกรนด์ ราปิดส์: เอิร์ดแมน, 1990), 31

บทเรียนที่ 13

เรื่องของความทุกข์

บทนำ

ถ้าพระเจ้าดีและทรงฤทธานุภาพ ทำไมผู้คนถึงทนทุกข์? ถ้าพระเจ้าทรงยุติธรรมและทรงฤทธานุภาพ เหตุใดพระองค์จึงไม่มั่นใจว่าผู้คนจะได้รับสิ่งที่พวกเขาสมควรได้รับเสมอ?

พวกที่ไม่เชื่อในพระเจ้าหลายคนบอกว่าพวกเขาไม่เชื่อในพระเจ้าเพราะความทุกข์ทรมานในโลก พวกเขา มักมีท่าทีโกรธเคืองพระเจ้า แม้ว่าพวกเขาไม่เชื่อว่าพระองค์มีอยู่จริง พวกเขาเลือกที่จะปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าเพราะพวกเขาไม่เห็นด้วยกับพระองค์

คริสเตียนเลือกที่จะเชื่อในพระเจ้าเพราะเขาไว้วางใจพระองค์โดยไม่เข้าใจทั้งหมดที่พระเจ้าทรงกระทำ คริสเตียนมีสัมพันธภาพส่วนตัวกับพระเจ้าที่พัฒนาความเชื่อของเขา อย่างไรก็ตาม ความเชื่อนั้นถูกทดสอบในยามที่ต้องทนทุกข์ เป็นเรื่องปกติสำหรับคริสเตียนจะมีปัญหาเกี่ยวกับคำถาม "ทำไม?"

คริสตจักรต้องอธิบายทัศนคติของคริสเตียนเกี่ยวกับความทุกข์ให้แก่ผู้ที่โกรธเคืองพระเจ้า คริสตจักรต้องให้คำอธิบายที่ปลอบประโลมผู้ที่ต้องการรักษาไว้ซึ่งความเชื่อในพระเจ้าในยามที่ต้องทนทุกข์

คำศัพท์ทางศาสนศาสตร์: คำอธิบายเกี่ยวกับความทุกข์ที่สนับสนุนความเชื่อในพระเจ้าเรียกว่า *การชันสูตรเชิดชูของพระเจ้า*

► อะไรคือประเด็นของความทุกข์? การชันสูตรเชิดชูของพระเจ้าคืออะไร?

การตอบสนองที่ไม่ใช่คริสเตียนต่อประเด็นนี้

พระเจ้าผู้ทรงคุณความดีและฤทธานุภาพจะยอมให้มีความทุกข์ได้อย่างไร? การตอบสนองที่ไม่ใช่คริสเตียนต่อประเด็นนี้คือการปฏิเสธว่าพระเจ้าทรงคุณความดีอย่างครบถ้วนหรือปฏิเสธว่าพระองค์มีฤทธานุภาพสูงสุด

หลายคนปฏิเสธว่าพระเจ้าทรงไว้ซึ่งคุณความดีก็ปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระองค์และกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาปฏิเสธที่จะเชื่อในพระเจ้าเพราะสภาพการณ์ต่าง ๆ ในโลก

ปรัชญาบางข้อเชื่อในพระเจ้าซึ่งมีคุณลักษณะผสมผสานระหว่างความดีและความชั่ว พวกเขาเชื่อว่าพระองค์สามารถทำความดีหรือความชั่วก็ได้ บางคนที่มีความเชื่อแบบนี้อ้างว่าเป็นคริสเตียน แต่นี่ไม่ใช่ความเชื่อของคริสเตียน³⁹

บางคนพยายามแก้ปัญหาเรื่องความชั่วโดยปฏิเสธฤทธิ์อำนาจที่เบ็ดเสร็จของพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าทรงพยายามทำให้โลกดีขึ้น แต่ประสบความสำเร็จอย่างจำกัดเพราะฤทธิ์อำนาจของพระองค์มีจำกัด บางคนเชื่อว่าพระเจ้ากำลังพัฒนา แนวคิดที่ว่าพระเจ้าไม่สมบูรณ์แบบ แต่กำลังพัฒนาเรียกว่า "กระบวนการเทววิทยา" แนวคิดนี้ไม่ใช่แนวพระคัมภีร์⁴⁰

ดังที่เราเห็นในการศึกษาพระธรรมวิวรณ์ พระเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์และทรงฤทธานุภาพทุกประการ พระองค์ไม่ได้ดิ้นรนเพื่อนำอาณาจักรที่สมบูรณ์ของพระองค์มา พระองค์ทรงออกคำสั่งจากพระที่นั่งและไม่มีอะไรสามารถหยุดยั้งพระประสงค์ของพระองค์ไม่ให้สำเร็จได้

³⁹ 1 ยอห์น 1:5, อีสยาห์ 6:1-5, สดุดี 119:137

⁴⁰ มาลาคีย์ 3:6, ยากอบ 1:17

สำหรับคนที่ปฏิเสธคุณความดีหรือฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ความทุกข์ก็อธิบายได้ง่าย ความทุกข์เป็นประเด็นที่ยากสำหรับผู้ที่มีความเชื่อแบบคริสเตียน การปฏิเสธคุณความดีหรือฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าไม่ใช่ทางเลือกสำหรับคริสเตียน

▶ วิธีใดที่ผิดบ้าง ที่ผู้คนพยายามแก้ประเด็นความทุกข์?

คำตอบที่ยาก

เราไม่ควรคาดหวังว่าคำอธิบายของเราเกี่ยวกับความทุกข์จะช่วยจัดข้อท้าทายเรื่องความเชื่อ

▶ เหตุใดเป็นเรื่องยากที่ผู้ไม่เชื่อจะยอมรับคำอธิบายเกี่ยวกับความทุกข์?

ผู้ไม่เชื่อไม่น่าจะเห็นชีวิตจากทัศนะของพระเจ้า ผู้ไม่เชื่ออาจคิดว่าเขาควรได้รับรับรองเรื่องชีวิตที่ดีถ้าเขาดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง เขาให้คุณค่ากับความเป็นนิรันดร์เพียงเล็กน้อยและให้คุณค่ากับชีวิตทางโลกมากเกินไป เขาให้คุณค่าเพียงเล็กน้อยกับสิ่งฝ่ายวิญญาณและให้คุณค่ากับสิ่งของทางวัตถุมากเกินไป ดังนั้นเขาจึงพบว่าเป็นการยากที่จะยอมรับความทุกข์เพื่อเห็นแก่ชีวิตนิรันดร์และสิ่งฝ่ายวิญญาณ

ผู้เชื่ออาจไม่สามารถจินตนาการได้ว่าความทุกข์ของเขาจะส่งผลดีได้อย่างไร แม้พระคัมภีร์จะสัญญาว่าพระเจ้าจะทรงนำสิ่งที่ดีมาจากทุกสิ่งที่เกิดขึ้น⁴¹ เขาอาจเศร้าโศกเพราะความทุกข์ของผู้อื่นและสงสัยว่าทำไมพระเจ้าไม่แทรกแซง ไม่มีคำอธิบายใดที่ทำให้เรารู้สึกสบายใจกับความทุกข์ทุก ๆ กรณีได้ ผู้เชื่อมีศรัทธาในความรักและความยุติธรรมของพระเจ้าโดยไม่เข้าใจว่าทำไมพระเจ้าไม่ทรงป้องกันกรณีที่ต้องทนทุกข์โดยเฉพาะ

เราได้รับคำสัญญาว่าผู้ที่ทนทุกข์กับพระคริสต์จะครอบครองร่วมกับพระองค์ และผู้ชอบธรรมจะส่องสว่างดุจดวงดาวตลอดไป เราได้รับคำสัญญาว่าผู้ที่ได้รับการไถ่จะร่วมครองพระที่นั่งของพระเจ้าเหนือสิ่งสร้างที่

⁴¹ โรม 8:28

เหลือ รวมทั้งทูตสวรรค์ แม้ว่าเราจะไม่เข้าใจคำสัญญาที่แน่นอนอย่างถ่องแท้ พระคัมภีร์บอกเราว่าความทุกข์
ทรมานในปัจจุบันนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อเทียบกับสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่⁴² ในจุดประสงค์สูงสุดของพระเจ้า
เจ้า ความสำคัญของบุคคลที่ไม่ได้รับการไถ่จะหายไป เหมือนกับว่าชีวิตของเขานบนโลกจะดูไม่มี
ความสำคัญและน่าเศร้า

การชันสูตรเชิดชูของพระเจ้าและการเผยแผ่ศาสนา

สำหรับคริสเตียน คำถามเกี่ยวกับการชันสูตรเชิดชูของพระเจ้าแตกต่างจากคำถามที่ผู้ไม่เชื่อถาม คริส
เตียนเชื่อในความรักและการจัดเตรียมของพระเจ้า พวกเขายังมีคำสัญญาในพระคัมภีร์ ที่ทั้งหมดทำงาน
ร่วมกันเพื่อประโยชน์ของผู้เชื่อ ดังนั้น คำถามคือ "ฉันจะรักษาความเชื่อไว้ได้อย่างไร แม้ว่าฉันจะไม่เข้าใจ
วิถีทางของพระเจ้า หรือวิธีที่บางสิ่งจะเกิดผลดีได้อย่างไร?" ถ้าวาส์สิ้นสุดการสนทนาแล้ว ผู้เชื่อไม่เข้าถึง
ปัญหาด้วยใจที่เปิดกว้างในแง่ที่ว่าข้อสันนิษฐานทั้งหมดของเขาอาจเปลี่ยนแปลงได้

ทางออกสูงสุดของความทุกข์ก็คือการดับทุกข์ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นสำหรับคริสเตียนในสภาพนิรันดร์ สำหรับผู้
เชื่อในปัจจุบัน การแก้ปัญหาที่ใช้การได้ไม่ใช่การขจัดความทุกข์ แต่เป็นความเพียรในความเชื่อทั้ง ๆ ที่มี
ความทุกข์ ประเด็นที่ใช้การได้นี้ คริสตจักรได้จัดการและดำเนินการปฏิบัติทุกวัน คริสตจักรคือทางออกของ
ความทุกข์ในปัจจุบัน

ผู้ไม่เชื่อกมักจะปฏิเสธเรื่องการชันสูตรเชิดชูของพระเจ้าเพราะต้องการความพอใจชั่วคราวและค่านิยมที่เน้น
ตนเอง โดยปกติแล้ว บุคคลจะไม่ยอมรับการชันสูตรเชิดชูของพระเจ้าจนกว่าเขาจะมีความปรารถนาจะคืน
ดีกับพระเจ้า คนที่ต้องการเป็นผู้เชื่อก็ต้องการเชื่อในการชันสูตรเชิดชูด้วย

เราไม่สามารถคาดหวังได้ว่าการชันสูตรเชิดชูของพระเจ้าเพียงอย่างเดียวจะเกลี้ยกล่อมให้คน ๆ หนึ่งมา
เป็นคริสเตียน (1) เพราะปกติแล้วบุคคลหนึ่งจะไม่ยอมรับเรื่องการชันสูตรเชิดชูจนกว่าเขาจะเปิดใจรับพระ

⁴² 2 โครินธ์ 4:17

กิตติคุณ และ (2) เพราะถึงแม้คน ๆ หนึ่งจะเชื่อในการชันสูตรเช็ดศพก็ตาม เขาอาจจะไม่พร้อมที่จะกลับใจ และรับเชื่อ อย่างไรก็ตาม การชันสูตรเช็ดศพของพระเจ้าช่วยงานของข่าวประเสริฐ เพราะถ้าใครต้องการรู้จักพระเจ้า เขาก็ยินดีที่จะได้ยินคำอธิบายที่ขจัดข้อค้านของเขาที่มีต่อพระเจ้า

► เหตุใดการชันสูตรเช็ดศพของพระเจ้าจึงไม่ชักชวนคนให้มาเป็นคริสเตียนได้เสมอไป?

คำอธิบายบางส่วน

สาเหตุตามธรรมชาติ

บางครั้งผู้คนพยายามจะอธิบายความทุกข์โดยอาศัยสาเหตุทางธรรมชาติ ยกตัวอย่าง คน ๆ หนึ่งอาจเสียชีวิตด้วยโรคร้ายเพราะแบคทีเรียบางชนิดเข้าสู่ร่างกายของเขา ครอบครัวอาจอดอยากเพราะพายุทำลายพืชผลที่พวกเขาปลูก

คำอธิบายนี้จริง ๆ แล้วไม่ได้อธิบายอะไรมาก ปัญหาคือเรารู้ว่าพระเจ้าทรงสามารถเข้าไปแทรกแซง และด้วยเหตุผลบางอย่าง พระองค์ทรงยอมให้ความทุกข์เกิดขึ้น

คำอธิบายนี้มีประโยชน์เมื่อคน ๆ หนึ่งได้รับผลจากการเลือกที่ไม่ถูกต้อง ยกตัวอย่าง ถ้าคนขับรถโดยประมาท เขาก็มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุมากกว่า อย่างไรก็ตาม ความทุกข์มากมายไม่สามารถอธิบายได้ด้วยวิธีนี้

ความรับผิดชอบส่วนบุคคล

ความทุกข์บางอย่างเป็นผลมาจากการตัดสินใจส่วนตัว: ความประมาทอาจทำให้เกิดอันตรายได้ นิสัยการกินที่ไม่ดีอาจทำให้สูญเสียสุขภาพ รวมทั้งการทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย ดังนั้น คำอธิบายใดๆ ที่เกี่ยวกับความทุกข์ต้องไม่เพิกเฉยต่อความจริงที่ว่า การเลือกของเราเป็นเรื่องสำคัญ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความทุกข์มากมายเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ความรับผิดชอบส่วนบุคคลจึงไม่ใช่คำตอบที่สมบูรณ์ของปัญหา

ความทุกข์ในโลกนี้ไม่ได้วัดกันอย่างยุติธรรม เป็นไปไม่ได้ที่คนที่ได้รับความทุกข์สมควรได้รับทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ขณะที่ผู้ที่ชื่นชมในสิ่งดี ๆ จะได้รับสิ่งที่พวกเขาหามา

ความยุติธรรมของพระเจ้าไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะได้รับสิ่งที่พวกเขาสมควรได้รับในระหว่างเวลาของชีวิตทางโลก

ประโยชน์ของการทนทุกข์

ความทุกข์อาจเสริมบุคลิกของคน ๆ หนึ่ง สอนความจริงแก่เขา และดึงความสนใจของเขามายังพระเจ้า แม้ว่าเราจะไม่ทราบจุดประสงค์ของความเจ็บปวด เราก็คงต้องไม่ถือว่าความเจ็บปวดนั้นไม่ได้บรรลुวัตถุประสงค์ใด ๆ วัตถุประสงค์อาจบรรลุได้แม้ว่าเราจะไม่เข้าใจ อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้ไม่ได้แก้ปัญหาคความทุกข์ทั้งหมด โดยเฉพาะในกรณีโศกนาฏกรรมขนาดใหญ่ เป็นเรื่องยากที่จะเชื่อว่า 90,000 คนที่ถูกฆ่าโดยระเบิดปรมาณูจะได้รับประโยชน์จากการตายในเวลานั้น หรือญาติ ๆ หลายล้านคนได้รับประโยชน์จากการตาย

จะว่าอย่างไรเกี่ยวกับเด็กที่ตายล่ะ? เด็กได้ประโยชน์อย่างไรโดยไม่มีเวลาที่จะมีชีวิตอยู่?

ความทุกข์ทำให้บางคนถูกเหยียดหยาม ความทุกข์ทำให้คนบางคนกลายเป็นคนโหดร้าย และก่อความทุกข์แก่ผู้อื่น

เราได้รับสัญญาในพระคัมภีร์ว่าทุกสิ่งดำเนินไปเพื่อประโยชน์ของคริสเตียน ความทุกข์ของผู้ไม่เชื่ออาจไม่เกิดผลดี

แม้แต่ผู้เชื่อ ความดีที่มาจากความทุกข์อาจเป็นจิตวิญญาณและเป็นนิรันดร์ ซึ่งไม่เห็นได้กับทุกคน และยากที่จะจินตนาการ

ความลึกลับ

เราไม่สามารถคาดหวังที่จะอธิบายได้อย่างสมบูรณ์ว่าทำไมกรณีของความทุกข์จึงเกิดขึ้น นอกจากนี้ เราไม่สามารถคาดหวังได้ว่าคน ๆ หนึ่งจะกลายเป็นคริสเตียนเพียงเพราะเขายอมรับคำอธิบายเกี่ยวกับความทุกข์ ดังนั้น เรื่องการขึ้นสู่อำนาจของพระเจ้าจึงมีข้อจำกัด คริสเตียนบางคนละทิ้งความพยายามที่จะตอบสนองต่อปัญหาความทุกข์

อย่างไรก็ตาม คริสตจักรมีนักคิดมากมาย เริ่มจากอัครสาวกเปาโล ผู้ซึ่งกล่าวถึงปรัชญาในสมัยของพวกเขาด้วยความสมเหตุสมผลเกี่ยวกับการกล่าวอ้างในพระคัมภีร์ ถ้าเราให้คำตอบไม่ได้ เราก็ล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาของคนรุ่นเราด้วยพระกิตติคุณ

ลำดับความสำคัญของพระเจ้า

โลกอยู่ในสภาพปัจจุบันเพราะผลจากการออกแบบดั้งเดิมของพระเจ้า ความทุกข์เป็นผลจากบาป ไม่ใช่ความทุกข์ส่วนบุคคลทั้งหมดเป็นผลมาจากบาปของคนนั่นเอง แต่ความทุกข์เป็นสิ่งที่คาดหวังได้ในโลกที่ตกสู่บาป ถ้าพระเจ้าเพียงแต่จะยุติความทุกข์ทั้งหมดโดยไม่ยุติบาป ผลของการกระทำนั้นย่อมเป็นความหายนะ

การที่จะยุติความทุกข์ก่อนจะยุติความบาป ย่อมหมายความว่าความทุกข์เป็นสิ่งที่น่าห่วงใยที่ร้ายแรงกว่าความบาป เราทราบดีว่าความบาปเป็นปัญหาสำคัญเพราะจำเป็นต้องมีการชดใช้ และเพราะความทุกข์เป็นผลมาจากความบาป ไม่ใช่ในทางกลับกัน ถ้าพระเจ้าขจัดความทุกข์ทั้งหมดก่อนที่จะจัดการกับความบาป มนุษย์จะไม่เห็นผลที่ตามมาของบาปและจะไม่เห็นความจำเป็นของความรอด นั่นจะเป็นปัญหาที่ร้ายแรงเนื่องจากพระกิตติคุณเรียกร้องให้มีการตอบรับโดยสมัครใจ ปัญหาเดียวกันนี้ยังคงมีอยู่ ถ้าพระเจ้าทำให้ความทุกข์บรรเทาลงสู่ระดับความรุนแรงที่ต่ำกว่า มนุษย์มองว่าความบาปมีความสำคัญ

น้อยกว่าที่ควร ถ้าความทุกข์น้อยลง บาปก็จะเบาบางยิ่งขึ้นไปอีก⁴³ การกระทำที่โหดร้ายที่สุดแสดงให้เห็นถึงความสิ้นหวังของธรรมชาติของมนุษย์ที่ตกต่ำได้ดีที่สุด นอกเหนือจากความรอด

ข้อเท็จจริงที่ว่าต้องจัดการกับความบาปก่อน อธิบายเหตุผลที่ความทุกข์ต้องดำเนินต่อไปในปัจจุบัน บาปไม่สามารถจัดการได้ง่าย ๆ เหมือนกับจัดการกับความทุกข์ พระเจ้าสามารถให้เงินแก่คนยากจน สุขภาพแก่คนป่วย หรืออาหารแก่ผู้อดอยาก และแทบจะไม่มีใครปฏิเสธของขวัญที่ได้รับ ในทางตรงกันข้าม หลายคนปฏิเสธข้อเสนอแห่งความรอด และพระเจ้าจะไม่ยกโทษบาปตามที่คนบาปประสงค์

เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะยุติความทุกข์ แต่การยุติความบาปมีความสำคัญยิ่งกว่า บาปไม่สามารถยุติได้ในทันทีเพราะพระเจ้าได้ทรงออกแบบให้ผู้คนได้รับความรอดด้วยความเต็มใจ ความทุกข์ยังคงดำเนินต่อไปในปัจจุบันอันเป็นผลมาจากบาป

► มันหมายความว่าอะไรที่ความทุกข์ยังคงดำเนินต่อไปเพราะลำดับความสำคัญของพระเจ้า?

พระเจ้าทรงอนุญาตเจตจำนงของมนุษย์

ธรรมชาติของพระเจ้าไม่เพียงแต่จะมีความเมตตากรุณาและมีอำนาจทุกประการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความบริสุทธิ์ด้วย พระองค์ปรารถนาให้สรรพสัตว์ไม่เพียงมีความสุขเท่านั้น แต่ยังบริสุทธิ์และความสุขของพวกเขาจะได้มาจากความบริสุทธิ์นี้ เนื่องจากความทุกข์ของมนุษย์เป็นผลมาจากความบาป แผนการของพระเจ้าคือจัดการกับความบาปก่อนแล้วจัดการแก้ไขผลที่ตามมา

โลกไม่ดำรงอยู่ในสถานะที่พระเจ้ากำหนดไว้แต่แรก มีภัยพิบัติครั้งใหญ่ในอดีตที่เรียกว่าการล่มสลาย ภัยพิบัตินี้เกิดขึ้นได้เพราะพระเจ้าด้วยอำนาจของพระองค์ ทรงเลือกที่จะสร้างเจตจำนงเสรีและอนุญาตให้พวกเขามีทางเลือกที่แท้จริงพร้อมด้วยผลลัพธ์ที่ตามมา

---

⁴³ แน่นนอน เราต้องระลึกไว้เสมอว่าเราไม่รู้ว่าพระเจ้าได้ทรงบรรเทาความทุกข์จากสิ่งที่เป็นไปโดยธรรมชาติมากน้อยเพียงใดแล้ว

เป็นไปไม่ได้ที่จะมีสิ่งมีชีวิตอิสระที่ไม่สามารถเลือกได้

เช่นเดียวกับที่เป็นไปไม่ได้ที่จะมีสิ่งเหลื่อมทรงกลม คำถามที่แท้จริงไม่ใช่ว่าทำไมถึงมีความทุกข์ที่ไม่สมควรได้รับ แต่ทำไมถึงมีมนุษย์มนุษย์จะไม่เป็นมนุษย์เว้นแต่เขาจะมีเสรีภาพในการกระทำ การใช้เจตจำนงเสรีนี้จะไม่ละเมิดอำนาจปกครองสูงสุดของพระเจ้า พระเจ้าทรงประสงค์ให้มนุษย์ตัดสินใจ แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้ทำในสิ่งที่พระเจ้าต้องการเสมอไป พ่อแม่ที่พาลูกไปร้านอาหารและปล่อยให้เขาเลือกตามที่ต้องการ อาจต้องการให้เด็กสั่งอย่างอื่น จะพูดได้ไหมว่าความประสงค์ของพ่อแม่ถูกขัดขวาง? ไม่ได้ เพราะพ่อแม่เต็มใจให้ลูกเลือกเป็นสิ่งสำคัญที่พ่อแม่ควรให้เด็กเลือกมากกว่าที่จะให้เด็กสั่งอย่างถูกต้องภายใต้การบังคับ พระเจ้าประสงค์ไม่ให้มีใครทำบาป แต่เห็นได้ชัดว่าคุณค่าสูงสุดของพระองค์คือที่มนุษย์เลือกได้ว่าจะทำบาปหรือไม่

"เพราะฉะนั้น มนุษย์ทำบาปโดยเจตจำนงเสรีของเขา การกระทำที่ถูกต้องของเขาเองได้รับอนุญาตจากพระเจ้า"...
James Arminius ,
Seventy-Nine Private Disputations

พระเจ้ามีความปลอดภัยเพียงพอในอำนาจปกครองของพระองค์ โดยที่พระองค์ไม่กลัวการดำเนินการตามเจตจำนงเสรี ไม่มีกษัตริย์องค์ใดที่มีสติจะรู้สึกว่าการอำนาจของตนถูกคุกคามโดยการที่ประชาชนเลือกสิริมในบ้านของพวกเขาเอง ในความหมายที่ใหญ่กว่า อำนาจปกครองของพระเจ้าจะไม่ถูกคุกคาม ไม่เพียงโดยการเลือกส่วนตัวเช่นนั้น แต่โดยการเลือกใด ๆ ที่มนุษย์สามารถทำได้

พระประสงค์สูงสุดของพระเจ้าจะสำเร็จแม้ว่าสิ่งมีชีวิตใด ๆ จะทำอะไรได้ก็ตาม พระประสงค์สูงสุดของพระองค์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับทางเลือกของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม การกระทำที่เฉพาะเจาะจงของพระเจ้าเป็นการตอบสนองต่อการกระทำโดยเจตนาของมนุษย์ มิฉะนั้น ข้อพระคัมภีร์หลายข้อก็ไร้ความหมาย การกล่าวว่าพระเจ้าไม่สามารถจัดให้มีที่ว่างภายในเพื่อให้เจตจำนงเสรีของสิ่งมีชีวิตทำงานได้คือการจำกัดพระเจ้า พระคัมภีร์สอนว่าพระเจ้าเข้าแทรกแซงในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะตามที่พระองค์พอพระทัย เจตจำนงเสรีของมนุษย์หมายความว่าพระเจ้าไม่มีอำนาจที่จะหยุดการกระทำใด ๆ ของมนุษย์อีกต่อไป

เพื่อป้องกันการกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งย่อมไม่พรากความสามารถของบุคคลนั้นในการเลือกระหว่างความถูกต้องและความผิด อย่างไรก็ตาม การปิดกั้นแนวทางปฏิบัติทั้งหมดที่ผิดหรือกำจัดผลที่ตามมาของการกระทำผิดทุกครั้งอยู่เรื่อย ๆ จะเป็นการทำลายเจตจำนงเสรี

พระเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ของการเลือกใด ๆ ได้ตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม การทำเช่นนี้มักจะทำให้มนุษย์ไม่สามารถเลือกได้ เพราะพวกเขาว่าการตัดสินใจของพวกเขาไม่มีผลที่แท้จริง การทำโดยไม่คาดคิดในบางครั้งไม่ได้ทำให้ความสำคัญของการเลือกนั้นหายไป เพื่อป้องกันความทุกข์ทั้งหมดที่เกิดจากการใช้เจตจำนงเสรีโดยมิชอบจะเป็นการลบล้างเจตจำนงเสรี ซึ่งพระเจ้าจะไม่ทำ พระเจ้าเห็นคุณค่าของการดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิตทางศีลธรรมที่มีเจตจำนงเสรีมากจนทำให้พระองค์ยอมให้มีความทุกข์

พระเจ้าอาจยอมให้มีการทำบาปหรือในโอกาสในการทนทุกข์เพราะการบรรเทาทุกข์ทันทีจะขัดขวางแผนการของพระองค์ในการฟื้นฟูขั้นสุดท้าย ในแง่นั้น อาจกล่าวได้ว่าบาปและความทุกข์ทั้งหมดเป็นพระประสงค์ของพระองค์ แม้ว่าจะขัดกับพระประสงค์ของพระองค์ก็ตาม เหตุการณ์เหล่านี้ไม่เป็นการคุกคามต่ออำนาจปกครองของพระเจ้า เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นภายใต้การควบคุมตามพระประสงค์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงอนุญาตให้เจตจำนงเสรีดำเนินการได้ภายใต้ข้อจำกัด

นักคิดบางคนเชื่อว่าความบาปมีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาสิ่งมีชีวิตที่เป็นอิสระให้เป็นคนที่เลือกทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าได้อย่างเสรี นี่ไม่ใช่ภาพที่พระคัมภีร์ให้มา ตามปฐมกาล มนุษย์คู่แรกสมบูรณ์แบบ และความบาปไม่ใช่ความผิดพลาดของมนุษย์ที่ไม่ใช่ไม่รู้ แต่เป็นการจงใจบฏต่อพระเจ้า บาปแรกไม่ได้เริ่มต้นมนุษย์ในกระบวนการของการพัฒนาที่สูงขึ้น แต่ทำให้เขาตกเข้าสู่ความเลวทรามและนำคำสาปมาสู่สิ่งที่พระเจ้าสร้างทั้งหมด การตกสู่บาปต้องถือเป็นโศกนาฏกรรม ไม่มีทางที่จะส่งผลสำคัญต่อแผนการของพระเจ้าหรือเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความบาปเป็นการกระทำของเจตจำนงเสรี เวลาจึงเกี่ยวข้องกับการโน้มน้าวใจและการตัดสินใจของความประสงค์ ในแง่นั้น ตอนนี้โลกเป็นสถานที่ที่พระเจ้ากำลังพัฒนาความเชื่อและคุณลักษณะของเรา พระเจ้าใช้สถานการณ์ที่มีอยู่เพื่อ

นำสิ่งที่พระองค์สร้างของพระองค์ไปสู่การฟื้นฟูขั้นสุดท้าย แต่พระองค์ไม่ต้องการบาปสำหรับแผนเดิมของพระองค์

มีตัวเลือกพิเศษร่วมกันแม้กระทั่งสำหรับพระเจ้า ยกตัวอย่าง พระองค์ไม่สามารถเลือกทั้งที่จะสร้างและไม่สร้าง ดังนั้น พระองค์จึงไม่สามารถเข้าไปแทรกแซงในทุกกรณีของความทุกข์และยังยอมให้ความทุกข์แสดงผลของบาปและความจำเป็นเพื่อความรอด

► การอนุญาตจากพระเจ้าเกี่ยวกับมนุษย์จะทำให้ความทุกข์เป็นไปได้อย่างไร?

ความขัดแย้งของความทุกข์ในฐานะเป็นการเอาผิดเอาเปรียบความชั่ว

บาปขัดกับพระประสงค์ที่ชัดเจนของพระเจ้า บาปขัดกับพระประสงค์ของพระเจ้าแม้ว่าพระองค์จะทรงสร้างชีวิตที่เป็นอิสระ ปล่อยให้บาปเกิดขึ้น และใช้ประโยชน์จากบาปเพื่อให้เกิดผลดี ดังนั้น ทั้งบาปดั้งเดิมและบาปที่กระทำในปัจจุบันจึงเป็นความชั่ว

การจะรับรู้พระเจ้าในทุกวันนี่ทรงดำเนินตามพระประสงค์ของพระองค์เพียงบางส่วนโดยผ่านความทุกข์ ไม่ได้ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่ว่านั่นไม่ใช่ความตั้งใจเดิมของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ออกแบบความทุกข์นั้นให้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้าง แต่ตอนนี้พระองค์ใช้ความทุกข์เพื่อช่วยนำเรากลับไปสู่แผนการที่สมบูรณ์แบบของพระองค์

เพราะความทุกข์ไม่ใช่สิ่งที่ดี เราจึงควรพยายามหลีกเลี่ยง เราควรพยายามบรรเทาความทุกข์ของผู้อื่นตามพระคัมภีร์เป็นเรื่องปกติที่เราจะโศกเศร้าเนื่องจากความทุกข์ พระเยซูทรงร้องไห้ที่อุโมงค์ฝังศพของลาซารัสทั้ง ๆ ที่รู้ว่าพระองค์จะทำให้ลาซารัสฟื้นจากความตาย แม้เราทราบว่าพระเจ้าจะทรงทำสิ่งที่ดีให้สำเร็จด้วยความทุกข์ยาก แต่เราก็เสียใจเพราะความทุกข์ในขณะนี้

ดังที่ CS Lewis กล่าว⁴⁴ ในสภาพปัจจุบันของโลก เราสังเกต:

1. สิ่งที่ดีที่มาจากพระเจ้า
2. ความชั่วร้ายที่เกิดจากสรรพสัตว์ที่ดิ้นรน
3. พระเจ้าทรงใช้ความชั่วเพื่อจุดประสงค์ในการไถ่ซึ่งก่อให้เกิดผล
4. ความดีที่มาจากความทุกข์และบาปบางส่วน

คำสัญญาของพระคัมภีร์

ดูเหมือนพระเจ้าจะทรงสัญญาว่าจะให้ความคุ้มครอง การจัดเตรียม และอายุที่ยืนยาวสำหรับคนชอบธรรม แต่คนชอบธรรมก็ยังต้องทนทุกข์ เราจะเข้าใจคำสัญญาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เมื่อเราเปรียบเทียบคำสัญญาเหล่านั้นกับประสบการณ์ได้อย่างไร?

คัมภีร์ไบเบิลตระหนักดีว่าความทุกข์ยากมีจริง แม้กระทั่งกับคนชอบธรรม พระธรรมบัญญัติก็กล่าวว่าความยุติธรรมในชีวิตนี้เป็นความหวังที่เปล่าประโยชน์ พระธรรมวิวรณ์ก็กล่าวว่าการทนทุกข์และการข่มเหงเป็นสิ่งที่จะต้องคาดหมายจนกว่าจะถึงคราวพระคริสต์เสด็จกลับมา พระธรรมโยบแสดงให้เห็นว่าความทุกข์ที่ไม่สมควรได้รับอาจเกิดกับคนชอบธรรม และพวกเขาต้องพอใจที่จะวางใจพระเจ้าโดยไม่ทราบสาเหตุของความทุกข์ทรมาน พระกิตติคุณทำนายการกดขี่ข่มเหงสำหรับผู้เชื่อ

คำสัญญาของพระคัมภีร์จะสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่าคนชอบธรรมทนทุกข์ได้อย่างไร? เนื่องจากพระเจ้าในข้อคัมภีร์ยอมรับข้อเท็จจริงว่าความทุกข์จะเกิดขึ้นกับทุกคน ทำไมพระองค์ทรงสัญญาเช่นนั้น? คำสัญญาเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเพลงสดุดี อย่างไรก็ตาม เพลงสดุดียังรับรู้ถึงความเป็นจริงของความทุกข์และความยุติธรรม ผู้เขียนกล่าวหาว่าพระเจ้าซ่อนพระองค์ (สดุดี 10:1) และลี้มผู้รับใช้ของพระองค์

---

⁴⁴ ถอดความจาก CS Lewis, *ปัญหาของความเจ็บปวด* . (นิวยอร์ก: Macmillan, 1962).

(สดุดี 13:1) และคร่ำครวญถึงข้อเท็จจริงที่ว่าคนชอบธรรม ถูกกดขี่และคนชั่วได้รับการยกย่อง (สดุดี 12:1, 8)

ความจริงที่ว่าเพลงสดุดีต่าง ๆ เป็นบทกวีอาจเป็นเบาแสบในการทำความเข้าใจสัญญาเหล่านี้ สดุดีหลายบทเป็นคำอธิษฐาน ผู้วิงวอนกำลังระบายความรู้สึกจากหัวใจ บ่อยครั้งความรู้สึกที่แสดงออกมาไม่สอดคล้องกับการกระทำของ

บุคคล ยกตัวอย่าง ดาวิดอธิษฐานขอให้พิพากษาคำตรู้อย่างรุนแรง แต่ก็ปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความเมตตา และการให้อภัย ในทำนองเดียวกัน คำอธิษฐานที่กล่าวหาพระเจ้าในเรื่องความยุติธรรมหรือความประมาทเลินเล่อเป็นการแสดงความรู้สึกที่ไม่ควรถือเป็นการประกาศจริง ๆ ว่าผู้พูดได้หมดซึ่งความเชื่อ บ่อยครั้งแม้ในบทเพลงสดุดีเดียวกัน ผู้พูดก็จะกล่าวโทษแบบนั้นและประกาศความเชื่อในเวลาต่อมา สดุดีสอนว่าเราต้องไว้วางใจในพระเจ้าแม้ว่าเราจะไม่เข้าใจพระองค์

เพื่อให้สอดคล้องกับท้องเรื่อง ควรตีความเพลงสดุดีที่มีคำสัญญาในลักษณะเดียวกัน ควรถือข้อเหล่านั้นเป็นการแสดงการสรรเสริญ เป็นประจักษ์พยานว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงแทรกแซง แต่ไม่ใช่เพื่อเป็นหลักประกันว่าการอนุญาตเป็นแบบไม่มีข้อยกเว้น

คำสัญญาเรื่องการคุ้มครองของพระเจ้าปรากฏในพันธสัญญาใหม่ด้วย ใน 2 ทิโมธี 4:18 เปาโลกล่าวว่า "และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะโปรดช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากการทำงานของชั่วร้ายทุกอย่าง และจะทรงพิทักษ์รักษาข้าพเจ้าไว้จนถึงอาณาจักรสวรรค์ของพระองค์" ถ้อยแถลงนี้อาจหมายความว่าเปาโลคาดว่าจะได้รับการปกป้องจากอันตรายทางร่างกาย แต่ในขณะนั้น ท่านถูกคุมขัง และก่อนหน้านั้นในข้อความเดียวกันนี้ ท่านได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าท่านคาดหวังการเสียชีวิตเพราะความเชื่อของท่าน เห็นได้ชัดว่าความคาดหวังในการช่วยให้รอดและการได้รับการสงวนของเปาโลเป็นอะไรบางอย่างที่ไม่ใช่การคุ้มครองทางกายภาพ เห็นได้ชัดว่าเปาโลหมายความว่าความเชื่อของท่านจะคงอยู่และจิตวิญญาณของท่านจะได้รับการเก็บรักษาไว้

การได้รับการสงวนไว้ทางวิญญาณมีความสำคัญมากกว่าการอยู่รอดทางร่างกายมากจนเปาโลสามารถ
เผชิญกับความทุกข์ทรมานบางอย่างและยังคงรู้สึกว่พระเจ้าทรงคุ้มครอง

ข้อความที่คล้ายกันจะพบได้ใน ลูกา 21:16-19:

และท่านทั้งหลายจะถูกทรยศโดยทั้งบิดามารดา และพี่น้อง และพวกญาติ และมิตรสหายทั้งหลาย
และพวกเขาจะเป็นเหตุให้บางคนในพวกท่านถูกประหารชีวิต และพวกท่านจะถูกเกลียดชังโดยคน
ทั้งสิ้นเพราะเห็นแก่นามของเรา แต่จะไม่มีผมสักเส้นเดียวแห่งศีรษะของพวกท่านพินาศเลย ท่าน
ทั้งหลายครอบครองจิตใจของพวกท่านไว้ด้วยความอดทนของพวกท่าน

ถ้อยคำเหล่านี้ของพระเยซูทำนายทั้งความตายและการคุ้มครอง แน่อน พระเยซูกำลังหมายถึงการ
คุ้มครองที่สำคัญยิ่งกว่าการคุ้มครองทางกาย

เมื่อคน ๆ หนึ่งที่ไม่มีความเชื่อทนทุกข์อย่างสาหัส ก็มีความกลัวว่าบางสิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับบุคคลนั้นจะถูก
ทำลาย การทนทุกข์อาจรู้สึกเหมือนว่วิญญาณถูกบดขยี้หรือแยกออกจากกัน ความกลัวนี้เกือบจะ
เหมือนกับความกลัวตาย พระเจ้าสัญญากับผู้เชื่อว่ความตายและความทุกข์ทรมานไม่สามารถทำลาย
เขาได้ เขาได้รับการเก็บรักษาไว้ในอาณาจักรของพระเจ้าด้วยชีวิตนิรันดร์

บทเรียนที่ 13 การบ้าน

1. เขียนการบ้าน: บรรยายถึงเวลาที่พระเจ้าประทานการปลอบโยนและนำผลดีจากความทุกข์มาสู่
ชีวิตคุณ บรรยายเวลาแห่งความทุกข์ที่คุณยังไม่เข้าใจ
2. การบ้าน: คุณจะตอบคนที่บอกว่าเขาไม่เชื่อในพระเจ้าเพราะความทุกข์ในโลกนี้ได้อย่างไร?

บทเรียนที่ 14

ทัศนคติของคริสเตียน เรื่องการข่มเหง

บทนำ

► อ่าน 1 โครินธ์ 15:30-31 อัครสาวกเปาโลหมายความว่าอย่างไรเมื่อท่านกล่าวว่าท่านตายทุกวัน?

บริบทช่วยให้เราเข้าใจว่าเปาโลไม่ได้พูดถึงการตายต่อบาปทุกวัน เมื่อท่านบอกว่าท่านตายทุกวัน ท่านหมายความว่าท่านเสี่ยงชีวิตทุกวันเพื่อเห็นแก่พระกิตติคุณ ข้อ 30 กล่าวว่าท่านตกอยู่ในอันตรายตลอดเวลา ทุกวันท่านยอมจำนนต่ออันตรายจากพันธกิจของท่าน

เพื่อแบกกางเขน

ศาสนาคริสต์ก่อตั้งโดยพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเป็นพยานถึงความจริง ตั้งแต่แรกเริ่ม ชุมชนคริสตชนได้ขัดแย้งกับศัตรูของความจริง บางครั้งความขัดแย้งนั้นก่อให้เกิดการกดขี่ข่มเหงอย่างรุนแรง พระเยซูตรัสว่าการเป็นสาวกก็เหมือนการแบกกางเขนตามพระองค์ไปสู่ความตาย (มัทธิว 16:24) พระองค์ตรัสว่าถ้าเราละอายเพราะพระองค์ต่อหน้าโลก พระองค์ก็จะทรงละอายเพราะเรา (มาระโก 8:38) พระองค์ตรัสว่าโลกเกลียดชังผู้เชื่อด้วยเหตุผลเดียวกับที่พวกเขาเกลียดชังพระองค์ (ยอห์น 15:18)

พระเยซูทรงบอกเหล่าสาวกของพระองค์ให้คาดหวังการกดขี่ข่มเหง (มัทธิว 10:19, 23, มัทธิว 24:9)

เนื่องจากความขัดแย้งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ระหว่างคริสเตียนกับโลก อัครสาวกเปาโลกล่าวว่า "ทุกคนที่จะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง" (2 ทิโมธี 3:12)

อัครสาวกเปโตรกล่าวว่าผู้เชื่อไม่ควรแปลกใจกับการกดขี่ข่มเหงราวกับว่าเป็นเรื่องแปลกที่จะเกิดขึ้น (1 เปโตร 4:12)

อัครสาวกยอห์นกล่าวว่าผู้เชื่อไม่ควรแปลกใจที่โลกเกลียดชังพวกเขา (1 ยอห์น 3:13)

เปาโลถือว่าการทนทุกข์ของตนเองเพื่อข่าวประเสริฐเป็นการต่อเนื่องของการทนทุกข์ของพระคริสต์ (โคโลสี 1:24) พระคริสต์ทรงทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เพื่อจัดเตรียมหนทางแห่งความรอด เปาโลทนทุกข์ในการประกาศข่าวประเสริฐเพื่อให้คนบาปสามารถเชื่อและรับความรอดได้

มองประวัติศาสตร์สักนิด

ชาวยิวเป็นผู้ข่มเหงคริสเตียนกลุ่มแรก พวกเขาข่มเหงชาวยิวคริสเตียนเป็นพิเศษ (กิจการ 7; กิจการ 8:13)

ในคริสตจักรรุ่นแรก คนต่างชาติที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสในประเทศต่าง ๆ ประสบการณ์ข่มเหงจากเพื่อน ครอบครัว และรัฐบาลท้องถิ่นเพราะพวกเขาไม่นับถือเทพเจ้าของท้องถิ่น

ในปี ค.ศ. 250 จักรพรรดิโรมันเดซิอุสได้สั่งให้กดขี่ข่มเหงผู้ที่ไม่บูชาปวงเทพเจ้าโรมันและจักรพรรดิ การกดขี่ข่มเหงของชาวโรมันเกิดขึ้นในสถานที่ต่าง ๆ และหลายครั้งจนถึงปี 313 โดยไม่ได้เกิดขึ้นทั่วทั้งอาณาจักรเสมอไป คริสเตียนถูกลงโทษด้วยการจำคุก สูญเสียทรัพย์สิน การเนรเทศ และบางครั้งถึงแก่ความตาย ตลอดหลายศตวรรษของคริสตจักร คริสเตียนต้องทนทุกข์ลำบากในหลาย ๆ แห่ง บางครั้งการข่มเหงก็เพราะว่าคริสเตียนไม่มีส่วนร่วมในการนมัสการของศาสนาอื่น ๆ ในที่อื่น ๆ รัฐบาลเรียกเรื่องความจงรักภักดีโดยเด็ดขาดและไม่ยอมรับศาสนาใด ๆ

การข่มเหงและการทรมานเพิ่มขึ้นในยุคปัจจุบัน สถิติการพลีชีพเป็นเรื่องยาก เพราะสงครามและความรุนแรงอื่น ๆ แยกแยะไม่ได้ง่าย ๆ จากการกดขี่ข่มเหง ค่าประมาณมีผู้พลีชีพตั้งแต่ 10,000 ถึง 150,000 คนต่อปี นักวิชาการบางคนประมาณการว่าคริสเตียนจำนวน 70 ล้านคนได้เสียชีวิตเพื่อความเชื่อของพวกเขาตลอดประวัติศาสตร์ โดยรวมผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ทุกนิกาย⁴⁵ ส่วนใหญ่เสียชีวิตเนื่องจากการกดขี่ข่ม

⁴⁵ Todd M. Johnson, "การพลีชีพของคริสเตียน: การประเมินทางประชากรศาสตร์ทั่วโลก" 2012.

hengของรัฐบาล อีกหลายล้านคนเสียชีวิตเนื่องจากการกดขี่ข่มเหงจากศาสนาอื่น โดยเฉพาะศาสนาอิสลาม หลายล้านคนตายเพราะถูกนิกายโรมันคาทอลิกและนิกายอีสเทิร์นออร์ทอดอกซ์สังหาร

ที่สุดของพยาน

คำภาษากรีก ผู้พลีชีพ หมายความว่าตามตัวอักษร เมื่อเวลาผ่านไป คริสตจักรเชื่อว่าการแสดงคำพยานขั้นสุดท้ายคือการตายเพื่อความเชื่อ ดังนั้นผู้ที่เสียชีวิตจากการกดขี่ข่มเหงจึงถูกเรียกว่าเป็นการพลีชีพในแบบที่พยานคนอื่น ๆ ไม่ใช่

ผู้พลีชีพถือเป็นวีรบุรุษของ คริสตจักรยุคแรก ผู้เขียนบรรยายการสิ้นชีวิตของโพลีคาร์ปกล่าวว่า "เราไม่สามารถละทิ้งพระคริสต์... และเราจะนมัสการใครไม่ได้อีก... แต่เรารักผู้พลีชีพในฐานะสาวกและผู้เลียนแบบองค์พระผู้เป็นเจ้า"

ไซเปรียน (ค.ศ. 200-258) กล่าวว่า "ไม่มีพรใดยิ่งใหญ่ไปกว่า การตายอย่างผู้พลีชีพ ที่จะสรรภาพพระเยซูด้วยความตายต่อหน้าผู้ประหารชีวิต" ไซเปรียนเองต้องทนทุกข์เพราะการเป็นผู้พลีชีพ

บางครั้งผู้เชื่อตระหนักล่วงหน้าว่าพระเจ้าได้เลือกเขาให้เป็นผู้พลีชีพ บ่อยครั้งการเปิดเผยเป็นช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงสันติสุขภายใน และความสูงส่งทางวิญญาณ

บิชอปลาติเมอร์และวิดิเลียถูกเผาในอังกฤษในปี ค.ศ. 1555 เพราะสั่งสอนพระกิตติคุณ ขณะรอการพิจารณาคดี พวกเขา รู้สึกเศร้าเสียใจเมื่อได้ยินว่าผู้คนบอกเลิกความเชื่อ เมื่อพวกเขาได้ยินว่ามีคนถูกประหารเพราะความเชื่อของตน พวกเขา

"ตั้งแต่เริ่มแรก คริสตจักรยุคแรกถูกชาวยิวข่มเหงก่อน จากนั้นชาวกรีก จากนั้นชาวโรมัน และฝูงชนป่าเถื่อน ในยุคปัจจุบัน คริสเตียนในประเพณีต่าง ๆ ยังคงถูกข่มเหง คริสเตียนอาร์เมเนียโดยพวกเติร์ก คริสเตียนออร์ทอดอกซ์โดยพวกสตาลิน ผู้สอนศาสนาโดยคาสโตร ชาวคาทอลิกโดยการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ของพอล พต และทั้งชาวยิวและคริสเตียนโดยพวกนาซี น่าเสียดายที่รายชื่อยังคงดำเนินต่อไป และดูเหมือนว่าจะดำเนินต่อไปอย่างไม่สิ้นสุดในหมู่ชนกลุ่มน้อยที่นับถือศาสนาคริสต์ในเอธิโอเปีย โมซัมบิก แอฟริกาใต้ เกาหลีเหนือ อิหร่าน เนปาล และพม่า"

Thomas Oden,
Life in the Spirit

ถือว่าเหตุการณ์นั้นเป็นชัยชนะของพระกิตติคุณ นักประวัติศาสตร์คนหนึ่งเขียนว่า ก่อนถูกเผา ลาคีเมอร์กกล่าวว่ "จงเป็นกำลังใจเถิด อาจารย์วิดิเลีย และแสดงเป็นชายคนนั้น เพราะวันนี้โดยพระคุณของพระเจ้า เราจะจุดเทียนในอังกฤษที่จะไม่มีวันดับ" ⁴⁶

พระคัมภีร์บอกเราว่าสติเฟื่องมีใบหน้าเหมือนทูตสวรรค์ในคราวการพิจารณาคดีของท่าน(กิจการ 6:15) ตลอดประวัติศาสตร์ มีหลายกรณีที่คุณต้องเผชิญกับการทรมานด้วยความกล้าหาญและความสุขที่ผู้สังเกตการณ์ได้รับเชื่อ บางคนทนทุกข์เพื่อพระคริสต์กล่าวว่าพวกเขาารู้สึกถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้าในระหว่างการทรมานมากจนพวกเขาไม่เต็มใจที่จะเห็นการสิ้นสุด

ผู้เชื่อที่ทุกข์ทรมานหลายคนเล่าถึงความฝัน นิมิต และประสบการณ์เกี่ยวกับการสถิตของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์

Justin Martyr (ค.ศ. 100-165) ผู้เขียนเพื่อปกป้องศาสนาคริสต์และเสียชีวิตในที่สุดในฐานะผู้พลีชีพ กล่าวถึงประสิทธิภาพของพยานผู้พลีชีพว่า: "บัดนี้ เป็นที่ประจักษ์ว่าไม่มีใครสามารถทำให้เราหวาดกลัวหรือปราบเราได้ ผู้ที่เชื่อในพระเยซูตลอดทั่วโลก เพราะเป็นที่ชัดเจนว่า ถึงแม้จะถูกตัดศีรษะ ถูกตรึงที่กางเขน และถูกทิ้งให้อยู่กับสัตว์ป่า ไซ้ตรวน ไฟ และการทรมานทุกรูปแบบ เราจะไม่ละทิ้งคำสารภาพของเรา แต่ยิ่งเกิดเหตุการณ์เช่นนี้เท่าใด คนอื่นๆ ก็ยิ่งเชื่อสัตย์มากขึ้นเท่านั้น และในจำนวนที่มากขึ้นได้กลายเป็นผู้สัตย์ซื่อ และผู้นมัสการพระเจ้าผ่านทางพระนามของพระเยซู" ⁴⁷

เทอร์ทูลเลียน (ประมาณปี ค.ศ. 150-230) กล่าวว่า "ยิ่งเราถูกทรมานบดขยี้มากเท่าไร เราก็ยังมีจำนวนมากขึ้นเท่านั้น โลกิตของคริสเตียนคือเมล็ดพันธุ์"⁴⁸ คำกล่าวนี้มักได้รับการอ้างถึงว่า "โลกิตของผู้พลีชีพเป็น เมล็ดพันธุ์ของคริสตจักร"

---

⁴⁶ John Foxe, หนังสือของฟ็อกซ์เกี่ยวกับการพลีชีพ (ฉบับปี 1883)

⁴⁷ จัสติน ผู้พลีชีพ, การสนทนากับทริปไฟ, Chapter 110

⁴⁸ Tertullian, *Apologeticus*, บทที่ 50

► การกดขี่ข่มเหงได้ช่วยให้คริสตจักรเติบโตหรือขัดขวางการแพร่กระจายของข่าวประเสริฐ?

Jizya เป็นภาษีที่หลายประเทศมุสลิมตลอดประวัติศาสตร์ที่รวบรวมจากผู้คนในประเทศของตนที่ไม่ใช่มุสลิม แนวคิดเรื่องภาษีมาจากอัลกุรอาน ภาษีหมายความว่าคนที่ไม่ใช่มุสลิมไม่ได้อยู่ในประเทศจริง ๆ และต้องจ่ายเงินเพื่อสิทธิในการอาศัยอยู่ที่นั่น {1}

► คุณคิดว่า *jizya* จะส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐอย่างไร?

เป็นเวลาหลายศตวรรษ อเล็กซานเดรียในอียิปต์ เป็นศูนย์กลางทางปัญญาของศาสนาคริสต์ตะวันออก มันคือเมืองของอาธานาซิอุส หนึ่งในผู้ปกป้องความจริงคริสเตียนในสมัยโบราณที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

กองทัพมุสลิมจากนครมักกะฮ์บุกแอฟริกาเหนือใน ค.ศ. 639 ต่อมาพวกเขาก่อตั้งเมืองไคโรในอียิปต์ คริสเตียนต้องเสียภาษีสูง และไม่สามารถดำรงตำแหน่งในรัฐบาลได้ แต่พวกเขาไม่ถูกฆ่า ภายในสองสามชั่วอายุคน เปอร์เซ็นต์ของคริสเตียนในอียิปต์มีจำนวนน้อย

► ประวัติศาสตร์นี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับผลเสียที่อาจเกิดขึ้นจากการกดขี่ข่มเหง?

► การกดขี่ข่มเหงเป็นประโยชน์ต่อคริสตจักรในทางอื่นหรือไม่ นอกจากจะทำให้เกิดการกลับใจใหม่ขึ้นอีก?

บรรพบุรุษของคริสตจักรในสมัยโบราณหลายคนเขียนว่าการข่มเหงมีผลในการทำให้คริสตจักรบริสุทธิ์ เมื่อคนที่เป็นสมาชิกของคริสตจักรนำผลประโยชน์ทางวัตถุและสถานะในสังคม คนนั้นอาจมีแรงจูงใจที่ผิดในการเข้าร่วมคริสตจักร เมื่อคริสตจักรถูกข่มเหง ผู้คนเข้าร่วมเพราะความสำคัญทางวิญญาณ

Marvin Newell ได้ทำการสังเกตเหล่านี้เกี่ยวกับผลกระทบของการพลีชีพที่มีต่อผู้เชื่อคนอื่น ๆ "[การพลีชีพ] ทำให้คนส่วนใหญ่หยุดและไตร่ตรองถึงต้นทุนอันสูงสุดในการเป็นสาวกอีกครั้ง เรื่องนี้ทำให้หลายคนตั้งคำถามว่าตนเองได้มาตรฐานสูงสุดของการอุทิศตนเพื่อพระคริสต์และอุดมการณ์ของพระองค์หรือไม่ เรื่อง

นี้ยังกระตุ้นให้คนอื่น ๆ ละทิ้งแผนการและความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัว และหันไปรับใช้พระคริสต์ในสถานที่ยากลำบาก เรื่องนี้สร้างพื้นฐานให้ศาสนจักรใช้วัดคุณค่า—ว่ากิจกรรมของศาสนจักรจะมีความหมายและสำคัญอย่างแท้จริงในแง่ของนิรันดรหรือไม่" ⁴⁹

จรรยาบรรณของการพลีชีพ

► คุณคิดอย่างไรกับบุคคลที่พยายามฆ่าตัวตายโดยเจตนาในฐานะผู้พลีชีพ? เพราะเหตุใด?

คริสตจักรชื่นชมผู้พลีชีพ บางคนอยากเป็นผู้พลีชีพและพยายามฆ่าตัวตายโดยเจตนา คริสตจักรไม่เห็นด้วยกับการแสวงหาการพลีชีพของคนหนึ่ง ๆ หากพระเจ้าไม่ได้เลือกคนหนึ่ง ๆ ให้เป็นผู้พลีชีพ เขาอาจไม่มีกำลังจากพระเจ้าที่จะรักษาความเชื่อของเขา ⁵⁰ นอกจากนี้ คนที่ยั่วยุให้ผู้ข่มเหงฆ่าตนก็จะนำอันตรายมาสู่คนอื่น ๆ

พระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า "เมื่อพวกเขาข่มเหงพวกท่านในนครนี้ พวกท่านจงหนีไปยังอีกนครหนึ่ง" (มัทธิว 10:23) คำสั่งนี้บอกเราว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะหลีกเลี่ยงการกดขี่ข่มเหง

คริสตจักรเชื่อว่าการพลีชีพควรคล้ายกับการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ คริสเตียนไม่ควรพยายามฆ่าตัวตาย แต่ยอมให้คนอื่นทรยศ พฤติกรรมของผู้พลีชีพในยามทนทุกข์ต้องเป็นแบบองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้ สาเหตุของการกดขี่

การให้อภัยผู้ที่ข่มเหง

"ข้าพเจ้าไม่ได้โกรธคนที่ทำสิ่งนี้ ข้าพเจ้ากำลังบอกเขาว่า 'ขอพระเจ้าให้อภัยท่าน และเราให้อภัยท่านด้วย' เชื้อข้าพเจ้าเถอะ เรายกโทษให้ท่าน"

ภรรยาฝ่ายของนาซิม ฟาฮีมพูดถ้อยคำเหล่านี้หลังจากที่สามีของเธอถูกสังหารนอกมหาวิหารเซนต์มาร์ก

ในปาเล็มชันเคยโดยระเบิดของ

ผู้ก่อการร้าย (9 เมษายน 2017)

⁴⁹ มาร์วิน นีเวลล์ "การพลีชีพของมิชชันนารี: สิ่งที่เราเรียนรู้จากผู้สละชีวิตของตนเพื่ออุดมการณ์ของพระคริสต์" เข้าถึงได้ที่

<https://missionexus.org/the-missionary-martyr-what-we-learn/#myaccount> June 24, 2020.

⁵⁰ ดูกรณีของ Quintus the Phrygian จากงานเขียนเกี่ยวกับการตายของโปสิดาป

ข่มเหงควรจะถูกต้อน "ไม่ใช่ทุข์ แต่เหตุผลที่ทำให้ต้องพลีชีพต่างหาก" (ออกัสติน) สาเหตุของการพลีชีพคือการเป็นพยานหรือความเชื่อมั่นของคริสเตียน

บริบทของอวสานศาสตร์

หมายเหตุถึงหัวหน้าชั้น: ขอให้กลุ่มยกตัวอย่างพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่เกี่ยวกับการข่มเหง ลงรายการตัวอย่างต่าง ๆ บนกระดานเขียนหากมี หลังจากทีพวกเขาเขียนรายการไว้มากพอแล้ว ให้สอนเนื้อหาต่อไป

พันธสัญญาใหม่เขียนถึงผู้เชื่อที่รู้ความเป็นจริงของการข่มเหง การอ้างอิงถึงการกดขี่ข่มเหงจำนวนมาก แสดงให้เห็นว่าคริสเตียนหลายคนประสบการกดขี่ข่มเหงและรู้ว่าสิ่งนี้อาจเกิดขึ้นกับพวกเขาในวันข้างหน้า หนังสือกิจการกล่าวถึงเหตุการณ์การข่มเหงมากมาย สเทเฟนถูกขว้างด้วยก้อนหิน และการข่มเหงทำให้ผู้เชื่อกระจัดกระจายไปจากกรุงเยรูซาเล็ม เปาโลเป็นผู้ข่มเหงก่อนการกลับใจใหม่

อัครสาวกเปาโลในจดหมายฝากของท่าน บางครั้งกล่าวถึงข้อเท็จจริงที่ว่าท่านเป็นนักโทษเพื่อพระเจ้า (เอเฟซัส 3:1, เอเฟซัส 4:1, 2 ทิโมธี 1:8) กล่าวว่าท่าน"ต่อสู้กับสัตว์ป่าที่เอเฟซัส" (1 โครินธ์ 15:32) และท่านเสี่ยงชีวิตของตนอย่างต่อเนื่อง ([13] 1 โครินธ์ 15:31). ทิโมธีใช้เวลาในคุก (ฮีบรู 13:23)

อัครสาวกเปโตรบอกผู้อ่านของท่านเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาไม่เคยทำผิดเพราะอาชญากรรม แต่จะยินดีถ้าพวกเขาทนทุกข์เพื่อความชอบธรรม (1 เปโตร 3:14)

ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูบอกผู้อ่านให้ระลึกถึงผู้ถูกจองจำ (ฮีบรู 13:3)

► ดู 1 โครินธ์ 1:8-10 ด้วยกัน

เหล่าอัครสาวกคิดว่าพวกเขาจะถูกสังหาร แต่พวกเขาได้มอบชีวิตของตนให้พระเจ้าแล้ว โดยรู้ว่าในที่สุดพระองค์จะทรงปลุกพวกเขาให้ฟื้นขึ้นมาจากความตาย

เราสามารถจินตนาการได้ว่าผู้เชื่อในสมัยพันธสัญญาใหม่มักเห็นการข่มเหงหรือได้ยินเรื่องการข่มเหงที่เกิดขึ้นกับผู้เชื่อในที่อื่น การเป็นคริสเตียนคือการดำเนินชีวิตตามความเป็นไปได้ (และบางครั้งก็แน่นอน) ของการกดขี่ข่มเหง

แม้ว่าคริสเตียนคาดหวังการเสด็จกลับมาของพระเยซู แต่พวกเขาได้รับการบอกกล่าวให้คาดหวังการข่มเหงก่อนเหตุการณ์นั้น ข้อความเชิงพยากรณ์ของพระคัมภีร์เตือนผู้เชื่ออย่างต่อเนื่องว่าการกดขี่ข่มเหงจะเป็นจริงในวาระสุดท้าย (มัทธิว 10:17, มัทธิว 24:9, ลูกา 12:11-12, วิวรรณ์ 6:9-11, วิวรรณ์ 12:17, วิวรรณ์ 13:15). จุดประสงค์ของอวสานศาสตร์คือเพื่ออธิบายอำนาจการปกครองของพระเจ้าในโลกที่ผู้คนของพระองค์ถูกข่มเหง เพื่อที่พวกเขาจะได้มีความเชื่อในพระองค์จนกว่าแผนของพระองค์จะเสร็จสิ้น

บทที่ 14 การบ้าน

1. เขียนการบ้าน: พระคัมภีร์บอกเราให้ชื่นชมยินดีและยินดีเมื่อเราถูกข่มเหง (มัทธิว 5:12) แต่เราต้องอธิษฐานเพื่อจะได้ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย และสงบสุข (1 ทิโมธี 2:2). คุณจะอธิบายความขัดแย้งที่เห็นชัดเจนกับหลักการต่าง ๆ จากบทเรียนนี้อย่างไร?
2. การบ้าน: การข่มเหงทั้งช่วยและขัดขวางคริสตจักรอย่างไร?
3. การศึกษาเนื้อเรื่อง: ศึกษา 2 โครินธ์ 4:8-18. เหล่าอัครสาวกทนทุกข์ โดยติดตามแบบอย่างของพระเยซู พวกเขาสามารถอดทนได้เพราะพวกเขามีประสบการณ์ความแข็งแกร่งภายในและการจำเริญขึ้นใหม่ พวกเขาเต็มใจอดทนเพราะได้รับชีวิตฝ่ายวิญญาณและตั้งตารอคอยส่งาราคีนิรันดร เขียนบทสรุปของข้อนี้

บทเรียนที่ 15

แผ่นดินโลกใหม่

การทำนายเกี่ยวกับแผ่นดินโลกใหม่

พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้ามีแผนสำหรับแผ่นดินโลกใหม่ที่จะแตกต่างจากโลกปัจจุบันอย่างมาก

อัครสาวกยอห์นเห็นโลกใหม่ในอนาคตที่จะมีขึ้นหลังจากโลกปัจจุบัน ไม่มีทะเลอีกต่อไป ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในการออกแบบโลก (วิวรณ์ 21:1)

อัครสาวกเปโตรกล่าวว่าโลกปัจจุบันจะถูกเผาไหม้และถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง ท่านกล่าวว่าคริสเตียนกำลังรอแผ่นดินโลกใหม่ (2 เปโตร 3:10-13)

ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูกล่าวว่าโลกจะเก่าไป จะพินาศ และจะมีการเปลี่ยนแปลง (ฮีบรู 1:10-12) ท่านกล่าวว่าพระเจ้าจะเขย่าโลกและขจัดออกไปเพื่อเฉพาะสิ่งนิรันดร์จะคงอยู่ ท่านกล่าวว่าเรากำลังรอคอยอาณาจักรนิรันดร์ (ฮีบรู s12:26-28) อัครสาวกเปโตรกล่าวถึงเวลาที่ทุกสิ่งจะได้รับการตั้งขึ้นใหม่ (กิจการ 3:21)

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราว่าคริสเตียนไม่ควรยึดติดกับสิ่งต่าง ๆ ในโลกที่จะไม่ยั่งยืน เราควรทำงานเพื่อค่านิยมถาวร ครอบครัวและเพื่อนของเราสามารถได้รับความรอดและร่วมชีวิตนิรันดร์กับเรา ทรัพย์สินทางวัตถุของเราจะถูกทำลาย

► นักเรียนคนหนึ่งควรอ่าน ฮีบรู 12:25-29 อัครสาวกพูดอะไรเกี่ยวกับการใช้ชีวิตแบบคริสเตียนโดยอาศัยอวสานศาสตร์?

ความผิดพลาดของโลกปัจจุบัน

ทำไมพระเจ้าต้องเปลี่ยนโลกอย่างสิ้นเชิง? เพราะโลกปัจจุบันไม่เหมาะกับแผนการที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าสำหรับชีวิตในอนาคต

โลกอยู่ภายใต้การสาปแช่งของบาปตั้งแต่มีการทำบาปครั้งแรกของมนุษย์ (ปฐมกาล 3:17-19) เนื่องด้วยคำสาป แผ่นดินจึงผลิตของดี ๆ น้อยลงและผลิตสิ่งต่าง ๆ เช่น หนาม มาแทน สิ่งมีชีวิตขัดแย้งกันเองและเอาชีวิตรอดโดยการฆ่าและการกินผู้อื่น สิ่งมีชีวิตประสบความเสื่อมทางร่างกาย ความเจ็บปวด และความตาย

แผ่นดินโลกแสดงผลของการสาปแช่งนับพัน ๆ ปี สัตว์หลายชนิดจำนวนมากที่พระเจ้าสร้างได้สูญพันธุ์ไปแล้ว คนบาปใช้โลกไปในทางที่ผิดและแบบทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ และไม่สามารถบรรลุปาหนาศาสนาของตนในการดูแลโลกได้อย่างถูกต้อง (ปฐมกาล 1:28)

ตั้งแต่เกิดอุทกภัยทั่วโลก (ปฐมกาล 7:11-24) 71% ของโลกปกคลุมไปด้วยน้ำ พื้นที่ขนาดใหญ่ของโลกถูกปกคลุมไปด้วยทะเลทราย พื้นที่รกร้างที่เป็นหิน หรือน้ำแข็ง นั่นหมายความว่าพื้นที่ส่วนน้อยของพื้นผิวโลกที่เป็นประโยชน์และน่าอยู่สำหรับผู้คน

พระเจ้าจะทรงสร้างโลกใหม่เพราะว่าโลกปัจจุบันห่างไกลจากที่พระองค์ได้ทรงออกแบบไว้แต่แรก

► กลุ่มควรดู โรม 8:17-23 ด้วยกัน

สรรพสิ่งสร้างทั้งหมดคร่ำครวญภายใต้การสาปแช่งของบาป คริสเตียนยังคงมีร่างกายที่ต้องทนทุกข์จากคำสาปแช่ง เรากำลังรอเวลาที่เราจะได้รับการปลดปล่อยให้พ้นจากผลบาปทั้งหมด ตอนนี้เราเต็มใจที่จะทนทุกข์กับพระคริสต์เพราะสง่าราศีที่เราจะประสบในภายหลัง ประเด็นของเปาโลคือคริสเตียนต้องอดทนเพราะคำสัญญาเรื่องการสร้างใหม่และสง่าราศีนิรันดร์

โลกแต่เดิม

พระคัมภีร์บอกเรวาก่อนน้ำท่วมทั่วโลกไม่มีฝน (ปฐมกาล 2:5-6) โลกถูกรดน้ำด้วยวิธีอื่น

มีแม่น้ำสายใหญ่ที่แยกออกเป็นสี่สาย นี่แตกต่างจากโลกปัจจุบันที่แม่น้ำเชื่อมต่อกันและมีขนาดใหญ่ขึ้นจนไหลลงสู่ทะเล เห็นได้ชัดว่าแม่น้ำเดิมมาจากแหล่งใต้ดิน

เห็นได้ชัดว่าโลกเดมมีน้ำปริมาณมากบนท้องฟ้า (ปฐมกาล 1:7-8) บางทีอาจอยู่ในรูปของไอน้ำ นักวิทยาศาสตร์คริสเตียนหลายคนเชื่อว่าไอน้ำนี้อาจก่อให้เกิดสภาพอากาศที่คงที่ทั่วโลก ทำให้โลกทั้งโลกสามารถอยู่อาศัยได้และเกิดพืชผล

ในระหว่างน้ำท่วมของโนอาห์ ฝนตกหนักเป็นเวลาสี่สิบวัน ซึ่งเป็นไปไม่ได้ในโลกปัจจุบัน ปริมาณน้ำฝนในระหว่างน้ำท่วมนี้เป็นไปได้เนื่องจากหลังคาที่เป็นน้ำ น้ำยังมาจากใต้ดินด้วย (ปฐมกาล 7:11-12) หลังน้ำท่วม หลังคาไม่มีอยู่อีกต่อไป และพื้นผิวโลกเกือบ 3 ใน 4 ถูกปกคลุมด้วยน้ำอย่างต่อเนื่อง

การระเหยจำนวนมากจากมหาสมุทรทำให้เกิดฝนและการไหลของแม่น้ำที่เรามีในปัจจุบัน ก่อนน้ำท่วม อาจไม่มีทะเลและมหาสมุทรเหมือนอย่างที่เราเป็นอยู่ในปัจจุบัน และวัฏจักรของน้ำในปัจจุบันก็คงไม่มี ตอนนั้น ข้อเท็จจริงที่ว่าไม่มีทะเลบนโลกใหม่ (วิวรณ์ 21:1) บอกเป็นนัยว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่อีกประการหนึ่ง

ในศตวรรษแรก ๆ หลังการสร้าง ผู้คนมีชีวิตอยู่ได้หลายร้อยปี (ปฐมกาล 11:10-32) ตัวเลขลดลง โดยเฉพาะหลังน้ำท่วม สภาพของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปและผลสะสมของคำสาปเมื่อเวลาผ่านไปทำให้ชีวิตมนุษย์หดสั้นลง

เราไม่ควรที่กักเอาเองว่าพระเจ้าจะทรงสร้างโลกใหม่ให้เหมือนกับโลกเดิม อย่างไรก็ตาม โลกดั้งเดิมช่วยให้เราเข้าใจว่าการออกแบบของพระเจ้าแตกต่างจากโลกที่เราเห็นในตอนนี้มาก ความแตกต่างระหว่างโลกดั้งเดิมกับโลกปัจจุบันแสดงให้เห็นผลของบาป

ข้อคิดที่นำอัศจรรย์

น้อยกว่า 1 ใน 4 ของพื้นผิวโลกเป็นที่อยู่อาศัยของผู้คนและชีวิตในพื้นที่ส่วนใหญ่ที่นั่นยากลำบาก ถ้าแผ่นดินโลกใหม่ทั้งหมดจะเป็นที่อาศัยและเป็นมิตรกับผู้คน นั่นคือการคูณพื้นที่แผ่นดินด้วยสี่ ลองนึกภาพทวีปแอฟริกา อเมริกาเหนือ อเมริกาใต้ ยุโรป และเอเชีย และดินแดนอื่น ๆ ทั้งหมดคูณด้วยสี่!

โลกใหม่และชีวิตนิรันดร์

เราจะพรรณนาชีวิตบนโลกใหม่ได้อย่างไร? พระคัมภีร์ให้คำอธิบายเกี่ยวกับยุคพันธสัญญา ซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งการปกครองของพระเยซูบนแผ่นดินโลก (ดูบทเรียนเกี่ยวกับยุคพันธสัญญา) นักวิชาการไม่เห็นด้วยกับการตีความรายละเอียดเหล่านั้น และเราไม่ทราบว่าคุณอธิบายของยุคพันธสัญญานั้น บรรยายถึงโลกใหม่ด้วยหรือไม่

พระเจ้าจะทรงออกแบบโครงสร้างใหม่สำหรับจักรวาล ยกตัวอย่าง ตอนนี้โลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ ถ้ามดวงอาทิตย์ยังคงเป็นไปอย่างที่เป็นอยู่ในที่สุดดวงอาทิตย์ก็จะถูกกลืนกินและจะไม่เป็นจุดศูนย์กลางของวงโคจรของโลกอีกต่อไป สวรรค์และโลกใหม่จะไม่เสื่อมสลาย ดังนั้นพระเจ้าจึงมีแบบแผนใหม่ที่เรายังไม่เข้าใจ

"สิ่งใดก็ตามที่หลงเหลืออยู่หลังจากโลกได้รับการสร้างใหม่จะคงอยู่ตลอดไป ชั่วอายุคนและการเสื่อมเสียจะหมดไป"
- Thomas Aquinas
Summa Theologica

วิวรณ์ 21:27-22:5 บรรยายถึงเมืองที่ลงมายังโลกจากพระเจ้า เมืองนั้นส่องสว่างด้วยสง่าราศีของพระเจ้า เนื้อเรื่องพูดถึงการวัดและพรรณนาเกี่ยวกับกำแพงและประตู นักวิชาการไม่เห็นด้วยว่าควรพิจารณารายละเอียดตามตัวอักษรหรือเปรียบเทียบ เราเชื่อว่าข้อเท็จจริงที่สำคัญที่สุดคือนั่นเป็นบ้านที่เราจะอาศัย โดยมีพระเจ้าประทับอยู่ด้วย (21:22, 22:3-4) เราเชื่อว่านั่นเป็นสถานที่แห่งความสวยงามเพราะคำอธิบายเรื่องอัญมณี เราเชื่อว่าเมืองนั้นปลอดภัย เพราะคนที่นี่ไม่จำเป็นต้องปิดประตู (21:25) เราเชื่อว่าจะไม่มีการเข้าเมืองได้ (21:27)

การสาปแช่งของบาปจะสิ้นสุดลงอย่างสมบูรณ์ จะไม่มีความตายอีกต่อไป หรือความโศกเศร้า หรือการร้องไห้ และจะไม่มีเจ็บปวดใด ๆ อีกต่อไป (21:4)

แนวคิดทั้งหมดของเราเกี่ยวกับชีวิตมีพื้นฐานมาจากชีวิตธรรมชาติบนโลกที่เรารู้จัก เราไม่เคยมีชีวิตอยู่โดยปราศจากความบาปและผลของบาป เราไม่เคยมีชีวิตอยู่โดยปราศจากความจริงแห่งการทนทุกข์ เราไม่สามารถจินตนาการถึงความเป็นนิรันดร์ตามที่พระเจ้าได้วางแผนไว้ และพระองค์ไม่ได้เปิดเผยรายละเอียดมากมายให้เราทราบ

เราจะประกอบอาชีพอะไรในชีวิตชั่วนิรันดร์? ไม่ว่าจะเป็นอย่างใด นั่นคือจุดประสงค์ที่เราถูกสร้างขึ้นมาหลายศตวรรษแห่งประวัติศาสตร์มนุษย์บนโลกกำลังเตรียมการสำหรับแผนการสูงสุดของพระเจ้า และบาปทำให้แผนของพระเจ้าหยุดชะงัก พระเจ้าไม่ได้ทรงเลือกที่จะเปิดเผยเรื่องชีวิตนิรันดร์มากนัก เราารู้ว่าการนมัสการพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของจุดประสงค์ของเรา

ธรรมิกชนจะปกครองร่วมกับพระคริสต์ (2 ทิโมธี 2:12) เราไม่รู้แน่ชัดว่าการปกครองนั้นหมายความว่าอย่างไร พระคัมภีร์ยังกล่าวไว้ว่าเราจะปกครองเหนือทูตสวรรค์ (1 โครินธ์ 6:2-3)

อัครสาวกเปาโลเปรียบเทียบสภาพโลกกับสภาพนิรันดร์ใน 2 โครินธ์ 4:17-18 คนที่จดจ่ออยู่กับแผ่นดินโลกคิดว่าสิ่งที่พวกเขาเห็นและรู้สึกเป็นจริงมากกว่าสิ่งฝ่ายวิญญาณและสิ่งที่เป็นนิรันดร์ เปาโลเน้นว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เราเห็นจะผ่านพ้นไป ท่านถึงกับเรียกความทุกข์ของเราว่า "บางเบา" และกล่าวถึง "น้ำหนักของสง่าราศี"

เรานึกภาพไม่ออกว่าการอยู่ในที่ประทับของพระเจ้าจะเป็นอย่างไร โมเสสขอเห็นพระเจ้า และพระเจ้าตรัสว่าคน ๆ หนึ่งไม่สามารถอยู่รอดได้เมื่อเห็นพระเจ้าตรง ๆ (อพยพ 33:20) ร่างกายของมนุษย์ที่ตายได้อ่อนแอเกินกว่าจะสัมผัสรัศมีภาพแห่งสวรรค์ เปาโลกล่าวว่าร่างกายของมนุษย์จะเปลี่ยนไปเพื่อรับ

ประสบการณ์แห่งสวรรค์ (1 โครินธ์ 15:50-51) เราไม่สามารถจินตนาการได้ถึงความปิติและความเปลิดเปล็นของสวรรค์ได้ เพราะสิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ร่างกายปัจจุบันของเราจะสัมผัสได้ การที่พระเจ้าประทับอยู่ด้วยนั้น มีความชื่นบานอย่างเปี่ยมล้น(สดุดี 16:11)

ลองนึกภาพเด็กที่คิดว่าความรักแบบโรมานติกไม่น่าสนใจเพราะไม่เหมือนช็อกโกแลตหรือไอศกรีม เขาไม่สามารถจินตนาการถึงบางสิ่งที่อยู่นอกเหนือประสบการณ์ของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพราะเขาไม่สามารถประสบกับสิ่งนั้นได้ การคงอยู่ต่อไปในความบาปเป็นความผิดพลาดอย่างมหันต์ในการยึดมั่นบางสิ่งทางโลกเพราะเราไม่สามารถจินตนาการได้ว่าพระเจ้าทรงเสนอสิ่งที่ดีกว่า

ผู้ที่ได้รับการไถ่ถูกสร้างขึ้นตามแบบพระฉายของพระเจ้า จะมีชีวิตตลอดไป เราไม่ชินกับการใช้ชีวิตโดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลา อาณาจักรลึ้มและลุ่มสลาย แต่วิญญาณไม่มีวันตาย แม้แต่ดวงดาวก็ถูกกลืนกินและหายไปในที่สุด เว้นแต่พระเจ้าจะทรงสร้างมันขึ้นมาใหม่ แต่จิตวิญญาณไม่เคยหายไป พระเยซูตรัสว่า คงเป็นทางเลือกที่โง่เขลา ถ้าคุณสามารถได้สิ่งของสิ่งทั้งโลก แต่ต้องเสียชีวิตของตน(มาระโก 8:36)

เมื่อจวนจะถึงตอนสิ้นสุดของหนังสือของพระเจ้า มีคำเชิญใน (วิวรณ์ 22:17) ทุกคนสามารถรับน้ำแห่งชีวิตได้ พระเจ้าเสนอโอกาสให้ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์

▶ กลุ่มควรรู้ กิจการ 2:14-21 ด้วยกัน

เปโตรกล่าวว่าวันเพ็นเทคอสต์เป็นการปฏิบัติตามคำพยากรณ์ของโยเอล แต่รายละเอียดทั้งหมดไม่สำเร็จในวันนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเติมเต็มเหล่าสาวก แต่ความมืดมิดของดวงอาทิตย์และหมายสำคัญอื่นๆ ของสวรรค์ไม่ได้เกิดขึ้น เพ็นเทคอสต์เป็นการเริ่มระยะเวลาที่จะจบลงด้วยหมายสำคัญจากสวรรค์และวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า

"ถ้าใครสามารถเชื่อได้ว่าโลกได้ถูกสร้างขึ้นและดำรงอยู่ในความซับซ้อนทั้งหมดของมัน เราสามารถเชื่อได้ว่าการฟื้นคืนสู่ชีวิตก็สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกความซับซ้อนของมัน"

- Thomas Oden,
Life in the Spirit

การงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านทางคริสตจักรจะเปลี่ยนโลก ประเด็นโดยตรงของเปโตรคือคาดหวัง
งานของพระวิญญาณในขณะที่ท่านทำงานในวันเพ็นเทคอสต์ควรได้รับการคาดหวังในสมัยสุดท้าย

ถ้าเรามีชีวิตอยู่ในสมัยสุดท้าย เราย่อมคาดหวังการข่มเหงและความยากลำบาก อย่างไรก็ตาม เราควรจำ
ไว้ว่าพระเจ้าสัญญาว่าจะทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่โดยพระวิญญาณของพระองค์ในวาระสุดท้าย

แหล่งข้อมูลที่แนะนำ

หนังสือแต่ละเล่มด้านล่างเป็นกรณีที่ชัดเจนสำหรับตำแหน่งเฉพาะของอวสานศาสตร์

Pentecost, Dwight. *Things to Come: A Study in Biblical Eschatology*. Grand Rapids:

Zondervan Academic, 1965.

หนังสือเล่มนี้เป็นการนำเสนอแนวความคิดของผู้เผยแพร่ศาสนาอย่างละเอียดถี่ถ้วนเรื่องการรับขึ้นสวรรค์ก่อนกฤษฎีและลัทธิก่อนยุคพันปี

Reasoner, Vic. *The Hope of the Gospel*. Nicholasville: Fundamental Wesleyan Publishers,

1999.

หนังสือเล่มนี้เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับความเชื่อที่ไม่มียุคพันปีจากทัศนะของ Wesleyan อย่างละเอียด

Rosenthal, Marvin. *The Pre-Wrath Rapture of the Church*. Nashville: Thomas Nelson, 1990

หนังสือเล่มนี้เสนอมุมมองที่คล้ายกับทัศนะของการรับขึ้นไปภายหลังกฤษฎี และตั้งข้อขัดแย้งกับความคิดเห็นอื่น ๆ ในช่วงเวลาแห่งการรับขึ้นสวรรค์

Ladd, George Eldon. *The Blessed Hope: A Biblical Study of the Second Advent and the*

Rapture. Grand Rapids: Eerdmans, 1990.

หนังสือเล่มนี้เป็นการศึกษาที่มาของหลักคำสอนเรื่องการถูกการรับขึ้นสวรรค์ก่อนกฤษฎี และจัดทำกรณีสำหรับการรับขึ้นสวรรค์ภายหลังกฤษฎี

บันทึกการบ้าน

ชื่อนักเรียน _____

ลงลายมือชื่อกำกับเมื่อเสร็จสิ้นการบ้านแต่ละชิ้น การบ้านทั้งหมดต้องเสร็จสมบูรณ์เพื่อได้รับใบรับรอง

จาก Shepherds Global Classroom

บทเรียน	การเขียน	ข้อความ	การอ่าน
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			

การสมัครขอรับประกาศนียบัตรการสำเร็จหลักสูตรจาก Shepherds Global Classroom อาจกรอกได้ที่
 หน้าเว็บของเราที่ www.shepherdsglobal.org ประกาศนียบัตรจะถูกส่งแบบดิจิทัลจากประธานของ
 SGC ไปยังอาจารย์ผู้สอนและผู้อำนวยความสะดวกที่กรอกใบสมัครในนามของนักเรียน